

ଅବ୍ୟକ୍ତ ପଦିକା ।

ଗୁରୁ ଗେଷପ୍ରତିରୋଧରେ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହକାରୀ
କଷ୍ଟତି ଭାବରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନୀ ସହିତ
ଅପଣା ନଗରକୁ ପ୍ରତାଙ୍ଗମନ ସମୟେ ଭାବାନ୍ତିରେ
ଦର୍ଶକ ଏପ୍ରକାର ସର୍ବକ୍ଷଣ ଓ ଉତ୍ସାହିତିରେ
ଯେ ଦ୍ୱାରାତ୍ରୀ ଗେଷମା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏମାତ୍ର
ଗେଷମା ନ ଥିଲା । ଲୋକମାନଙ୍କର ଅସୀମ
ଆଜନ ଓ ସଜାନଙ୍କର ବହୁତ ମୁଦ୍ରା ଖରଚ କରି
ସେ ମୁଦ୍ରା ଖରଚର ଯେ ଯମ ତାକୁ ଏ ଭାବାନ୍ତିରେ
ଦର୍ଶକ ଯେପଣାର ରତ୍ନରେ ତାହା ଏକ-
ଦ୍ୱାରା ଅବଗତ ହେବେ ବିବାହ ପରିଦଳାଗ୍ର
ସମ୍ପଦମଙ୍ଗଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇକାର, ଗୋଟିଏମାତ୍ର
ନାଚ ଉତ୍ସାହ ଅଛୋବ୍ଦୀଷୁଦ୍ଧା ହେଉଥିଲା ଏ-
ଥିମଧ୍ୟରେ କ୍ରାନ୍ତିର, ବୈଷ୍ଣବ, ମହାତ୍ମା, ଅମଲ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲେଖମାନଙ୍କ ଏବଂ ଦିନରେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟାଶକର ମତକିମ୍ବ ଦେଖାଇ ସନ୍ଦେଶ କବି-
କଲେ ।

ମଜଳୀସ ନିର୍ଭାବ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଣାଇ-
ଅଛୁ ଯେ ବର୍ଷିଣପ୍ରଦେଶର ଦୂରଗୋଟି ଦେଶ-
ସୁନ୍ଦର ଦେଶକ ଅସିଥିଲେ ଓ କଟକର ପ୍ରଦିବ
ପ୍ରେସରୀ ନାମକ ବାହୁ ଓ ଅଜ କିଳଗୋଟି
ବନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରରେ ଆଗମନ କରିଥିଲେ ଓ ପୁରୀ-
ହବରର ମଧ୍ୟ ଯୁଲୁ ଛାନ୍ଦଳ ଆଶାପିଲା
ହୋଇଥିଲେ ଏ ସମୟକ ପାଉଣାର ପ୍ରେସର-
ସର ଗାସଫ୍ଲାଗ୍ ସମସ୍ତଲେବେ ଆଖ୍ୟାୟ
ହୋଇ ଉହିଲେ ଅହା ତାହା ବୋଲିବାର
ଧନ୍ୟ ଅନ୍ତକ କାନ୍ଦିଲେବାର ଧନ୍ୟ କଟକର
ନାମକୁ ବଠାରେ ଏଥର ବିଜ୍ଞାନ କରିଗଲା ।
ଅହା ତାହାରବଣା କୋହିଲାଗୁ ଅଥବା
ସତାଗି ହେଲା । ବିଶେଷ କି ଏ ପରେ କହାନ୍ତି
ବାର ସବିଗେଷ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଲେଖିବୁ । ତାଙ୍କରିଣ
ଏପ୍ରେଲ ସନ୍ ୧୯୭୦ ମସିବା ।

— १७ —

9298

ପରିଚ୍ଛବ ଲାଇଫ୍ ଅସରେକୁସ ବିଷ୍ଣୁଆ
ଲିମିଟେଡ୍ ।

ପର୍ଯ୍ୟ ମହେଶୁଳ୍କ ଭାଗଜ ହି ଉପରଲିଖିତ
ଆପିଦର ବର୍ଣ୍ଣ ହାମଲି କରି ଦିଗ୍ନ୍ତା । ଏଥିପ୍ରାଚୀ

ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଅନୁଗେଖ କରି
ଯାଉଅଛି ।

ମୂଳାଦର ସହଗେଷ ତିଥିମ ଛାଣିବାର
ଅଭିଲାସ ଯାହାଙ୍କର ହୁଅଇ ସେମାନେ କଟୁକ
ବୈଥିଶୁଭକାର ବାବୁ ହରନାଲ ନିଧିଙ୍କ ଜିକୁ-
ରେ ଜାତୁକଲେ ଜାଣି ପାଇବେ ।

TO NATIVE GENTLEMEN

PARTICULARLY

POSITIVE

GOVERNMENT SECURITY LIFE ASSURANCE
COMPANY LIMITED.

No family man should be without a Policy from the above office.

Full particulars about the rates &c
Apply to Baboo Horolall Mitter.

Agent

Chowdhury Buzza

Cuttack

ତଳିରୁଚିତ ପୁଷ୍ପକ ସନ୍ଦୂଧାମ୍ଭ ବନ୍ଦକପ୍ରିୟୋ-
କଞ୍ଚାନିଲ ଶପାଶାନାରେ ଅମ୍ବ ବନ୍ଦରେ
ତତ୍ତ୍ଵକଳେ ଘାଇପାଇବେ ।

ପୁସ୍ତକର ନାମ
ସଂସ୍କରିତ ଶାସକରେ ଧରଣିଧରଙ୍କ
ବାଧାର୍ଥ ସହିତ ପାତ୍ର ୫୩୫
ଆର୍ତ୍ଥଦକ ଶା ଲଗନାଥ ମହା-

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଣାଗ୍ରୀ	ଟ ୧ ୫୦ /
ଶ୍ରୀ	ଟ ୧ ୫୦ ୦୦
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବକାଶ	ଟ ୧ ୫୦ /
ଶ୍ରୀ ସୁରବତ ପା	

ଜ୍ଞାନାର୍ଥ କଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମିଳ
ବ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତର ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟରାର୍ଥ ଜରିବ
କର କାଗଜରେ ଲିଖିବା କର କାନ୍ତୁଥିବେ
ଦେଶାନ୍ତରୁ ମାର୍ବିକ ଟାଙ୍କା ଦେଇନରେ ମୁକ୍ତ
ବର ବଗିଚିକ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତର କର୍ମ
କ ହାତରୁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଦେଶାନେ ପରିବାର
ଦେଶାନ୍ତରୁ ମାନସ କରନ୍ତୁ ମାର୍ବିକ ଟାଙ୍କା ଦୂଧ
ଦରେ ମୋରକ୍ଷାପାଇ କହାବେଳନରେ ଶିଖ

ଦରପାରବେ ଶିକ୍ଷା ହେଲାଉତାରେ ଯେବେ-
ବେଳେ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣମ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅନିଜୀବନ୍ମ ଦିଅବିବ ଭକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣରେ ତେଣା-
ବାହିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅବିବ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ-
ମାନେ ତଳଳକ୍ଷିତ୍ର ମହାମୟୁଜ୍ଞ ନିକଟରେ
କଟକମୁଖୀମରେ ଦରଖାସ୍ତ ବଳେ ଜାଗାତାର
ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧ ଦିଅଧ୍ୟମାନ ବିଶେଷତ୍ଵପେକ୍ଷାବି-
ଧାରିବେ ।

କାନ୍ଦିଲାରୀରେବ କାନ୍ଦିଲା
ରେବନ୍ଦୁ ସୁପ୍ରେଷ୍ଟେଣ୍ଟ୍‌ରେ
(Sd.) G. TOYNBEE
Canal Revenue Supdt.

ଇଷ୍ଟହାର କତେଣ ରାଗେନନ ଦେନାଲ
ରେବନ୍ୟ ସୁପ୍ରେନତେଣ ସାହେବ । ୧ । ୫୮ ।
ଏହି ।

ଯେହେତୁ ଜଳକର ବନ୍ଧୁଲିଧୂର ମିଆଦ
ମଞ୍ଚମାସ ତା ୧ ରଖ । ମୁ । ସନ ୧୩୦ ସାଲ
ବୈଶାଖମାସ ତା ୨୫ ରଖିରେ କିମା ଜାହିଁ
ପୂର୍ବେ ଯେମାକେ ଗାରୁଥ ଓ ବିଅଲୀ ଧସଲ
ହାତ ବନ୍ଧୁଲିଧୂର କରିବେ ସେମାନଙ୍କଠାର
ଟ ୨ ଲା ମାରିଗରେ ବନ୍ଧୁଲିଧୂର କିମ୍ବା ଏବଂ
ମଞ୍ଚମାସ ତା ୬ ରଖ । ମୁ । ବୈଶାଖ ତା ୨୫ ରଖ
ପରେ ଯେମାନେ ବନ୍ଧୁଲିଧୂର କରିବେ ପେମା-
ନଙ୍କଠାର ଟ ୧ ମାରିବୁ ମୁଁ କା ହିଂସାବ ଅବଶ
ଦୂର କିମ୍ବା ଗାରୁଥରେ ପରାହା ବନ୍ଧୁଲିଧୂର କିମ୍ବା ମାର
ତଳ ଦୟାବିଦା କଷ୍ଟ ମନସ୍ତଳୁ ଜୀବ କରି-
ଇନାର ଅବଶ୍ୱକ ଅଭିଏକ ଉପରଲିଖିତ
ବିଷୟ ସବସାଧାରଣକ ଜୀବାର୍ଥେ ଏ ଲୟା-
ହାର ପ୍ରଭୁର ବରମାର ଲେଖା ଯାଉଥାର
ଦ ଯେହିଁମାନେ ବନ୍ଧୁଲିଧୂର କରିବାର
କେବୁ ରାତ୍ରିକେ ସେମାନେ ଭାଲୁ ମିଆଦ-
ରେ ଅଥ ଇନ୍ଦ୍ରହାର ଜହାନିଲବାରମାନଙ୍କ
ରଜୁରେ ହାତର ହୋଇ ବନ୍ଧୁଲିଧୂର କରିବା
କାରଣ ଦରଗାସ୍ତ ପାଗଳ କରିବେ ଓ ପ୍ରକାଶ
ଆଇ ବି ସନ ୧୩୦ ସାଲଠାର । ଲ
ସନ ୧୩୧୮ ଶାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରଲିଖିତ
୫ ୯ ଲା ରେତ ଉପରି ମିଆଦ ହାତିର ।

ମୁଲପଦ ଦେଖ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ
୩୧୫

ଶ୍ରୀକୃତ ମନ୍ଦିରରେ ପାଇଲାମୁ । ବେଗାଞ୍ଚ ଦିଶରେ ସନ୍ଧାନ ସାଲି ଶକ୍ତିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁୠ୦୦
ବର୍ଷାମ୍ବେଳୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁ୨୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାତିମାସୁଲ ଟୁ୫୦୦

ଗତ ମନ୍ଦିରକାର କହୁବ ହାତେ ଲାଗେ ନୂତି
ନ ପିଣ୍ଡାବିନୀର ପ୍ରଥମ ଅସ୍ଵରେଣ୍ଯ ହୋଇ-
ଥିଲା ଦୂରେରଙ୍ଗେ ଯେ କେବେଳ କଣେ ସବ୍ୟ
ଭାଷିଛି ଥିଲେ ଆଉ କେହି ଅସ୍ଵରେଣ୍ଯ ନାହିଁ ।
ସବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ୟ ଅତିଥି ହେଲା । ଅବଶ୍ୟ
କେବେଳକାଳ କଥାକାରୀର ଗଲା କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ୟ-
ରେ ଏହି ଯେ କେବେଳର ଗଠନାଳକୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ହୀଲ ହେଲା ଓ ଧ୍ୟାନାଳର
ଛନ୍ଦକୁ ବୃତ୍ତି ଦେବାରର ପରମା ନେମାର
କନୋବସ୍ତୁ ହେଲା । ଏଥୁବୁ ଏକବନ ସବ୍ୟ
ହୋବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇ କେବେଳ ସବ୍ୟ ଆସ-
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ କଳେବିରସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ ନ
ହେବାର ହେବନ କଜ୍ଜ ହୋଇ ନ ଥିଲ କଣେ
ହାବିମ ଉଗରେ ଆନନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବବାର ଧଳ
ଏହି ଅପ୍ରଭ୍ୟ ଜଥାପି ମାନ୍ୟବର କମ୍ମଳଗାହେବ
ତାଙ୍କ ବାଚମନ୍ତୁ ସବୁ ବିଷୟର ଭାବ ଦେବାରେ
ହୁଣ୍ଡି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

କେବଳ ଶୁଣିବାର କଣେ କରିଲୁ ତତ୍କା
ଜେଲାନାଟି ପଲାହିନ କଲା । ଏ ବିଦ୍ୟା
ହାସପାତାଳରେ ଥିଲା ହେଠାର ମୁଣ୍ଡରେ କିମେଖ
ସାହିମପଦାଳ ଅଠାତର ତତ୍ତ୍ଵ ପାତରକୁ
ତେଣୁ ପଲାଇଥିଲା । ସୁଲବ ଏହାର ଅନୁ
ମନୀନରେ ଅବତ୍ରି । ଏମନ୍ତ ବୋଲିଲରେ
ବାହାର ବଳ ଯେ ପରବୂକାଳମାନେ ବିକ୍ଷି
ଜାଣି ଧରିଲେ ଲାହି । ଏ ଲୋକର ଘର

ଏହି ଜଗରରେ ଅଞ୍ଚଳୀ କୌଣସି ଅପରିଥ
କଲାକାର ଏକ ଦର୍ଶ କାର୍ଯ୍ୟବାବୁ ଦୃଷ୍ଟ ପାଇଥିଲେ
ଏଥିଲୁ ଅନ୍ତରେ ଜଳବାହେବ ଜାହାକୁ
ମୁଢ଼ନ କାର୍ଯ୍ୟବାବୁ ଆନ୍ତରୀରେ ଦୂରବେଶ କାର୍ଯ୍ୟବାବୁ
ଦେଖି ଦର ଦେଲେ । କିମ୍ବା ପାଇବା ଆମାରେ
ଅନ୍ତରେ କରୁ ବିବରଣ ଧଳ ପାଇବାରୁ ଗୋଟିଏ
ଦୁଇପର ସେ ଅବ ଆବୁର ହୋଇ ଏକାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲୁ ମୁଢ଼ନ କାର୍ଯ୍ୟବାବୁ ପ୍ରତି ଲୋବଙ୍କର
ବିଲ୍ପ ଭାବ ହୋଇଥାଏ ପାଠମୋନେ ଏହିଲୁ
ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ଏହିପର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥି
ସାମାନ୍ୟଲେକ ଯେ ବିଜ୍ଞାନତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ୍ୟରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ତାହା ବୋଲିବା ବଡ଼ କଠିନ
ଅଞ୍ଚଳ । ପଳାଇବି କୈବି ପ୍ରତି ଧର୍ମତ
ଅଛି । ସେ ଜେଲଖାନାର ପଳାଇ ଯାଇ ତାଳ-
ଦଣ୍ଡା ସତକ ବାଟେ କହିପୁରରେ ଅପରା
ଧାର ମାରୁକିଥ ସବୁଜ ପାହା କଲା ।
ଏତେ ସାହସ ଓ କୌଣସି ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ
ପଳାଇ ଉପପତ୍ରୀ ଘରକୁ ଗଲ ଏଥିରେ ଧର୍ମ
ପଢିବାର ଆନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ କି । ସେ ଯେ ଥାନାରେ
ଆପେ ଯାଇଁ ଗାଇ ନ ରହିଲ ଏହାହିଁ ବିଚାର
ନାହିଁବାକୁ ହେବ ।

ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମବିଦ୍ୟାର କେତେ
କିମ୍ବା ଉତ୍ସର୍ଗ ଗୋଟିଏ ଭବାନିରଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଦେଖିବାରେ ଅସିଥିଛି । ହେଉଥାବଳୀ
ଠାରିଗଣୀଙ୍କଠାରି କି ଅଜ୍ଞା ପଦିକା ବାହାର-

ଅଛି ଭାବୁର ସବୁଷେଷ କାହାରକୁ ଜଣା
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଞ୍ଜଳିମାରେ ବନ୍ଦର ଓ ମଧ୍ୟ-
ଲର ଲୋକମାନେ ଯେ ଯହାର ବନ୍ଦଖାନୀମାରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଦାଣିର ବିହୁ ଶୁଭନ, ଅମ୍ବ ପରବା
ଓ ଜଗଦ ଭାନୁଖେଣ୍ଟ ବା ରୌଥନ୍ଦି ଭରନ
କର ଅପଣା ଘରଗାନ ଏକଶ୍ଵାନରେ ଭାବୁ
ଦେଲାର ସେ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ସେ ହାଣ୍ଡି-
ପକୁ ଉଠାଇ ଅନ୍ୟବକାରର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚରରେ
ବନ୍ଦ ଅସୁଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାଲୋକ ଅପରିଶ୍ରାନ୍ତ
କୁ ବୋହ କେଉଥିବନ୍ତି ଏହିପର ଆଜିକୁ
ପ୍ରାୟ ଅଠବନ ଦେବ ହାଣ୍ଡିବୁଦ୍ଧା ଲାଗି ଅଛି ।
ଏ ସବୁ ଯୁଗରେତ୍ତମ ବିନଳାକୀ ଠାକୁରଣୀ
କିନ୍ତୁ ଯାଇ ଭେଗ ହେବ । ହାଣ୍ଡିବୁଦ୍ଧ ଡାକରେ
ନୂଳ ଯାଇଥାରୁ କେହ ରକ୍ଷକ ନାହିଁ ତଥାର
ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମରୂପ ଏତେ ଯେ ବେହ ସେ
ହାଣ୍ଡିର ବିହୁ ନ କେଇ ଗାୟ ଯେ ଯାହା
ଘରନିକଟର ସ୍ଥାନାନ୍ଦରେ ରନ୍ଦ ଦେଇ
ଆସୁଅଛନ୍ତି କାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବଶୀସ
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଭାକୁ ହାଣ୍ଡିର ବିହୁ ପ୍ରଦୟ
ଦେଖାଇ ମୃଦୁ ହେ । ପଠାଣ କି ଅପର ମର
ଲୋକମାନେ ସୁଖ ଏହିପର କଥ ହାଣ୍ଡିର
ବିହୁ କଥି ନେଉ ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେବେ କେହି
ହୁଲୋକ କଥାକ ବିହୁ କାହିଁ ନେଉଥାଏ
ଭେବେ ଜାହାନ୍ତି ବେହ କିଛି ବହୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ସବୁ ଦେଖି ଅଛି ଏବ କବି

ମୁଲେ କହୁତ ହାଣ୍ଡି କଳାଥିଲା ଲୋବେ ଦେଖି
ଆନ୍ତି ଗୋଟାଏ ବାବୁର ଅସି ଏକ ହାଣ୍ଡିର
ଗୁଡ଼କ ଆମ୍ବୁର ଖୋଲ କିମ୍ବା ତାହାକୁ
ଅତାର ଦେଲେ ମାତ୍ର ଏଥର କଳାଗଲ
ଯେ ଝାନାନରକୁ ବୋହ ଦେବା ଭାଇ
ଅନ୍ୟକେବେଳେ କରାଗଲ ମେବେ ହାଣ୍ଡିର
ଛୁଇବେ ନାହିଁ । ୨ୟେ ହାଣ୍ଡି ନ ଦେବ
ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀରେ ହାଣ୍ଡି ପଢ଼ଇବିବ ମେ-
ତାମେବ ଓ ଯେ ହାଣ୍ଡିର ବହି ଗେରା ବରବ
ଏ ଭବନେ ଯେବିଲାମୁଣ୍ଡରେ ପଢ଼ ମରିବେ
ଏବିବ ଅଜ୍ଞାରେ ଦେଖ ବଜା ପଢ଼ଗ
ଓ ବିନା ଶର୍ତ୍ତରେ ହାଣ୍ଡିର ଡାକରେ
ଘରିଅଛି । ଆମ ! କିମ୍ବୁଧ୍ୟାନୋକ୍ତର
ଧର୍ମଭୟ ଦେଖନ୍ତି ପଦକ କିନ୍ତୁ ଧୂଳ-
ରତ୍ନପ୍ରୟ ଯେଉଁ ମାନେ ବାହାରାମ
ଅପଣାକୁ ମହୁତ ଜୀବ ବରକୃ ଦେମାନେ
ଏହାକ ଧର୍ମଭଦ୍ର ଧର୍ମଭଦ୍ର କରିପାର ନା-
ହାନ୍ତି । ଏହି ଧର୍ମଭୟ ଯେବେ ନୂର୍ବାବକହିବୁ
ନ ହୋଇ ସମ୍ମାର୍ଜନରେ ମୁଲକ ହଥକୁ ତେ-
ବେ ଏହାକୁ ଅହେଳ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା
ପଢ଼େବି ହାରି ।

ପରମେଷ୍ଠରେ ଶୁଣେଁ ସେ କାହିଁ ଗଛମୂଳେ
ତମା ହୋଇଥିବା ହାତୁଗୁ ସଥାପ୍ନାକୁ ଯାଇ
ପାରିଲ ନାହିଁ । ମଦରମାନେ ଦିଲ ପରିଚାବେ-
ଳେ ହାତୁଗୁ ପଜିବା ସୁବ ଇତ୍ତବଦ ପାଇନେଇ
ହାତୁଗୁ ଭାବିଯବାର ମରିଗଲେ ଓ ରକ୍ଷା-
ଦିତ୍ତକୁ ଅନ୍ତରାଳେ କରିଲ ଗୋଟାଇ
ନେଲେ । ବାବା ଯାହା ରହିଲ ଗୋଟିମାନେ
କାହିଁବେ କଲେ । ଯାହା କେଉ ସମ୍ଭବ
ନହିଁ ପରମେଷ୍ଠରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ସୁଖର
ବିଷୟ ଅଚାର ।

ବାକି ଉଦସିନଦାତା ।

ଗଜଧ୍ୟାହରେ ଅମ୍ବୁମାନେ ଏବଜ୍ଞାରେ
ଦେଉ ପ୍ରଥାବ ଲେଖିଥିଲୁ ଯାହା ପରାମର୍ଶ ହେବା
ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁ ଯାହାକି ଧରିଥୁମାନ-
ରେ ୧୦୦ କରେବକ୍ଷଣ ସର୍ବଧାରା ବାନ୍ଧୁ
ଶ୍ରାନ୍ତ ବୋଃଙ୍କ ଦକ୍ଷ ଉତ୍ସବିଲ୍ଲପାତ୍ର ନିର୍ମଳେ
କଷ୍ଟକୁ କରିଥିଲେ ଅଜ୍ଞବକ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କ
ଲେଖା ଏକପ୍ରକାର ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ମାତ୍ର ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଅଚୁକାଳ କରି ବୁଝିଥିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ
କହିବେ ଅଧିକ୍ୟ ଲେବଳ ମନୋପତ୍ର ପ୍ରକ

ବ୍ୟକ୍ତ ଚୋଇଥିଲ ସମ୍ବନ୍ଧ ତାହା ବାର୍ଷି ଦେ-
ବାର ମଧ୍ୟ ଦୂରୁତ ନାହିଁ । ଦେବକ ଅନୁମା-
ନଳର ବହୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ଯେ ଶ୍ରୀପାତ୍ର
କମ୍ପିର ସାହେବ ପୂଜାପର ବିଶ୍ଵ କିମର ନ
ରି ଏତେ ଘଞ୍ଜନପେ ଏପଦରେ ଲେବ
କିମ୍ବାଗ କଲେ ! ଏତେ ଜରିଛି ମୋତ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ବୌଣସି କାରଣ ଅମ୍ବୁମାନେ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ପାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିରେ
କମ୍ପିର ଗାହେବକ ସ୍ଵର୍ଗର ବିଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟର
ପରିବ୍ୟ ପ୍ରାସ ଦେଇଥିଲ କାରଣ ଅନେକଥର
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଯେ ବାହାର ମୃଦୁ ଉତ୍ତାର
ତାଥାର କମ୍ପିର କେହି ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ମେ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉମେଷ୍ଟାରମାନେ ମୂରଧାର
ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ସୁଣ ସମୟ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ।
ଯାନା ହେଉ ତାହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିସ୍ତର୍କୁ କର-
ବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଫଳ ଲୋକେ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ! କେହି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଓତାରେ
ଜନିତ ପାଇବର ଯୋଗି ଅଳେକ ଅନେକ
କର୍ମଶାଖା ଅବରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ସବୁଠାର ଉପସ୍ଥିତ ଲେବ
ବାହାରାକୁ ଧରାଲି ହେବେ ବୋଲି ଗାୟ ଏକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାକୁ କରି କୋଟିଏ ଶାସ୍ତର ରକ୍ଷା
ପାଇଲେ ଓ କେହି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲୋକ
କିମ୍ବାକୁ ଯୋଗିତା କିମ୍ବା କରନାକୁ କହି-
ଗୁରୁ ଗାହେବ ରେତେ ସକ୍ଷମ ଦୃଶ୍ୱରୁ କୋଇ
ପୁରୁଷରେ ଥିଲାକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ।
କଟକ ମୟୋ ବାଲେହୁରରେ ଥିଲେ ହେଠା
ଲୋକଙ୍କ ନାଶ ଦୋହାରାକୁ ଏକର୍ତ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି
ଅପର କେହି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ରତ୍ନମାଧ୍ୟୋତକ
କର୍ମ କାଳ ହେଲା ଓ ସେ ଏଥିଥିରୁ ସର୍ବାହାର
ଥିଲେ ଅତିବକ ଏହାକୁ ପରିବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ହେବାକୁ ପେହ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତବ୍ୟ କି ଯେ ବୋର
ଉପାସ ଥାରଙ୍ଗ କରି ଦିବସାଦିଶ କରିଥିବା ।
କାକୁ ଶ୍ରୀମାତ ହୋଇଲ ୦.୯୨ ଏ ପୂଜାରୀ
ମେଲିବାର କମ୍ପିର ସାହେବ ଅନ୍ୟ କାହାର
କିମା ଡରେଶ୍ୱରେ ଏହାକୁ କର୍ମ ଦେଇଲେ ।
କାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଏକପ୍ରଭାର ରଜମୋହଳ
ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତାରେ ତୋଷ ଦର୍ଶନ କରି
ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଯେମନ୍ତ ବିକଷା ଦର ଯାଇ-
ଥିଲା ବିଜାହ ମୂରୁ ବିଜାହ ଯେ କେହି ବିଦେଶୀ
ପଥମରେ ତାହା ଲକ୍ଷଣେ ପରେପ ଲକ୍ଷଣ

ଭାବାକୁ ଗ୍ରାସଣ ଦିଆଯିବ ତେମନ୍ତ
ବାରାନ୍ତର ହେଉ ଏବେଳୁ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତପ୍ତି ଧାଇ
ଅଛନ୍ତି ଶ୍ରାନ୍ତ ବାବୁ ଯେ ଏବେଳ ଅଯୋଗ୍ୟ
ଅନ୍ତେମାନେ ବର୍ଷପ କଟ କାହାଁ । ଅନ୍ତେମା-
ନେ କେଲୁ ଯେ ଏହାକ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ସୁକ
ଲେବ ହେବାରେ ଅବେଳାଗୁଡ଼ର ଅଛନ୍ତି ।
ହେମାକଳର ବୀରପ୍ରତି ବିଜ୍ଞାନ ଦୃଢ଼ି ନ କର
ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ବଥ କରୁଥା ସହାରେ
ସମୟ ସୁଖ ନ ଦେଇ ଯେ କଲିଶୁର ସାହେବ
ଏବର୍ମର ବିନୋବସ୍ତ ବିଲେ ଏଥାର ଉଚ୍ଚ
ଉତ୍ସୁକ ବାଟିଲୁ ନନରେ ବର୍ତ୍ତତ ଦୃଢ଼ି ହୋ-
ଇଥାକୁ ଓ ହେବାର ନାହିଁ ଅବସକ ନୁହଇ ।
କର୍ମଚାରୀ ମଝରେ ବିବ ବିପରିମାନରେ ଯୋ-
ଗଣା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି ଓ ବିବ ବେମନ୍ତ ସହା-
ଯର ଓ ଉତ୍ସୁକ ଅଗଣ କର୍ମ କରିବା
କରିଥାନ୍ତି ଯେବେ ଏଥର ବିଗ୍ରହ ନ ହୋଇ
କୌଣସି ଏବ ଲୋକଙ୍କ ବିଜଗପାଇବ କର
ଦିଅନ୍ତିକ ତେବେ ହେଉ ଆମା ଓ କରିବାରେ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉତ୍ତରନ୍ତେର ଉତ୍ତମ ହେବାକୁ
ତେବେ ହେବେ ? ଶ୍ରାନ୍ତ ବାବୁ ଯେ ତେମାର
କର୍ମଚାରୀ ମଝରେ ସଂଖ୍ୟାକୁଳ ଏହା କୌଣସି
ବାଲରେ ପୁର ହେବାର ଅମୂଳାଙ୍କ କଣ୍ଠ
ନାହିଁ ବରଂ ଲଭବର୍ଷ ଏହି ବିମ୍ବିତୁର ସାହେବ
ତିକିଳାର ବକେବରକ ବିବରଣ୍ୟ ଉତ୍ସୁକ
ଓ ଉଚ୍ଚର ପାଇଁଏବ ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଚାରୀର
ଯେଉଁ ତାଲିକାମାନ ଅଶାର ଅପଣା ପାଇରେ
ରହିଥିବୁ ଥରେ ତାହାକୁ ସେବିଲେ ତାହିଁ
ଫରନ୍ଦେ ଯେ ଏକଙ୍କ ଏକ କର ପୁରୋଧୀ
କର୍ମଚାରୀ ବାବାକ ଅଗିନ ମହିଳାମହିଳେ ଅଛନ୍ତି
ଶ୍ରାନ୍ତ ବାବୁ ଏହାକ ମଝରେ ଜଣେ ଏହିକୁ
ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତରସତ ଭଲହାରେ ଏ ଶୈଖ
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେପୁଣ୍ୟ ଆମେ ତାହାର
ଜଥା କରି ଦେବା କାହାଁ ଦେଖିଲେ ପୁକଳା
ର ବଥ ବୋଲବା ଅପ୍ରଦ୍ୟାକନ୍ୟ ଅଟର ।
କର୍ମଚାରୀ ଜଣ୍ମେବ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଗର୍ବିନେବୁ
ଯେବେ ବନ୍ଦୁ ଶଦମ ପ୍ରାର୍ଥ କରିଥିଲୁଛି ତାହା
କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରରେ ସୁଖ ପ୍ରଦାନକରିବାର ନାହାଁ ।
ଆମ୍ବୋମାନେ ଏଥିଥୁବୁ ହାତମାନେ କରିବା
ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମା ହାତମାନେ ଯେପୁଣେ
ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଯାହା ଦେବାର ତାହା ହୋଇଗଲାଣି ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଗୋଟିଏ କରିବାର ବୁଥା ଅମେମାନେ
ସମସ୍ତ ଉପଦିକାଣୀ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାରୀ—
ଜଳ୍କୁ ଏହାଙ୍କ ମାନ୍ଦୁଳା ଦେଇ ଗ୍ରୟୁସ୍ କରିବାର
ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁବେଧ କରିଅଛୁଁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ-
ତରେ ସେ କର୍ମକାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ବିଷୟରେ ଏକଳ
ବ୍ୟବହାର କି କରନ୍ତୁ କି ଯହିଁରେ ଅପର
କରିବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ବାରଣ ବସନ୍ତ ମନ୍ଦିରଟା
ଦୁଆରା କାରଣ ଦେଖିଗ ହେବା ଗେଟ୍‌ଏ
ସାଥରଣ ଗୁଡ଼ିକର ଅରଣ୍ୟ ଅଟଇ କରିବାରୀ
ଜଳ୍କୁ ପ୍ରତି ଯେତେ ନୟାୟ କିମ୍ବା କାରାକାର ହେଉଥିବ
ତେତେ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତାନ୍ତ ବଢ଼ି ବାର ସମ୍ବାଦ-
ନା ଜହିଁରେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲ
ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ମନ ଦୃଶ୍ୟତ ହେଲେ
କର୍ମପତି ଅଶ୍ଵା ଜୟା ହେବାର ସମ୍ଭବ । ଗଢ଼-
କାର ଅରନ ବହର୍ଜିତ ଗଢ଼ କୋର ଜହିଁ-
ପକ୍ଷରେ ଯେମନ୍ତ ତେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ଏଥର ନୟାୟ ଫଳର ନୁହଇ ।

ପିଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

କୁଳରତ୍ନ ବୃଦ୍ଧମାକର ଜଣେ ପ୍ରଗରହ
ବାବୁ ଅବୋରନୀଆ ଶୁଣ ଅଛି ଦିନ ହେଲା
ଏ ନଗରକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି ଗତ ଗୋମବାର
କଞ୍ଚକ ହାତସ୍ଥଳ ଶୁଦ୍ଧରେ ଉପରକଣ୍ଠର ବଜା
ଦୂରେ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ିଲା କରିଥିଲେ । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ବଜା ଦଃଖିତ ହେଲୁ ଯେ ସବ୍ୟତି କି
ଏଥର ବିଜ୍ଞାପନ ନଗରମୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
କିନ୍ତୁ ପଠା ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଲୋକ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାପନ ଦାତାଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ଘୂଲ ହୋଇଥିଲା ସେ ବିଜ୍ଞାପନ ଯାନ୍ତର
ନ କରିବାର ଅନେକ ଲୋକ ତହୁଁ ପ୍ରତି
କର୍ତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ।
ସେ ଯାହା ହେଉ ଅଧିକ ଲୋକେ ଅଧିକ
ପରିମାଣରେ ସମାଜର ନ ହେବାର ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଦଃଖିତ ହୋଇଥିଲୁ ।

ବକ୍ରାଟି ସବତୋତ୍ତବରେ ଉଦ୍‌ଦିମ ହୋଇ-
ଥିଲ ଓ ଜହିଁର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରକରକ
ନିଷାଗୟ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଜହିଁର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପଞ୍ଚଶୀଳପେ ରକ୍ଷା
କରାଯାଇନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍ଗର ସରକାରବ ସବୁ
ନଥାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ
ବକ୍ରାଟି ଲେଖି ଅଣିବାକୁ ସମ୍ମ ହୋଇ
କାହିଁ ଏ କୁଦୁପଦିକିଲେ ସବା ପ୍ରକାଶ

କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖି-
ବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ସୁଣ କର ହାତୁଁ କିନ୍ତୁ ଯାହା
ଶୁଣିଅଛୁଁ ଓ ସୂରଣ ରଖିଅଛୁଁ ତହିଁର
ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁଁ ।
ଯଥା- -

ଆଜି କାଲି ସର୍ବତା ଓ ଉନ୍ନତିର କାଳ ।
ଶୁଣି ଏହାରେ କୋବେ ଏଥିର୍ଗାର ବନ୍ଧୁ ଓ ଏହା
ପଦ୍ମର ବନ୍ଧୁ ପକାଗେ ପୃଥିବୀରେ ପବଲ ପରି-
ବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରୋତ୍ସହିତ ହେଉଅଛି । ପୃଥି-
ବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାନି ପରି ବର୍ତ୍ତନରେ ମଧ୍ୟ
ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଶେଷ ଲ୍ଲଙ୍କ ସ୍ଥାନ
<ଠାର ନବ୍ୟମଶଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପୁନରଜନ କଥା
କିଛି ତାକୁ ଲକ୍ଷ ନାହିଁ ପୁନରଜନ ଘର ପୁନରଜନ
ନାହିଁ ଓ ଜ୍ଞାନ ସଙ୍ଗେ ପୁନରଜନ ଆହାର
ପରିକଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସୁଖ ତୃପ୍ତି ହେଉ କାହାଁ
ପଦକ ବିଷୟରେ ନୂଆଁ ବିବହା ଦେଖାଯାଏ
ଓ ସେ ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତ ମାର୍ଗରେ ଧାବନ ହେଉ-
ଅଛି । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଶିକ୍ଷିତ କୋରକୁ
କିମ୍ବା ଭବିତାର ନୂହିର ସମସ୍ତକୁ ଉଚିତ ବି-
ଭବନ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରହର ହେବେ । ଏଥିର୍ଗାର

କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାହା ଅଗାମାର ପୁର କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ । ଅତିଏବ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର
ଉଚ୍ଛବି ଯେ ଏମନ୍ତ ଗେଟିଏ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷ
କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଯେ ଜୀବନର ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଜାହାର ପରିଧି ସମ୍ପଦ ରହ ରଖୁ ମଧ୍ୟ-
ବିନ୍ଦୁ ଘର୍ଷିତ ପାମଞ୍ଜୁଷ୍ଟ୍ ରକ୍ଷା କରିବ । ଏହିପଥ
ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ
ଆୟଜାଧିକ ରହିବ ନାହିଁ । ତରି ମାର୍ଗରେ
ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଯାଏ ଜାହା ହେଲେ
ମନୁଷ୍ୟର ବୌଦ୍ଧ ଧ୍ୟାନର ଜ୍ଞାନର ଜାହା
ସେ କେବଳ ଅବସ୍ଥାର ଦୀପ ଓ ଜ୍ଞାପନର
ଦୀପ ହୋଇ ପଡ଼େ ଏହି ଲୋକଠାର ଜଗ-
ତର ବି ଉପକାର ହୋଇ ପାରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେତ ଅଧିକାର ଶଳ ବିରାମାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲା
ଏଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଜାନ୍ତ ବିର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ
ଗେଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଷ୍ଟପୁରୁଷ କର ରଖି ବଦଳ
ଲାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସର ସାଥନ ପକ୍ଷରେ ପରିଣମ
କରିବେ । କାହାଠାର କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥକ
ହେବ ଜାହା ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାର ବିନ୍ଦୁ
ଏହା କଷ୍ଟପୁରୁଷ ଯେ ପ୍ରକ୍ରିୟକ ନେବ ଉପରେ
ଗେଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟର ରହ ଅଛି ସେ ରହ ସ୍ଵାନ୍ଧ
ପ୍ରୟେ କିମ୍ବାହ ବିରାମାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଅବଶ୍ୟ
କରିବାର ହୁଏ ହେବ । ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକକୁ ନିର୍ମାର୍ଥ

ଦେବାର ନିଜାଳ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାର୍ଥପରିବା ହେଉଛୁ
ଭାବତବର୍ଷ ଉଚ୍ଛବ ଦଗାକୁ ଲାଗୁଅଛି ତାହା
ଜ୍ୟାମ ନ କଲେ କହାଚ ଭଲ ହେବାର
ନୃତ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଭାବ ଅବଲମ୍ବନ
କଲେ ଦୟାର ଉତ୍ସେବ ହେବ ଓ ଲୋକଙ୍କ
ଉପରେ ଦୟା ହେଲେ ଯହିଁରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ଉନ୍ନତ ହୁଅଇ ଫେପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ବଳକ କାହାର ଦୂରବସ୍ତା ଦେଖି ଘୃଣା ହେବ
ନାହିଁ ବରଂ ଜାହାର ଦୂରବସ୍ତା ମୋତଳି
ପକ୍ଷରେ ଯହି କରିବାର ଛାତା ହେବ । ବଜା-
ଲିମାନେ ଭାବତବର୍ଷରେ ସମ୍ବାଧପେଶା ଉନ୍ନତ
ହୋଇଥିବାକୁ ଏହାଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ ଭାବତବର୍ଷର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି
ଉନ୍ନତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଣିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ କିନ୍ତୁ
ସେ ଦୁଃଖି ହୋଇ ବହୁଅରିବାକୁ ଯେ ବଜାଲି-
ମାନେ ଅପଣାର ଭାବ ଦୁଇ ନ ପାର ସେମା-
ନଙ୍କୁ କୁମଞ୍ଚାଗ୍ରହ ଦେଖି ଘୃଣା କରିବୁ
ଓ ସେମାନଙ୍କଠାର ଅନ୍ତର ହୋଇ ରହିବୁ
ସୁରଗଂ ଅୟବାସିଙ୍କ ସହଜ ଜାହାଙ୍କର ସୁତ୍ରଦାତା
କାତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ଉଭୟ ଦଳ ପୃଥିବୀ
ରହିବାର ପରିଷ୍ଠର ସଂଯୋଗରେ ଯେଉଁ
ଉନ୍ନତ ହେବାର ସମ୍ମାନନା ଆଏ ଜାହା ଏହା-
ବେଳକେ ସୁବିଜ ହୁଅଇ । ବଜାଲିମାନେ
ଯେବେ ଏହିପଦ ବିଦ୍ୱବସାର ନ କର ଅନ୍ୟ
ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଲୋକଙ୍କୁ ଅପଣା କରିବୁ ପ୍ରାଣରୁକ୍ଷ
ଜ୍ଞାନ କର ଜାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସତ ମାର୍ଗରେ ଆଣିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ଅନ୍ୟ-
ପ୍ରାକାର ବେଶିଲେହେଁ ଜାହିଁରେ କିରଳ କି
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସରଦା ସ୍ଥିତପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦେଖି ଜାହାଙ୍କର ଦୂରବସ୍ତା ମୋତଳି ଧର୍ଷରେ
ସହବାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ତେବେ ଏମାନେ ପକ୍ଷବ-
ରୂପେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଥକ କରିବୁ ଓ
ଏହାଙ୍କ ସର୍ବତା ଓ ଉନ୍ନତର ଗୌରବ ରକ୍ଷା
ଯାନ୍ତା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଅବସ୍ଥାଗାୟ ଉଚ୍ଚ-
ନାୟ ଓ ବଜାଲିମାନ ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞେଷ ଦେଖା-
ଯାଏ ଏହା ଅତି ମୋତଳାୟ ଅଟଇ ବର୍ତ୍ତରେ
ଉଭୟର ଅନେକଳ ଜାହାର ମଜଳ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଉତ୍କଳୀୟ ଓ ବଜାଲିମାନ ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକ ବିଷୟରେ ମଜରେମ ଅଛି ତେବେ
ବେଥରେ କି ଭାଷିଯାଏ । ସୁପରାମ ମଜରେମ
ଥିଲେମୟ ସାମାଜିକ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତ ହେବାର
କୌଣସି ପରିବନ୍ଧବ ନାହିଁ । ଧର୍ମବିଷୟରେ
ସେ ଯେଉଁ ମର ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛି ସେ

ଗାନ୍ଧା କର ଆଉ ଦିନୁ ଉତ୍ତଳୀୟ ଓ ବଜୀୟ
ଦିନୁଙ୍କୁ ଏଇବି ବିନାର ଭବରେ ପାର୍ଥନା ହେ-
ଉଅଛି ଯେ ସେମାନେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଓ ଗାନ୍ଧ ବିବ-
ମୂଦ ପରିଜ୍ଞାଗ ତୁଣ୍ଡକ ଏବିଜ ହୋଇ
ସୁଦେଶର ଓ କଗରର ଉନ୍ନତ ସାଧନ ପକ୍ଷରେ
ଦେବନ୍ତି ହେଉନ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ହଂଶେଷରେ ବକୁଳାର ମାର-
ଭଗ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କଲୁଁ ବକୁ ଗସ୍ତ ମହାମୟ
ଅନୁଭବକୋ ମର ହେପୋଲିଧନ ହୃଦୟ ଓ
ଜନ କୁରୁକ୍ଷର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ଉପର ଲିଖିତ
ବିଥାମାନ ଏମନ୍ତ ବାହୁଲ୍ୟମେ ବଂଶୀ
କରୁଥିଲେ ଯେ ଦର୍ଶକମାନେ ଜହାଁର ଅନ-
ଦିକ ହୋଇ ପୁନଃ କରଜାଳ ଧୂଳିଦୂର ତାହା
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ଯଦ୍ୟପି ବି କେହି ତାହାଙ୍କ
ବ୍ୟବହୃତ ବିଶେଷ ଭଣ୍ଡପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଭୁ ରେବାର
ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ତାହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୁହର ଅନର୍ବକ ବକୁଳ
କରିବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ କେତେବେଳେ ହୃଦୀ ବିର-
ଳିଲ ହେବାର ଅର୍ଥମ୍ବେ କୁହର ଲିଙ୍ଗର ପ୍ରାନ
ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଧର୍ମାନ୍ତା ଓ ପୁନ୍ଦରୀପେ
ବକୁଳ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବାର ସ୍ଥାନ ବିଶେଷ-
ଭଣ୍ଡର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଘାତିଥିଲେ ମୃଦୁ ତହାଁର
ତାହାଙ୍କର ଲୁବର ମନ୍ତ୍ରତ୍ୱର ଅନ୍ତମାନ କର-
ଯାଇ ନ ଥାବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ବଜ ହୃଦେଶ
ହେଲୁଁ ଯେ ସେ ପ୍ରାୟ ଦେଇବାଜାଳ କଥା-
କହ ଅନ୍ତର୍ଭୁତୀକାନ୍ତି ହୋଇ ଆଜନ ପ୍ରହରଣରେ
ପଦ୍ମ ଲୋକେ ବନ୍ଦି ଜାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେବାର ପ୍ରମୁଖ ସୁଦୀର୍ଘ ବରଦାର ସାହସ କଲେ
ମାହଁ ଏ କଥାଟି ବଜ ଅଶୋଭନୀୟ ଗୋଟିଏ
ଅଛୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତମବାହିକେ ପକ୍ଷର
ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୟକାହ ଦେଉଅଛୁଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶେରଥାର ଉଦସିଲଥାର ବାବୁ ଭଗବତ
ମହାନ୍ତି ଭାଣ୍ଡଭୋଣୀର ମାଜକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ ନିମଳା
ଧାରାତରି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାର ତେଷୁଠିଳକ୍ଷେତ୍ରର ବାବୁ
ହରଚନ୍ଦ୍ର ଶୋଷ ଗତ ରହିଥାର ଏ ନବରତ୍ନ
ସ୍ଵଦେଶକୁ ଯାଦା ଦଲେ ସେ ଯେହିସନ ପାଇ-
ନାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ବନ୍ଧୁଭ୍ୟାଗ କରିଥିଲୁଣି ।
ବାବୁ ହରଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗ ଏଠାରେ ଅନେକ ବାଜ
ମେ କରିଥିବାର ଏଦେଶାୟ ଲୈବେ ଜାହାଙ୍କ
କରେଣ ଛାବା କରିଥିଲେ ।

ଏ ନଗର ଅଦ୍ୟାଲକ୍ଷ ପୋକଣ୍ଠା ଜ୍ଞପରେ ଗତ
ମନ୍ତ୍ରିଲକ୍ଷ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ଯ ୧୦ ଶା ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କେ କାହା
ମାରିଛି ହୋଇ ଯାଇଥାକୁ ତେ ଏବଳକର
ମୃଦୁ ଚହଁରେ ଫଟି ଯାଇଥାକୁ ହେ ତାହା
ପାଦାରକ ନହଇ । ଶୁଣ୍ୟାବଦ ଯେ କଦମ୍ବ-
ପୂର ଓ ଯୋହାଗାହ ଥାଇଛା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ
ଥିବାର ଏମା କହିର ଫଳବସ୍ତ୍ଵ ଅଛି । ପାଦ
ପାଦକଦାରରେ ଏଥର ମନ୍ତ୍ରମା ଦାରର ହୋ-
ଇଥାକୁ ବିଶ୍ଵର ହେଲାବୁ ତହିଁର ସହିନେଷ
ଲେଖାଯିବ ।

ଗତ ପ୍ରାଚୀରେ ମାନସିଂହ ପଞ୍ଜାରେ ଜଣିବିଲେ ଅନେକ ଦୟା ପୋତ ଯାଇଥିଲା ।
ଏ ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦରଗୋଡ଼
ହୁଅଇ ଦେଖି ଏ ବର୍ଷ ଯାହାଙ୍କର ଦୟା ପୋତ
ଯାଏ ତାହାଙ୍କର ଦୟା ଅଧିକ ଅଛି କାବୟ
କୃତ ବତ୍ତା ମହାର ସୁରଙ୍ଗ ଅନେକ ବ୍ୟୁତରେ
ଦୟା କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଗତ ନିରାଳବାର ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ ବାକୁ ସହାନ୍ତର
ନିଷାପାଦ ଜମୀଦାରଙ୍କ ଉଦସିଦ୍ଧିଦାର ଓ
ଅନ୍ତର୍ଗତ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏକ ଉଚ୍ଚାଳ୍ପୁ ମନ୍ଦି-
ମାରେ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଘୟବର୍ଷଠାର ଦୂର
ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଯାହାର ଅପନାଧାନ୍ତର
ଦ୍ଵାରା ଘରଅଛନ୍ତି । ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ଧର
ଦେବାଣ୍ୟ କାତ ଦୋଷଥିବ । ଜମୀଦାରଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଗତ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ବଳ ଉଚ୍ଚାଳ୍ପୁ
ରେ ଏମନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଦର୍ଘ୍ୟ ବଢ଼ି ଦେଖିଲା
ବିଷୟ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଜମୀଦାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଚ
ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣାକିରି ଅଚାର ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ଦୃଶ୍ୟରେ ସମୀକ୍ଷା

ଏହି ନୂତ୍ରିତ ଶବ୍ଦ କଥାମାଜଙ୍ଗ ଅପଳେ
ପ୍ରାଚୀକର ପଥକାରେ ପରିର କରିବା ହେବେ—
ବୋଲି କରିବିଲାରେ କିମ୍ବାନା କଲା ।

ଶାର୍କନ୍ଧୁର କେଳିବା ତାମରେ ୧୫ ଦର୍ଶନ
ଦିଖିବା ସ୍ଥା ଜଣକୁ ଲେଜିଛା ଦେବିଦୟଗାଲଙ୍କେ
ଅଧିକ ଚର୍ଚାବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ସୁନର୍ବିଜନ୍ମ
କର ଦେଇଲେ ।

ଏମାର ଭାଗ୍ୟରେ କଲକାନିର ଶୀଘ୍ର
ବୋଲିଯା ଥାଇରେ ଜଣେ ମୁହଁ ବାବୁ ହରିହର
ପର୍ମାଳେ ଘରତାରେ । ଉନ୍ନାଥଙ୍କାଳେ ବୋଲି
ଦେଖି ଶମତ୍ରାନ ଦାସ ଦେଖା ବୋଲିବା ଏ ଦିନ
ଶୀଘ୍ର କଥାକୁ ସଂକଷିତାବ୍ଦ କରି ଦେଇଲେ

ବୋକୁ ରେନାଗାଟିଶା ଦିନ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଲେଖି
ଅଛି ।

ବେଳାଗାନ୍ଧାର ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ କେବେ
ଥିଲୁ ଅଜଳାର ହୁଏ ତାହାର ପୋଡ଼ିବା ମାବୁ-
ତକୁ ସଙ୍କ ଦେଇ ଶ୍ରାମାନ୍ଦର ଯାହି ଯାହି
ବାତରେ ଅଭିନ୍ଦ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଲକର୍ମୀ
ହେବା ଶୈରମାନେ ସେ ତେବେ ଆଟଣା ବାରି
ମନୁଷ୍ୟକୁ ମରସାର ସେ ମୁକ୍ତଳେବରକୁ
ଗୋଟିଏ ଦୂରରେ ପକାଇ ତାର ଯାବନ୍ତୁ ଧନ
ଲୁଟିବଲେ । ସେ ମାଜତ ପକାଇ ବୃକ୍ଷାଗ୍ରେହଣ
କର ଓ ଶୈରମାନେ ବାହାରଗଲୁ ଉତ୍ତାନ୍ତ ଓ
ମାଜତ ହେ ପରୀପରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଶ୍ରାମକୁ
ଯାଇ ସେ ଶ୍ରାମକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ କେ-
ବନ ଦର ବିଜୟକମ୍ବନ୍ଦୁ ହୋଇ ଥାଏ ଠାର ସେ
ଶ୍ରାମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାଢିନେଇ ସେ ଦୂର ଦେ-
ଖାଇଗ । ସେ କୁଥିର ମବ ତାହାରଗୁ ଉତ୍ତାନ୍ତ
ଠାର ପୋଡ଼ିଥିବା ହାତ ମଧ୍ୟ ସେ ପାଶୁମୂଳ
ଦେଖାଇବାର କଳଞ୍ଚୁବଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସିଲେ
ହେମ ନକ୍ଷତ୍ର ଯାଥେ ସେ ବାନର ଯାଇଁ ସେ
ଶୈରମାକଙ୍କୁ ଦିଖାଇଲା ଓ ଶୈରମାନେ
ମେଳଦ୍ୱାରକ ଦରଖାରେ ହେବାରେ ଅଟୀ-
ତାର ଦର ମର୍ଦଗଣ ପାଇଲେ । ଅହା ସେ
ବନର କି କୁଣ୍ଡିତାଳୀ ଶ୍ରା ବମାକାରରେ ଶ୍ରା
ତଜମାନାବ ବାନରମାନଙ୍କ ପରମାଦମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ଲୋକମାନେ ମଳକ୍ଷ ହୋଇ
ଛାନ୍ତାନ୍ତ ହୋନ୍ତିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରମଦ୍ଵିଲୀ
ପ୍ରାଚିରେ କେବୁଅଛନ୍ତି !

ଶ୍ରୀ ରାଜେ ପାତେଳ ୧୮୭୫ ସମୟର

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

୧୯୭୯

ଏହି ବାନ୍ଧାନହାନ ଦୟାଶାରାଇଲୁ ବିଦଳ
କରୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ତଥାପିର ଗ୍ରହିଣୀ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଅବୋରନାଥ ଶ୍ରୀ
ନଜାରସ ଅଳାନୀ ତା ୧୯ ବର୍ଷ ମର
ସତ୍ୟ ୧୯୮୮ ମସିନା ମଜଳର ଦିନ ବର୍ଷିଟେ
ଟାଇଙ୍କ ସମ୍ମେଲନେ “ଧ୍ୟାନ, ମନ୍ତ୍ରଧୂର ପ୍ରକୃତି
ଜୀବନ ” ଏହି ଉତ୍ସମ୍ମେଲନେ କ୍ରାତ୍ରାନା ବୃଦ୍ଧରେ
ଗୋଟିଏ କହୁଛା ପ୍ରଥାନ ବିରାବେ ।

ଶ୍ରୀ ଅଜନାଥ ବିଦେଖୀଗ୍ରାମ ।

ଏହି ବିଜ୍ଞାନାଦିକାରୀଙ୍କ କଣକ ଦର୍ଶାବାର କଟାପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନପୂର୍ବେ
ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛାଗ
ସଂଖ୍ୟା

ଜାନ୍ମରାତ୍ର ମର ସନ୍ଧାନପତ୍ରିକା । ମୁ । କେସି ଦିନଙ୍କ ସନ୍ଧାନ । ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସୁଲ ୫୫୫

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦବାହକାର ଅବଗତ ହେ ଲୁଁ ଯେ ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର ଶାହୀଯ ମିଳିବାର କେତେକ ଗ୍ରାମର ଜବାହି-
ମାନେ ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପିଲଙ୍କ ଶିଶ୍ରାନ୍ତିର ଯାତ୍ରା ହିତ ଦେଇନ ଓ ଘାଲଣାରେ
ଦେଉଥିଲେ ତାତ୍ତ୍ଵ ରହି କରିଅଛନ୍ତି । ମେ-
ମାନେ ମନେ କରିଅଛନ୍ତି ବ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘର ଶାହୀଯ ଚିଲିନ ତେବେ ମେମାନେ
ବାତର ଅଛ କାହାକି କିଛି ଦେବେ । ମୋକ-
ଳର ଏ ଭୁନ ଜବାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବାଲେ-
ଶୁର ସୁଯୋଗ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର ବିମ୍ୟ
ସାହେବ ଡକ୍ଟର ପାଇଁ ଶାହୀ ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରତିକଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଭଗଷାକରୁଁ ଯେ ଏଥରେ
ମୋକଳ କୁମ ବିଦୁରିତ ହେବ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ବ ଏକିବ ଜନ୍ମିତରେ ଅମ୍ବା-
ନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଇ ନାହିଁ ମାହ କୌଣସି ବନ୍ଦୁ-
ଜାତରେ ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଦିକା ଅମ୍ବାନେ
ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ଜାତା ପାଠକରାତ୍ମାଗୁ
ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲୁଁ । ଏପରିବାରେ ଯେ
ଜପନ୍ଦୀର ଦ୍ୱୀପି ଦ୍ୱିବେଶି ହୋଇଅଛି
ଜାତା ଅନ୍ତର୍ମୟ ମହୋତ୍ତର ପାଠମୋର୍ଯ୍ୟ ଅଟର
ଏଥୁସ ବଧାନାନ ରାତ୍ରିଜ ବା ଅନ୍ତରାନ୍ୟ ସୁପ୍ର-
କର ଅନୁବାଦ କରଦେଲେ ଆପାତରଃ ଦର୍ଶନର
ଅଦର ଦେବାର ସମ୍ବାଦନା କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବାନେ
ବାପ ହୋଇ ବୋଲୁଁ ଅଛୁଁ ଯେ ଏହାର

ଶାଷକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳ
ତେଣୁ କରିବାର ଉଚିତ ସେଇସ ହେଇ ନାହିଁ
ଏବଂ ଏକାପଦରେ ଦ୍ୱୀପି ଉପନିଧି ମାତ୍ର
ପରାଗର ନିର୍ମିତ ରହିବା ଭଲ ହୋଇ
ନାହିଁ । ମୋକିଏ ଉପନିଧି ବିବଳରେ ଆଜ
କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରବଳ ଲେଖା ହୋଇଥିଲେ
ତିନ୍ଦ ପ୍ରକାରର ଗତ ପରିତ୍ୱର୍ତ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ଓ
ସଂବାଦ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଲେଖା
ଯାଇ ପାରନ୍ତା । ମହିମପଦିକାରେ ବିବଧବଳ-
ବାଦ ଦେବାର କୌଣସି ପ୍ରେସ୍‌ରେ ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷ ବିଲଟିର ସିରସ୍ତାପାର କାଳିର
ଜହିଲିଦାର ହେବାର ରାତ୍ରି ବର୍ମରେ କଟକ
ବିଲଟିର ପେପରାର ବାବୁ ସମସ୍ତପଦିଷ୍ଟିର
ଓ ଏହାଙ୍କ ବର୍ମରେ ବାଲେଶ୍ୱରର ପେପରାର
ବାବୁ ଧାରକରିଥାଏ ନିଷ୍ଠାରୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଗୋଟିଏ ବର୍ମ ପାଇଁ ତିକତିଲ ଶାର୍ଟିବାର
ପ୍ରେସ୍‌ରେ କି କିଛି ଶୁଣା କର ନାହିଁ । ଏଥର
ଗୋଟିଏ ବମହାର ନୂଆ ବିଦ୍ୱାର ବାବାରିଲ ।
କୌଣସି ଲୋକ ବରଗ୍ରାନ୍ତ କର ନାହିଁ ଓ
ଯେଉଁ କଲେକ୍ଟର ଯାହାରୁ ବିଷୟ କଲେ
ସେ ଜାହାର ଦୋଷ ଶୁଣ କିନ୍ତୁ ଜଣନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଦେବଳ ପରକଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଆପ-
ଶାହୀ ଅଧିନ୍ଦ୍ର କର୍ମଚାରୀ ଅଥେ ମହୋତ୍ତର
କରିବାର ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ଥିଲ ଜାତା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିନ୍ଦର ହେବା ଏକିବ ବୋଧ କୁଥର କଲେକ୍ଟର

କରିମାନେ ଅମଲ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ହେଲେ କାଗଜ
ବିଲମ ଅଣାଇବା ସର ଉତ୍ତମବୁନ୍ଦାରୁ ‘ଭାବ-
ତେଣୁ’ ପଠାଇବେ ଓ ଯେମନ୍ତ ଦୁରି ଅସିବ
ତରିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ
କରିବେ ।

କଟକ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏ ଚିନ୍ତର ବିଲଟିର ଶାସ୍ତ୍ର ମାବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟର
ସାହେବ ଅଚକୁ ଶରମାସର ଅସକ ହେବ
କୁଣ୍ଡନେଇ ଗଲେଣ ଜଦବିଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଇରବକ
ସାହେବ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ଏକଟିଂସର୍ପ ନିଷ୍ଠାରୁ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
ପ୍ରକାମ କରିଅଛୁଁ ଯେ ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲୋକେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ବିରୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖା-
ଯାଇ ନାହିଁ ବିମା ଉଚିତପଦର ଗୋରିବ
ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କି ସେଇ-
ଶାହୀଯାର୍ଥ କେବେ କର ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଲମ ହେଇଅଛି ଦେବା ଲୋକ-
ମାନେ ଲେଖ ପାରିଥାନ୍ତି । ମାମଲ ମବଦିମା
ଶାର୍ଟିକାଳ ପତ୍ରରୁଥାନ୍ତି ଓ ତହିଁ ପାଇଁ
ଲୋକେ ମଧ୍ୟବଳ ଅଧିକରି ଉଚିତପଦରେ ଉଚିତରୁଥାନ୍ତି
ପାରିଥାନ୍ତି । କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ଯେ କିମ୍ବର ଏ କଥା ଜାହାରକୁ ଅଗୋଚର
ନାହିଁ । କିମ୍ବର ଯେତେ ଚିତ୍ରିତ ଅଧେ
ଦେବଳ ଜହିଁର କବାନ ଦେବା ଏକ ଲୋକ-

ଦ୍ୱାରା ଚଲିବା ପୁଷ୍ପର ଯାହାକୁ ଏ କଥା ଜଣା
ନାହିଁ ସେମାନେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଉଦ୍‌ଦିନପାଦେବଙ୍କ
କରେଶ୍ଵର ବାବୁଙ୍କ ସବୁ ସଂଖ୍ୟା ବିଲେ କରୁଥି
ତାହିଁ ପାରିବେ । ଅନ୍ଧରେ ପାଞ୍ଚ ଦି ଛା ବାହୁଦ
ଚଟ୍ଟା ଯାହାକୁ ନିଜ୍ୟ ସର୍ବରେ ଦେବ ବୁଲିବା
କୁ ହେଉଥିଲା । ଏପରି କରେଶ୍ଵରେ ପରିବର
ହେଲା ବେଳଠାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ମନ୍ଦିର-
ମାର ଅମଳ ଓ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବେଳି
ରହିଥାନ୍ତି । ଜଣବ କଥା ବୁଝିଲା ବେଳେ ଆଜ
ଜଣେ କାଗଜାଥାଣି ଦେଖାଇଥାଏ ଓ ତା ପରେ
ତା ପରେ ଏବଂ ଜଣ କାଗଜ ବଜାଇ ଦେଇ
ଥିବାର ବାହା ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଗେ ହେବ ଠିକ୍ ହୋଇ
ନ ପାରେ ଫଳତଃ ପ୍ରଥାନ ଦର୍ମଶିଳମାନେ
ହମସ୍ତେ ଏହିପରି ହାତମଙ୍କ ଲକ୍ଷରେ ହୁତା
ହୋଇ ଥାନ୍ତି କରେଶ୍ଵର ବାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ କେତେ-
ବେଳେ କରନ୍ତି ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ବୋଧ
କୁଥରୁ ସେ ସବୁ ପରେ କରିଥିବେ ଅଥବା
ଅବବାଣ ମତେ ବରଦିଲେ ବିକର୍ମ ହେଉ
ଥିଲା । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ କେତେବେଳେ ହାତମ
ହେଲେ ହେବେ ସେ ଦାବୀ ହୋଇଥିବାର ଅଷ-
ମୁକ୍ତ ନୂହି ଉଥାର ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ଯେତ୍ରଷେ କଲିବ
ତହିଁର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାର ଅଛି । ଶ୍ରୀପୁତ୍ର
ମାକାର୍ଯ୍ୟର ସହେଦ୍ୟ ସମୟରେ ବିକର୍ମ ହେ-
ଉଥିଲ ତତ୍ୟ କେବେ କର୍ମ କିକାର ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା
ବର୍ତ୍ତମାନର ବିକର୍ମ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ହେବାର
ତହିଁ ପ୍ରତି ସମସ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଥିଲା । ଲେଖେ
କହନ୍ତି ବ ଯାହିଁ କ୍ଷା ବାହୁଦ ଚଟ୍ଟାଶ ସବାଠ
କଲେଜ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ଓ ସବୁ ମହିମାର
ବର୍ମଙ୍କିଳଙ୍କ ଏବାଠ ମାଖରେ ହୁତା ନ କର
କଥାକର ବାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵରୁ ବର ଦେଇଥିଲେଇ
ସୁନ୍ଦର ବାର୍ଯ୍ୟ ବଲନ୍ତା ଅଥବା ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ନୂଥାରେ ଲିହିଲାରେ ହୁତା ହେବାର ହୁଅଇ
ସେ କେତେବେଳ ଯାଏ ଅପରା ସିରପ୍ରା-
ରେ ବସେ କର୍ମ କରନ୍ତା । ଏପରି ଦର୍ତ୍ତମାନ
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅନେକ ହାତମ
ଅଛନ୍ତି ଯେତେକର୍ମ ଦେମାନଙ୍କ ବିଅଯାଇ
ପାରେ ଯାହାକୁ ଅର୍ପଣକଲେ ପରିଚିତ ଅନେ-
କ ଲୁଗବ ହୁଅନ୍ତା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସବୁ
ସୁଲେଖମକ୍କର ବିଜ୍ଞ କହିଦାକୁ ସାହସ କରେ
ନାହିଁ ଯାହାରପରେ ବୋଲୁଥାଏ ତେ ତାହା
କହିବାର ତତ୍ୟ ଉପାୟ ଜାଣେ ଅଥବା
ଯାହାରଦ୍ୱାରା ପାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ହେଲାଲ

ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ବି ଯେ ଉତ୍ସାହରେ ଗୀତ
ବର୍ମ ମେଷ ହୁଅର ଓ ମାମଲକ କାରଜର
କୌଣସି ଅସୁଦ୍ଧିଖା ଜ ସଙ୍ଗେ ଛାହିଁ ପକ୍ଷରେ
ଶ୍ରାସୁର ଛାଇକ ଥାହେବ ମନୋଯୋଗୀ
ହେଉଥିବା ।

ଥର୍ମ ଏକା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ।

ଗତ ମନୁକଗାର ସଥ ଘାଗ୍ରା ସମୟରେ ଶ୍ରାସୁର
ବାବୁ ଅବୋର ନାଥ ଶୁଣି କଥକ ଚିତ୍ତରୁ କଥା-
କଳେ ଦୋମହଳ ଦେବତାରେ ଶୋଟିଏ କାନ୍ତା
କରଥିଲେ । ଏହା ଶୁଣିଗାଁ ପ୍ରାସୁ କୁୟୋଗର
ଅଥବା ଲେବ ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲେ କୁନ୍ତ
ଏମାନେ ଆୟୁରାଂତରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତାୟର ଲେବ
କେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରତି ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବେଳେବେଳେ
ଚିକିତ୍ସା ଓ ତେଷୁଣୀ ଓ ଦେଖିପ୍ରକାଶ ରହିଲେବ
ଥିଲେ । ଏ ନଗରର ଉତ୍ତଳ କନ୍ଦିଦାର ବନ୍ଦିକ
ଅଥବା ଅନ୍ତର ମନୁଷ୍ୟାୟ ମନ୍ଦିର ଦାତାରକୁ
ଆଗମନ କରିବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ
ଯେବେ କୁଣ୍ଡେ ଅଧେ ବେହ ଅଧିଧାରୀ ତେବେ
ସେ ହୃଦୟର ଦେଇ ହୋଇରେ ଲୁହ ଯାଇ
ଥିଲେ । ଏପରି ପଚନା ଅଛିଯୁ ଗୋଟିଲାୟ
ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଏହି
ବିଷୟରେ ଅନ୍ତରେ ବିରତଳୁ ଦୋହି ଅମୂଳା-
ନକ୍ଷର ଅଶାଖା ଯେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଅଛି
ଅଧିକ ଲୋକର ଦର୍ଶାଇଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମେ
ଆମ ବିଦେଶ ଦୋଷାତିକ୍ଷି । ଏଥିର ଏହି
ଉପରୁ ଶୁଣି ଯେ ବିଶାକାର ସଂମାନ
ଏହି ଡଙ୍ଗଜ ଜାଗିବା କରିପାଏ କିନ୍ତୁ ଏହି
କୌଣସି ଲୋକର ମନରେ ଏହି ସୁଣ ଭବ
କିମ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି
ତାହାଙ୍କୁ ବହି ଦଢ଼ାଇବୁ ପ୍ରାଣି ହେଲେ ବେ
ଜାହା ଥିଲେ ଶୁଣିବେ । କଥା ଶୁଣିବା ଯେ କିମ୍ବା
ଓ ଅର୍ଥର ଦୂଳ ତାହା ଅଭିନ୍ନ ଲୋକର ଜଣା
ନାହିଁ ଅଥବା ଏମାନେ ଫଳପୂର୍ବ ତୁ ମୁଁ
ଦୋହି ଯେଉଁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି ତାହା ସାରିବ
ବରଗାଁର ଏକାନ୍ତ ଗେହିବ ଅଛନ୍ତି । କଥାରେ
ବହନ୍ତି ଯେ ‘କ ଜାଣେଇ ଦୁଇକୁ ଦୟାରେ ଦୋ’
ଅର୍ଥକୁ ବହରେ ବସିଲେ ଅବର ଜୀବର ମୁକ୍ତି
ହେବ ଏବଧା ଜାଣି ସୁଣ ଯେବେ ଅଭିନ୍ନ
ଲୋକେ ସରକୁ ନ ଯାଇ ଅପଣା ମନେ’ ଶ୍ରୀମତୀ
ହୋଇ ବିଦ୍ୟାକେ ତେବେ ଏହାକୁ ଜୀବନର
ଓ ବନ୍ଦର ପାଖରର ଧର କି ଉପାୟ ଅଛି
କେତେ ଜାହାର ସମର୍ଥ ନହିଁ । କାରଣ

ଜୀବନ ଧୀମା ହାହଁ ଏହା କଥାର ବର୍ଣ୍ଣନାଳ
ଓ ସେ କୃତି ବହୁଦୀର୍ଘବ୍ୟାଗ୍ରମ୍ ନଥିଲା । ଯେ
କେବ ସବେ ତବ ହୋଇ ଦେଖିବ ଜାହାର
ବହୁଦୀର୍ଘବ୍ୟାଗ୍ରମ୍ ଦେବାର ସମ୍ମାନନା ହାହଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ସେ ଜୀବନକୁ ମୟ ବରଗାରକ ହାହଁ ଓ ଯେ
ଧାରାକୁ ବାହାରକ ଓ ଜୀବ ଅଜ୍ଞନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବହୁତ ବାକିଲାଗ କରିବ ଯେ ଅବଶ୍ୟ ନୂଆ
ବାଆଗରୁ ଶୁଣି ଓ ଜାହାଙ୍କ ବହୁତ ଦର୍ଶି ବିଚରି
କରି ଅପଣା ଜୀବ ବୃଦ୍ଧି କରିବ । ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ର ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର କଲ ମନ ସବୁ ଫୁଲରେ କ୍ରୁମିଣ ବଲେହେଁ
କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ହାତାକ ଟାଣେ ଅଛି ଅପଣା
ଲେବଣ୍ଠାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇ ନନ୍ଦିଷ୍ଟ ସେପ୍ତା-
ପରି ସବୁକାର ଲେବକ ସହିତ ବିବରଣ କର
କେବଳ ସଂଶୁଦ୍ଧିତାକ ଟେକ୍ଷଣ ବରନାପୂର୍ବ ଅପ-
ଣାର ଓ କଗର ଉତ୍ତରିତାଙ୍କ ବରଗାରେ
ଅଭେଦ ପରିପାର ପରାକ୍ରମକୁ ଦିବାର ନିଶ୍ଚିର ଓ
<ମନ୍ତ୍ର ପାହାର ବରତ ନନ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ‘ଅମ୍ବେଳ
ଏଥେ ଜାତିଅବା ଅନ୍ତର ବଣ ଶୁଣିବ’ ଅଥବା
‘ଦେଇବରୁ ଧର୍ମର ଲେବ ଅପଣା ଅତିକୁ
ଜହାନେ ଜାହାର ଥେବ ଶୁଣି କି ହେବ ତୁଳା
ନନ୍ଦ ବିଜନିତ ହେବ ସିନା’ ଇତ୍ୟାଦି । ଏମର
ମନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରବୋଧ କି ଦେଇ ଯେବେ ସବୁ ଦିବ
କେବେ ଯାହା କଲ ଶୁଣି ତେବେ ଦୂମକ
ଲାଜ ହେବ ଓ ଯାହା ମନ ଶୁଣିବ ତତ୍ପାର
ସକ୍ଷମ ଲେବେ ବରତ୍ର ହେବାର ଦେଇ ଦୂମ୍ରେ
ସାରଥାର ହେବ । ଅଭେଦ ଆମ୍ବେଲାନେ
ଅଥେବ ଲେବକୁ ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରେ ଜନାତ୍ମକ
ଯେ ଅକର୍ଷ ସବକ ପରିବହନ ପୁରୁଷ ଯତ୍ତରେ
ଜୟନ୍ତ ହୁଅଇ ତହିଁରେ ଯତ୍ତବାହୁ ହେବନ୍ତ ।

ବଜୁଲା ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେଲାର ଏହି
ବୋଲିକାର ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ତାହା ଅଭ୍ୟାସ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଶୋଭାଗ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ଦର
ହୋଇ ଉଚ୍ଚବେଶାଲୀମୂଳ ଅପଣା ମନୋଭବ
ଦେଇ ରହିଲେ । ୧୯୮ ବିଷୟରେ ବଜୁଲା
ହୋଇଥିଲା ବୋଲ ପାଠମାନେ ଏମନ୍ତ ମନେ
କରୁଥେ ନାହଁ ଯେ ସେ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ଶୈଖ୍ୟ
କା ଅଗର ଧର୍ମକୁ ଅଶ୍ରେଷ୍ଟ ଜାନ ବରିଥିଲେ ।
ଜାହାଙ୍କ ଆଜରେ ସେ ପାଠ ନାହଁ ସେ ଧର୍ମର
ଯେହଁ ବଦାର ଲକ୍ଷଣ ବୁଝାଇଲେ ତହିଁରେ
ସେବପ ଘଟିବା ଅଧିକ । ଧର୍ମ ଏକ, ତୁଲ
ନ୍ତର ଓ ହୋଇ କି ଥାରେ କାରଣ ସେ
ବରାକୁଣ୍ଡି ଯେ ଧର୍ମର ଅର୍ଥ ସବକ ଲେବେ
କିମ୍ବା ପରିଦିଶ କର ପୋଠ କାହା ପରାମରଶ

ବୁଦ୍ଧାମାନ କରେଥିଲୁ ବୋଲି ବି କାହାଙ୍କର
ପୂର୍ବକ ପୃଥିବୀ ହୋଇଥିଲୁ ତେଣୁ ଜୁହିଳ ।
ଏବୁ ପାର୍ଥକଙ୍କ ମତରେବଟି ଘଟିଥିଲୁ କିମ୍ବୁ
ମତର ଅନୁଗାମୀ ହଜାର ଜୁହିଳ । ବାପୁନବେର
ମତ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ପରିଷ୍କାର ବିନୋଧୀ ହୋଇପା-
ରିଲୁ । କାହାଙ୍କ ମତରେ ରିହା' ସମ୍ମାନାୟ
କାହା' ସୁରବ୍ରଂସ ସେ କାହାର ବିଶ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵ
ବହ ସମୁଦ୍ରାୟ ବିକ୍ରିତାରେ ଅପଣା ପଗନ୍ତୁ କରିବ
ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁ । ଏମନ୍ତ ବିଧାମାନ
ଶୁଭୋଗ ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ
ଠିକ୍ ପୁଣିତ ହେବାନ୍ତିରୁ । ଯେବେ କାହାର
ଛାତ୍ରପର ସେ ଆଜି ଏହାଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି
ରେଣୁ ତାହା ହେଲେ ବୁଦ୍ଧା ଅଧିଷ୍ଟତ୍ବେ ।

四

ବଜଳ ସୁଲବର ଯୋଗମୟ ଅଭ୍ୟାସର ଅ-
ବୋଲ କଲିବତାରେ ପକାଗ ପାଇଅଛି ଓ
ଯହି ର ମୋରଦମୀମାନ ଫରଜବାଘ ଓ ସେ-
ହନ ଅଧାରରେ ଚଳୁଅଛି ତାହା ଦେଖି
ନିଷ୍ଠୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଗୀତ୍ର ସୁଲବ
ପଞ୍ଚରେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ଲେଖୁଣେଥି ଗବର୍ତ୍ତର
ବିଶ୍ଵ ଦୂରନ ବିଧାନ କରିବେ ଫଳତଃ ଦେଇସ
ନ କଲେ ଲୋକର ମାନ ଓ ସ୍ବାଧୀନର
ରକ୍ଷଣାଭବର ସମ୍ମାନା ନାହିଁ । ସୁଲବ ଅପ-
ଗ୍ରଥ ନିବାରଣ ପକାଶେ ନିୟମ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା
ଅପଗ୍ରଥ ଦର୍ଶାଏବାର ଏହାବି ନାହାନ୍ତି ଗୋପମାୟ
ବଧ୍ୟାର ନୁହଇ ? ତେବେରେ ସୁଲବର ଅ-
ଭ୍ୟାସର ବୋଲକେ ବହୁତ ଅଛି ଏମନ
ନୁହେ ମାତ୍ର ବୋଥ ହୁଅଇ ଅପେକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ଅଛି
ଅଛି । ତେବେ ଏତା ପୁଲବର ଯୋଗନା ଉଚ୍ଚା
ଦେଶୀୟାବ ଯେ ସୁଲବ ବିଶ୍ଵ ବନ୍ଦର ନୁହଇ ।
ପୂର୍ବେ ତଣେ ବରକନ୍ଦାଳକୁ ଦେଖିଲେ ଲୋକେ
ଅରହର କଞ୍ଚକୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଜଙ୍ଗବଲଙ୍କୁ
ଦେହ ଶାହ୍ୟ କର ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଅବସ୍ଥା
କର୍ଦ୍ଦୋତ୍ତମପ୍ରତି ଲଳ ଅଟର ଦିନ୍ତି ହୃଦୟଲୋକ-
ମାଳେ ଏଥରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ନାନାପ୍ରକାର
ଅପଗ୍ରଥ ଦର୍ଶାଏବାର ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଳାମତେ
ଯହୁଗା ଦେଉଥାଏନ୍ତି । ଦେହ ତାହାଙ୍କୁ
ଦମନ ଦରବାଲୁ ନାହିଁ । ଏଥରେ
କେବଳ ସୁଲବର ହୃଦୟଲା ପ୍ରକାଶ
ଦେଉଥାଏ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ନୁହଇ । ଅପଗ୍ରଥ
ଦ୍ୱାରିକ ଧରନା ଏହି ଅପଗ୍ରଥ ନିବାରଣ କରିବ ।

ଏ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁଲିସର ହେତୁଥିଲା ତହିଁ
ମଧ୍ୟରେ ଅପର୍ଯ୍ୟ ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟଟିକୁ ଶୁଭ-
ତର ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ତଣକର ଅନନ୍ତର
ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟକଣ ଅପର୍ଯ୍ୟ ହୃଥର ନାହିଁ
ଓ ଅପର୍ଯ୍ୟ ବଲେ ଯେ କିମ୍ବୁ ଧର୍ମଚକ୍ରବ-
ରମନ୍ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବୁ ନାହିଁ । ପୁଲିସର
ଅପର୍ଯ୍ୟ ନିବାରଣର ଚେତ୍ତା ଯେତେ ଅଧିକ
ଦେବ ତେବେ ପୁଲିସର ଗୌରବ ବଢ଼ିବ ।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର କଥା ଆମ୍ବେନ୍଱ନେ ଅବା
ଭଲ ଜ ଜାତୁ ବିନ୍ଦୁ ବଠକର ଅବଶ୍ୟା ସ୍ଵରକ୍ଷ-
ରେ ଯାହା ଦେଖା ଯାଇଅଛି ତହିଁ ପ୍ରତି
ଅନ୍ୟବଳ ବଲେ ପକାଗ ପାଏ ଯେ ପୁଲିସ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମହିତ ହେଲେ ଅପର୍ଯ୍ୟ ନିବାରଣ
ବିଲକ୍ଷଣରେ ହୃଥର । ପୁଲିସ ପୁଲିସର ଦା-
ଗେଗା ବାବୁ ମାଲକମଳ ଗାନ୍ଧୀଲ ଏଠାରେ
ତର ସ୍ଵରଣୀୟ ହୋଇ ବହିଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ
ଉତ୍ତାର ଅଜ ଜମେସୁଣା ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଏ
ନଗରରେ ଏମନ୍ତ କର୍ମ କର ନାହାନ୍ତି କି
ତାହାଙ୍କ ନାମ ଲେବଳ ମୁଖରେ ଶୁଣାଯାଏ ।
ବାବୁ ମାଲକମଳ ମାନ୍ଦିଲିକ ନାମରେ ବଦମା-
ନାନେ ଥରବର ବନ୍ଧୁଲେ ଓ ବେତେ ଲୋକ
ଦରପୂର ଶ୍ରଦ୍ଧା ପଳାଇ ଗଲେ । ସେ ଦାମେଗା
ଏ ନଗରରୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କଲା ଉତ୍ତାର ହିମରାଜ
ଦିଗନ୍ଧାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଅଛି । ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଉତ୍ସାହେବ ଜ୍ଞାନମାଜିଷ୍ଠେ ଥିଲାବାଲରେ
ବସରର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭେକମାନେ ହେତେବ ଶାହିତ
ବାରଥିଲେ । କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଉତ୍ସାହେବ ଅନ୍ୟ ଯାହା
ବିନ୍ଦୁ ସ୍ମୃତି ଲୋକଙ୍କ ବିଲକ୍ଷଣରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ଦିଦିଖଲେ ସ୍ଵରଗ୍ଭାଗାଳ ଶୁଣର ପୁଲିସର
ମାଲକା ବିନ୍ଦୁ ବାଲ ପାଇଁ ଲୁଚି ଶାରଥିଲ ।
ପ୍ରିମାନ କାଳରେ ପୁଲିସ ଯେମନ୍ତ ମାଜିଷ୍ଠେ
ଏ ତେମନ୍ତ ଏଥରେ ଯେ ବଜାର ବଦମା-
ନାନ୍ଦ ପ୍ରାପୁର୍ବ କହେ ବିନ୍ଦୁ ବିଜିତ ନୁହଇ ।
ବଦିନ ଦୂରକଳାରର୍ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ତତର ପ୍ରଭାବ ମାରପତ୍ର ହୋଇଗଲ ବିନ୍ଦୁ
ଚିନ୍ତାଏ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନକର
ହବାର ଶୁଣା ନାହିଁ । ଯେପ୍ରଳେକ ବଜାରର
ଲୋକସହିତ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନକୁ
ରହି ଅଧିବା ଅଭ୍ୟାସକର ପ୍ରତି ଫଳ
ଲୁହନ୍ତି ହେଲୁଲେ ଜୀବର ପୁଲିସ ଓ ମାଲକ-
କୁଟିଲୁ ଉଚିତ ବି ଅବଳମ୍ବେ ଅଇନବାରିନାମା
ଛିଂଗକଙ୍କ ବଜାର ମାସକର ମହିମା

ପ୍ରତିକଣ୍ଠାପେ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ।
ତାହା ହେଲେ କେତେ ସ୍ଵର୍ଗ ଲୋକଙ୍କ ନନରେ
କଥ ହୁଅନ୍ତା ଓ କେତେ ଅଧିକ ଉତ୍ତର
ହୁଅନ୍ତା ବୋଲିବାର ନୁହଇ । କିନ୍ତୁ
ଶୁଣଇର ବ୍ୟାପରରେ ମୂଳୀୟ ପୁନିଷ ଓ
ଗାସନ ବର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶିଥୁଳତା ଦେଖି ଜଳଲୋକମା-
ନେ କେବଳ ଅସ୍ତ୍ରବର୍ତ୍ତ ଅବିଶୁଃ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ପବୃତ୍ତ ଦେଉଥିଲୁଛି । ଏହି ଜଗର ମଧ୍ୟରେ
ମୁଣ୍ଡର ଅମୂଳନଙ୍କ ଜାତିବାରେ ଏମନ୍ତ ଲୋକ
ଅଛି ସେ ପୁନ୍ରଲୋକର ଅଭିଗ୍ରହରେ ପ୍ରଶ୍ନାତତ
ହୋଇ ଦିବାର୍ଥି ଫନ୍ଦନ ବର୍ତ୍ତାଙ୍କ । କେହି
ତାହାର ସହାୟ ଦେଇ ଲାଭାନ୍ତି ଓ କି ଉପାୟ-
ରେ ତହଁ ର ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ସେ ନିଜେ ତାହା
ସ୍ଥିର କର ପାଇ ନାହିଁ । ପୁନିଷ ତାହା ଜାତି
ଶିଖି ବୋଧ ହୁଅଇ ବିଜୁ ଉପାୟ କର ନାହିଁ
ଓ ଯେବେ ପୁନିଷକୁ ଜଣା ନ ଥାଏ ଉଥାତ
ପୁନିଷକୁ ଦର୍କମଣି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଜଗର
ମଧ୍ୟରେ ପୁନିଷ କଜ୍ଜଳିବଳ ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କ
ଏମାନେ ଯେବେ ଜଗରର ଗୁରୁତ୍ବରେ ବୁଝ
ଦିନ ବୁଲି ବୁଲନ୍ତେ ଓ ଆପଣା ଏଲକା ମଧ୍ୟର
ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁଭବାନ କରନ୍ତେ
ତାହା ହେଲେ ବୌଧାରୀ ଅନୁଭବୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲି
ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ଓ ଲୋକମାନେ ଯେବେ ଥରେ
ଜାତି ପାରନ୍ତେ ସେ ପୁନିଷର ଦୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କ
ଉପରେ ଅଛି ତେବେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ
ବାବଧାନ ହୋଇ ମନ ବର୍ଣ୍ଣ ଦିମ୍ବଙ୍କ ଘରନ୍ତେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଯେ, ସି, ଗେଡ଼ସାହେବ ବାବର-
ଗୁରେ ପ୍ରଥମ ଗୋଟିର କଣ୍ଠମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଚ ଓ
ଡେପ୍ତା ବଳେକ୍ଷର ଦୟକୁ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି
ମାତ୍ର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବିଶ୍ଵମୋଳି ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ
ପ୍ରିଯ ବାଲରେ ବୋଗର ଛିନ୍ନରେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟେ-
ଗୀର ଏକଟିମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଚ ବଳେକ୍ଷର ହେବେ ।
ଗେଡ଼ସାହେବ କଣେ ଉତ୍ତମ ଦ୍ୱାରମ ଅଟନ୍ତି
ଓ ପୁରୁଷାଧିମାନେ ଏହାଙ୍କ ବାର୍ଷିକରେ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ
ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଦ୍ୱାରମଙ୍କର ବଳି ହେବା
ଦଃଖର କଣ୍ଠୀ ଅପର କିନ୍ତୁ ଜହାଁ ସବେ ପୁଣି
ଏହାଙ୍କର ପଦ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ
ଉତ୍ତମାଧିମାନେ ଅଭିନ୍ନ ପୁଣିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପକୁ ଯୋଜନେ ସାମାନ୍ୟରେ ଅର୍ଥରୁକୁ ସାହେବ
ନିଷ୍ଠାର ଏଣ୍ଟୁ ଯେ, ଅଲ୍ଲକ୍ଷଣର ସାହେବଙ୍କୁ

ଅନୁସ୍ତାନିକାଳ ଅଧିବା ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫୁଲାରେ ଚର୍ବି ଛୋଟାର ମାଟେଟ୍ରୋ ଓ କଲେତ୍
ଟଇ ହୋଇ ଥିଲା ।

ପୁରୁଷ ଅଗ୍ନିଦୂତ କଲେହତ୍ତର ଶ୍ରୀମତୀ
ଶାବ୍ଦିଧାତ୍ରେବ ବଳଚକ୍ର ସିବା ପାଇଁ ଆୟୋ
ଜାପାତ୍ତି ଘାଇଁ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଗେତ୍ରମାହେବକୁ ଅବଳମ୍ବେ ଦିନାଯୁ
ଦେବା କାରଣ କଟକର ଜନେଶ୍ଵର ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର
ଶ୍ରୀମତୁ ଚରମାନବେବ ପୁଣ୍ୟ କଲେତ୍ରଭାବ
ଭାବ ମେଗା ପାଇ ଭକ୍ତ ସାନକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀମତୁ ଅର୍ମଣ୍ୟ-ଗବେବ ଘର୍ମାନଗ କଟକର
ଧେର ଥସିବେ ନୋହାଲେ ମେତାରେ ଜନେଶ୍ଵର
ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ରହିବେ ।

କିଲାର ହାଇସ ଅବ୍ କମନ୍ସ ସତ୍ରରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ସବାଦେବ ଦୋରଲେ ଯେ
ଗ୍ରସୁକୁ ଗେଡ଼ସାହେବ ଜଣେ କିମ୍ପୋହ କାଳ
କରିବାର ଉପଦେଶ୍ୟ ଆଣ୍ଟି । ଏଥକୁ ପାଇଲା-
ଦୂର ପଦିକା ଦୋଲନ୍ତି ଯେ ଗେଡ଼ସାହେବଙ୍କ
ଉପରେ ଏପରି ଦୋଷାରୋପ କରିବା କ୍ରାନ୍ତି-
ମୂଳକ ଅଟଇ କାରଣ ଜାହାଜ କଥା ହି
ନେଣାପ୍ରଧାନ ବିଲୁ ଇନ୍ଦ୍ରବା ଅନିନ୍ଦ ହେବାର
ନାହିଁ ।

ଇଂଲଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞାତ ପଣ୍ଡିତ କଳ କୁର୍ମାର୍ଟ
ମିଲିଷାହେବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଦ୍ବାଦ ଜାଇତାବଯୋଗେ
ଆହିବାର ସମ୍ବାଧାରଣ ତାହା ଶୁଣେ ଅଛି-ନୁ
ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମିଲିଷାହେବ କରଇ-
ଦର୍ଶକ ଘରବାସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ପୁଷ୍ପକ
ଲେନ୍ଦ୍ରିଆହାନ୍ତି । ଏ ଅର୍ଥବ୍ୟବହାର ମାସ୍କରେ ଏ
ମହାଶୟ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଥିଲେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ
ଏହାଜ ବିଦ୍ୟୁତରେ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ କ୍ଷତି
ହୋଇ ଅଛି ତାହା ଶୀଘ୍ର ପୁଣ୍ୟ ହେବାର ଉଚ୍ଚ-
ମା ଦେଖାଯାଇ କାହାର ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଲେଖନେବୁ ଗର୍ବୀର ମାନ୍ଦି
ବର କାମୁଳପାହେବ ଶାସନବାର୍ତ୍ତରେ ସୁଜାନାଟ
ଲାଇ ଦରବାର ଗ୍ରା ଗାମଣୀ ମହାଶୂଣୀ ଭାଇପତନ
ଦ୍ଵୁଷ୍ଟ ଦେଇ ଭାରତବର୍ଧର ନନ୍ଦମ ଉପାଧିକ
ନାନ୍ଦପଦ ଦେଉଥିବାନ୍ତିରୁ । ଅହା ବଜାବାହିକର
ବ କୌରବ କଥା ହେଲା ।

ଶୁଭମହାରେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭର ରେଖ—
ଗାଡ଼ିକୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲା । ବୋଧ ହୃଦୟର
କୁମ୍ଭର ରେଖିବାଟିରେ ଗୋରଥିଲା ରେଖିଗା-
ତି ହାତୁରକାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଜାହାର ଲଙ୍ଘ ଓ
ହେହ ଚକ ମଞ୍ଚରେ ସ୍ଵର୍ଗପୁରୀ ହୋଇ ବେନା

ଲକ୍ଷ୍ମୀରହିନୀ ଯେ ଅର ତବ ବୁଦ୍ଧି କାହାରେ
ଏ ଗାଡ଼ିରେ ଯେଉଁ କଳ ଲୁଗିଥିଲା ତାହାର
ବଳ ୧୫ଦୋତାର ବଳକୁଣ୍ଠ ଥିଲା ମାତ୍ର ଗାଡ଼ି-
ବାହି କି ସଞ୍ଜୁଣ୍ଠ ବଳ ପ୍ରଦ୍ୟୋଗ କଲେଯୁଣା ତବ
ବିଶ୍ଵାସରେ ବୁଲନ କାହାରେ । ଭଟ୍ଟ ବାହିର
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଫେରିଯାଇ ନେବା ସଙ୍ଗେ ଥିଲା
ବୁଦ୍ଧିରକୁ ବଧିରେ ଗାଡ଼ି ତବ ମୃତ୍ୟୁରୁ କୁ-
ମୂରିଟି ମାପରେ ଦେବଳ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଥର୍ବା
ନହିଁ କିନ୍ତୁ ଆହାର ସମ୍ବନ୍ଧମ କେତେବେଳେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦବାହକା ମଧ୍ୟ ତେଣାର
ମେଣ୍ଡୁରିଗାନେବଳୁ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲୁ ଯେ
ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣାର ଶୁଦ୍ଧାଦୀ ତାହାକୁ
ତେଣାର ଜାପାନ୍‌କ୍ଷେତ୍ରପଦରେ ନୟକୁ
ବିଦ୍ୟାଯାର ଅର୍ଥରୁ ବେହି ତେଣୁ ଅଥବା
ରେଣ୍ଟାକ ।

ଦେବ ସହିତାର ପ୍ରକାଶ ଯେ କନ୍ତୁ ଗର୍ବଲ-
ଜା ମାତ୍ର ନାମକ ଶ୍ରାମରେ ଚଢ଼ିବ ପତନାରେ
କି ୧୫ ଶ ଶୃଦ୍ଧିକାଳୀ ଦର ଘୋଷ ଯାଇଥିଲୁ
ନିର୍ମଳ ଦୋଷଥିବା ପ୍ରତିର ମୂଳ୍ୟ ପୁନଃବର
ଅନୁମାନରେ ୧ ୫୫୮ ଟା ଅଟ୍ଟଇ । ବାଲେ-
ଶୁରର ମାଛକ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷରିକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଳ ପାହାଯି
ପାଇ ରେବାଳିଙ୍ଗର କରିଥାଇଲୁ ଅମ୍ବେମାଳେ
ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ କରିଛି ହେବେ ହାତ ।

ହାଗଧୁରାଟ କୁତ୍ରଗଢ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ
ବେଳ ବେଳ କିମ୍ବା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋ-
ଇଥିବାର ଜହାର ବ୍ୟଥ କରୁବା ପାଇଁ
ମାପଯୋଗ କରୁବା କିମନ୍ତେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ଲାଈସ୍ ଏବଂ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରାଣୀର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ଗର୍ଭ ବରନାର ଅନନ୍ତର ଦେଇଥାଏଇ ।

ବେଳାପ କା ୧୨ ରଖ ସହରେ ଶ୍ରୀମତୀ
ଲେଖିତକେବଳ ବର୍ଣ୍ଣିତବାହେବ ଡାଳିଲୁଗୁ
ଯାଥ ଦଲେ । ପ୍ରାୟ ଦେଇନାପ ବୋଠାରେ
ଅବସ୍ଥିତ ବନଦେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ

ସମ୍ବାଦବନ୍ଦିମାନଙ୍କୁ ।
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଉତ୍ତରମାନେ ଯେ କାହାର ମେଲ୍
ପାଇବାରେ କିମ୍ବାକୋଟି ଟଙ୍କାରେ
Digitized by srujanika@gmail.com

କଷ ନେବାର ଏ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତିମେ
ତଥରୁଷିମାନେ ବଜାରହାଟ ବରଦାର ଏ ଶ୍ରୀ
ମୂଳରେ ମୁଖି ଦିନ ଅଣିବାର ସାହେବ
କର୍ମର ଗୁରୁ ହେଲେ । ଅରବିକ ଗର୍ଭୀର
ଦେନଇଲୁ ବିଧାନ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ସରବାପ୍ରା
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବସରେ ବଜାରରୁବାପ୍ରକାଶ ଆର୍
ସଂହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ କଠିନ ଦୟା ହେବ
ଆଜିକୁ ଦୂରବର୍ଷ ହେବ ଘୁମଣୋଡ଼ନ ଦୂର
ଦେବେଶମାନେ ବଜାରରେ ଗରହାତର ଥାରେ
ତଥରୁଷି କର ଜାଇବାର ଯାଇଥାବ । ମୁଲ-
ପରେ ଗରିଲ କଥା । ଦୋଷ ବାହାର ମା ଦୂର
ତଥରୁଷିର ସେ ମାଜୁଲ ଦେଲା ରତ ଦୂରିଷିଖ ମର
ଗନ୍ତି ଏହା ହେବ । ୧୯୫୩ ହାବିମମାନଙ୍କୁ ସକ-
ପ୍ରତିକର୍ମ ସାଧିତ କରିଅବନ୍ତି ସରବାପ୍ରାକାଶ
ହାତେ କେହି ବଜାର ସରଦା କରିବ ଜାହଁ ।
କିନ୍ତୁ ମାହରାଜାଙ୍କୁ ଗଲେ ହେଉଁ ତଥରୁଷିମୁଁ
ଦେଶାଧାର ଯେ ସେ ହାବିମମାନଙ୍କ ଲାଗି ଶ୍ରୀ
ସରବାପ୍ରାକାଶ ଦେବ ଅସୁଖାନ୍ତି । ବିମେଷରେ କୃତା
ସକାର ବଜାରକୁ ଯାଏ ଯେ ଶର୍ଷା ମିଳିବ ।

ଯାହା ହେଉ ଏକା କୁରୁତ୍ବେୟା । କରସିଦ୍ଧି
ମୂରିବଜ୍ଞ ଏ ଦୋଷ ମାଧ୍ୟ । ସେମାନେ ଥାବିମର
କୁରୁ କୁ ଶାରଲେ ତାଙ୍କର ପିତା କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ ?
ମେଘ ଥାବିମର ପରିଦାପତ ନ କରିବେଲେ ଏ
ପଥରେ ତାଙ୍କର ନ ପକାଇଲେ ସେ ବା କଷର
ଶାରବାହ ଦେବେ ।

ଯାତ୍ରାର୍ଥବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ର

১৮৭০

ତଳକମାର ଟା ୨୦ ଟଙ୍କା ମଜଲିକାର ଶୀଘ୍ର ଗାଁ ଅଣୋଇନାଥ ଲୁହ୍ର “କବି ଓ ମହାତ୍ମା ଚିତ୍ରପତ୍ର” ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନାମାରେ ସହ ସାଂଗା ପମ୍ପରେ ଦକ୍ଷ ତା ବରତେ ।

୧୯୮୫

ଶ୍ରୀ କୋଥିଲ୍ଲ ହିନ୍ଦୁନାଥପାତ୍ର ଉଚ୍ଚକ ବଜ୍ରାୟା	୫୭
„ ମହନ୍ତ ନାରେଣ୍ଠ ଥାପ ଘର୍ଷଣ „ ୫୭୫	
ବାବୁ ଲୁଧାକୁଷାଧାର ଉଚ୍ଚକ „ ୫୯	
„ ପୂର୍ବହିନୀରାଜ୍ୟାର „ „ ୫୯	
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବଜ୍ରା ହିନ୍ଦେ ମୟୁରାଳଙ୍କ „ ୫୯୫	
„ କାବୁ ବିନଗପଥାର ସଂହି ଉଚ୍ଚକ .. ୫୭୫	

ଏହି ଉତ୍ତଳକାଳୀପିରାବା ସହର କଟକ ଦର୍ଶା-
ବଜାର କଟକପ୍ରିୟେଣ୍ଟରାଙ୍ଗ ଯତ୍ନାକଥାରେ
ସହିତ ଶେଷ ମଧ୍ୟରେ ଦିଲା।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

१८८५

ଜୀବରୁଙ୍କ ମରୁ ସନ୍ଧାନଗତିରେ । ମୁଁ କେବେଳୁ ଏଥାନ୍ତି ସନ୍ଧାନଟାଂ ସାଲ ଶକ୍ତିବାରି

{ ଅଗ୍ରିନ ବାଷିକ ମୁଳୁ ୫୫
ବର୍ଣ୍ଣାନ୍ତେମୁଳୁ ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣଲୁ ୫୬
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାଦୁଲୁ ୫୬୫ }

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ ଡେମ୍ପାରିକ୍ଟର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ସନ୍ଧି ୧୦୭୨୪ ମାର୍ଚ୍ଚ ଦାବରୁ
ରବିଧିଷ୍ଵଳ ପାଇଁ ଗଜମାର ମେଷ୍ଟପ୍ରୟେନ, ମହା-
ମୁଣ୍ଡା ମା ୩୫୦ ଟଙ୍କା କଟିରେ ନାଲକଳ ମହା-
ଦାବର କବୁଲିଷ୍ଟର ହୋଇଥାଏ । ଉଠିମୟର
ବକା ଟେକ୍ନୋଲୋଜିକାଲ ପର୍ସର୍ବରେ ମା ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଓ ଅବଶ୍ୟକ ଛାତ୍ରାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତାନେବଳ
ଜାଲଦଶୀ ଓ ମାରୁଙ୍ଗା ଇମ୍ବାରେ ମା ୩୦୦ ଟଙ୍କା
ଅନ୍ତରୀ ପରେୟ ନାଲପ୍ରାଗ୍ ବେଳେ କଟିରେ
ଜଳ ମହା ଯାତ୍ରାରେ ଓ ସେଥିରୀର ଲୋକେ
ବାହିକ କବୁଲିଷ୍ଟର ବର୍ଷ ନାହାନ୍ତି କେନାଳ
ରେବନ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ରଶାଖା ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
କିନ୍ତୁ ବିବରଣ ସମାଧାରଣକୁ ଜଣାଉଥିଲେ
ଭଲ ହେଉଥାନ୍ତା । ଯାହା ପ୍ରଭାବ ହୋଇଥାଏ
ଉଠିଗୁ ଏହିକି ଜଣାଯାଏ ଯେ ନାଲକଳଦ୍ୱାରା
ଯେହିସ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅଗାହିଲ ଭାବି
ବିହୂମାର ହୋଇ ନାହିଁ ।

କୁଟ ହାତ୍ସୁଲର ପ୍ରଧାନ ପିଷକ ଗ୍ରାମକୁ
ବାବୁ ତଣ୍ଡିରିଶ ବାନ୍ଧିଯାଇଲାଏ ଅବଶେ
ହୋଇ ଅମ୍ବେମାନେ ବନ୍ଦିବାଆରଣ୍ଣ ତଣରେ
ଅଛୁ ସେ ଏହି ହୃଦୀ ମଝରେ ଗେଟିଏ
ନେଟିକ ସିଦ୍ଧିଲସଭକିମ ଶ୍ରେଣୀ ବିବାର ମନ୍ଦିର
ଅଛି ସଦବୀ ଉଥସ୍ତରୁ ସଂଖ୍ୟକ ଜୀବ ପ୍ରାଣ
ହେବେ ହେବେ ଜାହା ଅଳକିମରେ ଦର୍ଶିବେ ।
ଅଭିବଦ ମେଉମାନେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର କରନ୍ତି

ହେବାର ମାନସ କରୁଣ ମେମାଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥାଳ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଥଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ
କଲା କଣାଇବେ । ଏହିଷ ଗୋଟିଏ ଶୈଳୀ
ଏଠାରେ ଜ ଥୁମାର ଅମ୍ବେମାନେ ବନ୍ଦ
ବନ୍ଦତ ଥୁମୁଁ କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥାଳ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରସାଦ
ରେ ଉଦ୍ୟମ ଦେଖି ଅଛିଶ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ହୋଇ
ଅଛୁଁ । ନେଟିବ ସହିଲବରକର ପରିଷା ନ
ଦେଲେ ଏଣିକି ଉଲକର୍ମ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧା
ନାହିଁ । ଅଭିବ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସୁଲୂ ପରିଭ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଉମେଦିତ୍ୟାର ବର
ବୁଲାପାର୍ଥୀ ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ ସରବାଘ
ମନ୍ତ୍ରକୁମାନାନ୍ତରେ ପାମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ
ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତକୁ ଉଚିତବ ସହିଲବରକର
ଶୈଳୀରେ ଅଧ୍ୟୁକ ବରନ୍ତ ଜାହା ହେଲେ
ଅଗାମୀ ଫେବୃଆରୀ ପରିଷାରେ କେତେ-
କଲେବ ଉତ୍ତାଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରିବେ ଏ ଯେହିସା-
ନେ ପ୍ରଥମେ ପରିଷା ଦେଇ କୃତହାର୍ଯ୍ୟରେ ହେବେ
ହେମାରେ ଶାଶ୍ଵତ ଉଲକର୍ମ ପାଇବେ । ଅଭିବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁବେଧ ବନ୍ଦପାର୍ଥୀ ଯେ ଯେ
ଉପାୟପୂର୍ବ ଉକ୍ତ ଶୈଳୀ ଶାଶ୍ଵତ ସ୍ଥାପିତ ହୁଅର
ହମେତେ ଉଚ୍ଚପ୍ରତି ଯହ ବରନ୍ତ ।

ଶେଷିବେ ପର୍ବତରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏଥା-
ହେବ ଯେତେପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ଜହିଁ ହେଉଁ
ଜାହାଙ୍ଗ ପୁଣ୍ୟ ବଦଳ କର ଦୟା ଯାଇଅଛି ।
କଣ୍ଠୀ ଧୀନ ଅବତରକର ହୋଲାନ୍ତି ଯେ ଗୈ-

ତୁମେ ଆଜିନର ବିଧାନମତେ ଗୋଟିଏ କମିଟି
ପ୍ରାସନ କରିଥାଲୁ ବେଳେଷାହେବଳ ପ୍ରତ ଅଞ୍ଚଳ
ହେବାର ସେ କିନ୍ତୁ କମିଟିର ସର୍ବିକ୍ଷଣପାଇଁ ଏହି
କଥା ବୋଲିରାଇଁ ସେ ଉଠୁ ତାପ୍ତ ବସିବାର
ଅବୋ ଉପର ନୂଦିର ସବୁଠାର ସର୍ବିକ୍ଷଣକର
ଏହିପଥ ମନୋରବ ଅଟଇବିନ୍ତୁ ଥିମୁମାନଙ୍କର
କାହିଁମେଳ ବାହାରକରିବି ଯେ ଜାତୀୟ ପ୍ରକାଶ
ନ ହେବା ପାଇଁ ଛଲ ହାତିମାନେ ତେଜ୍ଜ୍ଵା-
କରିନ୍ତୁ ଓ ମୋହଳ୍କ କଥା ଲୁହର ସେଇଁ
ତୁର ଗର୍ଭିମେଘଙ୍କ ଅରପାୟର ସାହାଯ୍ୟ
କର ପାରିନ୍ତୁ ଜାତୀୟ କରିନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ମେତାପା-
ହେବକର ମନୋରବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଯାହା ଥାଇ ଏ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସହିପାଇ
ସେ ବେଳି ହେଲେ ଏଥରେ ଜାତାଜାର କିଛି
ଗୋପ କାହିଁ କାରଣ କମିଟିକୁ ସେଇସ ସାଥୀ-
ନଗା ଦେବାର ଦର୍ଶକ୍ୟ ସେ କେବଳ ଜାତାହିଁ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯେବେ କମିଟି ଜମ ହାତିମାନ
ଅନୁଶୀଳ ହୋଇ ଗୁଲିବେବୋଲ ବନ୍ଦୁମେଘ
ଆଗା କରିଥାଏ ତେବେ ସେଇସ କମିଟି ରଖି
ବାର ଦିନୁବୋଲନ କେବଳ ବାହାରଲେବନ୍ତୁ
ଦିବାଧାର ଅଟଇ ।

691

ଗତ ସପ୍ରାହିତାର ଏ ମନ୍ଦରେ ସେଇଥେ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହେଉଥାଇ ଜାହା ଅଭିଧାୟ
ଆପଣ । ଗ୍ରାସ ଥିଲୁ ସପ୍ରାହି ହେଲା ଦିନକେଳେ

ଏମନ୍ତ ଜଗୁ ହେଉଥାକୁ ଦର୍ଶନରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥା
ଦେବ ପରି ଯାଇଥାକୁ । ତାପମାନମୟ ବରମା-
ଅବେ ଏଣ୍ କେବେ ଅ ୧୦୦ ମ ଲିଂଗରୁ
ତ ବାହାରେ ଯେଉଁଠାରେ ବରର ଖାସ ଲାଗଇ
ପୋରେ ୧୦୭ ବି ୧୦୭ ଅଂଶ ହେଉଥାଇ
ବନ୍ଦରେ ଦର୍ଶନରେ ଖୋଜ ହେଉ ନାହିଁ ତେ
ଆଗ୍ରାରେ ବାବରର ପଞ୍ଚରତ୍ନମୁଖ ଦେ-
ହଇ ହାଲ ଶୁଣିବା କିମ୍ବା ହେଉଥାଇ । ଅର-
ସର ଗନ୍ଧାରି ପୂର୍ବର ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଦରେ
ସ୍ଥାନ ବଢ଼ିବି ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ହେବାର ତାହା
ଆର ଲୋହିଲୁ ପ୍ରାଣ ଅଧିକ ଦୀର୍ଘମୁକ୍ତି । ଏକ
ବାହୀ ପୂର୍ବେ ମୋଘରରେ ବନ୍ଦରମଧ୍ୟ ଦେଖି
ହେବାର ଶୁଷରମ୍ ଲାଗି ଉହୁଅଛି ଏ ଦୂରାଚୂପି
ଅଗ୍ରମୁ ଦୋହିଅଛି ମାତ୍ର କପ୍ତରେ କିଛି କିମ୍ବା
ନାହିଁ । କଳାଙ୍ଗର ବନ୍ଦରମଧ୍ୟରେ ବାହାରର
କରିଅଛନ୍ତି କେବେ ଏ ଅପରିହାରୀ ପ୍ରାପ୍ତି
କରିବ ଭାବୁ ହେବ କିମ୍ବା କଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଣୀବିଦ୍ୟାରେ ମୁଖ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ, ଗୁରୁ-
କଳମା ଅବ୍ୟୋଜି ସାହାମାନ ପାତ୍ରରେ ହୃଥର
କାହା ଅନେକାଂଶରେ ସୁଲପ୍ତ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ମୁଣ୍ଡ କଠିକ ହୃଥର । ବାହେରେ
ବୁଲମୁକ କଲେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
କେବ କଣ୍ଠ କିମ୍ବା । ଉଦ୍‌ଦୟାଳୁ ଯେତେ
ଯାଇଲୁ ଓ ଏବର୍ତ୍ତ ପମନବିମା ଯାତ୍ରା ମୟ ଏ
ହୃଥରେ ବୁଝି ଦୂର ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟା କ୍ଲେନ୍କରୁ
ଯାଇ କାହିଁବାର କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟା ଦୂର ଦେବାର
ଦେଖାଯାଏ ଯାହା ଦେଇ ଅବଧି ସମ୍ଭବିତଥିଲୁ
ଏହି ଅକ୍ଷର ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଶ୍ଵରୟ ଦୋଷଥିଲେ
ହେବୋଧ ଶଂତାର ପାର୍ବତୀର ହୋଇ ମାହ
ବୋଧ ହୁଅଇ ବିନ୍ଦୁର ଅମ୍ବ ଜାଇ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
କେ ଆମନରେ ରୁଦ୍ଧବାହେ ପାହା ପରିଷ୍କରି-
ପାଗ ପାର୍ବତୀ ଅନ୍ଧର ଯାହା ଏବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ଦେଖେବାକ ଦେଖା କୁ ଥିଲା ଜାହେ-
ନେବେ ବୁଦ୍ଧାକୁ ଯେ ଏହି ଶୋଷଳ ଦୂର
ବର୍ଣ୍ଣରେ ଏଗର ହୋଇ ଥାଏ । ଅମ୍ବ ଏହି
ଦୂରଗତୀ କି କରିପାରିଥାଏ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ପରି ତଥି କରିପାରିଥାଏ ଅବୁଦ୍ଧ କାହିଁ ଏହି
ଦୂରରେ ସମ୍ମ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ? ଦୂରଗତୀମାଜେ
ଥାଏ । ଯାତି ବୁଲାକରିବୁ ଦୋଷପାରେ ଅଗ୍ର-
ବି ଯାଏ କାହାକୁ । ଦୂରି କ୍ଲେନ୍କର ଅହେ
କ ଉତ୍ସବର ହୋଇଥିଲେ ଦେଖେଇ ଥାଏ ।

ଗନ୍ଧାର ମଣିତ ।

କଷ୍ଟପୂରେ ମାତ୍ରାଜନ ଓ ପ୍ରକାଳୀ ସମ୍ମଦ୍ଦିଲ
ସ୍ଵାଧୀନଗା ପ୍ରକାଳ କରନ୍ତି । ସେହିଥ ସ୍ଵାଧୀନଗା
ଅନୁବରେ ଜାତୀୟ ଗଣ୍ୟତତ୍ତ୍ଵ ଉନ୍ନତ ହୋଇ
ଯାଇ ଗାହି । ଜଞ୍ଜଳାଜ ପ୍ରବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିଚିମନ୍ଦିଃ
ବର୍ତ୍ତି ହେଉଥିଲି ଓ ଏହି ସମୟରେ ଆଜି
ପୂର୍ବାଳୀ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତାଜ ପ୍ରକାଳାନେ
ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଶେଷ ମଳ୍ଲରେ
ପ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ବାର ଥିବାର ଓହିର ଫଳ
ଯାଇ ପର ନ ଥାବନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ପ୍ରଦୟନ୍ତର
ଅନେକ ଗତୋତାରେ ବନ୍ଦିହିତ ଏକମୁଠିଆ
ବ୍ୟବହାର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ହେଠା
ଗ୍ରାମାନେ ଉକ୍ତ ଘାରକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂର ଜାଣିଗାର
ଦିଲାଇ ଦେଇଥିଲୁଣି ବି ଯେ ଯେ ଖାନରେ
ଏହା ଭାବି ଯାଇଥିଲି ହେଠାରେ ସହିତ
ବନ୍ଦି ଦେଖାଯାଏ ।

ସାପାଦ୍ଵିକଷଂବାଦ ।

ଏହା ଅପ୍ରେଲମାସରେ ତେଷୁଣି ଓ ଅଶୀଖୁଣ-
ମନକର ଯେଉଁ ପଦଶା ହୋଇଥିଲୁ ତାହାରେ
ମରୁ ନନ୍ଦବିମୋର ଦାର ଓ ନିଷ୍ଠାର ଜଳସାହେ-
ବା ଉଚ୍ଛବର ହୋଇରେ ଏକ ମୌଳିକ ଅବଧିକ
ପଦଶା ନିଷ୍ଠାର ହୋଇରେ ଉତ୍ସାହ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏପରି ମନ୍ତ୍ରର ଆଜିନାହେ ଓ
ବିକସନାହେ କଲାଙ୍କେ କେବଳ ତେବେ ଜଣା-
ଇ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲୁ ହଦୁଷାହେ ଓ
କଲାଙ୍କ ଫୁଲା ବାଜା ରହିଲା ।

ଗତ ଶୁଦ୍ଧବାର ଡେକଥ ହଜାଇଲୁ ମନ୍ଦିର-
ବିଶ୍ଵତି ହେଲା । ଏ ମନ୍ଦିରମାରୁ ବିଶ୍ଵ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ୨ ନି ଲୁଚିଲ ଓ ମନ୍ଦିରମା ଚଳାଇବା
ରୁଁ ସରଜାରଙ୍କ ପକ୍ଷର ସରଜାରଙ୍କଙ୍କ ଟେ
ଖରଗର ଡେପ୍ରୀକଲେବ୍ୟାର ଘୟାଇଲୁ ଫୋର୍ମ
ରୂପକ୍ଷେବ କ୍ରେ ଜାହାନିଲିହାର ବାବୁ କିମବଜ-
ମାନ୍ଦି ବୟାକୁ ଥିଲେ ଆଶାମୀଙ୍କ ପକ୍ଷର ୪ଜଣ
ଛଳ ଥିଲେ । ୨୭ଜଣ ଆଶାମୀଙ୍କ ନିଯମ
କଣ ମନ୍ତ୍ରାଗମଲେ ବାଙ୍ଗୁ କିମବଜ ଉପରେ
ବାଧ ମାବ୍ୟତ୍ତ ହେବାର ଅପରଟର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୟାହିଁ ବିବେଦମାରେ ତ ୧୦ ଫର୍ମ ବର୍ତ୍ତ ଓ
ର୍ଦ୍ଦ ଲେଖିଏ ଯାହାକୁ ଧେନାନ୍ତୁ ଦିଲା ହୋଇ
ଏ ମନ୍ଦିରମାରୁ ମନ୍ତ୍ରେ ତିରିଗତ ଆ-
ସତ୍ରାକରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ମାତ୍ରରେ
ମନ୍ତ୍ରମାରୁ ବରତ କୋମିଶାର ଅକରାତି

ଯେ ଦେବତା ମୋର ଭକ୍ତ ବଶୀରୁ ଦୂର ବୋଧ
ଦେଇଅଛିନ୍ତି ଅହୁର ଅସ୍ଵକ ଦୟା କୋରଥିଲେ
ଆହାଜ ପୁରୁଷର ଭାଙ୍ଗସ୍ତଳ କୋରଥାନା ।

ଏପ୍ରଦେଶର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ଜୀବନ୍ଧେ
ହୁଏ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାର ପାଦେବ ଅଗମସ୍ଥାବଳୀ
ଚର୍ଚକରୁ ଅଣି ପୁରୁଷେଭାବରୁ ଯାଇଥାରୁ
ମେଠାରେ ବିଜ୍ଞାନର ମାହେବଳ ସହଜ
ସାକ୍ଷାତ୍ ବର୍ଷ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ସର୍ବକାରୀ ନୂତନ
ବିଦ୍ୟାମାନ ପାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଗତ କରାଯାବେ ।

ଏ କର୍ଣ୍ଣ ଫିଲୋପବିହାରୀଙ୍କ ବନ୍ଦନ୍ୟାଧାରେ
ଖୋଟିଏ ମୂଳ୍ୟ ସୁଅଳ୍ପ ବାଚାଇଥିଲା । ମାନ୍ଦେ-
ପୁରିକବାଜା ଠନୀ ସୁଅମଲ ଗୋଟାଏ ତୁମିନ
ଧର୍ମ ଓ ଖୋଟିଏ କୁରିନ ପିନ୍ଦ ବନ୍ଦ ଅତିମୁ-
ଚରେ ପଠାଇଥିଲେ । ଗୋପ ଯାତା ଗୃହରେ
ତାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଯାତା
କମା ହୋଇଥିଲେ ଓ ସୁଅଳ୍ପ ସବୁ ଦେଖି
ବନ୍ଦୁକୁ ଦେଲେ ।

କର ମନେଲବାର ଶ୍ରମାମାଳା ବୁଦ୍ଧରେ ପାରୁ
ଅଯୋରନାଥ ଶୁଣ କହି ତ ତେବେନାଜୀ-
କଳି ବିଷୟରେ ଘେଠିବ ଧାର୍ମକ୍ଷୁତା କରି-
ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲ୍ପତା ଘର ଏହାଠି
ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଶକର ହୋଇଥିଲା । ଆମେ-
ମାନେ ଅଜ୍ଞାତି ହୋଇ କହିଥିଲୁ ସେ ଏଥିରୁ
କୁତା ଶୁଣିବାର ଅଜ୍ଞକ ମେଲିବ ଅଧିଖିନେ
ଓ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଅଯୋର
ପାରୁ ବାହ୍ୟମୀ-ଲମ୍ବା ସେ ଅଜ୍ଞ ଧରି ପଚାର
ଦୀ ଦରଦେ ବମନ ଅଗନ୍ତା କର ତେଜେବ
ଲକ ଆଧାର ଦିଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆହୁକୁ ହାତି

ଦାଳ କଥିତ ହୋଇଥାଏ । ଏମନ୍ତ ଛାଇ-
ଲେ ବଢ଼ ପୁଣର କଷ୍ଟୀ ଅଚ୍ଛି କାରଣ
ଯୋରବାବୁ ବୈଶିଖ ଧର୍ମର ନିକା କର
ଦାଳ ୬୩° ସବୁ ଥର୍ମର ପ୍ରଗଂଧ କର
ପ୍ରେସ୍ ମଲରେ ସେ ସବୁ କଥା ପାର ଆଜି
କବଳ ଖେଳ ମନ୍ତ୍ର କଥାରେ କଥାରେ ।
ଏ ଦାଳକୁ ଧର୍ମ ଶ୍ରଦ୍ଧାକାର ଉପଦେଶ ଦେଉ
ଦାଳ ମାତ୍ର ପ୍ରକାର ଧର୍ମିତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ କର
ପ୍ରଦିଃ ତାହା କୁଣ୍ଡାରୀରୁ । ଏହି ଦାଳର
ହାତ କୁଣ୍ଡା ଶୁଣିବାର ଅମ୍ବୋଦୋକେ
ପ୍ରେସ୍ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲୁ । କଥେଷ
ରେ ତାହା ହେଲେ ଅମ୍ବୋଦୋକେ ଛାଁରେ
ଦାଳ କବଳ ହାବୁ ।

ଗଲିଭାସ ତା ୯ ରଖ ଶନ୍ତିର ସମସ୍ତରର
ଥାର ପୁଣୀ କୃତ୍ସମାଜ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ବିଧ ଦିଶବାର

ଦେଖା ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ
ନିମାଜ ବରଥିଲେ ଏହି ସମୟରେ ଗାହାଙ୍କ
ଦେହରେ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦଳ ହୋଇଥିଲା । ଗାହାଙ୍କ
ଅଗେଗିଲାଗର ଅଗେଲି ମାତ୍ର ସମୂହନା
ଅଛି ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ଯେଉଁ ଅଂଶକାଟେ ବଲିବଳା ତେ
ବାଲେପୁର ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜ ଯାଇଥାଏଇ କରି
ଥାରେ ସେହି ଅଂଶ ଉମାହିତୀ ଘୋଷି ଚନ୍ଦ୍ରର
କରିବା ପାଇଁ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ନୃତ୍ୟରେ
ଥିଲା ଏବଂ ୫୫ ଲକ୍ଷ ଦାକ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ଉତ୍ତରାମ ଯେ କିଛି କିମ୍ବା ଏ ସଞ୍ଜରରେ
ହେବ ବେ ସବୁ କୌଣସି ସରହାରୀ ଜାହାଜ
ସାଥେ ପଡ଼ି କି ଥିଲେ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଐତ୍ତାର
ନାର୍ତ୍ତିହେବ ।

ମୟକ୍ରମିତବର୍ଗ ସମ୍ବାଦ ଅଧିକାରୀ ଯେ
ମହାମାନ୍ଦ ଲକ୍ଷମୀଜୀ ହୋଲକ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ଦିର ଓ
ତିନାଟ ମଞ୍ଚରେ ଉପର କାନ୍ତିକଷ ଜାର ବିଦ୍ୟା-
ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବାଦିତ
ହଜାମାନେ ଏ ସମୟ ହତକର୍ମର ଅନୁ-
କାଳ ବିଦ୍ୟାକୁ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଘଟିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଚିନ ଗୁନବାଳ ଦନ୍ତଭରେ
୧୯୦୫ ମେଟିକ ୪୧୦୫ କାହାରେ କଣେ ଛାଇ-
ଖୁମ୍ବୀସ ପୁରୁଷ ଉତ୍ସବର ନିଷ୍ଠାତ୍ମକ ଦେବାଳ
ବାଦ୍ୟମେଣ୍ଟ୍ ମଙ୍ଗଳ କରାଯାଇଛି । ଏ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ପ୍ରେସ ଲଳକାର ପ୍ରିବେଲେବ ଅଞ୍ଜିତରସଭପ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଗୁନବାଳ ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମ-
ମଧ୍ୟକ ପୁଣ୍ଡି ପଢ଼ାଇଛି ପୁରୁଷ ବିଷୟ
ଥିବ ।

ମନରେ ବାହାଦୁର କାମକ ଦେଖାଯୁ
ନ୍ୟାସିତରେ ଲୋଗାଥାଳ ଯେ ବିଷର୍ଗ
କର ଅଦୀଳତରେ ଜଗେ ଲୋକ ଅଧିକା
ରୁତାକୁ ବନ୍ଧକରୁଥା ଅପରିଧିରେ ବକଦଳ
ଶୂନ୍ୟ ସବୁଟୁ ଭୋଗକରିବାର ଆଶ୍ରମ ପାଇଛନ୍ତି ।
ଜାମାଏ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବେ ଧର୍ମଧରେ
ଦିକ୍ଷାଦି ଜାର ବିଶ୍ୱାଳ ସହାର ଅଧିକା
ରୁତାକୁ ତେଜି ଜୀବନର ବନ୍ଧ କରିଥିଲା ।
ବନ୍ଧକୁବ୍ୟର ଅନ୍ତରୁ ବନ୍ଧର ବଳକର କି
ମାର ଥାରେ ?

ଗନ୍ଧାର ଗତେଇ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ
ସପ୍ତର କିମେତ ଅଶେଷ ଏକମୁଖ ମହ-
ା ବଜାଯେ ଉଠେ ଓଡ଼ିଆ ନୂହର ପ୍ରୟୋ-
ଥିଲା । ନାହିଁବ ଦେଇନ ୫୩୦ କା ଓ
ସମ୍ବରେ ବଜା ଦେଇନ ୫୦୫ ଲିର୍ଣ୍ଣା ।

ବର୍ଷପୂରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଗୁ ଭେଳକୀ ଓ ଶେଷା
କ୍ଷସମାଜ ଉତ୍ସମର୍ଯ୍ୟ ଲେଖି ପଢି ଧରେଦେବ।
ଏକେଯୋଗାଜୀବ ଏଥର ଦେବନ !

କମୀନର ବାଗଜ ପ୍ରତ୍ଯେ ବାରିମାନେ
ଗସ୍ଥର ଜୟ କି ଲୋଳଖାର ବାଗଜ ଶିରିଖ
କରିବାର ଛଥାୟ ବାବାର ଦେଇଥିବାନୁ । ହନ୍ତୁ
ଷେଷେ ଅଟ ଅବଳକ ହୋଇଥିବାନୁ ଯେ ଏ
ବାଗଜ ପ୍ରତ୍ଯେ କରିବା ପାଇଁ ସହିତରେ ଜୟ
ଶୁଭ୍ୟାର ସୁରା ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଏ ଓ ଜୟ
ହବେ କବା ନିରିଲେ ଅଥବା ନ ମିରିଲେ ସୁଜା
ଦିଲ ବାଗଜ ଦେଇଥିବା । ଏହୁ ମଧ୍ୟ ବାବୁଙ୍କରେ
ହ ୩୦ ଗ ବାଗଜର ନନ୍ଦି ବାହାର ଫୁଲଙ୍କ ।

କୁଳୁପ୍ରେଟିଆର ଲାଗେ ପଥପ୍ରେରବତୀର
ଦୂର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ହୁଏ ଅନ୍ୟ ଲାଗେ
ହାତୁଥାର ଏବାର ପ୍ରଥାର କରିବାରେ କିମ୍ବା

ଅଶ୍ରୁକୁ ମାନସେବନ କାହାର ଏବନର୍ କଠିନ
ପରିପାଳନ ବିଶ୍ୱ ବିଧାନ କଲିଅଛନ୍ତି ।

କଳନ୍ତା ଦିଶୁରବସାଲୟର ରେକର୍ଡର
ସହରେ ମିଶୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିସ୍ତର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ହୁଏଇ କଲେଜର ଦେଖେ ରୂପତ ସମ୍ପଦ
ହେଠ ପିନ୍ଧିଷଳ ଥୋରୁସ୍ ସାହେବଙ୍କର
ବିବାଦ ଉପରୁତ ହୋଇଅଛି । କବାଦର କାରଣ
ଏହି ଯେ ପିନ୍ଧିଷଳ ମହାରାଜୀ କଣେ ଛୁଟିବ
ମନେଷଙ୍କ ଦେଖି ପାହାରୁ କାଲେଜର ବାହାର
କରି ଦେଖାଗୁ ଭାଲୁ ଦେଖାଇ ପହଞ୍ଚ ପିଲାମାନେ
ଅପରାକ୍ରମ ଦୋଧନର କାଲେଜ ଜ୍ୟାମ କରି
ଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ଦବର ଲେଖନକଣ୍ଠ କରିବାରଙ୍କ
ଯାଥାରେ ଏ କଥା ପିକାଶ ହେବାର ଯେ
କୁଥକୁ ଦୋଷ କର ଦିଲ ଦେବାରୁ ମାନସ
ବନ୍ଦିଅବରି ।

ଯେଇ ସମୟ ମହିନାର ଥାରିଲେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାହିନେ ଦୁଃଖୀ ଗୋଟିଏ
ଶମଳ ପ୍ରତି, ଦିନାକଣ୍ଡ ଯେଉଁ ଠାରେ ଦୂର
କଣ ଥାରେଇ ମାହିନେ ଦେଇ ଏବଂ
ଆପନରେ ବିଜ୍ଞାନ ବରତେ, ମେଠେ ଯେ-
ମାନେ ପ୍ରଥମ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ହାତ ଶମଳା-
ନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାଇବେ, ଏବଂ ଯେଉଁ
ଠାରେ ମହିନାର କାହିଁମାନେ ବା ମିହିମାର
ବର୍ଷରମାନେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞାନରେ ଏହି
କଣର ଅନ୍ଧର ଅନ୍ଧର ମାହିନେ ଜି ପାଇ-
ବେ, ଦେନାନେ ପ୍ରକଳିଷେଷରେ ପ୍ରଥମ ତୋ-
ଣିର ଶମଳାନ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାଇବେ।

କେବୁ ତଳରେ ପାରିବେ ଗାହା ନିଯମିତକୁ
ରମ୍ପୋର୍ ଅନ୍ସାରେ ଲିଖିଛି ହେବ ।

ବିଷେଣ ଲକ୍ଷାୟିତର ଜଣେ ସଥିମେରକ
କେନ୍ଦ୍ରିୟାଙ୍କୁ ଯେ “ ଅଳ୍ପାହାର ହେଲା ଗାନ୍ଧୀ—
କିମ୍ବା ଅଂଶଚ ଭାବିବାର ଗାନ୍ଧୀବୋରର କଣେ
ସହବରମାନୀ ନିର୍ମିତରେ କରିବାନାମେହାର
ପଦ୍ମବ ଗମନ କରିଥିଲେ କେବେବେଳେ କେ-
କେବ କବ ଦେଖାଇ ଧୂମର ଜାହାଜର ପାଞ୍ଚ
କିନାର କଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାହାଜ ମୁହୂର୍ତ୍ତମାହ
ଶୁଣି ବଢ଼ ଆଖୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ହେଲୁ ହୌରେ ବନ୍ଦ
କ୍ରିକ୍ରି ମୁଖୀ ହାହାର ଜାହାଜ ହେଉ ନାହିଁ
ମନ୍ଦର ଶାଲବେର ଲୋକମାନେ ଦୋଲିଅଛନ୍ତି
ମନ୍ଦର କଲ ହେଲା ଦୃଷ୍ଟିଦଳନବାନା ପରମା-
ରଜର ” ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିଭାବୀ ପ୍ରକା-
ଶୀତଳ ଦ୍ୱାରା ଜାହାର ଗରମାନ୍ଦ୍ରାରେ
ଏହିପରି ଦ୍ୱାରା । ସରମେଷ୍ଟର ଯାହାକୁ ଜମା
ହେଉଅଛନ୍ତି ଏହା କୁଣ୍ଡିଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ ।
ଏ ସଥିରେ ଅତି ବେଳେ ଉତ୍ସମ୍ମ ଲୋକାଧିକ
ସାକ୍ଷାତକର ଜାହା ସବାର ଉପର ନ ପାଇବା

ତେବେମୁସ ଅବଗତ ହୋଇଥିବୁକୁ ଯେ
କ୍ଷୟପୁରସ୍ଵାମୀର ମୋଟିଏ ଜାବ ଚୌହା ଯାଇ-
ରେ ବି ୨ ୩ ଯୋଗ ହର୍ଦେଶିର ଜାବଗାତ ଲୁହି
ନେଇ ଅଛିବୁ । ସବାଳ ଏ ୮ ବି ୧୯ ମୁଖୀ
ସମୟରେ ଜାବଗାତ ଯାଇ ଥିଲା ଉକ୍ତାରେ-
ମାନେ ଅକ୍ଷୟବ୍ରତ ଥିବ ଯୋଗାକୁ ଏକବାତ
ମାର ପରାଇ ଦେଇ ହୋଗନାକୁ ଗାନ୍ଧି
ଉପରୁ ତଳରୁ ଧାରୀ ଅଣ୍ଟିଲେ ଓ ଅନେକ
ବାହୋଲବଜିକ ଉପରେ ଥିଲେ ଦେହ ବିନ୍ଦୁ ଦର
ପାଇଲେ ହାହୁଁ ତବାରଙ୍ଗମାନେ ଶମ୍ଭୁପତ୍ରବୁ
ଲିଖି କେଇ ଗନ୍ଧିଜନେ ।

ବିମେଇର ପ୍ରକୁମାଳେ ସତାପ୍ରେସ୍ ଦିଖିବା ଓ
ଅରୁଷବାଲଙ୍କର୍କ ବାହୀଯିବ ଶିଖିବ ଗୋଟିଏ
ପାଣ୍ଡି ଶ୍ଵାସକ ବନ୍ଦୁପାତ୍ରକୁ । ପାନ୍ଧୁ ଅଗେଇବୁ-
ଜାର ଝବା ସଂଗ୍ରହ କଲେବି । ପ୍ରକେଖଚଳି
ଓ ଶାନ୍ତରେ ଏ ଧରି ବୈଟିଏ ପାଣ୍ଡି ପ୍ରାଣ
ନ ହେବାର ଜରିବ ।

ପ୍ର ରି ଟପର

ଭୂଲକ୍ଷେତ୍ରା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଜୀବଜଗତ
ପରିଦେଶ

ମହାରାଜୁ ! ଅମୁର କିମ୍ବଲାଖିକ ପିତ୍ତୁ
ଆପଣଙ୍କ ପଦିକାନେ ସ୍ଥାନଧାନ କର ତିରବାକୁ
କି ୧୯୦୨୯ ।

ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଇନ୍ତିରୁ ବଧାନ୍ତି ପଢ଼ି ଦେଶ

। ୬ । ଗୋହତରନ୍ତି ଗମୀ
ପାଦାଶୁଭ୍ରତାମ୍ବଳୀ

ଦୋଧ ହୁଆଇ କେଣେ ତରେ ସୁନୀଳାବା-
ନୀଯାମେଇ ପଟ୍ଟି ମାର ଅଗ୍ରେନାନେ ଦେଖ-
ଅର୍ଥ ଯେ ପୂର୍ବପର ଏବେ ଘମଳଙ୍କ ମୁରିବ-
ଗର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହାତମାନେ ବାହାର କଥା
ନ ଶୁଣି ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖିବ କିମ୍ବା କରନ୍ତି
ତଥାର ଲେଖନ ଯେବେ ମୁହଁ ଦର୍ଶାଇ ଅଛିବୁ
ତତ୍ତ୍ଵର ଜାହାଜ ସିଂହନ୍ଦୁର ଅବଶ ଦୋ-
ଜିବାର ଜାରି ଚାହିଁ ।

১. পঁ, মধ্যাহ্ন-।

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହର କରନ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣ-
ବଜାର କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମାନ୍ଦ୍ରାଜ୍ ଯହାଳୟରେ
ମହିଳା ଓ ସ୍ତରାଧିକା ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୮

ତାଙ୍କ ଦେଶ ମରୁ ସନ୍ଧାନଗମିତା । ମ । କେୟଣ୍ଡ କିମ୍ବା ସନ୍ଧାନୀ ସାଲୁ ଗଲିବାର

ଅଗିନ ବାର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ଦର୍ଶାନେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାକମାସୀର ୩୫୫%

କୁଟକ କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍‌କୁ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞଯାହେ
ବନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟର ଶିଥକତାର ଉଛେଜ କରି କଣେ
ପଦପ୍ରେରକ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ କଲେକ୍ଟରୀଙ୍କ
ମହୁମାର ବନେ କେବୁଳ ହୃଦୀ ନେବା ପ୍ରାଣୀ
ଦେବାର ଜାହା ବର୍ଗରେ ଏହଙ୍କଣ ଏହିଟି
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ ବେଳେ । ତାରିଦନିଷକ୍ତ
ଯେତରେ ଏହିବ୍ୟକ୍ତି କୁଟକ ହାଇସ୍‌କରେ ଅଧ-
ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କର ପାଞ୍ଚାର୍ଟ୍‌ରୁ ପରିକାରେ ଜାତୀୟ
ହୋଇଥାଏ ତୋର ଦେତତରଙ୍ଗର ଜାହା ନାମ
ଲେଖି ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଶାବେଦ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ କେହି ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉକ୍ତ
ମର୍ମରେ ଏହିଟି^o ନ ଉତ୍ତର ଅନ୍ୟ ଜମେ ତାରିଦ
କବି କି ସେ ଜକ୍ତ ସ୍ଵଲ୍ପର କ୍ଷୟ ମୋତାରେ
ପରିଷ୍ଠର ଉପରେ ପଡ଼ି ଥିଲୁ ଜାହାରୁ ନିୟକ୍ତ
ଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ସୂଚିକିତବ୍ୟକ୍ତି
ନେ ହଜାର ହେବେ ଏଥରେ ବିକ୍ରି ସନ୍ଦେଶ
ାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବୋଦୀନେ କବେତନା କରି ଯେ
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧାହେବଳ ପରରେ ଏହା ବିଦ୍ୱାତ
କର । ବାରାଣ୍ସ ଏଥର ଏଇବି ପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା
ସେ ବାର୍ଷିକ କରାର କରିଗରେ ଯେମନ୍ତ
କ୍ଷୟ କରନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକମେଲୁଙ୍କ ବାର୍ଷିକଶାଳୀ
ବାରେ ମଧ୍ୟ ମେହିମର ବିଲମ୍ବ କରନ୍ତି ।
କର୍ମପରିକାର ଅମ୍ବୋଦୀନ ଲେଖନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଦ
ର ଉତ୍ତରିକା ପ୍ରତି କହେଥିଲୁ ପ୍ରକାର କରି
ଲୁ ତେବେହି ସଲେ । ଅଧ୍ୟ କର୍ମପରିକାର
ମଧ୍ୟ ଫେରି ପାଇଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନକୁ

କେତେମାତ୍ର ହେବ ଲେଖନଶ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଡର ଭାଇ
ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଭୂଳ ହେବାର କମିଶ୍ନରସାମେଦି
ଜନଶ୍ରୀଗାମୀ ହେଲେଣି କିନ୍ତୁ ଉପରିନିମାହେବ
ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପରି ବିଦ୍ୟେ ଅବଶ୍ୟ ଏହି ନାହାନ୍ତି
ଏ ସେହି ବିବାଧୀ ଦୃଢ଼ି ଯେତି ବିଦ୍ୟାକୁଳୀ
ଦୋର ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପାଦ ଦେବାର
ପରମାନନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି ।

ତେଜିଷ୍ଟୁସ ବୋଲାନ୍ତି ଯେ ଲେବେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ସବୁରଭୁଷେ ବୋଲନ୍ତି ହିଁ ଦୂରମାନ କର୍ଷରେ
ଏମନ୍ତ ଗ୍ରୀବୁ ଦୋଇଥାର ଯେ ଏପରି ପ୍ରଦେ
ବେବେ ହୋଇଥିବାର ଜଣା ନାହିଁ ।' ଏହିପାଇଁ
ଘବର କାରଣ ଏହି ଯେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଖି ଅନ୍ଧର
ପରମାଣରେ ଅନ୍ଧର ଦୁଆଳ ଓ ଗତ ପୁଣର
ପ୍ରାଣଜୀ ନିମନ୍ତ ବିନାଶକୁ ପାଉଥାଏ । ଜାଥାର
ଏ ବରସ ଯେ ଗ୍ରୀବୁ କିମେଷ ହୋଇଥାର ଏଥି-
ରେ ବିଜ୍ଞ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନ୍ଧରାନ୍ଧ କର୍ଷର
ଗ୍ରୀବୁ ସହଜ ଚାଲନା କରିବ ବଜାଗେ ଆପମାନ
ପ୍ରତିର ଫଳ ଗତ ହେବେବ କର୍ଷର ଚାଲନା
ହୋଇଥାର ଯଥା;

ମୂଲ	ଜାରିଖା	ବେଳା	ଆମ
୧୦୨୦	ମେଲାପ ୧୯	ଅପରକ ୧୦	୧୦୫୦
୧୦୨୨	" ୨୨	" ୨୨	୧୦୫୨
୧୦୨୭	" ୨୬	" ୨୬	୧୦୫୭
୧୦୨୯	" ୨୩	" ୨୩	୧୦୫୯
୧୦୨୮	ଜାରିଖାଯାଏ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଶାକ ଅଧିକ		

ହେଲେବେ ପୁଷ୍ଟିର୍ଦ୍ଦତ୍ତ ବଳଯାଇ ନାହିଁ ।
ସମ୍ବାଧେଶ୍ଵା କଣ୍ଠ ଗ୍ରୀବ୍ର ସନ୍ଧି ୧୫୩ ମଧ୍ୟକା
ମେଘାନ ଜା ୨୭ ରାଜ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ହେବିଲ
ଭାବମାନ ଯହିରେ ଆ ୧୧୦ ମୋରଥିଲା । ଅଛି
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟା ଏଥିର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପକ୍ଷ-
ବର୍ଷ ମେଘାବ ମେଷରେ ଅନ୍ଧକ ଗ୍ରୀବ୍ର ତୁଳାର
ଅନ୍ଧବର ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାସ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗ୍ରୀବ୍ରକାଳ ଏଥି
ରେ ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କେବେ ଯେ ଭାବ
ମାତ୍ର ଗର୍ବକୁ ଲୋଭେ ଝାଇ ଦୋଳନ କିନ୍ତୁ
ସେ ସନ୍ଧିରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠମାସରୁ ବଳିକର ଗ୍ରୀବ୍ର
ହୃଥର ନାହିଁ । ବୋଧିତୁ ଅଜ ବୃକ୍ଷକଳରେ
ପୁରୁଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବାଗୁ ଅନ୍ୟଙ୍କ କଣ ହିଲେବେ
ଗ୍ରୀବ୍ର ନାହିଁ ହୋଇ ପାରଇ ନାହିଁ ।

ବିଦ୍ୟାଲିକା ପ୍ରତି ଫେମୋସ୍କୁଲେକ୍
ମହୋଯୋଗ ।

ପୁଣ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକୟମାନଙ୍କର ବାଷ୍ପିକ ପାରିଶୋଭି
ଦିଲ ଦାନ କଷ୍ଟବ୍ୟରେ ଜଣୀର ଉତ୍ତମ ପ୍ରେରଣ-
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଏହି ଧର୍ମଗୀର
ଯଥା ହାତରେ ପ୍ରକାଶ ହରିଅଛୁ । ଏଥିର
ବାଠମାନେ ଚାରିବେ ଯେ ସ୍ମାନୀୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ-
କମାନେ ପଣାକୟଙ୍କା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଦେଉଥିଲେ ।
ଏହା ପୁଣ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକ୍ୟ ପରରେ ପ୍ରମାଣମୂଳ୍ୟ
ଅଟର ବାରଣ ଏଥରୁ କୁଣ୍ଡଳାମାର ଯେ ମିଶ୍ର-
ପାନ ବାର୍ଷିକ ମହିନୀ ଦେମାନେ ଶୁଣି ଅଚାର୍
ତହିଁରେ ଲେଖିଲୁ କଥାବ ହେଲା କାରଣ

ବଳକୁମେଣ୍ଡାଙ୍କ ସହି ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ
ବୁନ୍ଧୁରୁଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇ
ଅମ୍ବେମାଜେ ସର୍ବ ମହାମୟଳୁ ଧର୍ମବାଦ
ଦେଇଥିଲୁ । ସନ୍ଧାନୁରେ ଆହୁ ଶୋକିବଦିଆ
ଉପରୁତ ଦେବାର ଅମ୍ବେମାଜେ ଦିନର ସହି
ତହିଁର ଉତ୍ତର ବନ୍ଦାରୁ । ତାରିଖ ପୁରୀ
ଶୋଭମର ମହାମତୀ ଯେତେବେଳେ କରିବାର
କଲେ ଜପୁଣ୍ଠ ବନ୍ଦାରୁ ବିଶାଳୁ ହୋଇଥାରେ
ଯେ ଦେହୁ ଲୋକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କୁଟୁମ୍ବ
ନାହିଁ ଦେବାର ଅପଣା ମର୍ମବାଦୀ ରତ୍ନ କରିବା
ସବାମେ ବିହୁ ଚଳା ଦିଅନ୍ତି । କେହିଁ ପୁଣି
ବନ୍ଦାରୁ ମହେ ବରତ୍ରୀ ଯେ ସବା କରିବା ଦେ-
ବଳ ଚଳା ଦେବାର ଭାବୀ, ଅଭିଜ୍ଞ ଫଳ
ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ଅନ୍ତି-
ମାରେ ଏ କ୍ଷେତ୍ର ଶିଶୁକିମିତ୍ର ଧାରୀ ସର୍ବ-
ମାଜେ କିମ୍ବଳୁ ହେଲେ ଗ୍ରାସତ କଲେବୁର
ସାହେବ ମର୍ମବୁରୁ ସବକୁ ଅନ୍ତାନ କରିବାରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ତଥେ ପ୍ରାଚୀନ ଓ କରମର ସମ୍ମାନ
କରୁଥିପାଇବା ସବରେ ଯେତେ କରିବେ ଉପରୁତ
ହେଲେ ବାରି ସେ ବିଶ୍ୱସ ହାତିଥିଲେ ଯେ
ଯେତେବେଳେ ସବା ହୋଇଥାନ୍ତି ଜେତେବେ-
ଳ ପାଇବା କିମ୍ବଳୁ ଲୋଜାଅଛି ଯନ୍ତେହି କାହିଁ ।
ପାଇଁ ମହାବଜ୍ଞା ଯେ ବନ୍ଦାରୁ କଳାର କର-
ନୁବେ ଅଥବା ଭାବାକ ସବାହିମାଜେ ବନ୍ଦାରୁ
କରିବ ଦେଇଥିବେ ଏଥରେ କରିବ କି ଆହୁ ?
ଯେବେ ବରତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଉଦେଶ୍ୟ ମହାମତୀ
ଦୂରିଥାନ୍ତେ କମ୍ପ ଭାବାକୁ କେହିଁ କାହାର ଦେଇ
ଆମ୍ବା ତେବେ କମ୍ବା ବନ୍ଦାରୁ କାହିଁ । ବାକୁମ୍ଭ-
ମେଣ୍ଡା ଏକେକାଙ୍କ ବିଧି କରି ଯେ ଶିଶୁ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ କି ପରମାରେ ଫଳ
ଦେଇଥାନ୍ତି, ତିକତମାଜେ ଦିପର ଶିଶୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି, କାଳବିମାନକ ଫପର ତିଳୁଅବସ୍ଥା, ଏହି
ପରସ୍ତ ପରିହର୍ଷନ କରିବ ଓ ସେ କିମ୍ବଳେରେ
ମନ୍ତ୍ରମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବନ୍ଦାରୁ ସମ୍ମାନ
ବିକ୍ରିମାନକୁ ଦ୍ଵାରା କର୍ମକରିମାଜେ ପକରେ
ଯେତେ ସବା କରନ୍ତୁ ଏ କଥା ସମ୍ପ୍ରକର କୁହ-
ଦୁଇମନ୍ଦିର ଦେଇଲେ ଅତିଥି କରନ୍ତୁ ଅଭିଜ୍ଞ ଏ
ଶିଶୁବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମନୋମୋହି ଦେବେ ପରେ
କାହିଁ ଓ ଯେପରିମାରେ ମୋହମାଜେ ଏକ-
କାରୁ ମନୋମୋହି ହେବେ ଯେପରିମାରେ
ଶିଶୁ ବ୍ୟାପ ହେବ । ସୁମଧୁର କିମ୍ବଳେ
ପରି ସଥାର୍ଥ ବନ୍ଦାରୁକୁ କିମ୍ବଳେ ମହାମତୀ
କାହିଁ କି କିମ୍ବଳେ ଦେବାର ସବକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ

କରାନ୍ତିରେ ଜେବେ ବିଦ୍ୟାପିକାର ଅନେକ
ମୁଖ୍ୟମାନେ ହଥିଲା । ଯୁଧର ମହାବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତରାର
ଶୋଭମାନେ ଦେବତାତୁଳ୍ଣ ମାନ୍ୟ ବରତ୍ର ସେ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ସହରେ ବିଦ୍ୟମାନ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଲେବେ ଏହା ଦେଖିଲେ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ବିଦ୍ୟମାନ ଗୌରବର ବଥା ଦୋଳି ଗୁହନ୍ତେ ତେ
ଓ ମାହାଦୂର ବିଦ୍ୟଲୟ ସମରେ ମୁମ୍ବ ଅଛି
ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚତ ଉଦ୍‌ବାର ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଶୋଭା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆଶ୍ୟ ବରନ୍ତେ ।

ଯାହା ହେଉ ମହାବ୍ରାହ୍ମମୁନି ନ ଅସିଲେ-
କୋଳ ଜୀବାଜ୍ଞାନ ଦୋଷ ଅମ୍ବେଶାନେ ଧର୍ମ-
ନାହିଁ । ଏ ଦୋଷ ଜୀବାଜ୍ଞାନ ମହାବ୍ରାହ୍ମର
ଆପର ଦାରଣ ମହାବ୍ରାହ୍ମ ସଂକ୍ଷିତ ପ୍ରାଣକଷ୍ଟମ୍ୟ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସଂବାଦର ଶ୍ରଦ୍ଧା ବିଜ୍ଞାନାଜ୍ଞ
ଜୀବା ବାହୁଁ ସେ ଯେ ଏହାଦେଲକେ ସବୁ ବିଦ୍ୟରେ
ପଢ଼ୁଥା ଦର୍ଶାଇବେ ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବିଗ୍ରହର ନ ପରେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବାଜ୍ଞାନ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟର୍ମ ଦୁଃଖ ଦିଅବ୍ୟ ଅଛିଏବ କର-
ମା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଏହିବେ ସମ୍ମରଣିତିରେହିଦରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପୁଣ୍ୟ କରିବେ । ଯୁଧମହାବିଜ୍ଞାନ ଜାଗି-
ବାର ଅବମ୍ୟକ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଜାଗାର ଯନ୍ମରେ
ଯହୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଜୀବାଜ୍ଞାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆପର
ଅର ପ୍ରାଚୀନବାଲୟ କରିବର୍ଷରେ ମୁଣ୍ଡିମନ୍ତ୍ର-
ପର ସମ୍ବିଜନାନେ ଯେ ଜ୍ୟୋତି ଲକ୍ଷ କର-
ଖଲେ ଜୀବା ଦେବତା ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧଶେଷମର ମହାବ୍ରା-
ହାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଫୁଲ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
ମହାବିଜ୍ଞାନ ଅନନ୍ତମେଯୋଗ ହେଲୁଛି ଯେ
ଜ୍ୟୋତି ଲେଖ ପାଇଅଛି ଅର ମୁଣ୍ଡିମନ୍ତ୍ରପର
ପ୍ରତିଜଳର ଗୌରବ କହିମାହ ନାହିଁ । ପାତ୍ରିକା-
ବିଷୟରେ ବାମୀ ଜକଦୀଯ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀନ
ସୁଖାଜି ଅବଶ୍ୟ କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୁଣ୍ଡିମନ୍ତ୍ରପର
ଜାମ ବେଳ ଦରକ୍ଷ୍ଟ କାହିଁ ଅଛିଏବ ଯୁଦ୍ଧରେ
ବିଦ୍ୟା ପିଶାର ଉଚ୍ଚତ ଦରକ୍ଷ୍ଟ ମହାବ୍ରାହ୍ମ ଦେବ-
ତ ଗୋଟିଏ ଶର୍ମିର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ
ସେ ଉତ୍ସବ ଦାପଣୀ ବୁଲ ମର୍ଯ୍ୟାଗା ବଜା
ଦେଇବେ ।

ପୁନଃର ଅଭ୍ୟାସର ।

ପରିଗ୍ରାମ ମାତ୍ର ୩୩ ଟଙ୍କରେ ଖାଦ୍ୟା
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦିନରେ ଖୋଟିବ ବିଷ
ମବଦମା ଲାଗୁ ଥୋଇ ଯାଉଅଛି । ଏ ମର-
ଦମାର ବିଶ୍ଵାସ ଅଠେତ୍ତାହାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଦିଥିଲା ।
ପରିମେତରେ ସମ୍ବନ୍ଧମରଜିକ ଓଳ ମିଥ୍ୟା

ମନ୍ଦିରମା ରତ୍ନା କରୁଥା ଓ ଜାହା ପ୍ରମାଣ
ଦିମନ୍ତେ ଶାଖାରୁବ ପାତା ଦେଇ ମିଥିଲାଶାଶ୍ଵା
ଉଷ୍ଣତା ବନ୍ଧିବାର ଅଧିକ୍ରମ ପମାର ହେବାର
କମରୁଳ ମୁଖ୍ୟର ଲଙ୍ଘନେବର କବର୍ତ୍ତି
ଦେଇଲୁବ ହେତ କନ୍ଦିଶ୍ଵରର କ ୯ ଏକ
ଜାଗନ୍ନାଥ ସହାୟକାରୀ କ ୩ ର୍ତ୍ତ ଦିନି ପଦ
କମ ସହି ଦାତାକାରୀର ଦୃଶ୍ୟ ଆଇଥରିବୁ ।
ମନ୍ଦିରମାଟି ଚମଳୀର ପ୍ରକାଶର ଥୁମାର ଉହଁର
ସଂକ୍ଷେପ ଦରକାର ପାଠକମାନକ ଜ୍ଞାନାର୍ଥେ
ବାରେ ଲେଖାଗଲା ।

ବାହତା କିହୁରେ କିଷ୍ଟର ନାମରେ କିମେ
ଜାଣାର ଅଛି । ଜାହାର ପୂର୍ବିଧ ଓ ପୂର୍ବଧା
ବଜୟଘର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଥିଲା ।
ବଡ଼ିଆର ନାମ ମୋହନୀ ଯେ କିମ୍ବା ଦିନ
ହେବ ଅପଣା ବାପଙ୍କ ଦେଖି ଆଜେ ଗୁରୁତବ ।
ଉଠିବ ବହୁବଳ ଉଦ୍‌ବାହ ଜାଗନ୍ନାଥ ମୁଲିପରେ
ସମ୍ମାଦ ଦେଲା ଯେ କିଷ୍ଟର ଅପଣା ବନ୍ଦୀ
ମୋହନାର ନାମ ବିଲାପିଲା । ଉଠି କିମେ
ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟାମୁ ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟାର ଓ ଜମଳର
ମୁଲୁର୍ତ୍ତ୍ୟ ବନ୍ଦୀ ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟାର ମନୁଷ୍ୟମାର
କିମ୍ବା ବରବାହୀର କିଷ୍ଟର ବରବାହ
ମରେ । କିମ୍ବାର ଯେବେ କିମ୍ବା ଦେମାନେ ମାଟ୍ଟ
କ୍ଷେତ୍ର କେବଳେ ଯେ ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟ ପୁରୁଷ
ଏବଂ ଜାହାର ପାନ୍ଦୁଥ କହିଥିଲୁଛି, ଯେ କିମ୍ବା
ମୋହନାର ପ୍ରାଣବଧ କରିବାର ଦେମାନେ
ଦେଖିଥିଲୁଛି ଓ ମୋହନାର ପୁରୁଷଦେହ ଯେବେ
ତାଙ୍କେ ଫୋତା ଯାଉଥିଲା ହେତୁମ୍ଭା ଜାହାର
ମୁଣ୍ଡ ଶାଢି ଦୋହାରିଛି । ଆସାମ ଓ ସାମିଯାନଙ୍କ
ଓ ଉତ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ମାଟ୍ଟେକୁ କିମ୍ବାର ନିଷାନ
କଲେ ଓ ମାଟ୍ଟେକୁ ମନୁଷ୍ୟମାର ହେବାର
ପ୍ରିଯ ଦର ଅଧିକ କରିବାର ପରିବାର
ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟାର ଦରେ । ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ମୋହନା
ଦେଇରେ ଉପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ମାଟ୍ଟେକୁ
କଣ୍ଠରେ ଯେ ମୁଣ୍ଡର ଅଛି ମୋହନା କାପର
କିମ୍ବା ଦୋଷ ନାହିଁ ଭୋଲାହ ନାମକ ଚଢକ
କିମ୍ବାର କି ଯେ କିମ୍ବାର ପରିବାର ଅତିରି
ମୋହନାର ପାପପ୍ରମାଣ ବରହିଲା ମୋହନା

ଦିଲା ମାଗି କହୁଁରେ ଦିବରୁ ଥୋଇ ମାଗି
ଦେଇଥାଏ ସେ ଯୋଗେ ଧର ବାହାର କର
କେଇ ଯମାନ୍ତରରୁ ପଠାଇ କେଣ୍ଟ । ଧେ-
ତାରେ ମୁଁ ଜଣେ ଉଲମ୍ବେତ ଘରେ ଉଛ
ଦେଖିଯାଇ ଏହେ ଫଳ ମୁହଁ ରହିଲି ମର୍ତ୍ତ
ପାହାର କି ହେବୁକ ମୁଁ ଶବ୍ଦକ ଫେର ଅର୍ଥିଲ

ଫେର ଥିଲି ଶୁଣିଲି ସେ ଏପର ନବଦମା
ହୋଇଅଛି ଓ ମିଳରେ ମୋହର ବାପ ଏତେ
ଧରି ଘାଇବାର ଦେଖି ମୁଁ ଥାପଣକୁ ତାହା
କହିବାଧାରୀ ଅସିଥାଇଁ । ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ମାତ୍ରକ୍ଷେ-
ତ୍ରଙ୍ଗ ଜଳ ଦୂର ଗଲା ଭାବୁଁ ସେ ଉପସ୍ଥିତା ସ୍ଥା
ପବୁତରେ ମୋହମ ବି ନୁହଇ ଭାବୁଁ ର ଉଦୟନ୍ତି
ବଳେ । ଯଥାର୍ଥ ତାହାର ପାଇବାର ନବଦମା
ଡରିଷ୍ଟ କରି ତିରଭବ ପ୍ରତି ଦେଲେ ।

ଭୂଷିତ କଣ୍ଠର କଣେ ଦୁଃଖ ଲୋକ ଅପର
ପୁଲିଗର ଏମ୍ବେ ଅନ୍ଧାଶର କିରଣରେ ସେ
ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଣାହାର କରିବାକୁ ଅଶ୍ଵମ । କିନ୍ତୁ
ପାହୁ ହୋଇ ମେ ପ୍ରଥମେ ଏଠାରେ ସେଠାରେ
ଦିରଶ୍ୟ ଲଳ ଓ ଏବଜଣ୍ଯ ଦିରଶ୍ୟ ମାନା-
ବର ଲେଞ୍ଚୁନଙ୍ଗୀ ବକ୍ରତଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ
ପଠାଇଲୁ ପେଷରେ କଲିଛତା ଓ ହାବତାର
ଦେଇବ ଉତ୍ତରାଜେ ଦେବାତ୍ମା କଷା ହେବ
କର ଉତ୍ସବକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ସେ ଶାର୍ମି-
ନାର ମଦିମା ଦରବାର ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ
କିମ୍ବରତ ଅନୁଷନାନ କର ଉପରିଲୁପ୍ତ ଅଧି-
ନିମାନକୁ ଦୌରାନ୍ତ ବିଶ୍ଵର ନନ୍ଦିତ ପଠାଇଲେ
ଦୌରାନେ ଶିଶୁର ବନ୍ଦ ଓ ସାହୁଅ
କହାନ୍ତର ଯେ ପୁରୁଷ ଦେମାନକୁ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ଶାତ୍ରା ଦେଇ ଶିଶୁ ମୋହନକୁ ମାର-
ଅଛୁ ଏହି ବଥା ଦହିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ
ଦେଇଲେ ସେହି ପାତ୍ର ବ୍ୟାପେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାର
କହାଯାଇନ୍ତି । ଉତ୍ସବକୁ ଓ ଦେଇକରିଷ୍ଟେ
କଲ ଉଚ୍ଚୟ କଣ୍ଠ ଜାହାନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପକାର ଶିକ୍ଷା
ଦେଇଲେ ଦେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅହମର ହେବାର
ଦେଇଲେ ମଣେ ଦେଇ କେଉ ବାଯାର ଶିଶୁର
ପୁରୁଷକୁ ଦେହରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ । ଏଥିକୁ
ଜହାମାମ ପକୁ ଜାହାର ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ କାହିଁ
ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଜାହାର ଯେବେମ
ହେଲେ ସହଜରେ ଦୁଆ ଯାଇ
ପାରେ । ଏଥି ଜାହାର ଯେତେ ମାତ୍ର-
ପକୁ କଲେ ଜାହା ଦେଇ ଦହିବାର ନୁହିଲା ।
ପ୍ରାଚୀ ଦେଲା ବମ୍ବୁରେ ଦେମାନାଥଙ୍କ ଚନ୍ଦରତ୍ନୀ
ନାନରେ କଣେ ହାତକୁ ଘଲିପ ଧର କେନ୍ତି
ଯାଇଥିବାରୁ ବସ ଦେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ
ଯମନ୍ତ ଦେଖୁ ଜାହାର ମହରେ ଦୟାର ବଜାର
ଦେଲ ଓ ପୁରୁଷକୁ ବର୍ତ୍ତପ ଯବାର ଦେବାର
ପାନ୍ତ ରହିବାକୁ ଅନୁଭୂତ କରିବାର ପୁରୁଷ
କହୁରେ ଜାନ କ ବହ ବରଂ ଅଧିକ ଦୂର
ଦେଲେ ଏହି ଅବହି ଯାହାକୁ କରାଇ ପା-

ଭବା କାରଣ ସେମାନେ ଅପଣା ଦୃଶ୍ୟ ଓ
ବାପ ଜାନରେ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ଶାକାର ଗା-
ରଳେ । ଏହିପରି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣପୂର୍ବ
ଅସାମିନାନେ ମିଥ୍ୟା ଲୁଜମୋହମା ସ୍କୁଳର
କରି ତାହା ପ୍ରମାଣ କାରଣ କିନାକୁ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରକାର ପାଡ଼ା ପ୍ରବାହ ଧୂଙ୍କ ନିଥ୍ୟାଶାଶ୍ଵି ସଂ-
ଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଅପରିଧ ତାହାକୁ ଉପରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେବାର ଉପରକିରିତ ପ୍ରକାର ଦୃଶ୍ୟ
କିଧାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଠକମାନେ ଏ ବିଜ୍ଞାନ୍ ପାଠ କରି ଥିଲୁ
ବିର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିବେ ଯେ ଧୂଳିଦର ଅପାରିଧି ବିଜ୍ଞାନ୍
ନାହିଁ । ନିଅଖୀ ଜୁଲାମେବିଦମା ସକାରବାତାଗ
ଆର ଅସ୍ଵର ମନ୍ଦରାର୍ଥ୍ୟ କି ହୋଇ ପାରେ ?
ଜୀବିତର ସିମା ମୋହନ ଆବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା
ହୋଇଲେ ତାହାକୁ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଣୀଦୂରତା
କର କିଅଯାଇଥିଲ ଯେବେ ସେ ସେହିପରି
ରହିଆନ୍ତା ତେବେ ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ତାରିବ ଦୟା
ପାଇବାର ଆବ କି ଫଳମୁ ଥିଲା । ଏ ସଙ୍ଗକାଳୀ
ଶୁଣି କାହାର ମନରେ ଉଦୟ ନ ହେବ ଯେ
ଧୂଳିଦର ପ୍ରଶାଳା ଗୀତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବରକାର
ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଯେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଉଦୟରଣ
ଉତ୍ତାର ଧୂଳିଦର ପ୍ରକାରଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ନ
ପଡ଼ଇର ତେବେ ପ୍ରକାରଙ୍କର ଉତ୍ତାର ଉପା-
ସ୍ଥାନୁର ନାହିଁ । ଅଛିଏକ ବର୍ଷିମେଶୁକ୍ଳର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଧୂଳିଦର ସଂସାର ଘରରେ ଦୃଢ଼-
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହୋଇ ଗୀତ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତାଥ ଉତ୍ତା-
ବନ କରନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗର ବୁଥବାର କଟକ ସବର୍ତ୍ତନେଟ ଜଳଙ୍ଗ
କୋର୍ଟରେ କୁକଜର ମବଦମା ହସମିସ ହୋଇ
ଅଛି । ଏ ମବଦମା ଉଚ୍ଚ ଗର୍ବ ଫାଦରେ
ନିଶାଶନ ଗାୟାନ୍ତୁମାରେ ହୋଇଥିଲା ବିପ୍ରତିର
ହିତାରଜ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଏପରେ ଲେଖିବାର ମାନସ
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ପରିବାର
ପରିବାର ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କରି ଏଠାରେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦର୍ଶନ ।

ଗୋଟିଥାର ଏହି ଦିଲଦାର ବାବୁ ମନବଳ
ମହାରା ସୁମାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧକେ ସୁରକ୍ଷା ଦିଶା-
କ୍ଷମିତାର କରେ ସରକା ବିଧିକୁ ହୋଇ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବାବୁ ନନ୍ଦଶ୍ରୀର ଦାତା ଏକଟିଂ ଡେସଟି
କଲେକ୍ଟର ପୁସ୍ତକେ ସମ୍ପଦଶ୍ରୀର ଡେସଟି
କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଇନ୍‌ଟ୍ରେଟ ପଦରେ କାହାଳ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜରିବ ଓ ବାରବିମାପ୍ରତି
କିନ୍ଧିଗୁର ପରାମା ଏବାକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ପୁରୁଷ ବଲେଖର ଶ୍ରୀମତୀ ଅର୍ମିଣ୍‌
ପାନେବ ଗତ ମଜଳବାର କଟ୍ଟବରେ ସମ୍ମର୍ହ
ତତ୍ତ୍ଵ ଅବଦାନ ପୁରୁଷ ଯାଦାଗଲେ । ମହିବା-
ଦିରଜ ଗ୍ରୂପ କେଇଥିବେ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଗୋଟିଏ ସାହେବ ସିଥାଲଦୀ ଶେଷ
ଅଧିକାରୀ କଳ ପଦରେ ଏବଟି । କିମ୍ବାକୁ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଧୂଳେ ମୋ ବୋଗଗର
ଏବଟି । ବଳେକୁଠର କିମ୍ବାକୁ ହୋଇଥିଲେ
ଜାହା ରଦ ହେଲା । ଏହିପରି ଧରିବର୍ତ୍ତନର ଜାବ
କିଛି ଜଣାଯାଉ ଜାହା । ଭରବା କରୁ ଲେଖ-
କନେଥୁ ବବର୍ତ୍ତନ ସାହେବ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟକ
ଦେଇନ ହେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କର
ଅଛନ୍ତି ।

ଯାଇପୁର ଅନ୍ତିଧାର ସାନ୍ଦକଜାର ବର-
ମତାବାଦ ଗାବନରେ ଚଳିଛମାସ ଜା ୨୭ ଦିନ
ଶୁକ୍ରବାର ବର୍ଷ ଅନ୍ତାଜ ଦମ୍ପତ୍ତି ସମୟରେ
ଅକ୍ଷୟାଙ୍କ ଥିଲିଲାଗି ପ୍ରାୟ ଦିନ ବାରଦିଶଳୀର
ମୁହଁ ଥାର ହୋଇଥାଏ ଅସାବଖାନ ସହିତ
ଅଗ୍ନି ଦିନବାର ମୋର ଥିବାର ବାରଣ
ଜଣାଯାଏ କନ୍ତୁ ଏହିରେ ଦେଇବ ଗର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମ-
ଣଙ୍କ ପୁରୁଷାହ ହୋଇଥିବା ଓ ସେମାନେ ବିନା
ସାହାଯ୍ୟରେ ଆପଣା ମୁହଁ କିମ୍ବା ବରତାବୁ
ମଧ୍ୟରେ ଅକ୍ଷମ ଥିବାର ଦେଖି ଦେଇବଙ୍କ ଦୂଃଖମ
ଦୂଃଖ ମୋରଜାରେ ଅମ୍ବମାନକର ଦେଇବାଲାଗା
ସୁଯୋଗର ତେଷୁଠିମାନକ୍ଷେତ୍ର ଲକ୍ଷାଧାରୀ ଅର୍ଥ
ହୁଏହ କରିବାକୁ ପଢ଼ୁଥ ଅଛିନ୍ତି ଅନାତ
କୁ ୩୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ା ଅପୁଲ ହୋଇ ଆହୁ
ଆହୁର ପରମା ବା ବାତିଏକଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦୀପ
ହୋଇ ଯାରେ ।

ପୂର୍ବିଦୀମାନର କବାଳ ଶ୍ୟାମକ ପ୍ରଜ୍ଞେତ
ଦୂରଭାଗ କବାଳ ସମୟରେ କୋତିଏହଜାର
ପଞ୍ଚା ଲେଖାର ଶ୍ୟାମକ ଫଣ୍ଡର ପେଟା ଧୀର
ବବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଦ୍ର ରଣ୍ଜିପ୍ରା ମଙ୍ଗର କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥରଖଣ୍ଡ ପାହୁଦକାର ପଞ୍ଚା କବାଳ ସମୟରେ
କଥ୍ୟ ହେବ ଓ ପନ୍ଦରବଜାର ପଞ୍ଚା କଷାୟର
ତାଙ୍କ ଶିଥୁ ହୋଇ ମୌରୁବ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଜ୍ଞେତକ
ପଦାଳ ବ୍ୟାପିବ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରିସ୍ ମଧ୍ୟାବଳୀ ?

ଅବ୍ୟ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡଗୋତ୍ରମ ଶୈଥିଲ ରଜ୍ୟକ
ସଂଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ତଳ ବଦ୍ଧାଳୟର ବାଳଦରାହଙ୍କର
ସୁରମ୍ଭାର ବିଭବ ହେଲା । ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ କମିଶ୍ନର
ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବର ହୁଏ କମାଚକ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରଖେତ୍ରର
ଏଥରେ ଅପରାମର ଶ୍ରାମକୁ ବର୍ଣ୍ଣଣ୍ୟ ଓ ସାଧାରଣ
ଜୀବିତର ମହନ୍ତି ପ୍ରକାର ସମସ୍ତେ ସଜ୍ଜଦେହୁ ସୁ-
ଗୋର୍ଜ ବିଜ୍ଞାଲେ । ଗକର୍ତ୍ତନେଷ୍ଠ ଦକ୍ଷଜାନ
ଦ୍ୱାରା ରେବେ ଶ୍ରାମକୁ ପାଇ ପାଇ ଗଜାବିମ୍ବ
ଠକା ଦୋତଥିଲା ।

ଆଦିରେ ଦିଗ୍ନିଲ ପୁରସ୍କାରମାନ ଦିଅଗଲ
ଜୟରେ ବାଳବିମାନେ ଅଭିନ୍ୟା ପାଠ ପ୍ରକା-
ଶ ଯେ ଯାହା ଶିଶ୍ବ କରିଥିଲେ ତାହାରୁ ପାନୀ-
ଆଖ ଦଲେ । ଇହ ସଂକୁଳର ବାଳବିମାନେ
ଇହିରେ ସେଷପିଧିର ନାମେହିଟି କଲେ
ହୁଏ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ଶିଥମାନେ ଅଭିନ୍ୟା
ପରିଲେ, କେବା ସାମଗ୍ରୀର ଦଲେ । ତରଳ
ଫୁଲ ଶିଥମାନେ ଶିଥ ଗୋଲାରେ । ଶର୍ଵଦିନ
ମଝରେ ବାଳବିମାନେ ଏହି ଶିଶ୍ବ କରିଥିବାର
ଅଭିନ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାର ଦୋଷ ନ ଥିଲା
ଯବଳ ହୁଏ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ଅଭିନ୍ୟା ପାଠ ଓ ସାମ-
ଗ୍ରୀର ମନୋଦର ଦୋରଥିଲା । ଦେଶଟିଅର-
ରେ ସମ୍ରଜ୍ଜର ବଜାରାଟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଅଭ-
ିତ ଗୋଲଥିଲା ।

ଏହାକୁ ପାଠ ପରେ ବାଲକମାଳଙ୍କ ପୂର୍ବରେ
ଶତାବ୍ଦୀ ମୁଦ୍ରିତମାନ ବସନ୍ତ ହେଉଥାଏ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ବାଲକମାଳ କୋର ଅନ୍ତରେ
ବିଷଦ୍ଵରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଓ ସମସ୍ତ ସାଧା-
ରଣ୍ଯୁ ଶିଖାବସ୍ଥରେ ଉଚ୍ଚତରରେ ବାଲକ
ଯେ ବାଲକମାଳେ ଏକ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପାଶ ଦିଲା ଅତି-
ବା ଧର୍ଷଟ ଆର୍ଦ୍ଧ ପରାମା ଦେଇ ଅପାରାତ୍ମକ
ବୃତ୍ତବ୍ରତ ମଣି ଶିଖାଲଗନ୍ତ ଜିବୁତ ହୋଇଥାଏ
ଯେମାନେ ଉତ୍ସମୟରେ ପଢ଼ିଲେ ଏକ୍ଷେତ୍ରୀକରଣ-

ତର ବାଇବୋର୍ଟର ଲଜ ମାନ୍ଦ୍ରେପ ହୀନ
ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ଉଚିତପଦ ମର କର ପାରନ୍ତି । ମହା-
ଶାନ୍ତିଙ୍କ ଉତ୍ସବର ଥିବାର କରିବାରଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ବାସୀ ହୋଇ ଫମ୍ପେ ଯଥାପରି ହସ୍ତ ଦୂରେ
ଥିବ ବଳେ । ମହନ୍ତମାନେ ବିଶ୍ଵାରଳେ ହୁଏ-
ଥିବ ହେଲା । କେତେବୁ ଓ ଘପଣ୍ଡର ବଢ଼ି-
ଲେବନ୍ଧର ଶବ୍ଦରମାନେ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥରେ ଏଥର ମହିମାର ଥୁବି ପ୍ରବାହ-
ବାଂଶରେ କେତେବୁଲେ ବିନ୍ଦୁ ଧରିବାରି ପରି
ହେଉଥିବାର ଯେ ଯାହା ଦିଗ୍ବ୍ୟାକର
ଅଧିକର ଗଲେ ।

କମ୍ପିଲ୍ ସାହେବ ନନ୍ଦଗୋଟ ଶାକୁଳ୍ ତେଜମାୟରେ ଉତ୍ତରାରେ ବହୁ କହିବାରୁ ବୋଲିଲେ । ତିବିନୁଧାରେ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖେବ ଦିଷ୍ଟରେ ସୁଲବସିଥେ କଢ଼ୁଣ୍ଡା ବିଲେ । ଏଥରେ ତେଜମାୟରଙ୍କର ଅବାକୁ ମଧ୍ୟ ଥୁବ ପରମ ମନୋହର ହୋ ଥିଲା । ତମୁରେ ତେଣୁମୀ ଉନ୍ନତିଭୂତର କହି କହି ବାକୁ ଆରା ବିଲେ । ସେ ଯାଥା ଦିନରେ ଯାଦା ମନ ନୁହେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିବ କବା ସେ କହିଲେ ଯାହାବ ସମ୍ବନ୍ଧ ମନକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରା ଯାହା ଏହ—ଅମ୍ବେ ପରିପ୍ରକାଶ ଅପରାଧର ସମୟ ପରିମାଳକ ସବରେ ଏହ ମନ ବାହୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଲାଅଛି ଯେ ସେ ଏ ବର୍ଷ ପାଳକମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ନନ୍ଦିତ ନେତର ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ଏ ଅଜନ୍ତୁ ଅକୁଳମାତ୍ରର ଅଚ୍ଛର । ପରିନ୍ତୁ ଯେ ଯାଦା ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହର ମାତ୍ରରେ ଅପରାଧ ଏହ ଯାମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶକୁ ପଠାଇଲେ ଏଥରେ ଅମ୍ବେ ଅଜନ୍ତୁ ହୃଦିର ଅତ୍ମ ମନ୍ଦ ଧର ମେମୁରମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ହେମାନେ ଯେ ତଥିର ଦେବେ ଏହରେ କିମ୍ବାଦ ପଢ଼େବ ନାହିଁ ।

ପଥେବକୁ ଏ ବସ ସ୍ଥିର ଅସ ବୁଦ୍ଧି ହାତର
ଅଧେ ୫ ୨୦ ବା ଦିନରେ କରିଯାଇଲେ ବିନ୍ଦୁ
କି ନ ଦେଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵମାନେ ଓ ଶାଥାରଣ
ଲକେ ଅପରିଗୋପ ହର୍ଷ ଘର କରିଥାନ୍ତେ
ଏ କୁଳମାଜିଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ଯେ ଆଶାପାଇ
ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ ଏଥରେ ଦେଖିଲାଏ
ଦେଇ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ଅମୃତ ଏହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ଚାରିବାରୁ ଦେଇ ଯେ ଏପରି ହଜିବିର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାବୁଦ୍ଧ ମୁଦ୍ରାକାରୀଙ୍କ ଦେଇ
ଥାଏ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କାଥୋଥିକ କର ବୋଲନେ ଯେ—ଅମ୍ବେ
ଅଜିଦନ ତୃପ୍ତିର ହେଲୁ ସୁଖର ମହାବଳୀ,
ଦୁଃଖବଳାତ୍, ସତ୍କର୍ମାଶ୍ଵାସୀ, ନ୍ୟାୟପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବାହ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିକାରେ ନ ରଖି, ନାଚବାଗତ,
ନୀରାମ୍ୟ, କୁମରାଶ୍ଵାସକାଳୀ ଘରବେଶୀତ
ହୋଇ ରହିଥିଲୁଛି । ଅମ୍ବେ କରିପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶ୍ରୀର ହେଲୁ ଯେ ସେ ସମ୍ବଂ ଏପରି ହିତର
କାର୍ଯ୍ୟରେ କି ଅସିଲେ । ଏଇ ମର୍ଯ୍ୟରେ ପାଇ
ଦିଲ ମହାବଳୀ ବୋଲଇଲେ କିନ୍ତୁ ମହାବଳୀ
ହୁଅଛି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ ପ୍ରକଳ୍ପା ଉଠି ଯେ
ଅଧିନୀ କର୍ତ୍ତରେ ମହାବଳୀ ସମ୍ବଂ ଅଭିଷ୍ୟ
ଅସିବେ । ପୂର୍ବ ଦ୍ୱାଳ ବାଲକ ଥିଲେ ଏବେ
ପ୍ରାପ୍ତବନ୍ଧୁ ହେଲେବି । ଜଥାପି ମୁୟମର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ
ବାଜାରେ କୁଳଅଛନ୍ତି ଏ ଅଠ ବିନାଦିଥା ।
ମୁଁ ।

ସୁଧାର୍ତ୍ତ ପଦକାଳାର କି ପୁଣ୍ୟ ମହାବ୍ରତା
ବଢ଼ ? ହେଲାଜେ ସବ୍ସାଧାରଗୁଡ଼ ପନ୍ଥାପରେ
ବୁଝୁଲେ । ପୁଣ୍ୟକାଳର କି ଧ୍ୟବେ ? ପ୍ର-
ତ୍ରିଶାଖ ବଦ୍ଧ ମେ ନଗାଙ୍ଗା ଜବକଜରେ
ଏବୁ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକେ ସମ୍ମୂହରେ ହୋଇ
ଶାଖରବର ତିପିଲାଙ୍କର ରହିଲେ । ୨୨ ।

ପ୍ରଧାନମୁଖୀ ଅନୁଭୂତି କୋଣ୍ଡପରଦାୟୀ

9999

ବହୁତମ ସକାରେ ଗୋ ୧୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରାରେ
ପ୍ରଥମ ମହୀ ହୋଇଥିଲାଏ ବେଳୁଚିନ୍ତେ
ଅଶ୍ଵା ଅଶ୍ଵା କୁଳମାସ ଜାହେ ଗୋନ୍ତୁ
ବାର ବଳ ଦେଖି ବକଳକିଳିଜର ସହା ଦେଖ-
ନରେ ଦେଖି ପାହିନକାଳୀନ ଗର୍ବନ୍ତ ଦେବ ।
ଯେଥରେ ତ ପାହାନ୍ତି ତ ଦେବାରୁ ମନୁ-
ଷ୍ଠାନିକର ଦିଲମାନେ ପରମା ଦେବ ପାହାନ୍ତି
ଯାରେ ଉତ୍ତରୀଣ ଦେଖି ପାହିନକାଳ
ଯତେ ତ ୫୫ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଦେଇ
କାହିଁ ଦେଖି ମଧ୍ୟଶାଶ୍ଵର ରଂଜନ ଦିମା
କରୁଥିଲାଏ ତୁରକର୍ତ୍ତା ଦିମନ୍ତେ ଦିଲିବ ।
୧୨ ଦିନ ମାତ୍ର ହତ ୫୨୦ ମିନିଟ୍ସ ।

ପଞ୍ଚମୋହନ ସେଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲସମହର
ଦେଖି ଉତ୍ସମାନ

ଏହି ଉତ୍ସବାର୍ଥିକା ସହର କଷତ ନାହିଁ
ବଜାର ବନ୍ଦକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇବୁ
ପାଞ୍ଚ ଶହରରେ ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

卷之三

ଭାଷିତ କରି ସମ୍ପଦମଧ୍ୟ । ମୁ । ତେୟଷ୍ଠ ଦୀନରେ ସମ୍ପଦ ସାଲ୍ ଗଲିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀଙ୍କ ପତ୍ର । ୫୫

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଏହି

ମଧ୍ୟଭଲ୍ଲ ପାଇଁ ଜାହମାପୁଲ ୫୯୦/

ସକ୍ଷୁଳ ଯେଉସ ଗ୍ରାମୀ ଅନୁଭବ ଦେଇଥିଲୁ
ଅଥବା ଏ ସମ୍ପାଦି ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ ଚିତ୍ରାଜ୍ଞ
ର ରଖା ପାଇବା ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧିର ଚିତ୍ରାଜ୍ଞ
ପ୍ରଦେଶର ଦୋଷାତ୍ମକ କିଛି ଏହି ମାତ୍ର
ତା ୧୦ ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁତର ବର୍ଣ୍ଣାବାଳ
ଆରମ୍ଭ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୁବାର ଦେମନେ
ସେ ତାରଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶ ହେବ ଜାତିବା କେବେ
ଏହି ବଥା ଆଜି ବଦିଥାଏନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଓହିବ
ପାହେବଙ୍କ ଗଣନାର ଦିଶାଯାଏ ଯେ ତା ୧୦
ରିଜରେ ସହି କୃତି ହେବାର ଅଗାମାକ୍ଷାତ୍ ।
ଜାତାମ ଗଣନାଯରେ କଲିତ ମାତ୍ର ତା ୧ ରିଜ-
ଠାର ତା ୨ ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା । ଅଳ୍ପ ଦୂରେ
ହେବ ଓ ତଥି ଉତ୍ତାମ ତା ୨୦ ରିଜଠାର
ତା ୨୮ ରିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଥିବା ହେବ । ଜାତ-
ନ ପାହେବଙ୍କରେ ମାତ୍ର ତୁର ତା ୩୫ ରିଜ
ମଧ୍ୟରେ କୃତି ହାତି । ଯେବେ ବର୍ଷପ ହୁଅର
ଦେବେ ଏହି ସମୟରେ କଥା ଅବଶ୍ୱ ଦେଇବାର
ଅପଣ୍ଡା ହେଉଥାଏ । ତାରଙ୍ଗ ଏପରି ଗ୍ରାମୀ
ବନ୍ଧୁରେ ଧୂର ଏବର୍ଷ ବିଶେଷ ସାଧା ଅସ୍ତ୍ର
ଅଛନ୍ତି ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଯାତନ୍ତ୍ରରେ ଓଲଭଠା-
ବନ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ । ୨ ଲୋକ ମରସନ୍ତି-
ବାର ସଂକାତ ଅସିଲାଗି ଅପରି ସ୍ଥାନରେ
କୁହ ଶବ୍ଦ ତ ବଲେବେ ପିତରୁ ମଜ୍ଜା ଶବ୍ଦ
ରାହି ।

କରଇ ସୁରଗୀ ମୋହଦୟା ।
ଧାରମାନ୍ତର୍ମାଣ ଜଣାଏଛି ଯେ କୁଳଙ୍କ ସା-
ତଗୀ ମହାତନଙ୍କ ଦେଖ ସକାପେ ଏହି ଧାରମା
ମହିମାରେ ଏ କଲ୍ପର ସବ୍ରତରେ ଜଳନ
ମହିମାରେ ଜଳମ ହେବାର ବର୍ଷମାନର
ପରାମର୍ଶ ବାଗାରୁ ବିମୂଳ ଉତ୍ସନ୍ଧାର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
କିମ୍ବା ରହ କଲୁଥିବା ଦାରୁର ଜଳନ
କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷ ଅନେକ ମୋହଦୟାମାନ କଲେ
ଜହାରେ କହି ଫଳ ଦର୍ଶନ କାହାରେ । ଧରମେ-
ଷରେ ସତାଙ୍ଗର ନାବାଲଗ ଧୂଅ ପରିବ
ଜାହାଳ ଧାରମାନ୍ତରେ ନାବାଲଗର ମାଗା ଓ
ମରାପିତ ସୁଷ୍ଠୁ ନିଜାଷ୍ଵଳ ଗାଁମାନୁଷାରେ ଗଢ଼ି-
ଗୀ ପାଇବା ଅମାରେ ନାଲଗ କଲା । ମୋହ-
ଦୟା ବହୁ ଧରମାନ୍ତରେ କଲନ ବଢ଼ିଥିଲାକର
ସମସ୍ତ ଜଳନ୍ତର କେହି ମୁଦେଇ ଓ କେହି
ମୁଦୀଲ ଜଳନ୍ତର କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଯେତେ ଦିଲ୍ଲାର ଦ୍ୱାରାକି ଦାଶଲ ଓ ଶୁଦ୍ଧାର
ଜୋହାନନ୍ଦ ହେଲ ସେବର ସତ୍ୱଚର ଦେ-
ଖିବାରେ ଅସଲ ମାହିଁ ଫଳର ଯେଉଁଠାରେ
ଶିଥୁର କୁମି ସକାପେ ଲୋବେ ପ୍ରାଣରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଧେତାରେ ପାଞ୍ଚକଳାଙ୍ଗାର କମିଦାରୀ
କି ଜୁତଗୀ ସତାଙ୍ଗ ନବିବାରୁ ଯେତେ ଉପକ-
ରତର ଜେତା ହୃଦୟରାହା ସବୁ ହୋଇଥାଏ ।
ଏତେ ଲଜ୍ଜାର ଫଳ ଯାହା ହେଲ ଗଜବସ୍ତ୍ର-
ବରେ ଅମେଲାଜେ ଜଣାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍
ତାର ଦେଖିବ ହେଲ କିମ୍ବା ହସିବାର ତଳ

ଫଳ ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂକ୍ଷେପରେ ଧାରାକୁ
ଜଣାଇଥିଲୁ । ମୋବଦମାଟି ବେବଳ ବର୍ଷର
ବୋଲ ସେ ଜହାର ବୃକ୍ଷରୁ ଲେଖିଲୁ ଏମନ୍ତ
ନୁହଇ ଓଡ଼ିଗା ଚରବାଳ ନିରାଶରୁ ଗାସର
ପାରନରେ ଥିଲେହେଁ ଲୋତମାନେ ତାହାର
ପାଶେର ଯାଇଥିଲେ ଅଳ୍ପବାଳ ହେବ ଛାଇ-
କୋଟିର ଏକ କଷ୍ଟତତ୍ତ୍ଵରୁ ତାଙ୍କ କାହାରକ
ସୁରକ୍ଷା ପଥରେ ଥିଥିପାଇଁ ଓ ସେ ଗାସର ଅର୍ଥ
ଏ ମୋବଦମାର ଅନେକ ପାପ ହେଉଥିଲୁ
ବୋଲ ଏହାର କିମ୍ବାରିଜ ବିଦରିର ଲେଖିଥାଏ
ଅନ୍ତର ଓ ମନ୍ତ୍ର ଯାହାରୁ ଏହେବର ଘଜାମାନେ
ଫୁଲକମାହ ବହନ୍ତି ଗହାର ବିଶ୍ଵର ମନ୍ତ୍ର
ଏଥରେ ହୋଇଥିଲୁ ।

ଏ ମେଳଦିନା ବିଷ୍ଣୁ କିମିର ଗ୍ରାମୀନ
ସିଙ୍ଗଟପାହେବ ଲାଗ୍ଯା ଉତ୍ସୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର ମହୁ
ଥରେ ମୁଦେଇବ କିନ୍ତୁ କେବାର ସିନାଳୁ
ବରାଟାହୁନ୍ତି । ଗାହାଙ୍କ କିମ୍ବାତି ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ନାହାଇଗ ବିବ୍ୟାଧରଣେଶ୍ଵର ସାର୍ଥ ପୁରୁ
ହେବାର ଲେଖନ ଆଜି ଅପୋ ବିବ୍ୟାଧରଣେଶ୍ଵର
କରାର୍ଥନେଶ୍ଵର ଯଥାର୍ଥ ପୁରୁ ବୋଲି ପୁରୁ
ହୋଇ ଗାହୁ । କର୍ତ୍ତାର୍ଥନେଶ୍ଵର ଜୀବଜୀବରେ
ଯେଉଁ ଧ୍ୱାର ଗର୍ଭରେ ବିବ୍ୟାଧରଣେଶ୍ଵର ଜୀବ
କୃଥିତ ହେ ଥା କରାର୍ଥନେଶ୍ଵର ଯଥାର୍ଥ ପତ୍ର ପା
ଥିଲ କାରିଗ ଗରୁ ଥା କରାର୍ଥନେଶ୍ଵର ଫୁଲବଜା-
ହିତା ଥା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏଥରୁ ବିନ୍ଦୁଜ-
ର୍ଦ୍ରୀ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଫୁଲବଜାହ କାହାକୁ

ହେଲେ ଯେ ପୁରୁଷ ସହ ହୃଦୟ ଏମନ୍ତ କାହାର ପୁରୁଷ କିନ୍ତୁ ପ୍ରବେଶକୁ ବିଦ୍ୟାନ୍ତର କୋରିଥିଲେ ପୁରୁଷ କିନ୍ତୁ ପରି ସବୁ କିନ୍ତୁ ନ ଥାରେ ଓ ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ଦେଖିବ ହୋଇ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ କିମନ୍ ଦୂରଙ୍ଗ ନାବାଲଙ୍ଘ ବନ୍ଦ ହେବ ର ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯନ୍ତ୍ରୀଣି ବିଲମ୍ବ ପଦ୍ମଙ୍ଗ ନାବାଲଙ୍ଘ କିନ୍ତୁ ହେବାର ଜୀବ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟ ଜଥାତ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ କେବେବଳୁ ପୂର୍ବଙ୍ଗ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧି ଦିଶା ପରିମୋଦ ସବାଗେ ବନ୍ଦକ ଥୁବ ସ୍ଵର୍ଗମ ନାବାଲଙ୍ଘ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରକାର ଅବହ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦୟାର ଅଧିକ ଜାହାର ସହ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ କିମନ୍ ପ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧି କିମନ୍ ହେଲୁ ଜାପା ଯେ କେବଳ ନାବାଲଙ୍ଘର ବାପର ଏବା ଅନ୍ୟ ଏମନ୍ତ କୁହେ ଚିହ୍ନାର୍ଥକ ଓ ବିଦ୍ୟାଧର ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦୟା କରିଥିବାର କିମୟୁବ ଉତ୍ତରାଧିକ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏ । ଅଭେଦକ ଦେବ ପୁରୁଷ କାରରେ ମନେଇର ଦୟା ଘରଗୀ ଡ୍ରେ ଏବଂ ବନ୍ଦବାଦ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଦିତେଜେଟ କିମନ୍ କରିବାର ଉତ୍ସବ

ଗୋରଥାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ମନ୍ଦିରମା

କରିବ ଦେଇଲା ଅଧିକାରୀ
ଅଗମିନାନେ ଯେଉସ ଦିନ୍ ଆଜିଥିବାକୁ ଜାହାନ
ନରପତ୍ରାହରେ ପାଠକୁ ବିଶ୍ଵାସକୁ ସଂପ୍ରଦାୟ
ମନ୍ଦିରାଟର ଦିନକୁ ବିବରଣ ଲେଖିବାରେ
ପବନ ହେଲୁ ଏମେ ମନ୍ଦିରା ସତ୍ୱଚିତନ
ବାଟିଲ ନାହିଁ ଓ ଖୋରଧାର ରେତମାଟେ
ଦେଇନ୍ତି ମେଲିଥା ଓ ଉତ୍ତରପଥକ ଏଥିରୁ ଛାପୁଥିଲା
କିନ୍ତୁ ପରିବ୍ୟ ପାପାକ ଆହି ।

ନବଦିନାଟେ ଥର ସାମାଜିକ ଭାବରେ ଉପ୍ରେସ୍‌ର ହୁଅଛି । ଯେଉଁଠାର ସଦରମୂଳକାନ୍ତାରୁ ଦେଇ
ହୋଇ ଅନୁଭବରେ ଏବଂ କ୍ଲାନ୍ ଅଛି ଶେଷୀରେ
ଜ୍ଞାନରେ ଖେଳର ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କୌଣସି ନାହିଁ
ମହିମା ଦିଗନ୍ଧାରେ ପ୍ରକାଶିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଆଜ
ଶୁଭା । ତାହାର ବିଭାଗରୁ ଦେଇବେ ଥିଲା
ଚେତ୍ୟାବଳୀ ବିକ୍ରିକ କୋରିକାମ ଦୋଷ ହୁଅଥାବା
ଏ ମର ଲେଖିବାରେ ଏବନେଇ ହୋଇ ଉପରେ
କାହା କରିବାରୁ ଅବିକା କୌଣସି ପ୍ରାନ ଦେଇ
ନ ଥିଲେ । ସରମେହିରେ ଚାଲୁକେଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିନ୍ଦୁରେକଣ୍ଠରେ ମାତ୍ରରୁ ସମେ ପ୍ରେହାରୀ ଆଜି
କି-ଏବର ହୁବନକୁ ହୋଇବ ଦସ୍ତରମା
ସମ୍ପର୍କ ହେଲା । ଏହିକେବେଳ ତାଙ୍କରିପ୍ର ପରିଦିନା

ପରିଦ୍ୟାର ଗୋବନ୍ଧ ପାଇ ଘର କହିଥିଲା
ଗୋଲ ଜାତର କଷ୍ଟୁରୀ କଣ୍ଠାପ ହେଲ ଯେ
ଗୋବନ୍ଧର ଯୋଗେ ଜାହାର ଏହିଏ ଅପ୍ରମାଦ ହୋଇଥିଛ ଓ ଉଚ୍ଛିଂଶୀର ସେ ଉତ୍ତମକ
ସନ୍ଧା ଯନ୍ମୟରେ ବୋବନ୍ଧର ଧମବାର ବହନ
ମୁଦେଇ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରୁ ତୁ ଆହାୟ ବରବାରେ
ଗୋବନ୍ଧମୋରେ ମୋହର ଅପମାନ ହେଲ ମୁ
ରୋକେ ଅପମାନ କର ପ୍ରତିବ ଜାହାଁ
ଗୋବନ୍ଧ ଏଥିର ଖାଲ ହୋଇ ରହିଛୁ ଅନ୍ୟ
ଏକ ଜ୍ଞାନର ବଳକେହେଲ ଜହାର ଯାଇଥିଲ
ଯେ ଜାହାର ଅଣି ଫଳାଏଇଧ୍ୟାରୀ ସବୁଥା
ନିକାପ କହାନ ଯେମନ୍ତ ବି ଜାହା ଉପରେ ବହି
ଦୌର୍ଗନ୍ୟ ନ ହେବ । ଗୋବନ୍ଧର ଅନ୍ତର୍ପରିକର
ସୁନ୍ଦର ମହେବର ସେହିନ ଦୂରପ୍ରକର
ବେଳେ ପ୍ରାୟ ଶାହି ଲୋକ ବନ୍ଦବର ହୋଇ
ବୋବନ୍ଧ ଏଇର କବାଟ ଜାତ କରେ ଅଗିଲୋ
ରୋବମାନେ ପଢାଯ ହୋଇ ଏ ଅଗରା ହେ
ଅଗରାରେ ରହିଲେ । ଗୋବନ୍ଧ ପରିବାରଙ୍କ
ରୋବମାନେ ଅଞ୍ଚଳ ଜାହା କାର୍ତ୍ତା, ହୃଦ
ସୁଅ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ଗୋଲଥିରେ ବେଳେ ବହି
ତେଇଗଲରେ ବହି କି କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ।
ଜବାଇତର ନିଧା କୁର ପାଇବନ ବହିର
କେନ୍ତା ଜାହାର ଅକ୍ଷମା କଲେ ଜାହାର କହା
ଦାକିଲେଲେ ତେ ଦେହରେ ଥର ଅଥବାଏ
ଅଳକାର ମନ୍ତ୍ର ବାହାର କର ନେଲେ ।
ଗୋବନ୍ଧକ ହେବାରେ ଗୋଲଥା ବନ୍ଦୁମାନେ
ବଠି ଏମନ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାକ୍ରତ୍ତ ହେବାର ପେନ୍ଦ୍ରିଲେ
ନାହିଁ ଏକାନ୍ତରେ ହୃଦୟ ବେମାନେ ଜାହାର
ପରାକ ହେବେ ସ୍ତ୍ରୀ ପେନ୍ଦ୍ରିଲେ ଜାହାରାକୁ
ଓ ପୁରୁଷମାନେ କହିଛି ପରାକ ପାଇ ଅପରି
ହୋଇ ଉହିଆଏ । ଜବାଇତମାନେ ମୁଦେଇ
ବାଲ ଓ ଅଳକାର ଯେତେ ଏମ ବାଜାରକଲାପୀ
ବେଳର ସୁଅ ଜହାର କବାଟ କରିଲା
ଦେଇ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସାହାର ବହିଦେବରଙ୍କ ମେ
ଯାହାରେ ପରିଲେ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛିଂଶ କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ
ନାହିଁ ଜବାଇତମାନେ କେଉଁଠି ଅବ୍ୟକ୍ତମାନ
କୁ ତୁର କରି ଅକ୍ଷମା କଲେ । କେବଳ
ଦୋହର କୁତ୍ତାକଟି ଅଳକାର ଯେତି ଯାଇଥିଲେ
ପୁରୁଷ ବହି ବୋହନେଲେ ଓ ପ୍ରଧାନ ଅଧିକାରୀ
ମାନେ ବୋଟ ଯେଉଁ ବରେ ନିତଥିଲ ସେ ଏଇ
କବାଟ ହଜି ଜାହାର ଉଲମ ହଜି ଯମୁନୀ
ଜାମ୍ବି ଗାତା ଓ ଲକ୍ଷ ଦେଲେ ଯେ ଯେମନ୍ତ

ଲେଖିବାର ଉପସ୍ଥିତ ମୁହଁର କୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ଵାସ ଏକବନ
ଜାଳ ଅର୍ତ୍ତରେତୁବସ୍ତାରେ ଥିଲ ଏହିପରିବାର
ଅଭ୍ୟାସମାଜ ବର ତଥାରେମାତ୍ର ବାହୀର
ଗଲୁ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଗୋବିନ୍ଦମାସ କିଳଟକୁ ଜାହା
ଧୂପ ଯାଇ ସଂବାଦ ଦେଇ ତହୁଁ ହେ ଦଳ-
ବେହେସ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଇବ ମେବ ଏହୁର
ପରେ ପଞ୍ଚଶିଲ ସବଳ ମେହି ଶୁଣି ପୁରୁଷରେ
ସଂବାଦ ଦେଲ । ତହୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧବିଷ ପୁଲିବ ତଥା-
ରବ କରିବାକୁ ଅସିଲ ଏଥରେ ଅଶ୍ଵମିମାନେ
ଗୋବିନ୍ଦହାତକୁ ଗଛ କରିବାର ଗେହ୍ନାତର
ଆଶର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସବୁ ଜାହାରୁ ଫେରିଦେବା ଓ
କରିବ ଗଲିପଞ୍ଜା ଦେବାପାଇଁ ଅଜୀବାର
କଲେ ଓ ପୁରୁଷକୁ ପର୍ବାତକାରେ ତୁଳ୍ଯ
ହରିଫର ଦେବାର ପ୍ରେସ ହେଲ । ଏଥରୁତ୍ତାର
ପୁରୁଷ ଗୋବିନ୍ଦହାତାର ଅନ୍ୟ ଏବ ଉତ୍ତା-
ବାର ନେଇ ଅଶ୍ଵମିମାନ୍ଦ୍ର ସେ ଜାରୁ କ
ରାର ଓ ଅଶ୍ଵମିମାନେ ଧରୁ ନ ପରିବାର
ହରୁ ଦର୍ଶାଇ ମୋଦଦମା ଜାହାର ଉପରେ
ଦୂର ହେଇ ନାହିଁ ବୋଲି ମାରିଷ୍ଟେଟକ
ଶାତକୁ ଉପୋର୍ତ୍ତ କର କୁଣ୍ଡଳରେ ରହିଲେ
ଦୃଷ୍ଟକୁ ଗୋରଥାର ଚେଷ୍ଟାମାଛିଷ୍ଟେଟ
ପୁରୁଷ ଫେରିରହାହେବ ମୋଧାଲ ଗସ୍ତ
ପଲକରେ ଏ ଧାନାର ହୂର ଏବିନି
ତ୍ରାବ ଜାରୁ ହାମରେ ପଞ୍ଚଶିଲ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗରି-
ର ଦୌନତ୍ତୁର କଥା ଅବଶ୍ୟ ହେଲେ ଓ
ମେଲମାର ନାରୁ କନଦଳମହାତ୍ମାକୁ ଜନାର-
ଇ ଭାବ ଦେବାର ସେ ଉତ୍ସମକୁ ପ୍ରକାର
କିନ୍ତୁ କର ଆଶମୀ ଓ ଲାଖୀ ପ୍ରଥମ ସବୁ
ରୁପୀର କର ଫେରିରାହେବଙ୍କ କିଳଟକୁ
ମାଲମାରେ ସେ କିମର ପୂର୍ବକ ଜ ୨୭ ଶ
ମାନ୍ଦ୍ର ଦୌନକୁ ପଠାଇଲେ ତହୁଁ ମଧ୍ୟ
୧୫ ଶ ମନ୍ତ୍ରିଧାର ଅବଶ୍ୟକ ଲେବେ ବିଶ୍ଵ
ଅବହୁତ । ଜାମୁକୁ କିଳଟାହେବ ଯେବେଷ
ମୋଦଦମାର ବନ୍ଦଳ କର ଅଛନ୍ତି ଜାହା
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟର ଓ ଗୋରଥାର
ଧୂମ ଓ ତହେଲକାରିଙ୍କର ଜାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ସମ୍ମାନ ଆହୁ । କେବେ ଜ ୨୭ ଶ ମଧ୍ୟରେ
ଜ ୧୫ ଶ ବିକୁଳିତାଇଲେ ଜାହା ହେବଲ
ପାହେବଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ତରିକାପେକ୍ଷ କୁରୁତ୍ୱାର
କିମର ହେବୁନ ସମ୍ମାନ ନୋହିଲେ
ଦର୍ଶିର୍ବାହର ବୋଗପିଣ୍ଡ ଦୋଷର ଜାହା
ନ ନାହିଁ ।

ଏ ମୋହଦିମାରେ ସୁଲିପର ବାର୍ଯ୍ୟ ଯେ
ଅଜ୍ଞନ୍ତ ବିଦିମାୟ ଚୋଇଥାଏ କହିଲେ କିମ୍ବା
ପଦେହ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚପଞ୍ଚକା ସୁରମେବାର କଥା
ମିଥ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କହିଲୁ ଅନ୍ୟଥା ଜୀନ
ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଜଳମାହେବ ସୁଲିପ
ବାର୍ଯ୍ୟର ଦୋଷ ସବୁ ଅପଣା ବ୍ୟଥରେ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ମୋହଦିମା ଏହିରେ ସୁଲିପର
କରିବ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟକାଜ କରିଗାହିଁର ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁ
ନିରମାନଥାହେବ ଜଳମାହଙ୍କୁ କିମ୍ବା
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅତିନ୍ତି
ବୃଦ୍ଧିତ ହେଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀନ ମାହେବ ଏଥିପଦ୍ମ
ଦୟାରଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ଠାର ଚୋଇଥିବା ସୁଲିପ କରି
କରିବର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶକ ଥିବାର ଲେଖିଥା-
ଏହି ନମୀନଥାହେବଙ୍କ ପନ୍ଦମନାକରେ ବି ଫଳ
ହେବ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ବାଲେଶ୍ୱର କିଳେକୁଠର ଶ୍ରୀମତୀ ଦମୟନ୍ତି
ଶାନେବ ପିଲାଯୁ ଶ୍ରୋର ବଲେକୁଶ୍ଵରଦିବ
ଥାର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୋର ବଲେ-
କୁଠର ପଦରେ ଏହିଠି ସମ୍ମାନିତ କରିବେ ।
ବାଲେଶ୍ୱର କିଳେର ଜାତର ଓ ମେନନୀଥିଲୁ
ଲାଇର ଦକ୍ଷିଣ ପାନାରେ ମିଛଗେବା ଜାମକ
ପରାମାର ନଶେ ଉଚ୍ଛଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଧବୀ ବିକାଳ
ଦରପତ୍ର । ଏ ସଂକାଷ ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦ-
ବାହିକାନ ଅବଗାନ ହେଲୁ ପ୍ରଥମେ ବିକାଳ
ଦେଖାଇ ସହାଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ
ଜାହାରୁ ସରଗାମ କରିବାକୁ ଗେହା ବରଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ସେଠା ଜମେପାର ଗଜା ବାରିପ୍ରଗମି ଦାର
ଗବେନ୍ ମାନ୍ଦାରାଧିକ ଯନ୍ତ୍ର ଓ ସଙ୍କଷତ୍ର ରଥିଲେ
ସହାଯ୍ୟମାନେ ଭାବୁ ପ୍ରକଳିତ ତାତାନ୍ତର
କରୁ ପାରିବେ ହାହା । ବିଧବୀଶବାହର ମୂଢ-
ଶାତ ପ୍ରେଗାରେ ହେଲା ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଛିଲା ।

ବାଲେଧୁର ସମ୍ମାନଦାସକାଳ ଆକାଶ
ହେଲୁ ଯେ ଗଜମାସ ଲା । ରତ୍ନ ଶୁଭକାର
ତେଜଶାକାର ଦୂରଧୂର ଲେଟିର ତାତ୍ତ୍ଵର ବୋ
ଲୁଫକର ପାରିକର ଏଇ ଘୋଷ ମାରିଥିଲା
ଅନେକ ଥାଳ ପ୍ରାୟ ଏବ ପରାଣୀ ହେବ କଷୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏହ ଦୂରଧୂରେ ପେଟିଏ
ସ୍ଥାନେକ ମନ୍ଦ ଦଶ ହୋଇଥିଲା !! ସ୍ଥାନେକି
ବରତାତମ୍ଭନ ଗୋଟିଏ ପେଟିଏ ଅଶୀଖ ହାତ

ଯାଇଥିଲୁ, ମର୍ଦ୍ଦିତ କଥା ଅନ୍ଧାରୀ ଲାଗିବାର
ଅପଦ କଟାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଥାନକର୍ତ୍ତା
ରିକ ପଢାଇଲେ ଅଛ୍ୟା ଗ୍ରହଣକାଳ ! ଦେଖରେ
ଥାନକର୍ତ୍ତା ପୋଡ଼ି ସିବାର ଥିଲେ ଦୟା
ଦେଲୁ !!!

୧। ଗତମାଟ ତା ୯-ରଙ୍ଗରେ ଏ ଅନ୍ତିଲରେ
ରତ୍ନମ ବୁଝି ହୋଇଥାଏ, ସବୁ ଅନେକ
ଶୈଳ ଦର୍ଶଣ ଦେଇଥିବା ଚାହେନାହିଁ । କୌଣସି ପୁଲେ
ବୃଣାକୁଣି ମଧ୍ୟ ଅବମୂଳ ହୋଇଥାଏଛି । ଉଷ୍ମପୁରୁ
ସମୟରେ ବୁଝି ନୋହୁନାବ ବୃତ୍ତିମାନେ
ଏକରଣ ଗୃଷ୍ମରେ କୁଳକ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ
ଆଜାମ କନ୍ଧଥିଲେ ତାଥା ଫୁଲ ହୋଇଥାଏ ।
ଆମୁମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାର ବୟାହଦିବାଳ ଲେଖନ୍ତି
ଯେ । କି । ତହଳୀ ବନ୍ଦମାଳ ମୌତାପ୍ରେ
ଏକ ଦୂର ଦିକ୍ଷରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ବସନ୍ତରେ ଘନର କରଥିଲା । ଉଠି କବ୍ୟ
ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁ ଶତବାହି ତାହାର
ମାମୀ ଯେ ଗ୍ରାମୟ ଗୁରୁଙଙ୍କ ସବୁରହାଇଛନ୍ତି
ଦିକ୍ଷରେ ଦେଖେବାକାରୀ ଦାନାରେ ଜାଲିପା
କଲ । ସବୁରହାଇମାତ୍ର ଜାଲି ମାତାହା
ମାନ୍ଦିବା ତାଥା ଘରରେ ପାଇଣା ବସୁନ୍ତିରୁ
କୁଞ୍ଜ ଉଦ୍‌ଦିଲ ଦିଗେଶ୍ଵର ପିଅଦାକୁଣ୍ଡବୁ ଠକା
ସ୍ଵର୍ଗ କିମନ୍ତୁ ମନ୍ଦିର କିମନ୍ତୁ ପିଅଦାମାନଙ୍କୁ
ସ ନ ମାତାହାରୀ ପିଅଦାମାନେ ସରବାହ
ଅବା ସବା ଦିନାହରେ ଅସମାନତ ହୋଇ
ବନ୍ଦମାଳମାନଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁହାଦବ ବାହୁ
ପର ପୁରୁଷ ପ୍ରତିକର କଲେ ଯେ ଜହାନ୍ତି
ସ ଜାନନ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇ ଏବନନ୍ତାନ୍ତିର ପ୍ରାଣ-
ନିଃ ଦୟାପାତ୍ର । ପ୍ରତିକ ଅସମ୍ଭବ ପୁରୁଷ
କାହାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତାପ ପାଇ କି
କି କିମନ୍ତୁ କହିର ସନାନ ଏଠା ତେଣୁମୀମା-
ନ୍ଦ୍ରୀକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କର ପୁରୁଷ କିମନ୍ତେବେବୁ
ମାରଣରେ କିଷ୍ଟକୁ କିମନ୍ତୁ ମାରଣ୍ତୁମ୍ଭାବୁ କଣା-
ବାରେ ମାରଣ୍ତୁମ୍ଭାବେବ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେବେବ ପିବ ପାହେବନ୍ତାବାବ ତମନ୍ତି
୨ ଆବାମନ୍ତୁ କୌଣସୁଧୋର୍ଦ୍ଦ ବର୍ଣ୍ଣାପାତ୍ର ।

ବର୍କେଣ ଆଜା ଓ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀର ସରବାରୀ ପୁରୀ
ମାରଇର ହିପର ସ୍ତ୍ରୀର ଉଚ୍ଛବି ଯାଇଥାଳ ବର୍କେ
ବାରୀ ପୁରୀନାର ଅବସ୍ଥା ରେପ୍ରେର ସମସ୍ତରେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ କୃପରଦାନ ହେଉ କି ଥୁମାର ଏଗର
ଦେଖାଯାଏ । ଲକ୍ଷ ବଜାର ସମସ୍ତରେ ହେଲେ
କୁଣ୍ଡଳ ନାମ ବିନାରସ୍ତ ବନ୍ଧ ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ
ବହୁତରେ ଯାଦିମାନଙ୍କ ଗାନ୍ଧ ଓ ଦରତ ବନା
ହୋଇଥିଲେ ଏକ ବୁଦ୍ଧି ତେଣୁ ତାଳ ଏକ
ବଳବ ଉପରେ ଶୁଣିଯାଇବାର ବଳବାଁ ମର
ଯାଇଥାଏ ।

ଭରତବର୍ଷରେ ସୁମ୍ମାଳ ଦନ୍ତ ଦୃଢ଼ି ହେ-
ବାର ଭାବା ଦମକ ଭରତାର ଭାଗୀର୍ଥ ବରଦା
ବଜାରେ ଦରକାରିମାତ୍ରେ ମହାମାନ୍ଦ ଲଦ୍ଦର୍ମୁଖ
ଜେନବଲ ପାହେବଛ ଶ୍ରୀମୁଖ ଅନେକଙ୍କ ବର-
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ । ଏଠାରେ ବାବୁ ଆନନ୍ଦାଧ କାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା
ଅବେଳକଥିଷ୍ଟ ସ୍ଵାକ୍ଷର କବିତ ପଠାଇବାର ଯହୁ
ହରାପକ୍ଷୁ ବେଳେ ଜଗମ ଅପର । ଶୁଣିବାରେ
କଜାମ ମଧ୍ୟ ଅବେଳକ ଯଦି ପ୍ରେରଣ ହୋଇଲୁ
ଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ କନ୍ଦରେଶ୍ଵର ସମ୍ପଦ୍ମ
ସୁମ୍ମାଳ ପ୍ରଥା ପ୍ରଗଲିଷ ଅଛି ସେଠା କେବେ
ଯେବେ କହିପ୍ରତି ବରକୁ ହୋଇଥିବାକୁ ତେ-
ବେ ଭାବା ଦମକ ଭରତା ପଶରେ ଶୀଘ୍ର
ଭାଗୀର୍ଥ ଭରତାର ଅବଗଥ ।

କୁମାରଚନ୍ଦ୍ର ଲମ୍ବାରେ ଖୋଟିଏ ପୁଣିର
 ତେବେହୁ କଥାରବ ସଂଗୀ ହୋଇଥାଏ ।
 ହେତେହ କୁଳକର ବିଶ୍ୱାସ କହୁଳ ଯେ କୌ-
 ନ୍ଦି ଶାକବିଷେଷରେ ବିପୁର ହୃଦୀ ରହ ଗୋଟା
 ହୋଇଥାଏ କେମେ ସେ କହୁମାନ୍ତ ଥିଲି ବସ-
 ନ୍ତ ହେବ ଏହାର ସବ୍ୟମର ସୁମେହଜଳ ଥିଲା
 ଉପରେ ସେ କହିଲେ ବି ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ବନ
 ଦେଲେ କାହା ପ୍ରାୟ ଦେବ କହି କହି ଦେଲାମେ
 ଗୋଟିଏ ଶିଶୁଙ୍କ ବନିଦାଳ ଦେଲେ । ବି କହି-
 କର କୁମାର ଓ ଶିଶୁର ବ୍ୟାପାର । ସୁମେହ
 ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ କଜାହାରିଯାନେ ଧର୍ମପାତ୍ର
 ବିଶ୍ୱାସିକରେ ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ହିଏ ବିଶ୍ୱାସ
 କର ଦେବ କରିବେ ।

ବେଶିମେଣ୍ଡ ଘରୀ ଧାର ଅନ୍ତରମେ କରୁଣ
ଦର ପୁନାବିଜୁରଦ ଭର୍ମ ଉଠି ଯାଇଥାଏ ।
ଏ ମହିମାର ଦର ଦେଖି କଟିବରଳୁ ଆଚିତ
ମୋଇଅଛି । ଏ କରୁଣାବଧୁର ଉଦ୍‌ଦିନ ଅପରାଧ
କୁଳାଚିଷ୍ଟେର କର୍ମ ସବଲସାଗର ଲଠିଗଲେ
ମନ୍ତ୍ରମେଣ୍ଡ ମୌରୀର ଅନ୍ତରତ ବ୍ୟଥର ଲିପୁର
ଧାଇବେ ।

ପାଇବୋଟ କଥାର ବରାପାଞ୍ଚି ଯେ ମୋ-
ଘମଳରେ ଦିନୁଶ୍ରୀର ଭାବାଲାପ ଏ ମୂରାଗ
ପରିଷା ତେବେ ସେହି ସମ୍ବ୍ରଦ ମୋକ ଦେଇ
ଥାଇବେ କି ଯେଉଁମାହେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡିତଙ୍କା ଦେଇଥିବେ ଅଧିକ ମାର-
ଦର ବିମା ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ଶ୍ରେଣୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କା
ଦେଇଥିବେ । ଏହି ମୋହି ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ
ଚରିତର ବାର୍ତ୍ତାକେଟ ଦିଗ୍ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଭାବା-
ଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର କ ୨୦ ର୍ତ୍ତାନ୍ତ କ ୩୫ ର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇଥିବ ।

ମର ତର ସପ୍ରାଚ ଦେଇ ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଣ୍ଡର-
କେଟ୍ର ବନ୍ଦର୍ବଳ ଜାମରେ ବିଜାପୁରର ଉତ୍ତର-
ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚଦ୍ୱାମାନ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ପଟ୍ଟରେ ଯଜାମାନ
ହେଉଥିଲା । ଏଥରୁ ତେବେହେଁ କୋଳଙ୍ଗର
ଯେ କଷ୍ଟପ୍ରତିକାରେ କିନ୍ତୁ ଧଳ ଜାହାନ
ବେଳକ ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟର ନାମକୁ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵାରା ।
ବିମେଷ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରର କର୍ତ୍ତା ରଜନୀ ପ୍ରକାଶର
କଲେ ଭାବୁରୁ ଆହା କବାରକୁ ଉତ୍ତରର କୋଳଙ୍ଗ
ଦେଶରେ । ଅମୁମାନବର ମଧ୍ୟ ଏହି ମନ୍ଦିର
ଅପରି ।

ମାନ୍ଦୁବନ ଭାରତାକ୍ଷେତ୍ରେ ସମ୍ମୂହ ଅଛି
ଏହି ଯେ କୃଷ୍ଣାଖଳ ବଚିବାର ରେଲ୍‌ବାହୁ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲୁ ଶରୀରରେ ଏହା କଷାଦଳି
ମାନାତ ଏହି ବିଚାର ପାଇ ଅଂର ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ଲାଖିଯାଇ ବହନରୁ କାରତାକ
ମୋରେ କାବୁଳିତାରୁ କରିଯାଇ ତା ଏ ଦୂରକାରୀ
ଧର୍ମକ ଅସିଥିରୁ ଯେ ଦୟାଯିମାନେ କିମ୍ବାପ୍ରାଣ
ଉଦ୍‌ବଳନ ଜଗର ଅନ୍ଧାର ଦରି ପରିଚାରୀ
ଅନ୍ଧାର ଉଦ୍‌ବଳନରୁ ଦେଶପିର୍ବତରୁ ଦୀର୍ଘ
ଧର୍ମାର୍ଥ ଦେଖାଇ :

ବ୍ୟେକ ବସେଥା ଓ ମଧ୍ୟରେଇବେଳେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କାମରେ ଏବେ କୁଠର ପ୍ରକା
ରର ଦେଖାଇଛି ମିବଦନା କୋଣାହୁ
ଦେଖେବ କଲାପାଦର ଲୋକ ଦେଖେଯ ଦେଖ
କାଳୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସହି ସବ୍ୟଦମେ ଲେବନ
କରେ ବସି ଯାତ୍ରାଥିବାରୁ ଗାହାରୁ ଚିଲକିଷ୍ଟ
ପ୍ରକାର ସତି ହୋଇଥିଲୁ ଯଥା ଦେମ ହେ ହା
ହୋଇ ଲୁଗା କହିଲେ ଅହାଶ୍ଵେ ପ୍ରଦ୍ୟେ
ଯୋଧାରେହେଲେ ଏକ ଶାଗର ମୁଖ୍ୟ ମୂ
ରିଜ ହେବାରେ ।

ପାଦଚାର ପ୍ରକାଶ ଆଜ୍ୟାନର ମହିମାମାତ୍ର
ପ୍ରମାଣପୂର୍ଵ ପୂର୍ବତା ପ୍ରତି ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ପଥର କରିବେ କୋଳାଙ୍ଗ କ କରିବେ ମହିମାମାତ୍ର

ଦୂରାଗଣ୍ଡ ବଧଇ ହେଲା । ଅମ୍ବୁମାତେ ବୋ-
ଧନ୍ଦେଶ୍ୱର ରଜାରଙ୍ଗେ ଦେଉଥ ହେଲା
କଷ୍ଟ କରି ନାହିଁ ।

ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିଯାଖ ଦେ ଏମ, ଏ, ଜଳ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରର ପଶୁଷାରେ ଡିଲାଇରେ ଉଠାଈଁ
ଥୋଇ ଆପଣଙ୍କୁ । ଏ ହୃଦ୍ରି ହେବଳ ମା ଏ ଏ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦରି କୃତକର୍ତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥିବା ॥୫ ଜଣ
ଶ୍ରୀହରି ମନ୍ତ୍ରରେ ହ ୨୭ ମୁଦ୍ରରେ ଶୁଣ ଘାଇ
ଅଛିନ୍ତି । ଅସୁଦେଶୀୟକ ପଶୁରେ ଏହା ଅଛି-
ଅଧି ଅନ୍ତରବିଭି ଅଛି ।

କଲେବାର ମହ ବିକ୍ରୋଧାମାନେ ବରଗା
ତା-ଦସ୍ୟାଗବ ଦେଖି ଗାଁର୍ଯ୍ୟ ଦିନରୁରେ ମହା-
ମାନ୍ୟ ପଦଶ୍ରୀର କେତେବଳେ ବଜୁବୁ
ଅଦେବନପଥ ସଠାର ଅଛନ୍ତି । ଅମେମାନେ
ଏହାହ ସାହସର ପଶଂପା ବରାଥଚୁ ।

ସୁନାଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦିବାକ ଆପଣା ପୁଅର ହଦାହ
ଦେହରେ ପାହିଲେ ତଳା ବନ୍ଧୁ କରିବା ପାଇଁ
ପୁର ଦର ଅଛିନ୍ତି । ଅନ୍ତର୍ଦୟରେ ଏ ଦିବାକ
ଜାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ହେବ । ଚୂଥ ବସ୍ତୁରେ ଜରିବେ
କଞ୍ଜିପୁର ଦେହ ମାର୍କ ଜାହିଁ ।

ବିମ୍ବେର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଲୁଗା ଓ
ଆଜ୍ୟାବିଦ୍ୟ ପ୍ରମଧ ଫରସିରେ ଡାଙ୍ଗାତିବାର ହାତ
ଧାନ୍ତ ହେବାର ମନ୍ଦ୍ର କରିଥିବିଛନ୍ତି । ବିମ୍ବେର
ଓ ପୂଜାର ପରମ ଲୋକମାନେ ଦେଶୀ ଲୁଗା
କବିଦହାର ବନ୍ଦବାର ଲୋବଳ୍କ ପ୍ରଦୂତ କମ୍ପର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅରେର ଲୋକ ତେବେଳ ଓ ଆଜନ୍ମରେ
ଆକଷମଣ୍ଡିୟ ପ୍ରମଧ ହଣା ଥାର ବିଶ୍ଵ ବନ୍ଦ
ହଳେ ଲିଖିବାର ଅଶ୍ରୁ ହୋଇ ଅପରି ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ଦୁଇବେଶରେ ଧାରେଇଲ ମର
ବର୍ଣ୍ଣାର, ବନ୍ଦର ଉଗା ହେଉଥିଲା । ଏଥାରେ
ଦୂରର ରଣ୍ଟାଳ ମର ଉଗା ହେଉଥିଲା ଏବଂ
ଯେତେ ରାଷ୍ଟ୍ରାମ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ଜୁମ୍ପାମ
ଲାଗା ପଡ଼ିଥିଲା ।

ତୁ କୁରା ପଢି ବିଷକ୍ତ ସଂହରେ ହାତବୋଇ
ଯେଇଁ କଷତି କଲାଇଲୁକୁ ତହୁଁ ବିଜନରେ
କଲାଇଲୁ ପ୍ରାଚୀ ଦୌର୍ଗଳରେ ଅଶୀଳ ଦୂର୍ଗା-
ର ବ୍ୟୁଧ କବାହ ବିମିତ କଲାଇଲୁ ଦେଇଲେବ
ବ୍ୟୁଧ ଯେବେ ଦେଖାଥାଏ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ
କର ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀ ଘନରହିକାର ଉଦ୍‌
ମେନା ଶଂକ୍ରାନ୍ତ ହେଲାଣି ।

ଏହି ଉତ୍ତରଥାପିତା ସହି କଣ୍ଠର ଦର୍ଶନ
ବଜାଏ ବନ୍ଧୁତାରେ ଯେତେବେଳେ ଯଥାକର୍ମକୁ
ମହିତ କେ ମୁମ୍ଭର ହେଲା ।

316 69

ଜହାନାରୀ ତା ୨ ରମେ ମାତ୍ରେ ଜନ ସଙ୍ଗ ୧୯୭୩ ମହିନା ।

ଗାନ୍ଧାର ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚମୀ ଉତ୍ସାହନ ହେଉଥିବା
ଏ ଦିନେଷରେ ନାଲ ପାଣପାଖ ଅବାଦ
ହୋଇ ଉତ୍ତର ହେଉଥିବା କଥାର କମ୍ବଳା
ମେରୁ ଅଟ କାମର୍ଦ୍ଦ ହାମଳ ବଳବତୀରେ
ଶୁଣି ଥିବା ସରକୁ ପ୍ରେବଣ ହେଉଥିବାର
ଜହିର ଗୁଣ ଓ ବକ୍ତାରର ଦୂର ପରିଷା
ହୋଇ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତାକ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ ।

ନେ ମର ନମ୍ବା । ଏ କଣ ପଥର କରି
କହିଦ କରିବା ଧଳାରେ ଯେତେଇ ଅଶ୍ରୁରେ
ଆହିଅଛି ତାହା ଚାହିଁଦ୍ୟର ଅହୋମୀ ଗୋଟିଏ
ହୁଏ ଯେ ଏ କଣ ଦଶା ହବା ଫଳଦରେ
ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥର ମଞ୍ଜି-
ମାଜ ଗଣ ସଙ୍ଗେ ୧୦ସ୍ତବ୍ର ଅଛି ମଞ୍ଜି ବିକିନ୍ଦି
କରି ଦେଲେ ମଳକର କଣ ଧରୁ କରିବା
ହୋଇ ଥାନେ ଏ କଥା ବିବଳାରେ ବିତ୍ତମା
ତୁଳ୍ୟରେ ବିତ୍ତ୍ୟ ହେବ ଏହା ଦେଖନର ନିୟମ
ରଖିରେ ଖୁବି ମଳକ ଓ କିଂବି ଅଗର୍ବାଳ
ଆହୁ ଆଜି କାଳ ଏ କପାଳ ମଞ୍ଜି ଓ ଅନ୍ଧବାନ୍ୟ
ନାଲୁମାନ ପରିଷ୍ଠାର ଦର ବିକ୍ରି କରେ ଲି-
କାବ୍ୟ କଜାର ନହିଁଲୁ ଏ ଗାଁ ହାତକ
ହିତି ହେବ ।

କୁ ମୁର ନମ୍ବା । ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଜନ୍ମା
ପର ଅଛି ମାତ୍ର ରେଣ୍ଟର ଗୁଣ ଅନ୍ଧକ ଅଛି
ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକ ଏହି ଜଣାଧାର ମଞ୍ଜି ଓ
ନିଜଙ୍କ ପରିଷାର କଲେ ବଳଚାର ବଳାର
ନିଜଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଓ ଗୀ ମଲ୍ଲ ହୋଇଥାରେ ।

କ ୨ ମୁର ଜମ୍ବା । କ ୧ ମର ଜମ୍ବା
ପର ବଜ୍ର ଉତ୍ତମ ଓ ବରଳା ବଗ ପର ପାଇଲ
ଯଦ୍ୟପି ମଞ୍ଜି ଓ ଅନ୍ୟଜନ ମରିଲମାନ ପର
ଆର ଦ୍ଵାରା ତେବେ ମହାଶ୍ଵର ଓ ଏଣ୍ଡିଚୁଲ୍
ହେବ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଏ ଯେ କେଉଁରାଇ ଦୟାକୁ ସାବ-
ଧାନ ପୂର୍ବ ଅବ ଦ କଲେ ତାହା ଆଜି ଦକ୍ଷ-
ତୁଳ୍ଯ ପରିମ ହୋଇଥାରେ ତି ଏ ଧରନ
ପକ୍ଷରେ ବନ୍ଦ ଭବିତ ମଧ୍ୟ ପାଖକ ହୋଇ-
ଥାରେ କଥା କହିବ ଭାବ-ହୃଦୟ ସବୁ ହେଲା
ଦିଗ୍ବୀରେ ତାହା ଜୋଲିବା ତ ଉପରୁ ମନୋଦ
ପରିଷର ରହିଗାର ଅବଶ-କତା ପକ୍ଷେ କୃଣି
ତ ବେଗାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ବରେ ମନୋଯୋଗ
ଦିଲାବ ଆବଶ୍ୟକ କଥା କରିବୁଥେ ଆଜିକ
କ ଦେଲେ କଥା ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବକର ହେବିର
ସବୁରେ ପ୍ରତି ଜାହାଁ ଯଦି ଏହି ପ୍ରତି
ଭାବମର୍ମଧେ ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଭେବେ
କଥାର ଦୂର୍ଲଭ ଯଥେ ତିତମ୍ଭୁ ବୁଝିବିକ ତ
କୃଣି ବେଗାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲାଗର ଦେବ
ହେବ ।

କୋ ୯ ଲିଙ୍ଗ ମର ହଳ ୨୮୭୩ ମସିବା ।

NOTICE.

Notice is hereby given that the services of Babus N. VENKETA CHILUM PUNTULOO and M. PROSOTUM NAIDU, managers of the firm of Messrs. SCOBUL CHUNDER MULLICK & SONS, have been dispensed with.

Cuttack, 1st June, 1873.

SOORUL CHUNDER MULLICK & SONS.

CALCUTTA GENERAL AGENCY
OFFICE.

Notice is hereby given that the manager of the Book Agency Office is going to open the above mentioned office to supply the Rajahs, Zemindrs, Officers, Tradesmen and Gentlemen residing in the Mofussil who are desirous of making purchases at the Calcutta Market, with the under-mentioned articles :—Commercial articles, confectionery, all sorts of clothes, dresses, golden and silver ornaments, toys, furniture, medicines, umbrellas, brass and stone made and all other metallic articles, pictures and photographs, all sorts of leathers, papers, pens, books, &c., glasswares, wines, printing &c., engraving, guns and powders &c., cutlery, machines, &c.

The above agency will also undertake a translate Lawsuits, Books, &c., and execute all sorts of orders.

TERMS CASH.

The agency charges for all sorts of orders commission at the rate of 4 per cent., and at one per cent. on goods and packages shipped or cleared at Calcutta: all extra costs will be borne by the parties themselves.

KALIPECSONNO SEN GOOPTA
Manager of Book & General Agency Office.
CALCUTTA,
Normal School

ମୁଦ୍ରପତି ଦେଖ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

Q59

୩୮

ତାତ୍କରିଜ ଜନ ସହାଯତାମୂଲିକା । ମୁ । ଆଶାତ ଦୀର୍ଘ ସହାୟତା । ଯାଇଁ ପାଇବାର

ଅଶ୍ରୁମ କାହିଁବ ନାଲୁ । ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ । ୩୬
ମଧ୍ୟପର ପାଇଁ ଜାହମାମୁଲ । ୩୭

ପାଇଲାଗୁ ଦେବଦମାରେ ଫଳ୍ପୂରୀ ଏବଂ
କାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୋଭାର ଦେବା ବିଷୟରେ ବାବ-
ତୁମେହା ବରାକ ନୂତନ ବିଧାନ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଦମାନ
ତା ୩୦ ଦିନ ଲେଖିଲ ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ଥାରଣଙ୍କ ଲଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଜହାନ ଦେଖା
ଯାଏ ଯେ (୧) ମେ ପଦମ ମୋହନମା ପଦମୁ-
ମେହାକ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଜଳ, ମାତ୍ରମେହା ଦିନା
ଅନ୍ୟ ସର୍ବାର୍ଥ ବର୍ଷିକାର ଅଜ୍ଞା କି ଅନ୍ୟମାତ୍ର
ବନ୍ଧୁତ ଅବା ଯେଉଁ ମୋହନମା ସରକାର
ଦ୍ୱାରା ହୃଦ ସକାରେ ଦାବର ହେବ । (୨)
ଯେ ସବୁ ମୋହନମା ଫଳ୍ପୂରୀଗୁଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଅନୁଯାୟେ ଯାନିକ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ଏବଂ (୩)
ଯେ ପ୍ରକ୍ରିୟା କୁହାମାନେ ମାତ୍ରମେହାକର ଧେତ୍ର-
ନୁହାରେ ବରେକର ଅଧିକାରୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି
ହେବ ସୁନମାନଙ୍କରେ ଖୋବାଲ ଦାବିବ ।
ଖୋବାଲ ନିଷ୍ଠା ଏହି ହୋଇଥାଏ ଯେ ଦେ-
ବାୟ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରେଶାର ଲେବ ହୃଦୟଶାର ଡକ୍ଟର୍
ର୍କ ପ୍ରେଶାର ବେଶାୟ ଲେବ ହୃଦୟଶାର ଓ
ତତ୍ତ୍ଵବେଶାୟ ଏକ ମାନ୍ୟପ୍ରେଶାର ଦେଶାୟ
ଲେବ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାୟ ବିନରୁ ପାଇବେ ।
ଏପରି ଯାହାକୁ ତାକରେ ଅଧିକାର ଥିବାକି
ହୃଦୟର ଅଧିକାର ବ୍ୟୁତ, ମର୍ମବାଦୀ କିମ୍ବା ଅର୍ଥ-
ପରିଚାଳନ ଯେଉଁ ମାନେ ଖୋଟରେ ଜଳ ଜ
ପାରନ୍ତୁ ବାହାର ସର୍ବାର୍ଥ ନିଷ୍ଠାଗତୀ ଦାବିବ
କାହୁଁ ତାହା ମାରିବ ପରି ଧର୍ଯ୍ୟଶାର ଅଧିକ
ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟକିରଣ କାହାର ପା

ଶ୍ରେ ବନ୍ଦରମାଳକୁ ଦେଖେଇ ବସ୍ତୁରେ
ଉପଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ।

ସୁଶ୍ରୀ ବଲେଜ୍ଜୁର ଶ୍ରୀମତୁ ଗୋଟିଏ ସା-
ହେବଙ୍କ ବଦଳରେ ଉଚ୍ଚ ନଗରକାରୀମାନେ
କେବଳ ପୂର୍ବକ ଅଭିନ ବନ୍ଦର ନହେ ତାହାକୁ
ଫେର ପାଇବା ସବାରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆ-
ବେଦନସହ ଗ୍ରାସ୍ତ ଲେଖ୍ଟନେଶ୍ଵରବନ୍ଦୀରଙ୍କ
କିରଣକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ କିରଣ
ହରାମୁର ବିଦୃଦ୍ଧମ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟରେ ପାଠ
କର ଜାଗିଲୁଁ ଯେ ଦରଖାସ୍ତରେ ଯାହା ଲେଖା
ଅଛି ସବୁ ଯଥାର୍ଥ ଅଟଇଲା । ବାପୁବରେ ଶେଷେ
ସାହୁବଙ୍କ ପର ହାତିମ ସହଜରେ ମିଳଇ
ଥାଏ । ବିନ୍ଦୁ କି ହେବ ଆଜିବାଲର ସମୟ
ଦତ୍ତ ମନ । ଯେ ଭଲ କରିବ ତାହାର ମନ
କଟିବ ଓ ଯେ କୌଣସିପେ ଗୋତମାନରେ
ଗୁରୁବ ସେ ବଡ଼ ଭଲଲୋକ ବୋଲି ଗଣ୍ଯ
ହେବ । ଗ୍ରାସ୍ତ ଗୋଟିଏ ମାହେବ ଯେବେ ପ୍ର-
ଜ୍ଞାନ ସୁଖରେ ବନ୍ଦରାର ଦେଖୁ କର ଗର୍ବି-
ମେଣ୍ଟକୁ ରଖି ରଖ୍ଯାଇଥାଏ ଦୁଷ୍ଟ ଦରଖାରୁ
ଦେଖୁ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହାକର ଏ
ଦୂରଗାୟକୀୟା ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଶୁଣି ଆହନ୍ତି ହେଲୁ ଯେ ଗୋଟିଏ
ମାହେବଙ୍କ ପୂର୍ବାର୍ଥ ବିଦ୍ଯା ସମଲାଭେ ଧର୍ମକୁ
ହେଠାରେ ଲୋକମାନେ ବିତ୍ତ କରି
ପ୍ରକାଶ ଦିଲାଥିଲୁ ଓ ଯେବେ ମହାମାନ୍ୟ ଜ-

ବର୍ଣ୍ଣର କେନେବଳଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁହରରେ ଏ
କଥା ଯଦିଅଛି ତେବେ ଅମୃତାଜଳ ଭରା
ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ଏହାର ବଳ ପ୍ରକାଶର ହେବ
ସବେ ହି ଖେଳୁସ ସାହେବଙ୍କ ସର୍ବମର୍ଗ ଧଳ
ଏହଠାରେ ଫଳ ?

ମେଉଦରାର୍ଥ ଘଣ୍ଟା

ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଏ ଚଳନ ଶିକ୍ଷା ବିମଟୀର
ଯେଇ ଅୟବେଶନ ହୋଇ ଥିଲା ତହୁଁରେ
ମୁଢ ମେଡ଼ିଆହେବଙ୍କ ଦୁଇଶାର୍ଥଧର୍ମ ବିପ୍ରକା-
ର ବ୍ୟୟ ହେବ ଆମ ପ୍ରିଯ ହୋଇଅଛି ।
ଜନକର ଜଣାମନ କି ଯେତେବେଳେ ହେବା-
ଥାର୍ ପଂକ୍ତିକ ହୋଇଅଛି ତହୁଁର କାର୍ତ୍ତିର
ଠ ୩୦ କା ଅୟ ହୋଇଥାରେ ଏଣୁ ମାତ୍ର
ଠ ୫୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଆୟ ହେବିଅଛି ।
କୃତ୍ତାରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେ ଏହୁ ଠ ୨୦ କା
ମାତ୍ର ଗାହିଲ ଠ ୨୦ ଲେଖାଏ ଠ ୫୦ କାରେ
ପୁରୁଷ ବୃଦ୍ଧି ଦିଅସିବ ଓ ଅଦରିକୁ ଠ ୧୦ କା
ବମା ରହିବ । ବେବଳ ଓତାକାଷିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ପାଇସୁଲୁରେ ଏମ,
ଏ, ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ ଦେଇ ବଜ୍ଜଦେଶର ବୌଦ୍ଧି
କାଲେତକୁ ପରିବାହୁ ବିବେ ସେହମାନେ ଉତ୍ତର
ବୃଦ୍ଧି ଆଇବେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନୀ ବାହାରୁ ବୋଲି
ବାହୁ ହେବ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରିଯ ହୋଇଅଛି ।
ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ତରିକାମ ଯାଇ
ବାବ କଲୁଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ମାତାକର ଅନ୍ୟ କୌଣ୍ଡ

ଶ୍ରୀନାରେ ବାସନାର ନାହିଁ ସେହିମାନେ ଉତ୍ତମ-
କାରୀ କୋଲାଦୀବେ । ମେରେସୁରଗାର୍ଥ ଘଣ୍ଟର
ବିଷକ୍ତୀ ଏହିଦିନେ ହେଲା ଏଣରିହିପୁ
ଅଛଇ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ି କଲ ହୋଇଥାଏଇ ମନେହ
ନାହିଁ ଜେବେ ଅବଶ୍ୟକ ଠ ୧୦ ବାରେ କା
ର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଜାଣାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ସହାରେ
ଶ୍ରୀନାରେ ଉଚ୍ଚବାଜ ହାରେବ ଏ ଦିନର ତିକ୍ଷା-
ବାସ୍ତଵର ବାର୍ଷିକ ବଳ୍ପିଲା ଆମର କରୁଥିଲେ
ସଭ୍ୟମାନେ ପୁରୁ ବରସାନାରେ ଫଂଗୋଖିନ୍ଦର
ଜାହାନ୍ତି ଗ୍ରହଣ ବରାରାନ୍ତି ଶରିଳୁଁ ଯେ କଜା
ପନ୍ଥରେମୋ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା ।

ଶେଳାର ଗାନ୍ଧୀ ।

ବାଲେହୁରର ବଳେକ୍ତର ଓ ମାଟେହୁର
ଯିବୁ ଧାରୁର ଲୋକ ବୋଧ ଦୂର ଜାହା
ଏଠାରେ ବାହାରକୁ ଅବଦର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜାହା-
କିର ଦ୍ୱାରା ଗାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁ ମନ୍ଦର ଦାଖିକୁ ବାହା-
ରାଜାହିଁ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂବାଧିତରେ ମନ୍ଦ
ଜାହା ବହୁ ପ୍ରକାଶ ହୃଦୟ ଜାହାହିଁ ବୋଲି
ଯେତେ ଏକିକାଣ୍ଡ ମୋଦମାରେ ଜାହାହିଁ
ଅଛିରୁ କରିବିହେବ ଅନ୍ୟଥା କରିବୁ ଜାହା
ଯାହୁ ଲାଗୁ ରହ ଯାଏ । ଦକ୍ଷ ଅକୁଳଙ୍କ ହେଲୁ
ଗୋଟିଏ ମୋଦମା ହାଇକୋର୍ଟର ଯାଇଥାରୁ
ହୃଦୟେ ଆମ ବର୍ଣ୍ଣନା ପରିଚୟ ଦର ଦୟା
ଥିବେଇ ଯେତେ କରିପାର ପରିଚୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ମୋଦମାଟି ଏହି ଯେ ରହୁଥିଲା
ଏଇ ଅଜ୍ଞାନର ପରିଚୟ ପରାଗେ ଧର-
ବାଲରେ ଜାହାମ ଦର । ମାଟେହୁର ଜାହାର
ଜାହାର ସଂଗ କି ହେଉ ଦେବିଳ ବରଜାତ୍ର
ନେପାରେ ରହିଲେ । ମାଟେହୁର ମୋଦମାର
ପରିଚୟ ଜଳଇ ଲାଗେ ମାଟେହୁର ଉତ୍ସାହୀ
ମ ମମମ୍ଭରେ ଯେ ପନ୍ଦିତାର ବରଜାତ୍ର କରି
ପାଇମେଇ ଫାଟାର ରହାର ରହାର ବିଦ୍ୟାର ଧ-
ର୍ମି ଉପରେ ଦେଖିଲୁ ତାଣ୍ଡ ହେଲା । ମାଟେହୁର
ଦେବ ଏ ବିଧ ଧରି ଜୟନ୍ତୀକ ମଧ୍ୟ ଭାତୀର୍ଦ୍ଧ
ବି ଧେବରୁ ପ୍ରକଟ ଦିଲେ ଓ ନୂତନ ଜାର୍ଯ୍ୟ
ଅଜଳର ଟଙ୍ଗ ଧରନ୍ତୀପାରେ ଏହି ହେତୁ
ମୋଦମା ଉପମିଷ ଦଲେ କି ଯେ ମୃଦୁ
ପରିଚୟ କରି ଦେବିଅଛନ୍ତି ଯେ ପୂଜାର ଦେ-
ଇ ଅଧିକ ଦର୍ଶନ ଦରିଥାରୁ । ସେପରି କହ
ବାର୍ଷିକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମତ ହାଇକୋର୍ଟର ଉ-
ଚିନ୍ କରିବାରେ ଉତ୍ତର ପଦାଳତ ବିମ୍ବ
ଦିବକ୍ରି ହାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଥିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ

ବୁଦ୍ଧ ରାମ ମୋହନମାରୁ ପୁନଃଦୀର ଚକାଇ
ବାର ଥିଲା ଦେଇଥିଲା ।

ଏହେବ ପୁରୁଷ ନାମରେ ଯେତେ ଦିଆ
ଶୁଣାଯାଏ ତହିଁର ସୀମା ହାହୁଁ ଜହାରେ
ଯେବେ କବେ ସାନ୍ଧାରୁରେ ହାଲମ କଲ ଉ-
ତ୍ତାର ମାଟିକୁଁ ଜଗାରଙ୍ଗ ନ ବରନ୍ତି କେବେ
ଲୋକେର ଦୂର୍ଧ୍ଵାର ଥମା ରହିବ ହାହୁଁ ।
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟଥ ଥାହେବ ବାଲେକୁର ରଜା
ଅମ୍ବର ଓ ଯାହା କହୁ ଜାହାଙ୍କର ଅଗୁବ ଥିଲ
ନୃତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟ ଅଛନ୍ତିଥାବ ତାଗା ହୁଣ୍ଡ
ହୋଇଯାଇ ।

କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଯେବେ ହାତିମଳ୍ପ ଅଜ୍ଞବ
ଏହିଦୟେ ଅନ୍ୟଥା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘାରବେ ଭେବେ
କାହିଁମୀ ଅତି କୋର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ହେଲା ? ଏଠାରେ
ବୋଲିବାରୁ ଅକଳ୍ୟକ ଯେ ଏହିର ବାନ୍ଧୁ-
ଗୋଟକମ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଖ ଚୌଥିଲୁ ଦେଖା
ଦେଖାଯାଏ ବାରାଣ ବାନ୍ଧୁନଗୋଟକ ପ୍ରତି
ଯାହା ଅଜ୍ଞ ଦୁଆର ଜାହା ପ୍ରତିଥାନିତ ନ
ହେଲେ ତାହାକୁ କବିତାବେହରେ ଅନ୍ତିବାର
ଦିତିର ହେତୁଥିଲା ।

ପାଠ୍ୟକର ଅଭ୍ୟାସକ

ବାଲେଶ୍ୱର ଦୟାରେ ଜୀବିତ କରିବ ଯେ
ପରି ପଥକର ଦନ୍ତସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଥିଲା ତାହାକୁ
ଅଧିକାର କାହାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇବାକୁ
ହେବ । ମେତା କରେବାର ବିନ୍ଦୁ ସାରେକ
ମୁଁ ଫାର୍ମିଂଦ୍ରେ ଚଟ୍ଟଳ ତେ ଜଣ୍ଠର ଏ ହେବ
ଯେ ବୌଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟ ଗଞ୍ଜିମେଣ୍ଟ୍ ପ୍ରମୁଖ ବରତ୍ରୀ
ତାହା ସବଳ ଲେ ଅପେକ୍ଷା ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଅଗ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପାତ ହୁଅର ମୁକ୍ତିଶ୍ଵର
ବିଦ୍ୟାରୀ ବର୍ତ୍ତରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଅଗ୍ରପର ମାନ୍ୟ-
ନିର୍ମଳ କରିପାଇଛା । ହେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ଦୟା ନିମ୍ନ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ବି ବାଟ ପରିପାତ ପହିଳ କୁଆର
ନାହିଁ ଏବେଳେ ମୁଁ ଆଇଲ । ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ କି, ତେଣୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଧି ହେବ
ନେଇବିମ୍ବ କୁଏ ଏବା କଥିନେହ ଆଏ ।
ନୁହ ପାହେବ ଅପରାଧ ମୁକ୍ତ ଅନ୍ତିମାରେ
ନବର କାର୍ଯ୍ୟକୁ କିମ୍ବରେ ପାରିବାର ଅବ-
ଗନ୍ଧିକ ହେଲେ ତେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅହେବ ବାଜା
କି କି ଏବୁ ଦୟା ମାତରେ ପଥକରିବ
କିମ୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତେ କେବଳ୍ ଏହି ଏହି-
ରେ ପାରିବାର ଉପୋର୍ଚ୍ଚ କରି ଯେ କରିବ
କି ବନ୍ଦରରେ ହଜୁ ପଥକର କାର୍ଯ୍ୟ ବହ-
ରେ ସରବର ଦୁହେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଯେଷ
ଦୀ ତଥା ଯେହିକ ଆଜ କିମ୍ବ ଅପ୍ରେକ୍ଷମାନ
ହେବ ବାଧକ କରିବ କର୍ମ ଯେଷ ହୋଇବା
କି । ଅମ୍ବେମାକେ ଦେଖିପାଇଁ ଯେ ଗୋପାଳ-
ମଠ ପଢି କରୁ ମାତରେ ଖାଣ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଏକ ଜଳବ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ତାଙ୍କ ହୋଇଥିଲ ଏ
ବାଧକ ବାଧକ ହେବାର ମିଥିତ ଅଭି-
ମାଳ ଦ ଥି । ଯେ ଯଥାହେଲ ବିନ୍ଦୁ
ହେ ଯେପରି ଉପୋର୍ଚ୍ଚ କରି ଏହି ଏହି-
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଅଭିନ
ସଂକଳନ ହେବ ବା ନ ହେବ କୋଣିପଦ୍ଧତି

କନ୍ଦାବସ ସାର ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପଥକର
୩୦ଗତ କରିବାକୁ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ
ଶର୍ଵୀକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବୁ ଗାସା ଏହି
ଅବେ ।

ଅକ୍ଷମ ଥାରନୁଶାରେ କୋଣି ସଂତ୍ରିବ୍ଦ
ରହିବ ବନୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ଜହାର ବେଳ
ପାର୍ଥାତ୍ ମୂଳ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଫର୍ଦ୍ଦ ତୁମ୍ଭେବାରୀ ଉପରେ
ଥାର ଦିବ ତାହାର ଜହାରେ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ
ଲେ ବେଳାଗତ ଥାରା କରିବ ଜହାର କାଳକ
ମଜ୍ଜା ମହାଲର ବନୋବସ୍ତୁ ହେବାର ଯେ ବସୁ
ଛି ତାହା ଏହାପରି ଖେଳି ଧାର୍ଯ୍ୟର ଯେହି
କାଳ ଅନୁଶାରେ ମୂଳ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ପୁନରବି
ବୁଲ ହାର କରିବି ଓ ଜହାରେ ଯୁଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ
ପରି ଥୁଲେ କରେବନ୍ଦରାରେ ଅଧିଲ ହୋଇ
ରିବ ବିମା ଦେହ ସଂତ୍ରିବ୍ଦ ମହିନିର
ଲୁ ପାହକ ହୋଇଥିଲେ ସିହମିନାର ବନୋବସ୍ତୁ
ପରି ବର୍ତ୍ତାଜାରେ ଅପରି ଜରିଥାଇବ । ଏ
ପରି ଷଷ୍ଠୀ ଶୁକ୍ରି ପାଇଲେ ବିମା ଆପଣଙ୍କ ନ
ହାଇଥିଲେ ଜହାର ମିଥିପ ଏହିମାସ ଥିବାର
ସମୟ ଗତ ହେଲେ ଯେ କମା ପୁର ରହିବ
କୁ ଉପରେ ପଥକର ଥାରି ହୋଇ ଥାର
ନୁଶାରେ କର ରାଜ୍ୟ ନୋଟିବ କାର ହେବ ।
ତାଙ୍କର ବପୁରାର ମର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଡେବିଟ୍ସାରେ
ନ୍ୟୁ ଛଳମନହାରେ ଥାରି ଦେବିତ୍ସାରେ
ଯେଥେ ବିମା ଗାନ୍ଦେବ ଲଜ୍ଜାକ କରିବ
କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥାର ନୁଶାରେ କହ ଜହାର
କାଳ ଏକ ଥାର କିମ୍ବୁକାରେ କର କାଳକ
ଥୁଲିବ ଏକାବେଳେ ଜାର ବରଥାଇଲୁ ଓ
ନୋଟିବରେ ଅଥବା ଲେଜା ହୋଇଥାଏ
ଦିଶକର ରହିରେ ପୁଅମ ବିତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍
କୁ ଭରି ଅର୍ଥ ଦାଖଲ ନ କଲେ ଯାଏ
କି କୋରିବ କିମାମନ୍ତ୍ରାଶ୍ଚ କାର ଅଦ୍ୟ
ପୁଅକ । ଅମ୍ବେ କେବୁଥାରୁ ଯେ ବଗା
ରଜର ବତ୍ତପୁରାର ବେଳ ଓ ନୋଟିବ ଏଠାର
କାବ ଉପରେ ଜାର କୋଇଥାଇ । ଏପରି
ବାର ଦେବାର ବୋର୍ଡ ଦିଅ କର କାହାକୁ ।
ଯାନୀ କେଜି ଏ କମରାରେ କିମ ଜ
ନୁ । ମୋଧ୍ସବଳରେ କେଜି ଲୋକ ଆଇନ
କୁ ? ହାବିନଙ୍କର ପରିବ୍ୟାକାରୀ ତାହା ଅଭି
ନ୍ଵତ ଥାଏ କା କା ଥାତ ମୋଧ୍ସବଳରେତେ
ଦଢାକ ଅଜ୍ଞାପଦିବି କା ଅପେକ୍ଷା ଅଭିକ କର
କୁ ଓ ତାହାକୁ କାହାପର ଅଭିନ ହୋଇ
କୁ । ପଣ୍ଡି ସତ୍ତବର ବନୋବସ୍ତୁ ଗେଲ

ବେଳେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବାର ସେ କମିଶ୍ନେରସାହେବ
ଦୟା ବର୍ଷାତରୁ ଥିଲା ଯାହା କଟକଜଳରେ
ଜାର ହେଉଥିଲା ଜାହା ପାଲେସ୍‌ରେ ଜାର
ହେଉ ନାହିଁ । ଏ ବିଜ୍ଞାପନରେ ସରଥା ବ-
ନୋକ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ମର୍ମ ଓ ଅପରି
ଥୁଲେ କାଗଜ ମାଗଲ ବରଦା ବିଷୟ ନେମା-
ଆବ ବୋଧ ହୁଏ ଏହି ହେତୁ ବିଷୟ ସାହେବ
ସେ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଗୋପନ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।
ସେ ବିଜ୍ଞାପନ ବ୍ୟାପକ ଅମ୍ବାନ ମରଣାରେ
ସତ୍ୟ ଉଥାତ ଜାହା ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଅଟ୍ଟର ଓ କ୍ଷେତ୍ର
ଅପରିରେ ହାତମଙ୍କର ବିହୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତି
ଦିନ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା କାହା ହୋଇ ନ ପାରେ । ସେ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା ହୁବେ ଆଜି ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ
ଏହାବେଳେ ବେଶବନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟ କର
ଜଳଦ ବର୍ଷାତରୁ ଓ ଜାହା ନ ହେଲେ ଜା-
ବାଦାଦ କୋରକ ଫିର୍ମଗର ବୟା ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଧରମକାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଜ ଦେବ
କଟକ ଦେଇ ଉତ୍ତାର କିମ୍ବା ଅପରି କରାଯାଇ
ବିବ ? ସରମର ବନୋବସ୍ତୁ ସେ ସଜଳସୁଲେ
ଦେଇ ଦୋଷତଥି ଦେବା କବିତି ବୟାକ ନୁହେ ।
ଯାହା ଜମା ଦୋଷଦା ପ୍ରକଳ୍ପ ଯତ କିମ୍ବା
ଯାହା ସେ ଧରମକାରେ ଅଛନ୍ତାହୁବାରେ ଅପରି
କରିବି ହର ସଥାର୍ଥ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
ପାଇଲା ତେବେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଭିନନ୍ଦର
ପାଇଥାଏସୁଲୁ କୁହା ନ ଯାଇ ଅଛି ବଣ
ଶାବିକ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ କବେଗଜାଗେ ଜମା
ଦେବମର ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ ହୋଇ ନାହିଁ
ତହିଁରେ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶର ସର
ଥିବ ବନ୍ଦେଶ ନାହିଁ । କମିଶ୍ନ୍ର ସାହେବକୁ
ମେଧ କରୁଥିଲୁ ସେ ଉତ୍ସମ୍ଭବପ୍ରକାଶରେ
ତେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ କରିବ
ତହିଁରେ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲେ ଜାହା
ବର୍ଷାକାର ଜଗମୟ କରନ୍ତି । ଅମ୍ବାନେ
କ୍ଷେପରେ ବନ୍ଦି ମୋଲିଅଛି ସେ ସଜଳା
କାର କୌଣସି ଲାଗିରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନୋ-
ପ୍ରେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସର୍ବ ଶୁଦ୍ଧିଜଳ
ଲେଖେ ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହର ନାହିଁ
ବାଲେସ୍‌ରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରପଣ ବର
ହାତ ହେଲାନି ଏଥର ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ କଥର
ପାଇଁରେ ହୋଇଥିଲା ପାଠକମାନେ ଯତ-
କି ବୁଝିପାରିବେ ।

ପଞ୍ଜିଶ୍ରେ ବିମବାହେବନ୍ଦୁ ଥାମ୍ବୋରେ
ଏହାକୁ କୁଅକୁ ଯେ ସେ ଗାନ୍ଧି ଏହାତୁମ୍ବ

କହୁଳ ସ୍ଵରୂପ ଜ୍ୟାଗକର ବିହୁର ସ୍ଥିର ହେଉନ୍ତି ।
ସେ ଯେପରି ଯୋଗ୍ୟଲୋକ ବିହୁର ମିଶ-
ରା ଅବଳମ୍ବନ କଲେ ଜାହର ବୋଣସି ଦୋଷ
ନ ରହୁବ ଓ ସେ ଆଜି ମହିର ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ
ଲୋକ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସଥର ଜାମ
ମାଧ୍ୟକ ଘରୀର ଓ ବିରାଜିତଙ୍କ ଅତ୍ୱ ମୁଣ୍ଡି
ଜହିର କାର୍ଯ୍ୟ ସଞ୍ଚାରିତରେ ବିହୁରମାତ୍ର ଅନ୍ୟା-
ୟ ବା ଅଭ୍ୟାସ ହେଲେ ଜାହା ଅପରାଧ
ହୋଇ ଥିଲେ । ଯେପରି ମେବଜର ବିହୁର
ଅସୁରିଆ ନ ହୋଏ ଯେପରି କର୍ମ କରିବାର
ଉଚିତ ବହୁରେ ଯନ୍ତ୍ର ହିତ ବିଳମ୍ବ ଓ ଅସ୍ତ୍ରର
ବିଦ୍ୟ ହୁଅର ସେଥିପାଇଁ ବିହୁ ଗୋଚନା ନାହିଁ ।

ସାହାଗିକିଷଂବାଦ ।

କେତେବୁ ବଜା ହେଲା ମାଥାରେ ଓ କୁଣ୍ଡଳୀରେ ବଜା ଦୂରପ୍ରହର ସମୟରେ ଅନେକ
ପତ୍ରର ଏହି ଘୋଷି ଯାଇପାଇଁ । ଗପ୍ତ ହେଉ
ବାହାନଗା ବକୁ କାହାର ହୋଇ ନ ଘାଇବାର
ଯନେକି ସତ୍ତା ହୋଇଥାଏ ।

ଏଠି ଫରୁଳକାପରେ ଦିପେଣ୍ଡି ବନ୍ଦିମର
ଦିନମା ଅଗତ ହୋଇଥାଏ ଗୋଟିବରେ
ଲଜ୍ଜା ସାହେବ ବନ୍ଦା ଓ ଧନ୍ୟଚିରେ ବାମୁବଳ
ଶିଥୁର ଏ ଦୂରକର ଶୀ ବରେ ଦୂରକର
ଜଳମ ପାଥାଳପ କରିଥିବାର ତୁହାଯାଏ ।
ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ ବନ୍ଦିଗରଙ୍ଗା ଗୁଣ୍ଡିଖାଣୀ ଘଟନା ।
ଥର ସହଶେଷ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ
ବନ୍ଦିମର କଲାପରେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ପାଇସରନିଧିର ଅଶ୍ଵଚତ୍ର
ହେବଳ, କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ହେ-
ବ ଜାଗାକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ବଦଳ ବରୁ ଜାଗାକୁ
ବନ୍ଦର୍ଥରେ ବଢ଼ିବା ବୋର୍ଡ ଲକ୍ଷ୍ମେନ୍‌ବାର
କୁ ବନ୍ଦକାଥ ଦେଖିଲୁ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ପଠା-
ଗା ଶ୍ଵରାକୁ କମିଶର ସାହେବ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ
କୁ ଓ ମାରିଷ୍ଟ୍ର ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଗହିରେ
ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ଦର୍ଶ ସହିତୁ ରଥଯାଧି ଉପଲବ୍ଧିର
ଅଧିକାରୀ ଆମ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ
କେ ରଥଯାଧି ଧର୍ଣ୍ଣି ପୁଣ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥରେ
ହୋଇ ଗପୁବେ ଜେତେ ଅଛିଷ୍ଠ ଦେଖାଇ
ନନ୍ଦା । ରତ୍ନା କର୍ମ ପୁରୁଷ ସମ୍ମାନକାରୀ
କି ଧାର୍ମ ଉତ୍ସମ ଦଲୋବିତ୍ତ କରିଥିବେ ।

କୋଣା ଏହୁଦେଶଜ୍ଞ ଗନ୍ଧୀର ଅବସ୍ଥା
ହେଲା

ଶାଲକେବିହାର ଉପଥ ।

ଭାବୀପଦ ଏବଂ ଧର୍ମକାଣ୍ଡ

ବିଜୟ ।

ପ୍ରକାଶକ ବିଭାଗ । ୧୯୦୮ ।

କିମ୍ବା କାଳୋତ୍ତର

ଉପରିଲେଖ ଦୁଃଖମୁଣ୍ଡାୟ କରିଥା ହୋଇଲା
ନରେ ମିଳେ ମୂର୍ଖ ଦୂରପଶାତ୍ ଅସୁର ହେବ
ମାହଁ ଏହି ପ୍ରଦୟନ୍ତର ଜାଗରେ ଧୂଳାର
କଷେତ୍ର ଛାତା ଅର ସବୁ ଦୁର୍ଦ୍ଵା ପିଠାପଢ଼ାତ
ଥୁଲିପର ଗୁଣ୍ଡା କରିବାକୁ ହେବ । ଜାହିଁ ଭାତାର
ଦତ୍ତଦର ପଦିବରାତ୍ରିଏ ଓଜାଇ ଗେଟିବ ପିତ୍ରଳ
ଧାରେ ଅଧିଷ୍ଟେରେ ଧାରି ବିଶ୍ଵାସାକୁ ହେବ
କିମ୍ବା ଗୁରୁମ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ମିଶିଗୁପଣ୍ଡା ପଦାର
ଅଶ୍ଵିନୀକୁ ହେବ ଜାହିଁ ବାଦ ଛଳ ଧୂଳି କରିଲେ
ଅନ୍ୟ ନିଷାନ୍ତରକର୍ତ୍ତା ଏହିଏକପରିଚାର ପଦାର
ରେଖାର ପିଠାପରିଚାହୁଁ କମାନ୍ତର ଧାର୍ତ୍ତି-
କାରୁ ହେବ ସବୁମେଷରେ ଦିନମି ଦେବାକୁ
ହେବ । ହିମେ ଧାର୍ତ୍ତି ଦେଖିବ ଯେତେବେଳେ
ଫେଲା ବାଜିଅଦିବ ଧାର୍ତ୍ତାର ଦତ୍ତବାନ୍ଦବା ଯୋଗ୍ୟ
ହେବ ତେବେ ଦେଇଲେ କୋତାମାର ହେବ ।

ଯେଉଁଥାପି ଏତେବେଳେ ହେବାର ରିକର୍ଡ ଯେ,
ଯେଉଁ ଏହାବିଲେ ଉନ୍ନାର୍ଥୀ ଗେପଦେବ
ସାମର ବାହାରଦର ବୁଝାକ ଗୋଟିଏ ପଥର
ଦୀପଜଳେ କାହାରେ ଗାର ହୋଇଥିବ । ତେ-
ତେବେଳେ କହିରେ ଯୁଗେଟି ତି ବାନ୍ଧବାନ୍ଧ
ହେବ । ପାଇଦିଏ ଖେଳକ ଦିନକ ଧରନ
ସେହି ବୁଦ୍ଧ ଗୋଟିଏବେଳେଣୀଏ ଆରବାକ
ହେବ, ପାଇ ଅଥ ହଜା ଓଞ୍ଚେତା ବାନ୍ଧ ଅର
ଦିଲ ପାଇବାର ନିଷେଷ ନାହିଁ । ଏହି ଅନ୍ଧ-
କେ ସୁଲବେଦକା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅସ୍ଥମ ହୁଏ ଜେମେ
ଦିଲ ଘୁରୁକାନ ଦିବିଦାର କରିବାରୁ ହେବ
ଅର୍ଥକୁ ଶେଷ ଦର୍ଶକର ହେଲେ ମାଧ୍ୟେ କ
ନ୍ତରମାତ୍ର ଆରବାକ ହୁଏ । ତିନି କିମ୍ବା ମର୍ଦ
ହେଲେ ଖାତମାର ଓ ଭାବାତାର ଅସ୍ଥବଦର
ହେଲେ ବିମାନାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣପର୍ଦ୍ଦର୍ମ ଆରବାକ
ହୁଏ । କିମ୍ବା ଆରବାକ କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ଏହି ଜୀବନରେ ଦୂରଗତର ଅସ୍ଥିତି ଧୂଳିଗ୍ରା ଆଗେର, ଦେବାର ମେଘାପୁଣ୍ଡି । ତମେ ସରଖ୍ୟି ଲାଭିଥିଲୁ ଏହି ଜୀବନ ମିଳିଥିଲା । ଏହି ଜୀବନମୂଳରେ ଜୀବାଦିର ପୂର୍ବଗୋଟି ଅନ୍ତର୍ମାଣ

ଅଛି । ସୁଧମ ଏହି ଭାଷ୍ଟ ଦେଇ କାହାର
କହିବାର ଘରୀବ କେବାର ନୁହେ । ଦିଲ୍ଲୀ
ପାହାକୁ ଏହି ଭାଷ୍ଟ କହୁକଥାଯାଏ, କହେବେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ଯେବେଳେ
ପ୍ରଥମଥରର ଦେଖାଉଦିଥାଯାଏ ।

୨। ମେଦିଗପୁର ଚଲାଇ ଗୋବିନ୍ଦ ପଣ୍ଡାର
ବିଧବୀ କନ୍ତୁ ସମ୍ମରି ଥାଇନ ପଣ୍ଡାର ବିଧବୀ
ହୋଇଥାଏ ।

୨ । ସମ୍ବଦ୍ଧିତତ୍ତ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ
ତେଣାର ବକରମ ଲେଗା ହେଉଥିଲା । ବନ-
ଗ୍ରାମର ଅନୁରୂପ ହୋଇବି ଗ୍ରାମର ଏହି
ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ବର୍ଷର ଘୋଟିଏ ଧାଳିବାରୁ ବଜାର
ହେଉ ଅପରା ଶୃଙ୍ଖଳ ପରେ ଆହାରୁ ପର
ମହିମା ପ୍ରାଚୀନ ମଳ । ସାଗରର ସେଠାରେ
ଯହି ଶାନ୍ତ ଜଳର ଝଳା ଓ ଗହଣାବ ଉପାର୍କଜ୍ଞ
କରି ଦେଖିବୁ ଅସିଲା, ଏକ ଖାରୁ ଅନିବାରୁ

ଦୁଇର ପରିବୁ ଗଲା । ଥୁର କେଣେ ବର
ଦମ୍ପଥଙ୍ଗନ୍ତୁ ବି, ତାହାର ସୀ ମର ଧିବାଗୁ ଯେତୁ
ବିଶ୍ଵିଜା କିମ୍ବାକୁ କବଳ ହେଉ ଥିଲା
ଖେଟିର କବାହ କର ଧର୍ମବରା ବନ୍ଦବନ୍ତୁ
କୁଞ୍ଚିତ ହେଲୁବା ଯାଏ କାହିଁ ଅବୁଳ ହେଲେ
କୁଥୁରୁ ପଥରଲେ ବି ହୋଇଥାଏ ? ତା
ତୁମ୍ଭ ମାତ୍ର ଓ ଉର୍ବନ୍ତା ହୁହେଁ ନିଜରଲେ ମୁଁ
ପୁରୁଷଙ୍କ କବାହ ହୋଇଥାଏ, ସେହି କେବଳ
ବାବୁ ତୁମ୍ଭ ମୁଦ୍ରାଗୁ । କୁଞ୍ଚିତ ହୁତୁତ ହୋଇ

ପରି ବେଳୁ ଯାଇ । ଦ୍ୟାମରେ ସୁନ୍ଦରେ ଜାହାନ୍
ଦୁଷ୍ଟର ଦୁଷ୍ଟର ପରିବର୍ତ୍ତ କର ଦିଦାର ହୋଇଲା
ଅଛି ଜାହାର ସା ମର ହାଇଁ । କୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ
ମତ ମନ୍ତ୍ରର ଦେବ । କିମ୍ବା ଏହି ଭାବରେ
କାହିଁ ପିଲା ଦୁଷ୍ଟର କିନ୍ତୁରେ ଉପସ୍ଥିତହେଲା
ଦୁଷ୍ଟ କହୁଲେ କି ହୋଇଥାଏ ଯାବା । ଏଥର
କିମ୍ବା ନା, ମାତାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ, ଶାଶକେ
ଦିନହଜାର ଚାହା ବ୍ୟବ ବରାହ । ଅବେଳା
ପିଲାକୁ ଏଥର କାହିଁ ଜେବାରୁ ହେବ, ଅତିରି
ଶୁଣାବୁଗାହି ପଠାଇବାରୁ ହେବ, ନନ୍ଦବା
ମାର ଦରଖଣ୍ଡ ତାକୁ ନାହିଁ । ଦୁଷ୍ଟର କହିଲେ
ଦିବିଜାର ଏହା ଥାରେ ମିଳିଲେ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ
ପ୍ରେସ, ଏହି ମୈତରେ ଥାବୁଛି ହୋଇ ଥାକୁ
କରେ ପଠାଇ ଦେଲେ । କୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରୁ
କିମ୍ବା ମାତା କହିଲୁ ଯାଇ କହିଲେ
ଯ ଏହି କେତେ ଅଣିଥିବା ମାତା ମଧ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟ
ଦୁଷ୍ଟ ଘାଟ ଅଛୁଟାରେ ପ୍ରକଟ ବାହେ ମଦିରେ
ଗପି ହେବ ଲାଞ୍ଛିତ ଯା ଯାଏ କିମ୍ବାକ

ବୁଦ୍ଧ । ପ୍ରଥମରେ ଯେ ଅବଧିର ହେଉ, ପରେ

ପରା ତ ମହା ଦେଇ ପାଇ ତୁଳ ଗଲ ।
ପ୍ରମୁଖ କହି ଅରଦନ ପାଇ ଆର ଦିଶାକ
ଥାଇଲେ ନାହିଁ, କାହାକୁ ଗାଲି ଦେଇ କହି
ଦେଲେ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଧୁଗ୍ରାମ ଆହାରେ
ନାହାଏ କହିଥିଲା । ଏ ଅର ଜଠାର ଅଭିଜ ।

ମହାବୟକ୍ତି ଦିଲ୍ ଗନ୍ଧିଷ୍ଠମେଣୁ ଉତ୍ତେଷ୍ମାନ
ହାମ୍ରଙ୍କର ଦେବାନ୍ତ କଥଳା କାନ୍ଦହାପତ୍ର ପତ୍ର
ରେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ମିହାରୀଘର ଦିଲ୍
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଲା ଏ ଯହିରେ ଅତ୍ର ଶାଶକର
କେବେଳ ଉତ୍ସାହ ମୋଜାଯାଇ ତାହା ଜନ୍ମି-
ମେଳା ଉତ୍ସାହ ମନ୍ତ୍ରର ବଧାପଦ୍ଧତି । କାର୍ଯ୍ୟକାଳ
ଏହା ହିତପ ଚିକିତ୍ସା ଦେଖାରେ ।

ପୁନାନଗରର ପ୍ରକଟ ମାଛଫେରୀ ମିଳୁର
ନାନାମଧେନୀ ଅଧିକା ପୁଦକୁ ସିରର ସରବରୀ
ପରାଶ୍ରୀତେବା ଘାର ଉଂଗଲିକୁ ପଠାଉବାର
ମହେ ଦେଖିପୁରାନି ।

১৩৮

କୁଳବିହାର ନଗର କଷ୍ଟଖାଲୟ ।

ଏବାମାଧରଣକୁ ଛିତକର ଯାଉଥିଲ ବ
ଅଗମୀ ଚାଲୁଇମାର ଗା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମାର ଦଳ
ଏହି ବନ୍ଦମାରୁଷରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦଳ
ଧନ୍ୟାଳମ୍ ବଂସ୍ରୁଧିତ ହେବ । ବେଳେ ବନ୍ଦନା
ହାଶରେ ପିଣ୍ଡା ଦାଖିବ । ଆଜି ଦେମାନଙ୍କର
ଦେଇ ଉପରେ ଦୁଇ ରକ୍ତବାହୁ ହେବ ।

ପନ୍ଥ—ଗ୍ରାମବାଲ ଏହି ଆତାର ସଂଖ୍ୟା
ପରିଶ୍ରମ କଷମାମନର ଦେଇ— ୧ ମାତ୍ର
ସାହେଜାଠ୍ୟ ଅରା ଉଚ୍ଚତାରେ ଏହି ଆତା

ବ୍ୟାକ ପରିମାଣ କରିବାରେ ଯାଏନ୍ତିରେ ଶାଖାକାରୀ ହେଲା ।

५०३

ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷୁମାନଙ୍କୁ ଚରଣ ଦକ୍ଷକ ଦିଲ୍ଲୀରେ ୧୯୫୪

“ ঘূর্ণণোপাদকচার্টিং পত্র ”, “ প্রক্রিয়া
কৰা নথি কলা ”, “ প্রক্রিয়া

ମୁକୁ ଗମନରେ ଥାହିଁ „ „ ୧୯୫୪
ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ୧୯୫୫

“ আমরা প্রতিবেদন করি ১২৫৪
“ এবং পুনরাবৃত্তি করিব ১২৫০

ଏହି ଲିଖନ୍ତିଥିବା ବହର କୁଳ ଦର୍ଶାଇ
ଦାରୁ ମାତ୍ରପ୍ରକଟିକ୍ଷିତକାରୀଙ୍କ ସାମାଜିକରେ
ଯେତେ ମଧ୍ୟରେ ହିଂସା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四〇六

5554

ପାଇଁ ରଜ୍ଯ କର ସହିତ୍ ମରିଛା । ଗୁଣାଶ୍ଵର ଦିଲକ ସହିତ୍ ପାଇଁ ମନ୍ଦିର

ଅର୍ଥମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁଳି
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଣ୍ଡ ପେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟେ
ଗଢ଼ିବଳ ଘାର ଡାକମାସର ଟେକ୍ସର

ଗଜ ସନ୍ତୋଷର ଦର୍ଶାକାଳ ଅରମ୍ଭ ହେଲେ
କିନ୍ତୁ ଅବୟ ଏ କମରରେ ପ୍ରକୃତ ଦୂର
ହୋଇ ଥାଏଁ ହେଲା ଅକ୍ଷୟକୁ ଓ ସବୁ
ପରିଚ ଦୂର ଥରମ୍ଭ କୋଇଥାରୁ । କଞ୍ଚରେ
ଯପ୍ତ କମ କିମ୍ବର ଦିନ ହୋଇ ଥିଲା ହଜି
ଗଲାଟି କିନ୍ତୁ ନିର୍ଣ୍ଣାତି ଅବୟ ଥିଲାହୁଁ ।
ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବକୁଣିରେ ମଧ୍ୟ ପୀତଳ ହେ-
ଲାଯ ଲୋକମାନେ ଏ କର୍ଷର ଅବଧି ପୀତଳ
ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲାହୁଁ । ମଧ୍ୟରେ ସରର
କପେଣ୍ଠ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷୟ ଦୂର ହୋଇଥାରୁ
ହୋଇ ଥାଏଁ ଓ ମୁଖରେ ପଦାର୍ଥର ଉପରୀ
ତ୍ରୈଲ ଥରମ୍ଭ ହୋଇଥାର ମାତ୍ର ଏହାର
ଅଭ୍ୟାସର ଦିନର ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଯେତେବେଳେ
ଏହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଯାଏ ଜେବେ
ଏ କର୍ଷର ରମ୍ଭରେ ଅଗ୍ରନ୍ତିକାରୀ ହେବାର
ହୋଇଯାଇ ଥାଇବି ।

ବନ୍ଦତା ଚିହ୍ନର ସେଇ କୁ ୫୮ ମୟେ
ଏହେ ଗୋଟିଏ ଦେଶୀୟ ଜୀବଧାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନି
ଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣ୍ଡିତଙ୍କ । ଦେଶୀୟ ଜୀବଧାରୀଙ୍କ ନିର୍ମାଣରେ
ହତ୍ୱରେ ବଂଦିଯାମ ହେଉଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଶାର
କରସ୍ଥ ଜୀଳ ଓ ମୃତ ଧରୀରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ
ଦେଶୀୟ ଜୀବଧାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମେ ସହାଯାତ୍ମକରଣ
ପ୍ରସ୍ତୁତିକରନ ସମୟରେ ଅବଳମ୍ବନ କରି ଉପରେ
କୁସୁମ କର ଘାରକେ ଏ ଆମ୍ବାଜା କୁତାଖେ ଉପରେ

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଯେତେ ଅଧିକା ବ୍ୟକ୍ତି
ଜାହା ପଢିବ ନାହିଁ । ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଣ୍ଡ
ଦେବତା ଜାନିବା ଗଠନ ହୋଇ ବିଜୟଶ ହେଉ-
ଥିଲୁ ମୋଟିଲବାସିମାନେ ଏବଂଅଶାର ତାବ-
ଟିକଳ ଦେଇ ସଥ ରେଖିଲେ ତାନିବା ପାଇବେ
କାବୁ ଉନ୍ନୋଦିଶ୍ୱର ବେଳ ଏ ଅଷଧାଲଦ୍ଵାର
ମେନେଇର ହୋଇଥିବିଲୁ । ଅମ୍ବେଶାନେ ଏ
ସମ୍ମାନ ଅବଶ୍ୱି ହୋଇ ଆଶିଶ୍ୱ ଅନ୍ତର
ହେଲୁ ବାବିର ଏହାତ୍ମାର ମୋଟିର ଘରୀ ଅଭିଭ
ଦୃଶ୍ୱତ ହୋଇଥାଛି ଓ ଯେବେ ଉଚ୍ଚତ୍ତବ୍ୟ ଉପର
ବରଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଅନ୍ତିମାହ ହୃଦୟର
କଣ୍ଠ କରିବାପାଇବାର ବୌଦ୍ଧ ନିର୍ମିତ ।

ଦେଖିଥୁ ସଙ୍ଗାତିବନ୍ଧାରି ଯେହୁ ତୁରବନ୍ଧା
ହୋଇଅଛି ଜାହା କାହାରିନ୍ଦୁ ଅଧିକ ଜାହିଁ ।
ଏମନ୍ତ ତୁରବନ୍ଧାରୁ ଲଭ୍ୟକୁ ଯେ ସଙ୍ଗାତିବନ୍ଧୀ
ଯେ ବି ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ
ଜାହାପକ୍ଷ । ସାଧାରଣରେ ସଙ୍ଗାତିବନ୍ଧୀ ଉଚିତ
ମୋହର ବୃତ୍ତି ନିଶ୍ଚରେ ପରିଗଠିତ ହୋଇଅଛୁ
କ୍ଳେ ଯେଉଁ ଜାନେ ବହୁ ଅନେକଜାକ ଦସ୍ତି
ବେମାରେ ଜାହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏବିବ୍ୟା ଆଜ
ଜୁମ୍ବ ଥରି ଓ ଏହିଦ୍ୱରେ ଯେତେ ପ୍ଲାଟିନ
ମାତ୍ର ସଂକ୍ଷରେ ଲେମ ହୋଇଅଛୁ ତେବେ
ଜାହିବାର ଜେତିବ ଥାର ବର୍ତ୍ତମାନର ଲୋକଙ୍କ
ଜାର ମାତ୍ର ହୁଏ ଲାହିଁ । ଯାହା ଫେର କଲିବ-
ଜାହିବାର ଜୁହା ଦେଖାଇଗଲୁ ମୋତ୍ତନ ଠାରି

କେ ଜାହାଙ୍କ ଘର ବାବୁ ପୌରେନ୍ଦ୍ର ମୋହନ
ଠାକୁରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଧରଣ ସଙ୍ଗୀତହମ୍ବା ପୁଜାଲ୍ଲଦିନ
ଦେବାର ଉପାୟ କରିଦେଖିବେ ଶୋଭାଯତ୍ତ
ଏ ମହାଶୟମାଜେ ସଙ୍ଗୀତ ଅଧ୍ୟାପକ ବନ୍ଦୁ
ମେଦମୋହନ ଗୋପନୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସଙ୍ଗୀତ
ବିଷୟରେ ଅନେକ ମୁଦ୍ରା ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରକ
କରେଇ ଏକ ଅଧିକ ସହିତେ ନାଟ୍ୟମାଳା
ପ୍ରକୃତ କର ଜାତିକ ସଙ୍ଗୀତର ରଚି ଚକ୍ରାଂତି
ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟମ୍ଭ ଉଦ୍‌ଧରଣରେ ଗୋଟିଏ
ସଙ୍ଗୀତଚିତ୍ପଲକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରାପକ ଶୋଭାଯତ୍ତ
ସେଠାରେ ଶ୍ରାପାକେ ଦିନ ବ୍ୟୁତରେ ଶିଥା
ରହ କରନ୍ତି । ହନ୍ଦପ୍ରେଟ୍ ଅପରା ଅବଶିଷ୍ଟ
ହେଲ୍ ଯେ ପଞ୍ଚମାଂଶ ତା ଏହି ଉତ୍ସ ପଢିବାର
ଏ ବିଷୟକୁ ପ୍ରଥମ ବାହିକ ଉତ୍ସକ ହୋଇଥିଲା
ଓ ପରାମାରେ ଉତ୍ସାହୀ ଦେବା ସନ୍ଧମା-
ନ୍ଦନ୍ଦନ ପାପଗୋପିତ ଦାନ ଦେଇ । ପ୍ରକାଶାଳା-
କୃଷ୍ଣ ବାହାପୁର ଥାବୁ ପୌରେନ୍ଦ୍ର ମୋହନ
ଠାକୁର ଓ ଉତ୍ସଦେହତର ଉତ୍ତରୀ ପାହେଦ
ଉଷ୍ଣସ୍ଵରୁ ଲୁହୁଜୀଥାଏ ସଙ୍ଗୀତ ଉଦ୍‌ଧରଣ ଗୌ-
ରବ ଦାନା ଦେଇଥିଲେ । ସଙ୍ଗୀତବିଦୀର
ପୁନରଦ୍ୱାରା ଏବାମେ ଅମ୍ବେମାରେ ବିଷୟକ
ସ୍ଵର ପ୍ରାପନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛୁଁ ।
ଫର୍ମନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦିନପଦ୍ମ ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ସଙ୍ଗୀତବିଦୀର ଉତ୍ସଦ୍ୱାରା ପରାମାରେ ବାହା-
ରକୁ ପତ୍ରବାଲ୍ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ନା ।
ସେଠାରେ ଦେଇଲେମ ଅମ୍ବେମାର ଅଧିକ ବ୍ୟୁତ

ରେ ଶିକ୍ଷକ ରାଜୀ ନାଟ୍‌ଏପିଲ୍ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦରଖାର
ଦେଖାଯାଏ ଗାଁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସମ୍ମାନ ଦାତାଙ୍କୁ
କହି କାଣ୍ଡୁ ନାହିଁ କେବଳ କି ମିଥି ଦତ୍ତ
ପାତି କର ଶୁଦ୍ଧାବ ଗାଁଧାରରେ ହେଲା ।
ଯେବେ ଧନମାନେ ପେଣ୍ଡି କି କର ପ୍ରାଚୀନ
ମାସ୍ତୁଳସାରେ ଶୁଦ୍ଧ ରାଗ ଓ ତାବରେ ଗାଁଧାର
ଦରଖାରୁ ଦେଖାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଫନଗାଃ
ଏ ବିଦ୍ୟାର ଉଦ୍ଦିତ ଦୁଆନା । ଅନ୍ତରାଳାବଳୀକୁ
ଏ ବିଷ୍ଣୁଧୂରେ ଯତ୍ନବାହୁ ହେବାର ଉତ୍ତର ।

ପୁଣ୍ୟ ସାନ୍ତ୍ୟାଦା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ଶ୍ଵାନପୃଷ୍ଠିମାଦନ ପ୍ରା କବନ୍ଧାଥ ମହାପ୍ରକୁଳ ମା
ନ୍ଦରର ବିବିଶ୍ଵା ଉତ୍ତମଭୟ ହୋଇ ନାହିଁ
ସେଠି ପଲେଚୁଚିରମାହେବ ଯାଏଇଙ୍କ ପୂର୍ବିତ
ସତାଶେ ପୂର୍ବର ବୃକ୍ଷାଳ୍କ ବନ୍ଦଟକୁ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ପଠାଉଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବିମାଦନ ନିଜୀବର୍ମ ପାଦ
ସାର ମହାପ୍ରକୁଳ ମନ୍ତ୍ରକୁ ବିଜେ ବଗୁଳିବେ ତେ
କୁନ୍ତ କଳ ଏ ଏ ପ୍ରା ସମୟରେ ସବୁ ହୋଇ
ରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କିନ୍ତୁ
ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାର ପରିବ୍ରାନ୍ତ ବୈକଳ
କାଗଜରେ ରହିଥିଲା । କହୁଁ ଯେ ମୁକ୍ତାବକୁ
ଡ଼ବାଇ ଆବଶ ବର ସହିତ ବରାଇ ଦେଇ କୁଣ୍ଡଳ
ଲିପିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିନ୍ତୁ ଘଳ ହେଲା
ନାହିଁ । ମନ୍ଦରର ରହଗୁର ବନ ଯାଏମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣନ ପାଇଲେ ନାହିଁ ବିମା ମନ୍ଦିରର ମହା-
ପ୍ରାଦୁ କିମ୍ବ ଅଭିଭାବୁ ପ୍ରୟୋଗ ଯାଇଲେ
ନାହିଁ । କୁଣ୍ଡଳ ସବୁ ପାଦଗୁରେ ପଞ୍ଚ ରହିଥାଏନ୍ତି ।
ଏ ୧୫ ପା ସମୟରେ ପହଞ୍ଚ ହେଲା ପୂର୍ବାହୀର
ଏ ୧୫ ପାରେ ମାତ୍ର ବଢ଼ିଲା ଓ ଏ * ପାରୁ
ବିପକ୍ଷ ଶିତିର ବନ୍ଦାଟ ଫଟିଲା । ଏଥରେ ଯାଏଇ
କେବେଳ କିନ୍ତୁ ହେଲା ପାଠକମାନେ ବର୍ତ୍ତର
ବର୍ତ୍ତ ଏଥମୟ କିନ୍ତୁଙ୍ଗଲା ପାଇଁ ପରା ଦାଶୀ
ଅନ୍ତରୁ କାରଣ ସେ ନନ୍ଦରେ ପୁରୁଷଶ୍ରୀଶ୍ଵର ହେ-
ରଥକୁଣ୍ଡଳ । ମାତ୍ର ଗ୍ରାମ ଯାବାଲଗ ଓ ତାହାର
କର୍ମପୁରିମାନେ ଭଲ ନୁହନ୍ତି । ବର୍ମଣୀ ଭଲ
ହୋଇଥିଲେ ଗଜାହର କିନା ପ୍ରଥମା ନାହିଁ ।
ଦେଇକରି ଅମିନ ଯେଉଁ ବାହି ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡ
ତାହାଙ୍କର ପୁରୁଷକପଥ ଭଲ ନ ସୁବାର ପ୍ରହାର
ଅଛି । ଘର ସବକାନ୍ତ ବର୍ମରେ ଏଥର ରେବକଣ୍ଡ
ନିପକ୍ତ ଦରମା ଆଦୋ ତୁଳ ଅପର । ସେ
ଯାହା ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେଶନା କଣ୍ଠେ ଯେ
ନନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ଵଧାରଣ ବିଷୟରେ ଗବ୍ରାମେ-

ଶୁଣଇ କେତେବେଳେ ପରିମାଣରେ ହୃଦୟରେ
ବରବାର ଅବଶ୍ୟକ ବିଗେଷରେ ଯେହୁଲେ
କ୍ଷାନ୍ତା ନାବାଲିଙ୍ଗ ଥିବାର ହୌରସି କଥାରେ
ଜାହାନ୍ତି ବହି କୁହା ଯାଇନ ପାରେ । କିନ୍ତୁ
ବରବାର ପୁଲିରମାଜେ ହୋଇରେ ଯାଥରେ
ଉଷ୍ଣପୁର ଧାଇଁ ସେ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ବର ଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ କୋଣଯାଇ ନ ପାରେ । ଦେଇଲ ପଦ-
ଗୁରୁମାନେ ଯାଦିପ୍ରତ ଏବିଧାରୀତାରୁ ଦୂର-
ଏବ ତକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିନୁବ୍ସାରେ ଲଭ
କଲେ । ସମୟରେ ତାର ଫିଟିଥୁଲେ ଏ ଲୁହନା
ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତା । ଅମୂଳକର ପଦପ୍ରେ-
ରକ କେତେବେଳୁ ସେ କିମ୍ବକ୍ରିୟାହେବ
ନୃତ୍ୟ ଅସିଥିବାର ସେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦନ୍ତୋବସ୍ତୁ
କର ପାଇଲେ ନାହିଁ ତଥାତ ସାମାଜିକରେ
ହୃଦୟ କର ନାହାନ୍ତି ଉରମ ଚାପର ସେହୁକର
ପଦଳ ଅବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟକ ହେଲାଏ ଉଦ୍‌ଦିତକୁ
କିମ୍ବକ୍ରିୟାବେ । ଏବ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକରେ ଗାନ୍ଧୀ
ଦ୍ୱାରେ ଚାଲାଥିଲ ଗାନ୍ଧୀ ବେହି ବେଶ କରିଥିଲେ
ଏହିମୟରେ ମାତ୍ର ତଥାତ୍ମି ଜାହାନ୍ତି ରିର-
ପ୍ରାର ବରବାର ଜାହାର ବିଶ୍ୱ ଦେଇ ମାଟ୍ଟେ
ଦିଶୁ ଦେବାବେଳେ ସର୍ଥାର୍ଥ ବହୁଅଛନ୍ତି ଯେ
ମାତ୍ରବିପରୀକ୍ଷା ଯେବେ ଦେଇ ଅଭିନ୍ନ ଏତେ
ମୁକ୍ତି ଥାଇଁ ବିକଳପୁରେ ।

ଦୁଃଖାର୍ଥକେ ସମ୍ପେରକ ଲେଖିଥିଲୁ
ତି ଯେ ହୁବି ମୂରଷମାରୁ ତେବୁଜୀ ବଳେ-
କୁର ଥିବା ବନ୍ଦୁରେ ମନ୍ଦର ଜାତୀୟ-
ଧର କରୁଥିଲାଗୁ ସୁଲଭପେ ସତରାର୍ଥ୍ୟ
ଚଲୁଥିଲା ଦୁର୍ମାନ ଯେତେ ବିବେକାଶର
ନୂଜିର ସିରପ୍ରାଦାର ବାବୁ ମୂରିଧର୍ମି-ହଙ୍କୁ
ସେ କର ଦିଅଯାଏ ଜେବେ ଉତ୍ତମ ହେବ ।
ଆମେମାନେ ବମତରେ ଯୋଗିଥିଲା ।

କେବର ଫର୍ଜିତାରୀ ପରାମର୍ଶ

ଅଜନ୍ତା ପ୍ରାହ ହେଲୁ ବିଦୁଷେ ଆ
ପଦିବାରେ ସେକାଗୁର ପାଦନର ଅଛେବ ଉଥା
କରିବ ଦାବାର ଅଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବିଠବର
ସୋଟିଏ ସୁଖ ନାହିଁ । ତହୁଁର କାରଣ ଏହା
ବୋଥ କୁଟୁମ୍ବ ଯେ କୁଟୁମ୍ବ ମାଟିକ୍ରେଟ ମାନ
ଫର୍ମନସାହେବ ଅଛି ସୃଜନକ ସ୍ତଳେ ।
ଅଭିନ ଓ ରଧୀଯ ସେଇ ସଙ୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥାରେ
ସେ ଏ କିମ୍ବା ପରିଚାର ହେଲେ ତେଣୁକୁ
କରିବନ୍ତିବାହେବ ଆମାଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ୍ତ ହେଲେ
ପଥ୍ୟ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ମୋହାର୍ଦ୍ଦେଶେ କେ

ବିନ୍ଦୁ ଏଣିକି ଜାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଯେତ୍ରଥି
ପରିଚୟ ମିଳୁଆଛି ଉତ୍ତରମୁ ଦେଖାଯାଏ ମୋ
ବାହୁଦିନ ଗାସନ ଏତ୍ତରେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ।
କରିବନ୍ତିଆହେବ ତଣେ କଲ କରିବକର୍ତ୍ତା
ମନେହ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଏକ ମୋହଦମା
ଦେ ସେ ଯାଥାରେ ମନ୍ତ୍ରର ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବସନ୍ତ ଉତ୍ତରପାଇଁ ବହୁ ଶକନ୍ତ୍ୟ ହୋଇଲା
ପାରନ୍ତି କାରିବ ଅତ୍ଯାନ୍ତ ଥୋର ବିବ ଅଛି ?
ବିନ୍ଦୁ ପରିଚାଳନା ଦରଶାସ୍ତ୍ର ଶହର ବରଦା
ଦେଲେ ଏହାକର ବ୍ୟବହାରୁ ଦେଇ ଆମେ
ଲୁଚି ରହଇ ବହୁ କଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଅନୁମାନ କରିଥାଏଁ ସେ ଦରଶାସ୍ତ୍ର
କେବାକୁ ସେ ମୋହଦମା କାର୍ଯ୍ୟ କାନ ବରଦା
ନାହିଁ ଥୋର ଉତ୍ତରେ ମନ ଦରକୁ ନାହିଁ
ଅଥବା କିଂଥିଥିପରି ଦହରୁର ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦର ନ ପାରିବାର ମୋହଦମାର ମୂଳ କୁଡ଼ା
ରବାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । କେଁ
ମୋହଦମା କରିବାକୁ କାରିବ ହେଲେ ଯେ
ଅବଶ୍ୟକ ଥାମା ରହୁବ ନାହିଁ ଓ ତଥାଳ କଷ୍ଟେ
ପଦବୀ ବଳକାନର ଦାର ହେବ ଏହି ଦେଇ
ମାନ୍ତ୍ରିଜଟି ହେବ ଜାହା ସେ ତୁପୁଷ୍ଟତମ କରି
ପାଇ ନାହାନ୍ତି ବଢ଼ି ଯଥେତର ବର୍ଷ ଆଜାର ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥାଏଁ ସେ କରନ୍ତି ଯେତେ
ଫରିଦବାସୀ ମୋହଦମା ଅଗର ହୃଥିଲ ଉତ୍ତରମୁ
ଅନେବ ଥିଲାହ୍ୟ ହୋଇଗାଏ । ନାନା ହାତ୍ର
ନାହିଁ ଏତେ ମୋହଦମାର ଦରଶାସ୍ତ୍ର ଅଗରମୁ
ହୃଥିଲ ଓ ହେବେ ଦିତିଷ ପ୍ରକାରର ଅଗର
ଦହାହରର ପରିପ ହେବୋଟି କିମ୍ବେ ଲେଖିଥାଏଁ
ପାଠକମାନେ ଉତ୍ତର ନଥ୍ୟାନନ୍ଦାୟ ବିନ୍ଦୁ
ଜରନ୍ତି ।

ବନ୍ଦମୁକ୍ତ ସାର୍ପିତର ମାଲଙ୍ଗ କର ଦେଖିଲେ
ଥର ମାତର ତଳ ଦେଖାଇ ସାବମୁକ୍ତ ପ୍ରପତ୍ତ
ଭଦ୍ରାଜଳ ମାତର କାରଣ ପରିହାରେ କହିଲା
ବି କହି ବାଣୀ ସବାବେ ବନ୍ଦୟା ହେବାର
ତାହାର ଏକଥାରେ ଯାଏ ହୋଇ ଅଛି ମାନ୍ଦମ ଏହା
ଶୁଣି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ଯତେ ଘରବାନ୍ତ
କଥା ଅଧାରରେ କିମ୍ବା କର୍ମ ଧ୍ୟାନ
ମାତ୍ରପିତର ଶ୍ରୀର ଦେବ ।

ଅର ଏବ ମାତ୍ରିକ୍ର ଇତିହାସ ଦେଲେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ସେ ଧରିଥିବ କାହିଁରେ ପ୍ରେକାର
ଅଟିର ତ ଥାର ସେଇ ମାନ୍ଦିର ଉତ୍ସବ ଦେଲେ
ଯାହିଁ । ପରିମା କିମ୍ବାକାଳୀନ ପ୍ରେକାର

ଶୁଣିବାକୁ ଦସି ହାହାନ୍ତି ଏହା କହ ଦିଇଲେ ଏ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।

ଏକବ୍ୟକ୍ତି କହୁଣିବ ଗାହାର ସଇଲୁ ଛରେ
ଶୁଣିଷା ଦେବାର ଶୁଣିଷାର ସେ ଉଚ୍ଚ ନେବଳୁ
ତଳାର ଏହୁସ ଅବରଶ ବାହୁକ କରିଥିଲୁ
ପରାମରଶ ସେ କହିଯା ତର ଗାହାର ମାତ୍ର
ମାରିଲ ଗାହାର ବରଣୀପୁ ଏହ ଦେବରେ
ଅଗାମ ଦେଖ ତ ସେବେ ଦିବଶୁଦ୍ଧାଶ
ଏହା ଗାହା ସଇରେ ଯାଇ କହିଯା ତରବ
ତେବେ ସେ ମାତ୍ରଣାରିଲେ ଯୁଧା ଗାହାର
ଶହର ଶାଯାଇ ନ ଧାରେ !

କବେ ତିଲାକୁ ଦେବୁ ମାରିବାକୁ ସେ ଯାଇ
ଦିଲାମୁ ଦେଲା । ଦାହିମ ଭାବାକୁ ନିଷଳରେ
ଦେଇ ପ୍ରଥମେ ଘରରେ ଗୋଟିର ଏଠାକୁ
ଅସିବାକୁ କଥର ହେଲା । ସେ କହି
ରଜ ଉଚ୍ଚରମେଇ ପାଇଲ ମାହି ତହିରେ
ଭାବାକୁ ପରିରମେ ଗୋବାର ମାତା ଅଛି ବ
ଜାହିଁ ଯତ୍ତ ପରି କହିଲ କି ଭାବାର ମାତା
ଅଛି ତହିଁ ବୁଦ୍ଧମ ହେଲ ସେ ମାତା କହିଟମେ
କାଳଗ କରା ।

ତମେ, କୃଷ୍ଣ ଦିମ୍ବା ଫଳଦେହ ପେରେ
ଅପରାଧ କୁଆର ସେ ସବୁ ପ୍ରାୟ ଅଗ୍ରାହି
ଦୋହରାଏ ଭାରତ ପଞ୍ଜାବ କମିଶ ଗୋ-
ଦ୍ରୋ ଓ କରନ୍ଦ ନମ୍ବର କବୁଧାର ନାହିଁ ।

ଅବ କେତେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ମୋବ
ଜିବାବ ଦୟାର ଅର୍ଥକୁ ଏମାନେ ମୋପଳିଲେ
କର ଗୁଡ଼କର ଖରଚାକ ମାନର ବରବା
ସଙ୍ଗରେ କଟକୁ ଆସି ବିଠାଇ ଲେଖାଇ ଓ
ମାତ୍ରାର ଫେଣିଛା କର ଦରଖାସ୍ତ କଟକୁ ମାତ୍ର
ତାହା ଶୁଣିବାରେ ଅନେକ ଦିଲମ୍ବ ହୁଅଛି
ସୁରକ୍ଷା ଜାରିବାର୍ତ୍ତା ଧରିଲେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ପଳାଇଯାଏ ।

ଅଭାବରେ ଦିନମୁଁ କି ନେତା ବସ୍ତୁ
ରେ ପାଇଁ ଏବ ଅଛିଲ ହୋଇଥି କିମ୍ବା
ହୋଇ ଜାଇଁ । ଆମ୍ବେଳାମେ ବନ୍ଧୁର କିମ୍ବା
ଯେ ଅଧ୍ୟକ ଅପିଲ ହେବାର ଉଚିତ ଅଛି ।
ଜାହା ହେଲେ ତୁମ ସଂଗ୍ରାମର ହୋଇ ସିବ
ମାତ୍ର ଅପିଲ ଦରବାରୁ ହେବେ ମୋହର ବଳ-
ଶାବ । ପୁଅମେ ମାଜଣାର ପ୍ରଥମାର ପାଇବା
ଆମାରେ ଘରକଳାଧାରୁ ଥିବ ଦୂରକା ଥିବେ
କ୍ଷେତ୍ର କଲା । ଦିନକାଟ କାମକୁଳ ହେବାରେ
ଆଗା କରିମାନାଳ ହେଲ । ମାଜଣାର

କରମାନା ଦେଲା ଉତ୍ତାର ଆଉ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁ
କରିବାର ବାହାର ପତ୍ର ବଳିବ ?

ଶ୍ରୀ ରାଜବିନ୍ଦୁଚନ୍ଦ୍ର

ଏମାଗାୟୁ ଅଛକୁ ମା ୨ ସ ହେଲା
ଏକିର କରେବୁର ମାଟ୍ଟେଣ୍ଡ ନିୟନ୍ତ୍ର
ଦୋରଥେକୁ ଓ ଯେପ୍ରଭାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା
କାହା ଯହିରକୁ ଅମେ ମାନେ ତଥ ସାହିତ୍ୟ
ଥିବ ବ୍ୟକ୍ତି କର ଥିଲୁ ଅବସରର ବିଜ୍ଞାପନରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହାଁ । ବିନ୍ଦୁ ଦେଶମାନେ
ଯେ ଏହିର କାହାଙ୍କର ଗର୍ଭ ବିଶେଷନିଷେ
ସହିତରେ ଲାଗିରହିଥାଏନ୍ତି । ଓ କରିପ୍ରକାଶିତ
ଉଳଳଘୁଷରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଥିର ବୋଖ ହୁଅଇ ଯେ କାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ-
ପ୍ରତି ବେହି ହୃଦୟ ଲାହାନ୍ତି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଉତ୍ତ୍ରେଣ କର ଲୋକେ ରହିଥିଲୁ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ।
ଏକ ହାତମାରେ ଏକଦିନରେ ଲୋକର
ଅଧିକାର ତେଜିର ଭବମାନ ଭବିଷ୍ୟ ହେବା
ପରିଷାରରେ ଏକିର କଳିତିର କରିବା ମନ-
ଧିରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ଏଥିର ପାଠକମାନେ
ଏମନ୍ତ ବୁଝିବେ ନାହିଁ ଯେ ତୁମରହିବିଜ୍ଞାନ
ପରିଚାର ସହିତ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞନିଃବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟ-
ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣେ ଯୋଗିବ ଆହୁରି କେବେବେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ-
ରେ କାହା ମନତା ଦେଖାଯାଏ । ତୁମରୁଗାନେବେ
ତେ ବନ୍ଦୁରେ କାହାଙ୍କ ଅଖାନ୍ତି ହାତମାର ଏ
ଅମରମାନେ ଯେମନ୍ତ ଧରାଇତି ଓ ବିରକ୍ତ
କରେ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞନିଃବିଜ୍ଞାନରେ ବୁନ୍ଦୁରେ ମଧ୍ୟ
ପରି ପରି ଯାଏନ୍ତି । କରିବାର କେବଳ ବାବୁ
ମାନନୀୟରକାର ଏକ ବୋମନବାରିଠାର ଉପରେ
ଦେଖେ ତେ କହିବା କଥାହିର ଉପରେ
ଲେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କେଜେବୁର ଉପୁରୀ ଦିଅନ୍ତେ
ନେହି ନାହିଁ । କରିବର କର୍ମ ମୂଳନ ଯେମନ୍ତ
କୁଇ କରିମନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଗୋରକ୍ଷି ପୁରିବାର
ମୂଳ ନୂହର ଏକ କର କଲେବ୍ରାର ଯେବେ
ପରି ଅଖାନ୍ତି ବରମରିବା ଅରମଣ୍ୟ ଶାନ୍ତ
କରିବେ କହିବେ କହିବେ କହିବେ
କାହାର ପାଖ ନାହିଁ । ତଥାର ଗୋଟିଏ କଥା
ଆମ୍ବାନକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣାଯାଏ । ଏହି
ପରିଚାରରେ ପୁଣ୍ୟ କାଳିମଳ ଅମଳକେ କର-
ିପ୍ରେ କର୍ମ କର ପ୍ରଗଣ୍ୟପଦ ପାଇ ଅବହି
ଯେବେ କାହା କୁଟେ କରିବେ କହାନ୍ତି
ବିରାମ ହୋଇ ଯେ ଯକ୍ଷନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାନେ ଅନ୍ୟପୂର୍ବ ଦୋର କାହିଁବ ପରାମର

ହେଲ ? ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନାବେକୁ ମନରେ ଏପଣ-
ଦିଶ୍ୟାସ ଦେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ବୃତ୍ତଧର୍ମ ଯେ
ସେ ପୂର୍ବ ହାତମଙ୍ଗପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟଶମ ନୁହନ୍ତି ।
ଉପସ୍ଥିତ ଅମଳ ଦେବ ହାତମ କର୍ମ କଲେ
ଯେବେ ପ୍ରସଂଗ କୁଞ୍ଚ କେବେ ଅକ୍ଷରଣ୍ୟ
ଅମଳ ଦେବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅନ୍ତର ପ୍ରଣାଟ-
ିନ୍ୟ ସଦେହ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନାବେକ ଜୀବନ
ଲୋକ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭ ନ କରିଥିବାର କାର୍ଯ୍ୟ
କଲିବାରେ ବ୍ୟାପକ ହେଉଥିବ ଏବଂ ବାକାର
କଲେ ସେ ଭାବାକ୍ଷ ଅଖଳ ଅମଳ ପ୍ରଭୁରଙ୍ଗ
ବୋଷା କରି ନ ଥାଇଛି । ଏହାଦୟ ବିଦେଶନା
କରି ଅଭିଜ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ “ଜୀବ
ନ ଜାଣି ବାଟୁର ଦୋଷ” ଭାବୀ ଭବ୍ୟ
ଦେଉଥାଏ । ଦେବଳ ଉଦୟ ବାହିଦ ଯେଉଁ
ମାତେ ବିଚରଣରେ ଏହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଫୁଲକା
ଦେଉଥାଏ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସ କାହିଁ ଅଭିଜ୍ୟ
ଯେ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନାବେକ କର୍ମମାନ ଯେଉଁ କାହିଁ
ନାହିଁ କରିବାକି ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ଅମଳ ଶାଶ୍ଵତ
ଥା ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଭାବାକ୍ଷପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା କର ଦେବ । ଭାବାକ୍ଷର ସମ୍ମାନ ପଠି
ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକ କାର୍ଯ୍ୟର କଥା ଲେଖୁଥିବ ସିଦ୍ଧାତ
ପୂର୍ବେ ସେମରୁ କର୍ମ ଅମଳମାନେ ସିରପ୍ରା-
ରେ କରୁଥିଲେ ଏବେ ଭାବା ମେଘଲ ଉପରେ
ହେଉଥାଏ । ଭାଗଜପଦମଧ୍ୟ ମିଥିଲରେ ହାତମ-
କ ବାଶାକରେ ରେତଖୁମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୃଥର ଓ
ରେତଖୁମରେ ଆପେ ଦିନ ଲେଖୁଥିବ ସେ କାହିଁ
କରି ଭାବମ ଅନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଥାରୁ ହାତୁ,
ଏହି ଅନ୍ତରକ ହୃଥର ସେ ବାହେବ କୌ-
ଣ୍ଡି ଅମଳକୁ ଦିଶ୍ୟାସ କରିବ କାହିଁ । କରୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ଆପେ କରିବେ ଏହି ଭାଗକ ଅପରାଧ
କରେ ରକ୍ତବେଦ ଏବରେ ଯେନକୁ ବହକରେ
ବୀବ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଭାବା ଅନ୍ତରକରେ ତଣା
ଏ କାନ୍ତିବରେ ଏଥରେ ଏହି ଧଳ ହୋଇ
ଏ ସେ ବାହେବକ ବୋତିଷୁରା ଏହି ମହା-
କାଣା ଦୋଇଥାଏ ।

ତେଜ୍ୟାଶାଗଜ ଉପରେ ଲାକୁଳ ଜୋଲସା
ଲାଙ୍ଗ ନ ଦେଲେ ସାହେବ ଛାଁରେ କାହିଁ
କାହିଁ ମେନେ ନାହିଁ କିମା ଦେଖିବା ସୁଧା କଥି-
ନାହିଁ ଅନେକ କାଗଜ ଦଳିବା ତେଜ୍ୟା
ବଜମା ହୃଦୟ । ଏକବୀ ଦୋଷ ହୃଦୟ
ହେବ ତେଜ୍ୟା କରି ଜାଣି ନାହିଁ ମୋହରେ
ଲୋ ଅନ୍ନମାନେ କାଗଜରେ ବଜଲେବୁବେ

ଓ ଅଛି ଏକ ମୃଖ୍ୟାଳିଦେବେ ଏହିଥି ପଞ୍ଚା ଦରତ୍ତ
ଧୂକଳୀ ଧାମଗୁଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆହାଜକ ଅନ୍ତିମାଧ୍ୟ
ଶୁଭାର ଏଥୁବୁ ମନ୍ତ୍ର ତଣା ଯାଉଥିଲୁ । ଏଥର
ମୋରାମା ଲେଖିବା ଉଚ୍ଚତମ୍ ଦରତ୍ତବାରେ ଉଚ୍ଚ-
ଦିନ୍ଦୁ ଅନ୍ତର୍ଧିତ ପରିଷମ ସତର୍କ ଓ ଜନ୍ମଧାର
ପରିତ ବାର୍ଷିକ ବିବାହରେ ବଳମ ଘରିଲା

ବିଷୟ ବିନୋଧର ମହିଳାପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦ ଜ ରତ୍ନ
ଚ ସାମାନ୍ୟ କମନ୍ସଲ୍ ସକଳ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହେବ
ଅଭିଷେଷ ଅନ୍ତିଗୁଣର ପ୍ରକାଶ ଦିଇଛି । ଥାବଧା-
ନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତ ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଗୋଟିଏ ମହିଳା ଗର୍ବ
ଯାଇ ପଦେବ ହାହୁ କିନ୍ତୁ ପାମାକ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନୁର୍ଥକ ସାବଧାନତା ପ୍ରକାଶ ଦିଇ ବିଶେଷ
ଦେଖାବ ଭାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧୀନ ଲୁଗାଇ ଓ ଜହାନ-
ସାର୍ତ୍ତ ନହିଁବିନ୍ଦମ ସଜ ପଢ଼ିବାକୁ

ପର୍ବତୀର୍ଥେ ମୀତ୍ର ପାଞ୍ଜନେବାଳ ପାହେବ
ଏହି କିମ୍ବୁ ହୋଇ ଦୟାପୁ ଲଭିବାର ଅମନ୍ତରୀ
ଏବଧରେ ନିବନ୍ଧରେ ଅଚାର ଭବନୀ ଜାତ
ପକୁ ଅମନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଧରେ ହେବାର ଆବ-
ଶ୍ୱର ସୁରଗଂ ଏହି ଭାବିବାର ବାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବା
କାଳରେ ଅପରି ଭାବିବାର ଅମନ୍ତରମାତ୍ରର
ନିବନ୍ଧନେ ତୁତା ହୋଇ ଭବ ଦେଖାଯାଇଁ ଏବେ
ତାହାଙ୍କିରେ ପର୍ବତୀର୍ଥମ ଅପରିହାତ ।

ବହୁତର ଅଜ ହେଲେ କମାଳରେ ଦିନ-
ଶାତ୍ରୀରେ ଓ ସେବନାଟି ଅନ୍ଧାରରେ କଲେ
କରିବନ୍ତମାତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର
କୁଅଳ ସନ୍ଦରଭରେ କୁଣ୍ଡମାରିଥାରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଫଳମୂଳ ଦେବବୋଲି ଅପାର କୁହ କୁହ କାର୍ଯ୍ୟର
ଅମଲର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ଦରଶ ଏ
ଅମଲମାତ୍ରେ ଆଜ ଓ ଦୟାପୁ ହେଲେ ଘରୁକ
ଫଳମୂଳ ଓ ଅନ୍ଧାର କୁଣ୍ଡର ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାନ-
ନ ପରଦର୍ଶନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତଃ ଯତ୍ତରୁହିବାର କମାଳ-
ଆଜରଙ୍ଗରକୁ ଦେଇଥାରୁ ମୁଖର ଥିଲେ ମାତ୍ରେ
ଉପରିଲାଲ କଥାପକୁ କ କହ ଆଜ ହୋଇ
ଆଜରେ ଆଜି ।

ସାଧ୍ୟା ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ଷିକୀ ।

ଏ କବିତା ଦେଖିଲୁ କହିପର କହିଲୁ ତମ-
ଶ୍ଵରର ମନ୍ଦିର ଏକର ସଜେବ ତସ୍ତୁ
ହେବାକୁ ପାହେଇବ କିମ୍ବାକୁ ପାହେଇବ ଅଛନ୍ତି
କି ଏ କବିତା କବି କେ ଦେଯାଇଥାଏନ୍ତି କିମ୍ବା କବି
ଅଛନ୍ତି । ଏ କବିତା ସମ୍ମାନ ଦେଖିଲେହାନ୍ତିର

ତିକ୍ଷା ଦର୍ଶାନ ଅଛି ଅଛନ୍ତି, ସତରାଂ ଦର୍ଶାନ
ଗଲେ ଏହାଙ୍କ ସର୍ବତ୍ର କିମ୍ବା ମିଳିବ ।

ଭଲ ହତ୍ଯାକରେ ଯେଉଁ ପୁର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ମୋଦିମାର ସଂହାର କେତ୍ରଶର୍ମ ଜହାନ ମାତ୍ର
ସମ୍ମର୍ମଳ ଶୌଭିଷ୍ଣ୍ଵ ମୋଦିମାରେ ଜାମାନ ସା
ମହତ ବାଧୁଣର ପର୍ମ କରିଥିବା ଅପର୍ମ୍ଭ
ଅଗମି ଉପରେ ପ୍ରମାଣିତ କେବାର ସେ ଜାମାନ
ପାଇ ଥିଲା ଏ ମୋଦିମାରେ କହିବ ଅହ
କିଛିର କିମ୍ବାଲ ଫାକୁ କରିବାକୁ କାହା
ମାରୀ ସମ୍ମ ତୋମାରବିନ କେତେଥିଲେ
ଏ ପଞ୍ଚକରେ ଓ ମୋଦିମା ପଞ୍ଚକରେ
ହାମେ ହେବେଇ ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛିଲା
ପ୍ରାନ୍ତର କେବୁ ଏ ହତ୍ଯାକରେ ନ କେବେ
ଅଗମିକ ଏହି କାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଳେଖାଦେବ ଅବ୍ୟ ବାଲେପୁଣ୍ଡି
ଯାଧି କରିବେ ଘଜାମୀ ଯୋଗମାରାତ୍ର ସେ
ଠାରେ ଦୌନ୍ ଅର୍ଜନ୍ ହେବ ଓ ମାହେବପ୍ରାଣ
ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରେ ଘେର ଅମିତେ ।

କାଳ କଣେ ବନ୍ଦମାରୀ ଦୟାରେ ସିକି
ପରିଷଦ୍ୟ ପଢ଼ୁଥାହେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ଯାଇଲୁ
ଏହାକି ଦାନ ଦାନ ଦୂରଦୂରାଥ ଦେଇ ଯାଇଲୁ
ମାରେ ୧୦ ଡରା ଗ୍ରାହୀ ଥିଲେ କହି ମଧ୍ୟର
କ ୧୦ ଏ ଘରୁଙ୍ଗୋପର୍ବ୍ର ହୋଇ ଆହୁର
ବୁଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରାଚୁ ଯଜ୍ଞକାରୀ ଲଳାଦୁର୍ବାରେ ଛାଇଲୁ
କାଳିରାହେ ପରିଷଦ୍ୟ ପାଠ ଥାଏ ଶାରୀ ।

ପୁରୁଷ ନିରୋଧେ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ । କିନ୍ତୁ କୁଞ୍ଜାର ଦେଇ କହିବ କୋରିବାରେ
କେତୀବେ କଥା ମାଛ ମହ ଏଥିବାର କହେ
ହେତୁ ଉନ୍ନତିକାଳ ଦେଖାଇବା । ସେ ମାତ୍ର
୧୦ ଦାଇ ଲମ୍ବ ଓ ୫୦ ଲାଙ୍ଘ ଉଚ୍ଚତା । କେ
ଥିବା ଗୋଟିଏ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ହେଲାମେ କି
ହିଲେ ବୟ ଉଚ୍ଚତାମାତ୍ର କାହା କରିବେ ତୁଆ
ବନ୍ଦମୁହଁରେ ସେ ମାଛ ଆହି ନକ୍ତ କରାଇବେ
ପଦିକୁ ହେଲ କମ୍ବ ତୁଆର ପନ୍ଥିମାର ତେ
ବନ୍ଦମୁହଁ କାହାରି କାହାର କଳ ତାହା
ଅଛି ହେଲାର ମରାଯାଇ । ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ବନ୍ଦ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଅବେଳା ଅଛନ୍ତି ।

ମୁହାରବତରଦରଦ୍ୱା ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ହେଲୁ କିମ୍ବା
ବନ୍ଦେତରେ ପରିଦ୍ୱାରା ହାମରେ ଏକବିନ୍ଦୀ
ଅଧିକ ମୁହାରବା ହେବିଛ ଅଧିକର ବଳ
ଅଛି । ସେ କଥାରେ ଏହେ ଜ୍ଞାନ ଯେ କାହାର
ବନ୍ଦେତରାକୁ ତିରା ଉପରାକୁ କାହାର ଦେଇବ
କୁଆଣ ଆଜି ଯେତି ଅଛେ । ସମ୍ମାନ ଓ ଆଜି

ଜନ୍ମାବୁ ହଜେ ଅପରାନ ମଜା କରିଥିଲୁ ।
ମାଟେଣ୍ଟୁ ଏବାର ଏବବର୍ଗ କାଳବାର ଯତ୍ନ
ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଆହାର ଦୂର୍ଭଗୀ ସ୍ଥା ଏମନ୍ତ
ଘରକୁଆ ଯେ ସମ୍ଭବ କଠିନ କରୁଣ ମୁକ୍ତ
କରିବା ପାଇଁ ମାଟେଣ୍ଟୁ କଣ କରାଯାଇଲେ
ପ୍ରାଣଦା କଲା । ହାସୁ । ଏବର ସ୍ଥା ଦେଇ
ଅପରାନ୍ଧର ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବକ ପରା ହସୁ ଥିଲା ।

ଏହଙ୍କର ଅନ୍ତରୀ ମାଜାର ଦୁଃଖୀ ଦେଖି
ଗାହା ମୁଣ୍ଡଲେ ଏହଙ୍କର ମାଜ କୁଆନେ
ପରାଇ ଦେଇଥିଲା । ଗାହା ଉପରେ ଅପରମ
ପ୍ରମାଣ ହେବାର ପ୍ରାଣଦୟୁମ୍ବ ଧରି ଦୋଳି
ଥିଲା । ମନାବରୀ ମାଜର ଦେଲେ ଗାହା
ଗାହା ପଥ ଯାଏ ମା ।

卷之三

ଅକାମୀ ଜା ୨୦ ରୁହ କୁଳମାତ୍ର ଖୋଲିବାକୁ
ରୁହି ଏଣ୍ ଟିକା ସାଧୁରେ ଅବସ୍ଥା ଗ୍ରିହ-
କୁଳମତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶକାରୀ ଜୀବିତ ବାବୁ ଯେ
ପୋକିବାକ୍ଷେ ଗୁଡ଼ “କୁଳମାତ୍ର” ଏହି କର-
ଯତେ କୋଣିଏ ନବଜା ଦେବେ । ଦେବ ।

ଫୁଲ } ଶିଖିନାଥ କଟ୍ଟାଣ
ଛା ଏହି ରମେ ଦୂର } ଅର୍ପଣ
ଦୂର ଧାରାକ ସାଲ }

ପେହେନ୍ତି ଏହି କରୁଣ ମାର ତା ଗା ରଖି
ଲେବୁ ପରିଚାର ଦେଇ ପାଇବାକୁ ସମୟରେ
ଦାରୁହାତୀ ଦିଲ୍ଲି ମଧ୍ୟରେ ସରହାରୁ ବାଦରହାରୀ
କଣଥରୁ, ଜଙ୍ଗା ଅବୋ ଫୁଲକା କାଳ, ପୁରୁଷ
ଏ ବଢ଼, ଦିଲ୍ଲେତା, ମୋହର କାଠ ଓ ବରଷା
ଥୁମ୍ବ ଏ ମାତ୍ର ଜରୁମ ଦତ୍ତନ ଯେ ତେହି ବନ୍ଦି
ଜନ୍ମ କରିମମାନଙ୍କୁ ହେବାରୁ ବାଜା କରୁଥିବେ
ଯେମାନେ ଯାଇଁ ବନ୍ଦିପତି ସମୟରେ ହାତର
ଥୋର କରୁମ ପରିଦ ବରହେ କରୁ କହି କାହିଁ
ତାର ଦେହରାଗି ଦେଖି ପତ୍ରବ ନ ଦେଲେ ମାନ
ଶତ ନ ହେବ ।

୧୦୩

ବାର କେବିମୋହନ ଦୋଷ ଶକ୍ତି ବରଣୀ ୫୧୫

ଏହୁ ଉତ୍ସବକାରୀ ପଦବ କରିବ ଫର୍ମା-
ଦିଲ୍ଲୀର ବନ୍ଦରଗୁଡ଼ିକରେ ଯାଇବାକୁମୁଖେ
ପଢିଲ ତେ ପରିଷ୍ଠବ ହେଉ ।

ପ୍ରଦୀପ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭

କାର୍ଯ୍ୟର କହ ସମ୍ପଦଗମନିତା । ମୁଁ ଅଣାଇ ଦୀର୍ଘକ ସମ୍ପଦାଙ୍କ ମାଲ ଗଛବାର

{ ଅଶ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୧୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୫
ମଧ୍ୟବଳୀ ଯାଇ ପାଇମାନ୍ଦିଲ ୧୫୫୫ }

ପର କୃଧବାର ବିଟକ ନର୍ମଦାର ସୁଲଭ
ଶାର୍ଣ୍ଣତ ଘରଜୋଷିତ ଦାନ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲା !
ଜୀବବାରୀ ଏହାରୁ ଫ୍ରେଡବିଷ୍ଟିବ୍ ନିରାଶ
ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିକ୍ଷେ ଅଭିଭୂତ ହେବ ମାତ୍ର
ଅପ୍ରତିକ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ପ୍ରମାଦ-
ମାନ୍ଦଳର ସରତାର ଏଥର ପବଲୁ ନିଜାନ୍ତି
ପ୍ରାନ ଦୋଖିଗାରୁ ହେବ । ଝାଂଗକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ ବିନ୍ଦୁର ପାହେବ ଓ ନେହି ପାହେବ
ଓ ଦେଖୋୟବୁ ମଧ୍ୟରେ କ ୨ ମାତ୍ର ଥିଲେ ।
ଯାରା ଦେହ ସରର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ କିମ୍ବା
ହିତ ହେଲା । ପୁରୁଷ ବିଭବ ଉତ୍ତାରୁ ଶିଶ୍ମା-
ଟଳ ଶୁନକଣୀ ଗାନ ରହାଦି ଅନେକ ପାଠ
କଲେ ଓ ପୂର୍ବ ଚିନିଗୁରୁ ଗନ୍ଧ ଓ ସବ୍ୟ ନୂରକ
ରହନା ମାତ୍ର ପାଠ ହେଲା । ଜହାଁରେ ସର୍ବଦ-
ମାରେ ବଜ ପଲୋଷ ବେଲେ ଓ ନର୍ମଦାର
କଢିଯାଇପୁର ଶିଶ୍ମାର୍ଯ୍ୟ ଉନ୍ନମସିଷେ ଶୁନକାର
ପ୍ରକାର ହେଲା । ପାଥୁର ନର୍ମଦାର ପାହେବ
ନର୍ମଦାରେ ଓ ବାବୁ କାଳିପବ ବାନ୍ଦ୍ୟା ଓଜି-
ମାରେ ଦକ୍ଷାର ରହିଲେ ।

ଶରୀରକାର କାନ୍ଦୁ ଅମେବ ନାଥ ବୁଝି
ଏହି ସହାଇଦୂର ଦିଦାମହଲ କୋଠାରେ ବୁଝି
ମାତ୍ର ବିଷବୃତ୍ତ କୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦାନ
ପରିଥିଲେ । ଏହି ଜାହାଜର ଫେର କରୁଣା,
ଏହା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଅମେବ ରୋହ ଅଧିଥିଲେ ।
କଳା ରାତି ଆଜି ଖର୍ବ, ପ୍ରାୟ ଦୂରବନ୍ଧୁ ରୋହ

କେବାକୁ ଶ୍ଵରିଥିଲୁ ତେ ଜାହା ଶ୍ଵରିନ୍ଦ୍ରି ସୁନ୍ଦର
ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରୋଗାମାନେ ପୂର୍ବେ ଯେଦିନ୍ତି
ବହାଙ୍ଗ କଥା ଶୁଣି ଅନ୍ଧର କୋଇଥିଲେ
ଏଥର ମୟ ପେହିତ୍ୟ ହେଲେ । ଧାମେମାନେ
ଜାହାଙ୍ଗ କଥା ଶୁଣି କଣିକା ଯେ ଯେ ଥର୍ମ
ବନ୍ଦମ୍ବରେ ଅନେକ ପାତ୍ର ଅନ୍ଧରୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି
ଓ ରୁରତବର୍ଷରେ ଯେତ୍ରପେ ପ୍ରଥମେ ଥର୍ମର
ନୃତ୍ୟ ଓ କନ୍ଦରାଚ କହିଲା ହେଲା ପଦ୍ମ
ଭ୍ରମେ ପର୍ଯ୍ୟାନେତିନା ଉଚି ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।
କେବି ଭ୍ରମନାଥ ପୁରାଣ ଜାହାର ପାଇ ମର୍ମ
ହେ ପୁନରଭ୍ରମେ ବନ୍ଧୁଷ ବଲେ ଓ କୁଞ୍ଚିତମାତ୍ର
ତେବେପେ ପ୍ରାୟଜ ହେଲା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାର
ଅବସ୍ଥା ଯେତ୍ରପେ ହେଉଥିଲା ଏହା ମୟ ତତ୍ତ୍ଵ-
ନୃତ୍ୟ ବୁଝାଇ କହିଲେ । ଯେତେ ଅମୁମାନ-
କାର ଅବକାଶ ହେବ ତେବେ ଅଗାମା ପଢା-
ହରେ ବନ୍ଧୁଜାର ପାଇ କଥାମାତ୍ର ପାଠକି
ଜଣାଇବାକୁ ।

କୃତ ମାଉଳକମିଶିର ଗଣ ଅସୁବେଳନରେ
କାନ୍ତୁ କାଳାପଦ ବନ୍ଦେଖାଗ୍ରାୟୁଁ ଉଚ୍ଚ କମିଶିର
ସହିକାରୀ ସର୍ବଧରି ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବ ସର୍ବଧରି ମାର୍ଜନ୍ତ୍ରେ ଆହେବ
ଏଥରେ ସମ୍ମତ ହ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅସୁବାଙ୍ଗ
ସର୍ବଧରି ମରି ହେବାଗ୍ରା ଆହାନକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କିଛି ଚଲିଲା ନାହିଁ । ଦେଖାୟ ଲେବ ଜଣେ
ସହିକାରୀ ସର୍ବଧରି ହେବାର ଆମ୍ବୋନେ

ଅଛେନ୍ତି ଅଛୁଁ ଓ ଜରାଯା ହିଥାରେ ଯେ ଏକ-
ଜର ଶୋଣିପାଇଁ ସରଗାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ କି ଥିବାର
ଅଧିକ ପରମାଣୁରେ ମିଳନିଷିଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି
ମନୋମୋହାଗୀ ହୋଇ ଯେତେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ତହୁଁର ସମୁଚ୍ଛବି ଫେର କରିବେ ।
ଦେଖୋୟ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଉପର ଯେ ମିଳନିଷିଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରଯେ ଚକିତ ପନ୍ଥରେ ଯାହାରୁ
ଯାହା ଅତ୍ୱାୟ ଧାର ଏବେ ଅଗାତରରେ
ବିଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ଏହେ ଦନ ହାମିଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ୍
ଅଥବା ନବିଜ୍ଞାନୀ ଯୋଗାଇଥା ଅଗାରେ ଯାହା
ବିଜ୍ଞାନ ଜାଗାକୁ କୃତ୍ୱାକ ହେଉଥିଲେ ଏହେ
ଜାଗା ବର୍ତ୍ତୁରେ ବିଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅବୁ ହେଲା ଜାଗାକୁ ଜୀବତ ଦୂରି କାରାଗା
ହେଲା କଲେ ଏହାକି ମାତ୍ର ପରାମର୍ଶ ଦେବ ଯେ
ଦେଖୋୟ ଜୀବଜୀବନ ବିଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

ଅମୃତାନନ୍ଦର ଯାତ୍ରିପାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲେଖିଥିଲାକିନ କି ଉତ୍ତର ପ୍ରଗତୀ ଦିଲ୍ଲିରେ ମୌ-
ଜାହବାସୀ ଥିବ ହେବେଳ ଘରଟ କି ସେ
ମହାକାଳ କର୍ମ କରୁ ପ୍ରବ୍ୟେତ୍ତ ହୋଇଥାଏ
କୁମୁଦ ଶାନ୍ତ ଜେଲିକୁ ଲାଗୁ ବେଶର
କର୍ମରେ ନବୀର ରକ୍ଷଣାଳ ଗର୍ବ ବେଳାଗ
ମାସ ଦିନ କି ମହିନେ କି ଏତ ଏମନ୍ତରେ
ଜାହା ପଞ୍ଚରେ କି କଳ୍ପିତ ଧେବାର କୁମୁଦ
ମାନ୍ତ୍ର ମୁଣ୍ଡରେ ଏମନ୍ତ ଏକ ବାତ କାହାର

ଯେ ମେ ପ୍ରାଣ ଛାତିଲା । ଧୂକ ଥନ୍ଦିଲୁ ଥିଲାନ୍ତି
ଜମିଥାର ଓ ସତୋହିମାନଙ୍କୁ ଗୋଧବର ମୁଣ୍ଡା
ରହୁ ଘୋଷିଥିଲାଇଲା । ବେଳେଦହ ଶାତ
ଫୁଲିବ ଅମଳା ଶୁଣାଶୁଣିରେ ଥାର କୁଣ୍ଡଳ ମୋ-
ଦିଲାଗେଲାର ମରୁଥିଲାର ପର୍ଯ୍ୟୋର୍ କଳା ।
ତେଷ୍ଟାମାହିଷ୍ଟେଷ୍ଟୁଠ କୌଣସି ଖୁବ୍‌ବିଦ୍ରୀଲାଭ
ବହା ଶୁଣି ପ୍ରଥମେ ସବରନ୍ଦେଶ୍ଵର ଓ ପରେ
ଦୀର୍ଘ ଦିବେବକୃଷ୍ଣଦାସ କନ୍ଦିଷ୍ଟେବକୁଳ ମାନିଲ
ତଦନ୍ତ ଚିନ୍ତିତ ପଠାଇବାଗ ସେ ମନ୍ଦିରମା ପାଇୁ-
ଛି ତର ଅଶାମୀରୁ ଲୋଗ ଦରାଇବାକୁ । ଗଜ-
ମାର ତା ୨୧ ରଜରେ ଅଶାମୀ ତେଷ୍ଟାମା-
ହିଷ୍ଟେଷ୍ଟୁଳ ପାଶାଭାବେ ବହମା ଓ କୁଣ୍ଡଳ
ପାହାଠାରେ ଘୂରି ହୁଲା । ସବ ଦିନ ଛାପତ
ସମୟରେ ବାହୁଦରସ୍ତ ସବ ହଜୁର ଜତ ଜତ
କରିବାର ସେ ତାହାର ମେରିମଣି ପାହାରେ
ମୁରିଥିଲା । ମାତ୍ରଖାର ପଳାଇଗାଇ ଅପଣା
ଦରେ ୬୦୩ ଦାସଙ ଉପରେ କରୁଥିପଢ଼ିଗାର
ମୁଣ୍ଡାଟି ମରିଗାନ୍ତି । ଅଶାମୀ ହାତରେ ଏହି
ଓ ମନ୍ଦିରମାର ବନ୍ଦରହେଇଥିଲା, କୋଥ କୁଥିଲ
ଦିନରକୁ ଅହିବି ।

ଏ ନଗରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଥି ଜାହାନ୍ତି କେ
ଲୋଇଠାରୁଙ୍ଗର ବଢ଼ି ପ୍ରଦୂର୍ବଳ ନ ଥିଲେବେ
ଏହି' ପ୍ରାଚୀରେ ଦେଖାଯାଇଅଛି କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ
କିମ୍ବା କୃତ୍ତା ବୃଦ୍ଧି ହେତୁଥିବାର ସବୁ ଶାକଳ
ଅଛି ଓ ଧୂମମାନେ ଧୂରତ୍ତରେ ଆନନ୍ଦରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ମେଲାର୍ଟ ଆସନ

ଗତ ପ୍ରାହିମେ ଦୃଢ଼ର କଥା ମାଳି
କ୍ଷେତ୍ର ଶାନ୍ତି ଶ୍ରୀଧରମାହେବ ଦୂରକ ହାର୍ଯ୍ୟ କଥ
ଅରହର ସବବଣ୍ଣ ବିନ୍ଦର ବିଜାଳ ମରେ
ଗୋଟିଏ ମନେଦମା ଫାରଙ୍ଗଳ ଦୟାଧର୍ମୀ ଚହଁର
ବୃତ୍ତାଳ ଏହି ଯେ କିମେ ବାଲିତ ସନ୍ତତ
ଘରରେ ଖର ଉତ୍ତାରମ୍ବଳ ଯାହିଁନ୍ତି ତୁରନ୍ତର
ମାହେବ ଯେ ସମୟରେ ବଚେରବୁ ଅସୁଖରେ ।
ସୁତ ଉତ୍ତାରମାର ଦେଖି ଜାହାର୍ ବିବଧାର
ସରବାହୀର ସୁଲାକୁ ଅଜ୍ଞା ଦେବାରେ ପୁଲା
ଶକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଳନ ପୂର୍ବକ ସେ ଲୋକରୁ ମନ୍ଦର
ଦୟା ଓ ଶୁଦ୍ଧିକ ସାହେବଙ୍କୁ ମନେଦମା ପୁରୋଦର
ଦେଲା । ସେ ବନ୍ଦରୁ ଆପଣା ଉତ୍ତାରରେ ଏହି
ବୃତ୍ତ ବକ୍ର ଯେ ସେ ଆପଣା ବାଧୀମାରେ
ସୁତ ଉତ୍ତାରମା । ଗାହେବ ଜାତା ଉଦ୍‌ଦେଶ
ସୁତ ଉତ୍ତାରମାର ଅପରିଧ ପ୍ରମାଣ ଦରି

ବାର୍ଷିକିଧର ଖାଗ୍ନି ମୁ ଅନୁଶୀଳେ ଦୂର
କାଳୀ ଅର୍ଥପତ୍ର କଲେ । ଏ ବିଷୟର କଥା
ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣୁଥିବାକୁ ସେହିମାନେ ଆଶ୍ରମରେ
ଦିଇଅବୁଝି । ପିଲାମାନେ ବଜକ ପାଇଁ କାଳୀ
ତରିକାର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚାର ଅର୍ଥପତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଯେ କବିନ୍ଦିମାନେ କାହାର ଅଗ୍ରକଥା କି ପାଖା-
ବିଶର ଅବିଶ୍ଵାସ ମୋରାପାତ୍ର ଏମନ୍ତ ହେବେହେ
ଶୁଣ ନାହିଁ ଓ ଗୁରୁ ଉଚ୍ଚାରମ ନିଷେଷକାରୀ
ବୋଲି ଅବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ ବେଳେ ଜାଣ୍ଠୁ
ନାହିଁ । ଅବସ୍ଥାକୁ ମାରିବୁକୁ ପାଇବି ଏହୁଙ୍କ
ଦୟା ବିଧାନ କଲେ ଏହା ଶୁଣିବାକି କାହାର
ମନରେ ଭବନ୍ତି ନ ହେବ ଯେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେବାର ଶାଶ୍ଵତ ଫଳ ଅମ୍ଭାର ମାରିବୁ
ପାଛେବଦର ହେବେ ବିଜାନ୍ତ ରହି ହେଲେ
ଯେ ଶୁଣ କଟିଯାଇ ଅମୋଦ ବାହାରର
ହେବ ବରି ହେବେ ନାହିଁ ହେବେ ପଥମେ
ଶ୍ରେ ଦୋଷାପଦ୍ଧାରୀ ସମ୍ବାଧିକାରୀ ପାଦ-
ଧାର ବର୍ଷା ଦେଇ ଧଳିବୁ ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ରହିବା
ହୀଏ ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲେ ତାହାର ମାନନ
ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାଯକ କଷ୍ଟଧ୍ୱନି
ଯେ ଅଛ ବାଲ ରେଖା ଦୟାକୁ ସବଦର
ଦ୍ୱାରା ଅବ କରିବ ଏହା ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ପ୍ରକଳପ
ମାଧ୍ୟମର ଦେଇ ହରାଯ କରିପାରି ।

ଶାରୀ ପାଠ୍ୟକୁଳ

ଜିଲ୍ଲାରୁକୁ କରିବାର ଦେଇଛନ୍ତି
ଏହିପ୍ରସ୍ତର ସବୁ ସମାଜରଙ୍ଗରା ରୋଗ ଧାରା
ଯେଉଁ-ଏହି କଷଟ୍ଟା କ୍ୟାବ ହୋଇଥାଏ ଦେଇ
ପରି ଜାଣିବିଦ୍ୟାଲୟର ସ୍ଵପ୍ନବିମାଳ ଏମାଟେ-
ଦିନା ଦରିବା ଫାଇ ଅନ୍ଧବିଦ୍ୟା ଦିନୀ ଯିବୁ
ବସନ୍ତବାଦିବିଶ୍ଵାର ଦୂରବିଦ୍ୟା ଫଳ
ଲାଗୁଣ୍ଠିମେଖିକୁ ଅବେଦନ ଦିଇବାରେ ବଜାଲ
ବିବୃତିମେଥୁ ଜହାଂର ଉତ୍ତରବେଳେ ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଦିନୀକୁ ଏ କଥିଧରେ ଘର୍ତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ
ଏ ବାର୍ଷିକ୍ତି ଉଚ୍ଚର ଅନ୍ଧ ଓ ଏହାରେ
ଆମ୍ବେଲାକେ ସବୁଜଣାମୁ ସବୁରୁ ଏହାକାର
ଦେଇଥିଲୁ । ବାର୍ଷିକରେ ଜାଗର ପାଠ୍ୟପୁଟ୍ଟର
ଅଧେଶ ଦ୍ୱାରା ପାଠ୍ୟପୁଟ୍ଟର ଉପରେ ଅନ୍ଧବ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଜାଗରିତିକ
ପରି ଏ ହେଠିଧିମେହିବେ ପ୍ରାଚୀ କରନ୍ତି ଓ
ମାତ୍ରାବିଶ୍ଵାର ପରି କରିବାରେ ବୌନବି ପଥରେ
ଦେଇ କରି କାହିଁବ ଅଛି ଜାହାଜଗୁଡ଼ା ଯେ-
କେବୁରି ଯୋଗିଥାରେ ଅଧିକ ଦ୍ୱାରେ ପଥର

ବିଜ୍ଞାନୟରେ ପ୍ରକେଶ ଦଳଗୁ : ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚ
ଧ୍ୱନି ଏହାକି ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ମେଘ ତାହା ଏହା କିମ୍ବା
ଲମ୍ବରେ ପଠିବ ହୁଅର ନାହିଁ । ଏଥରେ
ଦେଖିଲ ପ୍ରସମାନେ ଉତ୍ତମ ଶିଖାର ବିଶ୍ଵର
ହିଂଦୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ହେବେ ଉତ୍ତମଧ୍ୱନି
ବରଦ୍ଵାରା ପଥାଇବା କିମ୍ବାରେ ଆହୋନୀ
ଧ୍ୱନି କହିଯ ଦିଲାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଦିନ-
ଶାହିର ପଢନ୍ତି । ଏକବି ହେଉଥି ଉତ୍ତମ ଧ୍ୱନି
ଦାଖିରବାର ଫଳାକା ଦିଲା ହୁଅର ଏ
ପଞ୍ଚମ ବିଧି ପାଥାଇଗା ଆହୁଙ୍କ ହୁଅର ବନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ବିନ୍ଦୁ ଯାମେମାନେ ନାହିଁ ଥୋର ସ୍ଥାନର
ବସନ୍ତରୁ ଯେ ବାମ୍ବଲଖାହେବ କିମ୍ବା ସଂକଳିତ
ଅଜାହା ବିଷୟରେ ଯେହେଁ କୟାହିଁ ବୋଲି
ବାର୍ଷିକରେ ଏ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପେଣ୍ଠି କିମ୍ବା ଦେଖା
ଯାଇବାକୁ ଉପରକଳାପିତା ଅବଦିତ ଘରରେ
ଶୁଭଚନ୍ଦ୍ରର ମଧ୍ୟ ଦିଶେଟି ପ୍ରତାନ ଶକ୍ତିଶର-
ରେ ଦେଇଲେ ଯଥା—ମୁଢ଼ ବୋଲିଥିବା
ବାମ୍ବଲଖାହ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ବଳିକ ଓ ବାଲିଗୀ
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ଯେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଠିବା
ଦେବାର ବିଧିମୋହା ଆହି ସେ ସବୁ ନର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ
ବସନ୍ତ ଯାହାପାଇ କୋଟିର କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ଦିଶା ଓ ଦିଶେଟିରେ ଯେ ସବୁ ଲାଭ
ପୁରୁଷମାନ ବାଧାରୁ କୁକ ତହୁଁପରି ଦୃଶ୍ୟବିଜ୍ଞ
ଆଠ ମୁଦ୍ରାର ଜାଲବାକୁ ସଂରାଜିତ
କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ଯୁଟର ବସନ୍ତର ବସନ୍ତ
ରାତରୀକା ଏ ଦୂର ପ୍ରସ୍ତୁତର ପ୍ରକାଶ ଉଦେଶ୍ୟ
ପଢ଼ି ବାମ୍ବଲଖାହ ବାଧାର ଯଥାରେ ବିନ୍ଦୁର
ଦିଶାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ବାଧାର କିମ୍ବା
ଆବେଦନର କର୍ତ୍ତାବାବର ଏହିନାଥ ଆହି ଯେ
ଇହାଜ ଆଠ ମୁଦ୍ରାର ଜାଲା । କରିବାପାଇଁ
ଯେହିଁ କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଦିଶା ପାଠ୍ୟପ୍ରକାଶର
ମେ ଜାଲର କରିବାରୀକୁ ଜାଗାର ବିଶ୍ଵା ଦିଅ-
ଯିବା । ଏବେଳୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ, କରିବାକୁ କମ୍ପ୍ଯୁଟର
କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ । ଅଜାହା ଏ କମ୍ପ୍ଯୁଟରର
ଯେ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତର୍-
ମାନ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରାକୁ ଦେଖିବାକୁ
ବର୍ଷର ସାହେବ ଏବାକୁ କରିବାର କିମ୍ବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଭକର୍ତ୍ତାକୁ ରହିବ ପ୍ରସ୍ତାବିବାରାରେ
ଗୋଟିଏ ପୃଥିବୀ କମ୍ପ୍ଯୁଟର କରିବାକୁ ଏବାକୁ
ବର୍ଷମାନକିମ୍ବା କିମ୍ବା ସବର ଉଚ୍ଚବ୍ୟନାମ୍ବିଦ୍ୟ
କରିବାକୁ । ଆମେମାନେ କରିବା କିମ୍ବା ଯେ

ଭରତବର୍ଷୀୟ ମନ୍ଦିରମେଣ୍ଡାର କ୍ରମ
ଦେଖାଇ ଦେଇ ଯହିଁରେ ପ୍ରସାଦଶ୍ଵର ଏକୁଭି-
ରେ ସଂଗଲ ହେବ ହେଉଁ ପଥମରଶ କିମ୍ବୁଜ
କରି ଅଛି ଶୈତାନ ଆବେଦନ ପଥ ପଠାଇନ୍ତି ।
ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରସନ୍ତି କିମ୍ବୁଜ
ଓ ଜୀବଶ ଉଚ୍ଛ୍ଵସେକ୍ଷନ ପାହେନାଳୁ ଘନ୍ତିନେଥ
ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀଁ ଯେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସବଣ ପାଠ ପୁଣ୍ୟକର
ଉପରକିନ୍ତିର ପଦାର ଶୈତାନ ବାଜନା ପ୍ରଦୂତ
ବିଶ୍ଵବିବା ବିଷମରେ ଉତ୍ସମୋତ୍ତମ ହେଉନ୍ତି ।
ଶୈତାନ ପଠ୍ୟପୁଣ୍ୟକର ବିଶ୍ଵବ ନିର୍ଜିତ ବଠିର
ପୁଣ୍ୟ ଦରା ରହିଥାଏ ଏହାକୁଣ୍ଡାନ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉତ୍ସମ୍ଭବେ କଲୁଗାରେ ବିହୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୁଇଇ ଦୋର କଢ଼ିଅଛୁଁ ଯେ ଏ ସରବର
ପମ୍ବୁ ସର୍ବ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷାଦିନିମ୍ବାର ସର୍ବ୍ୟ
ନିଷ୍ଠାକୁ ନ ଜରନାଇ କିମ୍ବା ହାତିମାନେ ଏହାକି
ପ୍ରତି ଅଟିଗ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟିତ୍ବ ଅକୁଳକର ବନ୍ଦଜାର
କର ଅବହୁଁ । କେବେ ଲାଭାଦ୍ୟ ଏମାନେ
କିମ୍ବା ପେଟାର ସର୍ବ ହେବାଳୁ ଅନ୍ତର୍ମୟକୁ
ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁ ନ ପାଇଁ ହିନ୍ତୁ
ଏହାକି ଲାମ ନ ଥିବାର ଏହି ସମ୍ପର୍କ ହେବ
ଅଛି ଯେ ଏ ସରକିର ଅସ୍ତ୍ରର ଅର ଜାର୍ତ୍ତ ଓ
ଶୁବ୍ରମେଣ୍ଡ ସର୍ବ୍ୟନାନକୁ ଦୟକୁ କର ତତ୍ତ୍ଵ
ନାହିଁ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଏକନ୍ତୁ ଗୋପନେତ୍ରେ
ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବାରେ ବେଧ ହିଅର ଏହାକ
ପରାମର୍ଶରେ କିମ୍ବା ହାତିମାନେ ଅଧିନା ବନ୍ଦ-
ମେଣ୍ଡ ପଢ଼ିବ ଦୋର ନାହିଁ । ଯେ ଯାହା
ହେବ ଅନ୍ୟମାନେ ବିବେଚନା ଦର୍ଶିଯେ
କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷାଦିନିମ୍ବାରେ ବଜାମାନ ଅନେକ
ସର୍ବ୍ୟ ଅତ୍ୱାନ୍ତି ଓ ଜାହାଜମ୍ବାନ୍ତି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ପାରେ କେବଳ କୌଣସିବର୍କ ଏକଥା
କଥାପରି ହେଲେ ଦେଖ ।

ବ୍ୟାଗର ମନ୍ଦିମା ।

ଗତ ଦୟାରେ ଯେଉଁ ଦିଦ୍ଧି ବାରିଗର
ମହିମାର ସମ୍ମାନ ଦୟା କାରଥିଲ ଜାମି ମଧ୍ୟର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶୌଖ୍ୟର ନାରଗୀ ମହିମା ଦିଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ । ଏ ନକ୍ଷଦମା ସଧଂ ଏଥର କହୁ
କୁରିଛର କା ଅସାଧାରଣ କବେ କିନ୍ତୁ ଏହିଏ
ଏହ ପ୍ରକ୍ରିଯାର କ୍ରୂରାଙ୍କର (Depravity)
ଓ ଏକ ବଚ ଉକାଳର ବନନ୍ଧୁ ଓ ନର
ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକାର ହୋଇଥିବାର ବିଜ୍ଞବଜାତି
ଅଛି ଅଣେକ କରିଥିବାର ଓ ଅମ୍ବୁମାନେ
ମଧ୍ୟ ଜାହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇ ଏ

ପ୍ରସଙ୍ଗ କେନ୍ଦ୍ରିତାର ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ ବୋଧ କଲୁଁ
ମନ୍ଦିରମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବାଦର କହିବାନୁଷ୍ଠାନେ
ଏହି ଯେ ଦେଇବର୍ଷ ଦେବ ଜାପାର ଥି ଅମ୍ବ
ଲୁବାର କଣେ ବୃକ୍ଷ ଓ ଦୁଷ୍ଟିକାର ତେଳର
ବଳେ ବୈଶିଶ୍ଵର କଥାକାର ଏବଂ ଶୁଣାରେ
ତାକ ଖୁବୀଏ ଫୁଲେ ଚିହ୍ନକ ମଧ୍ୟରେ ବିନାପ
ହେଲ ଛଟ୍ଟ ଥି ଅପଣା ପିତା ବହରେ ଅପ୍ରକାଶ
ରହିଲ । ଏଥର ପଞ୍ଚମୁକ୍ତ ହୋଇ ଏହି ସ୍ତର
ହେଲ ବି ସେ କ୍ଷା ଅପଣା ଦୋଷ ସୀମାର କ୍ଷମା
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ସାମୀ ହଜେ ସବୁକଥ କର
ପାଇବ କିନ୍ତୁ ଅନୁକୁଳାର ଏହା ନ କର
ଅନୁକୁଳସୁରେଷ ବନେ ରତ ହୋଇ ରହିଲ ।
ବାଲ ଏଥର ନୟାବ ପାଇ ଓ ଅର ବହ ନ
ପାଇ ତେଳଜାମାନରେ ରାଲିବ କରିବାର ମନ୍ଦିର
କରସୁମାନଟୁଟ୍ ଝିହିନଗାହେବକ୍ଷ ଅର୍ତ୍ତି
ହେଲ । ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ଅନେକ ସାକ୍ଷି ମସ୍ତକ
ହୋଇଥିବାକୁ ଓ ସାହେବ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥାନରୁ
ଉଦ୍ଦର୍ଶ କରିଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଶୁଦ୍ଧୀଯୋଗୀ
ପିଲାନ ନ ଚିଲିଦାର ପତିବାଦୀ ଜଳସ ଦେ-
ଇଲେ । ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାରେ
ନାଗପଞ୍ଚର ରାତିହୁଁ ଥିଲେ ହୋଇ ଜାହୁଁ
ମନ୍ଦିର ବି ପରିମେଷେ ଅପଣାର ଉତ୍ତମର
ଦ୍ୱାରା ଥାକୀ ଦିଲୁ କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧିଗାହେବ ଅତି
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱର ଜଳରୁ ପତିବାଦୀ ଜଳସ ପାଇଲା ।
ଏ ଯୋଗୁଁ ଆମେମାନେ ବାହେବକ୍ଷ ନନ୍ଦରକୁ
ଶେଷମା କରିଥାଏ ।

ମନ୍ଦିରମାର ଦୃଜାନ୍ତ ଉପରେ ଲେଖାଗଳ
ଶର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେମାରେ ଅପଣାର ଉଦୟେ
ପ୍ରକାର ହେଉଥିଲା । ବିଷ୍ଣୁପଦ ବୋଲ-
ିଏ ମନ୍ଦିରମା ପୁଣଜନନ ଥିଲା କରିବ
ଥିଲା ଏବଂ ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରା ନନ୍ଦାଚରଣ
ରାଗ ହେଉଥିଲା ଯାହା ଆଚି ଅଷ୍ଟେଧର
ଅଧି ଥିଲା । ସେ ଏ ମନ୍ଦିରମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ତଳ୍ଳୁ (ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୋତି ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରାନ) ଜଳପ୍ରେ-
ବେ ବିଳକୁ ବରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମଶ୍ରୋତ୍ର
ତ ଜଳକ ସାକ୍ଷୀ-ଏମାନେ ପ୍ରତିବାଦକୁ
ନେବିଲିପେ ଦୟ ଦିଅଇବା ଅର୍ଦ୍ଧାଧୂରେ
ନେବ ଅନ୍ତମୁନ କହିଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵ ଅଛି
ଜଳକ ସାକ୍ଷୀ-ଏମାନେ ଅଜେବ ପଞ୍ଜିବାନୀ
ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରା ମିଥ୍ୟା କହିଅଛନ୍ତି । ପୁ-ଅ-
କାରକାଳୀ ସାକ୍ଷୀ-ଏମାନେ ସତ ହେଉ ଥିବା
କୁ ହେଉ ବିଳ ଜ ଜାଗିବାର କହିଅଛନ୍ତି ।
କୁପ୍ରକାରରେ ମନ୍ଦିରମାର ପ୍ରକାର ବୃଜାନ୍ତ

କୌଣସି ସାଷଠିର ଜୁ ମିଳିଲା ହିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରମା
ଧର୍ମଶ୍ରୀ ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ କେବଳ ବିଷୟସାଂକ୍ଷର
ଅଛିବ । ତୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଏଥର ସୁଖରୁ
ମିମାଙ୍ଗ୍ସା ଲେଖି ଆଜେକ ବିଷୟରୁ ଉଚ୍ଚର
ବିଭିନ୍ନ ଚାରିକାଳୀ ଦେବତା ଉଚ୍ଛିତ କରିବାକୁ
ଶ୍ରାବ ଦା ସମୟ ହାହଁ ସଂକ୍ଷେତରେ ବୋଲି
ବାର ଏହି ଯେ କଣ୍ଠମାନେ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦେ
ବସଥପରିବଳକ ନିଧିବା କହିଥାନ୍ତି । ସୁରି ଦେମା-
ନକ୍ ମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳେ ବାହାରିବା ଓ ପ୍ରଥାନ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ଅତିରି । ଅବୋ । କି ଯୁଗର ବ୍ୟା-
ପାର ! ଏ ମନ୍ଦିରମା କୃତା ବିଜ୍ଞାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ
କୃଷ୍ଣାନ ଅତି ଦୂର କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରମା ବୋଲି
ଯାଉଥାଏ । ଏଥର ବାରାଣୀ ଏହିବି ଅନ୍ଦରାଙ୍ଗ
ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନଙ୍କର ଜାତ୍ୟନ ଶିଖି ବା
ଜ୍ଞାନ ମାତ୍ର ଓ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ରର ଯେ ସୁହିମୁନ
ପରକ ଭାତର ବା ଅନ୍ତରେକାଙ୍କୁ ଅଧିତ ଓ
ବଜରିରେ ଲାଗୁ ଦେବତାଙ୍କର ସାଥୀନାଥା ଅତିକ କିନ୍ତୁ
ଦେମାନେ ସାଥୀନାଥାର ବହୁତ ବନ୍ଦିତାର ଜା-
ଗ୍ରା ନାହିଁ । ସୁରମ୍ ଦେମାନେ ଯଥେଜ୍ଞାଗ୍ରହ
ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ହେଲା ବୋଲିକେତୁ
ପୂର୍ବ ଦିନ ମାତ୍ର । ସର୍ବପ୍ରଥାର ବେଳେ ଧର୍ମବ
କେବଳପାଇଁର ଫିରୁଆଏ ଅତିକ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ-
ନାନେ ଧର୍ମକ ହେବାର ବେଶ କରୁଣ୍ଟ ଜାତା
କେଲେ ଦେମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ଦେବାରେ
ବୁଝିବାର ବନ୍ଦିଲ ଅତିର ଅତିକ ପାଦଗ୍ରୀ
ବେଳେକୁ ବନ୍ଦିରେ ସାବଧାନ ହେବାର
କିମ୍ବା

ଭାବନକୁ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵପତି ବୋଲିଥିଲୁ
ଯ ଆସାନୀ ଜାହାଙ୍କ କହିଲୁରେ ବିଦ୍ୟନର
ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଜାର କରିଥାଏ ଏହି କଥା ପ୍ରମାଣ
କାହେ ଜାହାଙ୍କ ମୁଦେଇ ଘଣ୍ଟି ମାହିଥିଲା ।
ଅକୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଏ ମୋକଦମା ଉପସ୍ଥିତ
ଦ୍ୱାରା ଗୁରୀ ଆସାନୀ ଜାହାଙ୍କ ପଢ଼ି ପରି ଶରୀର
ରହାରୁ ଯାଉଥିଲ ମାତ୍ର ବାବୁ ସ୍ତ୍ରୀଜାଯା ବିଷୟ-
ର ଟଟ କହି ମାହାନ୍ତି ଓ ସେ ଯେଉଁ
ଜାହାନବନୀ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଜାହାଙ୍କର
ବିଷୟ ପରି ମର୍ମଧାରୀ କଷରେ ପ୍ରମାଣ-
ସ୍ତ୍ରୀ ନୂହିଲ ଜାହାଙ୍କ କହିଲୁ ପୃଥିବୀରେ
କର ହେବ । ଅମ୍ଭେମାନେ ତଜାବାଜବନୀରୁ
ଅବେଳାର ଶୋଇଥିଲୁ ତହିଁ ରେ ଦେଖାଯାଏ
କିମ୍ବା ମହାମୟ ବାଦିର କିମ୍ବା ଜନମା

ଜେବାର ତାହାକୁ ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ମାଥ
ପ୍ରତିବାଦକୁ ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ବାଧା
କାହାରୁ ଦ୍ୱୀଂ ଅଧିକାରୀ କାଳର ତୁ ସ୍ଵା-
ଧାର ମେଲୁଗିଯୋଜାବର ମାଲମ ଯେ କିମ୍ବା
ଆରେ ୮ ସ୍ଥା ହେଲେଥେ ଅଧିକା ପରମର୍ଦ୍ଦ
ନିର୍ମାଣ ଅବ୍ୟାକ୍ଷ ପରମର୍ଦ୍ଦ ହିନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବ କରୁଥିବ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ କହି ଦେଇଥିଲେ ।
ଏହାପର ଦୂରଥାତେ ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେବାର ବନ୍ଦର
ଥିବ ଦେଖ କୁଥର ତାହାକୁ ଦୋଷୀ ହର
ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାର କାହିଁ ବାରାନ୍ଦ ଏହାକୁ
ଦିବରଙ୍କ ଚକ୍ରଶର୍ମରଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଲେଖି ପା-
ଠାଇବାର ଶୁଣାଯାଏ । କିମ୍ବାହେଲି ବିନ୍ଦର
ମାତ୍ର ଦେବ ଏହାରେ କଣାହୁଁ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେ-
ମହେ ଏହାକୁ କେ ଜମାହୁଁ ଯେ ଉକ୍ତର ମନୀ
ଶବ୍ଦ ପ୍ରାୟ ଦିନା ଯେଉଁଥି ଦୂର ଦେଖିବେ କିମ୍ବା,
ସାଧନୁଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହାରୁ କୋଥିରୁଥାର ଯେ
ସରକୁ ରାଜେ ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତିରୁ ତେ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷପ୍ରତିବାନ ମନେ ହେ-
ତାଥାକୁ । ବିମେଶରେ ଏ ମୋହନମାରେ କ
ରଜେର ଦେଇ ପ୍ରତିବାନ ଅଧିକାରୀ ରାଜୀ
ଦରକ ହେଲେ ପରମର୍ଦ୍ଦ ତାହାକୁ ଦେବାର
ପରାମର୍ଶ ପାଇ ଦାହୁଁ ।

ଶାପୁର୍ବିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ କନ୍ଦିମାରଙ୍ଗ ବଚାରଙ୍ଗ ବରଦା ସ-
ବାଣେ ଜୟଶ୍ରୀମେଳା ବଜାଲ ବାବୁ ବିଦ୍ୟାନନ୍ଦ
ପାସକଳୁତ ଚୁଣିରଙ୍ଗନ ଟ ୧୦୦ ଟ ଜେବାବୁ
କମ୍ବଳ ହୋଇଥିଲୁଛି ଏକେବିଜେ ଶ୍ରୀୟ ସୁଦେବ
ପ୍ରତି କିମ୍ବାହ ଦେବାତ ପକ୍ଷିମେଖବୁ ଦେଖ
କର ଅନ୍ତରେ କଷ୍ଟ ଆପନା

କୁଳମୀର ତା ୧ ୫୯୫ ୨୫ ରୂପ-
ମାଲକରେ ଏହା ଜାହାଜ ଦେଇଥାଏ ବର୍ଷ-
ଦେଇଥାଏ ଅଧିକର ହିତ ହୋଇଥାଏ । ରଜ-
ଶାନ୍ତି ପରି ବନ୍ଧୁର କାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ।

ଏବର୍ତ୍ତ ଯାହିଁ ଅଟିବାରେ କୃତବ୍ୟାନର ତା-
ତ୍ତବର ମାନ୍ୟମାନେ ଦିଲାପିତ ନବ ଚର୍ଚ
ଅଛି । ଶେଷ, ଯେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନମାନେ
ଦେବେ ଜମ ଦେ ଅଛି ତମ୍ଭୁ ଶେଷମାନାସ-
ମଦେ ହନ୍ତ ଦର୍ଶନ ମାହାତ୍ମୀ ।

କୁଳରେ ପନ୍ଥ ପିଲାହେଲୁହା ଶାଖର
ଦିଲା ଦେବ ର ଶୁଣାଯାଏ । ତାର ମଧ୍ୟରୁ

ଦର୍ଶନ ଯାଇଥୁବ କେ କାହିଁ ହଜେବୁଣ୍ଡ ଧାର ଦେ-
ପ୍ରତିକାରୁ କନନ ହେବେ । କାହିଁ ତେବେଳ
ଖୋଖୁଣ୍ଡ ଚଗରିନ୍ଦ୍ରିୟରୁ ଉକ୍ତଷେହିର
ହେବେ । କାହିଁ ମନସ୍ତୁଳନଙ୍କ ବରନରେ ଏ
ଦେବ ଦେବମା ପରାମ୍ରତ ଗତେର ଏଗନ୍ତ
ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ।

ବଗରଦିଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତେଜୁଁ କଲେକ୍ଟାର
ଶାରସନ ପାହେକ ଛଟା ଲେଖାର କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳିବା
ପ୍ରସତ ଯୋଧ ଜାହାଜଠାର ବର୍ମନର ପ୍ରକଟ
ରେବାକୁ ଅଛା ପାଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ! ବାରମଦସାନ୍ଦବ
ଅଚେଦର୍ଦ୍ଶ କରଇଷିଛ ମୁହଁରେ ରହିଲେ
କୁ ଲୋକର ତେବେ ମନ୍ଦ୍ୟାଷଙ୍ଗଜନ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

ଶେବ ମାହେଦବ ଗଣନା ଯତ୍ତିପି କି ଠିକ୍
ଅହି ନାହିଁ ତଥାର ଜହିର ମୁଦ୍ରା ପରିଷଳ
କରିବାର ଅବସ୍ଥାକ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାଶକ
ଗଣନାକ ଦେଖାଇଏ ଯେ ବନ୍ଦରରେ ତା ମାତ୍ର
ରଜତାର ତା ୨୮ ରଙ୍ଗ କିମ୍ବା ପର୍ବତୀ ମାମଲାକିମ୍ବା
ବୁଝି ହେବ । ତା ୨୮ ରଙ୍ଗ ତୁଳନାର ତା ୨୭-
ରଙ୍ଗ ତୁଳନାର ପର୍ବତୀ ହେବ । ବୁଝି ହେବ ।
ତା ୨୭ ରଙ୍ଗ ଓ ତା ୨୯ ରଙ୍ଗ ତୁଳନାରେ
ଦୂରେଦୂରେ ଅଛି ଓ ବୁଝି ହେବ । ତାହାର
ଗଠାକ ତା ୨୭ ରଙ୍ଗ ତୁଳନାର ପର୍ବତୀ କିମ୍ବା
ବୁଝି ହେବ ଓ ତା ୨୯ ରଙ୍ଗ ତୁଳନାର
ଆପରଗ ଅଗ୍ରତ୍ତ ଡେଟୋର ମୁଦ୍ରା ତା ୨୭ ରଙ୍ଗ
ଅଗ୍ରତ୍ତ ପର୍ବତୀ କିମ୍ବା ବୁଝି ହେବ ।

ଦେଇ ପଦିଲା କେତେହି ମେ ଚାନ୍ଦେ ସ୍ଥା-
ଲେବ ଏହିକାଳାଧିନ କରା ପାଇ ହେବାର
ବାଟ ବଜା ଅଗାଧୁଖରେ କରା ପ୍ରମାଣନ
କଲ ।

ପାରୁଷ ଦେବର ମୂର ଲିଖନ ହରରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୋଷାଙ୍ଗରେ କେଣ୍ଟିକୁମାର ପ୍ର-
କୁର ଥିବ ଏବନସ ଜାହାଜ ଧ୍ୟାତ କର
ଜାହାଜ ପାଇଲ ଜାହାଜ ଅବଶ୍ୟାନକୁ ଯେବା
କାଳେ ।

ମହାନ୍ତାକର୍ମ ପଦକ୍ଷେପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇବୁ
କଞ୍ଚିତକିମ୍ବ ଦେଶପଦ୍ଧତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱାରା
ବୋଲି ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥାଏ କିମ୍ବା ତେବେଳେ-
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆରଣ୍ୟାବ କି ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କିମ୍ବା ଘୋରତମ୍ଭ କରିବାକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଭାବୁର ଲାକ୍ଷ ପରିକ ବନ୍ଦରୁ ଆଖ
ଆଶିଥିବୁ ଯେ କାହିଁଏବକ ମୁଖବାନଙ୍କୁ ବଜା
ଦେ ଯେ ସେ ଏକ ଅଧେଶରେ ପଞ୍ଚଗତିରେ
ବନ୍ଦରୁ ରେଖି ମୋହରେ ହୈଲାବୁଜୀ
ତଥାକ କୁହାରେଣ୍ଟିଛି ହେବ ଓ ଦାଖ ବିକଷ
ବଜାରେ ଆହୁନ ବାଜାଳେବେ କାଣ୍ଠ ହେବା
ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ବଥର ଫନ୍ଦ ହ ବର ପରମାତ୍ମା
ଦେବକ ପଦ୍ମମେଣ୍ଟ ପାଇସୁ ବାହିଜ୍ୟ ବଦାପି
କାନ୍ତି ହେବେ ନାହିଁ ।

ଅନୁମାଳଙ୍କ ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗନ୍ଧିବଳ
ସତ୍ୱ ସହମର ଦଳ ଆଜିନାହରେ ଦେଖ
ଚାହୁଣିଲା । ଏଥାପ୍ରତି କଥା କର ଦୋହା
ଅଛି ନର୍ମାଳ ଦଳ ପରି ନାହିଁ ।

卷之三

ସବାହନ୍ତର ପୁଣ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଦିନର ପ୍ରକାଶ
ଦୁଆତର ଗ୍ରହିଣୀରେ ପରିଦ୍ୱାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଥିଲା । ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରକାଶକରନ୍ତୁ କେବଳ ଜାତିମାନ
ମୂର୍ଖ ପଠାଇଲେ ସାଧ୍ୟାର୍ଥେ ।

ଏହି ଉତ୍ସମ୍ପର୍ବା ସହର ଦେଖି କରୀ-
ବହାର କୁଣ୍ଡଳାଶ୍ରୀ-କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ ଯୁଗକଷ୍ଟକେ
ନିରଜ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସହ ଦେଇବ ।

କୁମ୍ଭ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ

ମୁଖ୍ୟମାନ

ଗାଁରଙ୍ଗ କୁମ୍ଭ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁଁ । ଅଶ୍ଵର ଦୀନାଂ ସନ୍ତାଂ ସାଲ ଗଜବାର

ଅପ୍ରିଲ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ଟୁଳ୍

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ଟ୍ଟୁଳ୍

ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ୍ ଟ୍ଟୁଳ୍

ବର୍ଷାନ୍ତେମେଣ୍ଠ ବଜାଲ ବିଶ୍ଵାପତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେରେକ କିମ୍ବା ସହି କଟକ କଟକ
ତେ ପୁଣ୍ୟ କଲାରେ ଆଗାମୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ମାତ୍ରର
ପ୍ରଥମ ଜାଗନ୍ତାରୁ କାଟକର ଏବଂ ବାଟକର
ଆରନ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଯେ ବର୍ଷ କର ନେମାର
କିମ୍ବା ଅଛି ତାହା ଆତମୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ହେବ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିମ୍ବା ସହିତ କୁବ, ବାଲେମୂର
ତେ ପୁଣ୍ୟର ବେରେକମିଳିବା କୁଳର ମାତ୍ରରେ
ସର କର ଆୟ ବନ୍ଦମୂର ରତ୍ନମିଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବେ ।

ଏ ପରିକାର ସଂପଦାରେ ଗ୍ରେଟ୍ କମ୍ପ୍ସ୍
ପାଦେବଙ୍କ ବର୍ଷରେ ଯାହା ଲେଜାଥର ଜହାନ୍ତର
ପ୍ରତି ବାଲେମୂର ସଂବାଦପତ୍ରକ ବୋଲନ୍ତରୁ ଯେ
“ଗ୍ରେଟ୍ କମ୍ପ୍ସ୍ ପାଦେବଙ୍କ ବର୍ଷରେ ଧୋଷାବେ-
ନ, ଚନ୍ଦମାରେ କଳଙ୍କ ଦେବାରୁକୁ ଅଟର୍”
ଅବଳଙ୍କ ଚନ୍ଦମାବାଲ ପଦମାତ୍ର କବିଙ୍କ କବି-
ନାରେ ଉତ୍ସମ୍ଭ ହେବାର ଶ୍ରୀଅତ୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ
ତାହା ଦେଖା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକାର
ଜାଗାଏ ବାନ୍ଦୁଗରେ ମେଘର କନ୍ଦମା ବାଲେ-
ମୂରରେ ଉତ୍ସମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ରଥାର ଅମ୍ବେ-
ନାରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକଳନ ଦାସ ହୋଇଅଛି ଯେ
ସେ ବନ୍ଦୁମାରେଥାବା କଳଙ୍କ ଦେଖୁଅଛି ।

କିମ୍ବା ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରେକ୍ଷାର ଗାଁକ ଶିରେ-
ନାମ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଗୋଡ଼ି ଉତ୍ସମାରେ ମନ୍ଦି-
ରାରେ ଦୟାକା ଅର୍ଥପତ୍ର ହୋଇଥିବାର ଯେ
ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ଏବଳା
ଅର୍ଥପତ୍ର ହୋଇଅଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟବିଦ୍ୟର ଗାଁ
ଥାରମ୍ଭାବେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ହୋଇ ଅଛି । ଉତ୍ସମାରେ
କିମ୍ବା ଲେଖେ ଯେ ଯଦି କେହି ସବ୍ୟାଥାରମ୍ଭାବେ
କାଟକର ଅବର୍ଗ୍ୟ ଅଥବା ଅପଦିଳନକି କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ ତେବେ ସେ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ହେବ । ଅଇନ-
ଦେଶମାନେ ବୋଲନ୍ତରୁ ଯେ ଏ ଅପରାଧକିନିତି
ବାହାର ପ୍ରତି ପ୍ରକଳରେ ଅବଗ୍ରେଧ ବା ଆପଦ
ଦେଖିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଅବର୍ଗ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ଏ ମନ୍ଦି-
ରାର ସରସର ବନ୍ଦୁର କୋଲ୍ ଅବାର ବାଷିମା-
ନାନ୍ଦର ଲିପିବଦ୍ଧ ସାକ୍ଷ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଆହାରେ
କନ୍ଦମୁକଳର ଉତ୍ସମାରେ ସ୍ରବାର ଯେ ବାହାର
କିନ୍ତୁ କ୍ଷର ବା ଅବଶ୍ୟେ ଉତ୍ସମାରେ ହୋଇ
ନାହିଁ । ସେ କେବଳ କହେ ଯେ ମେହିକାର
ପାଦେବଙ୍କ ଅକ୍ରମ୍ସମାରେ ସେ ଗୋଡ଼ି ଉତ୍ସମାରେ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଥୁବାନା ।

କବିଶ ମାର୍ତ୍ତିଷ୍ଟୁଟ ବୋଲନ୍ତରୁ ଯେ ଖୋଜ
ଉତ୍ସମାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶାର୍ଥପତ୍ର ଉପରେ ତେ
ଯାଇଥିବା ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପଦ ଧ୍ୟାନ
ପାରେ । ଏ ଅପଦ ମେହାର କବିର । ଖୋଜ
ଅନେକ ଉତ୍ସମାରେ ଉତ୍ସମାରେ ଉତ୍ସମାରେ
ଏବଂ ଉତ୍ସମାରେ ଯେତେ ପେଶ ହେବାର ପେଶ
ହେବାର ଯେତେ ତମିନ୍ଦର ଯେତେ ଗୋଡ଼ି ହେବାର

ରମାକ ସେ ଅନେକ କଥାରେ ରମାକ ସଥା
ଦେଇଲ ଧୂଳା, ପାକା, ବାଜା ବା ବନ୍ଦୁକଶବ୍ଦ,
ଅନ୍ୟ ପଶୁ ଓ ଅନ୍ୟ ବେରେକ ପ୍ରହାର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ;
ଏ ସବୁ ପୁଲେ କି ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ମେତ ଗର୍ଜି-
ଲେ ଯଦି ବୋଜା ମନକେ ରେବେ କି ଇନ୍ଦ୍ର
ହେବନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚ କଥାପାଇ ? ଇନ୍ଦ୍ରନ ପାରେ
ବୋଜା ବଜିରେ ଯୋମ୍ ହୋଇ
ଥାବ ସେ ରମାକ ଅରିରକୁ ମୋଟ ଦରତାରେ
ବନା ହୋଇଥାବ ଓ ତାକୁ ଦୂରକଥା ଦରପା-
ର୍ଦ୍ଦ ଥରଥାନ୍ତି ଏପର ବୋଜା ବୁଝିରେ ଏ
ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାବ କ ? ଅମୂଳକ ବିବେଳ-
ନାରେ ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ଦଶ୍ରାଜୀ ଆରନବିରୁଦ୍ଧ
ଅଟେ ଓ ଏଥର ଅପିର ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ;
କବିଶ ମାର୍ତ୍ତିଷ୍ଟୁଟର ଅନେକ ମନ୍ଦିରମାରେ
ସୁବିର ଦେଶମାରେ ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ କାହିଁକି
ଅନ୍ୟଥାବ ହେଲା ।

ରଥମାତ୍ର ।

ଧାରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସମାରେ ସେ ଅନ୍ତରିନ
ଭଲେ ଅମୂଳକ ଲେଖିଥାବ ଗବର୍ନ୍ମର ରଥ-
ମାତ୍ର ପ୍ରକଳରେ ମନ୍ଦିରମାରେ ଲେଖିଥାବ
ଲେଖିଥାବ ଧରମରମାର୍ତ୍ତି ପଠାଇଥିଲେ
ଓ ଉତ୍ସମାରେ ଲେଖିଥାବ ଯେ ରଥପୁ ବନ୍ଦୁ-
ବାହାର ଓ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କପଥ କର୍ମାଣ୍ଡ ହୋଇଥାବ
ଏ ଉତ୍ସମାରେ ଅନେକ ଦୟକ ଉତ୍ସମାରେ ସମ୍ବାଦନା

ତା ଜାଣିଲେ ଅନ୍ୟରେ ହୋଇଥାରେ କାରଣ ପ୍ରକଳନ ହୁଏ ବି ଯେଉଁମାନେ
ଏଥରେ ବିରକ୍ତ ହେବେ ତାଙ୍କ ନିଃଜା ଅଭିନ୍ଵି
ଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନୀଯରେ ଉଦୟଗୁ କ୍ଷତି
ଜ ହେଲେ ତାଙ୍କାର ସଙ୍କଳନ ବିବାର ଆଶକ୍ତା
ନ ଥିଲେ ତାହା ଧାରିବାପାଇଁ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଆଜ୍ଞା ଦିଅଯାଇ ଥାରେ । ମହାମାନ୍ୟ ଲତ୍ତ
ଲର୍ଥ କୁର୍ବାହେବ କି ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମପ୍ରକଳନ
ପାଇଥାଲା କୁର୍ବାକୁ ତେ ସମସ୍ତ ସଂଗ୍ରହର
ଧର୍ମକୁ ସମାନତାର ମାନ୍ୟ ବିବାର ଉକ୍ତ ପଥର
ଜ୍ଞାନରେ ଲେଖାଥିଲା ବି ଉଥଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟର
ସଙ୍କଳନ ବିବାର ପ୍ରମାଣ ମାତ୍ର ତେବେରେ ଉପ୍ରେ
ଷେଷ ବିବାର ଅନ୍ୟରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ଯେ-
ବେ ଦୂର୍ଧିନା ହୁଅଇ ତାହା ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ
ପୁରୁଷଙ୍କ ସାକଥାନତାଙ୍କ ଯଥାର୍ଥତିଥିଲା
ରତ ହୋଇଯାଇବେ । ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ
ମାହେବଙ୍କୁ ଏଥିପାଇ ଅମ୍ବେମାନେ ସହସ୍ର
ଅନ୍ୟବାକ ଦେଇଥାଏ । ତାହାଙ୍କ ସ୍ତୁଧୀରହେବୁ
ଦେବକଳ ଲେଖନଙ୍କ ନବର୍ତ୍ତିର ଗେତ୍ରିବ
ଅକ୍ଷୟାର ନବାଚିତ ହେଲ ଏମନ୍ତ କୁହେ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଶଂସନ ପ୍ରତିବିଷ୍ଟ ପାଦବେ ଯେଉଁ ଉପାୟ
ବହୁଦେଇଥିଲା ତାହା ହାତେହାତ ପୁରୁଷରେ
ପ୍ରତିକଳ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରଯାହେବ
ଯେତେପରି ପୁରୁଷଙ୍କେ କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହା କିବାହ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତହିଁର ବିବରଣ୍ୟ ଏଥିବଜେ ପ୍ରକଳନ
ହୋଇଥିବା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ପ୍ରାୟକି
ଅର୍ମନ୍ୟଙ୍କୁ ଯାହେବ ଅଭିନ୍ଵି କାଳରେ ପୁରୁଷରେ
ଏଥପରି ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଅଟେମନ୍ୟ ଅଭିନ୍ଵିର
କିମ୍ବା ଅମ୍ବର ଓ ଯେତେବେଳକୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ବାରୁ
କମ୍ପରଶବ୍ଦିଙ୍କ ତାହାଙ୍କ ସିରପ୍ରାଦାର ହୋଇ
ଅହୁକୁ । ଏ ପୁରୁଷଙ୍କେମେ ପୁରୁଷ ନଥେ
ମଞ୍ଜଳ ସନ୍ଧକ ହେବାର ସମ୍ମାନ ଲକ୍ଷଣମାତ୍ର
କରାଯାଏ ।

କେବଳିତ

ଏ ପତ୍ରକଣ୍ଠିକ ନାମ ହେବେର ଉପରେ
ଦେଖ ଯାଏ । ଏଠାରେ ସବୁ ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଏମନ୍ତ ଅନ୍ଧାବ କାଳ ଶୋଇଥିଲୁ ଯେ ଜୀବ
ପ୍ରାଣ ଉପରେ ଗଚ୍ଛି ପଳାଇ ଥିଲା ସ୍ଥାନାଥ
ହାତିମଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟ ପ୍ରହର ଦରିଆଇଲୁ । ବିଶ୍ଵାସ
କେବୁ ଲୋକ ବହାରର କଥା ଗୁରୁ ଜାହାନ୍ତି
ବିମା ସାହାମ୍ବ ଭର ନାହାନ୍ତି । ସବାକ ବିନା

ଏଥୁଲ କରୁଥିବାରୁ ତେମନ୍ତ ବର୍ଜମାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । କୃତାତ୍ ସିରାଟି ଦିନ, ସରକାର ମାହାତ୍ମ୍ୟରେ ଶବ୍ଦାର ହୋଇ ପରିଷ୍କାର ଏବେ ଅବ ବାସନାରୁ ଥିବ । ଅମ୍ବମାଳେ ହୋଇ ବହୁ ଶବ୍ଦମେଳନ ସୁନନ୍ଦାର ଦିନ ବିହରୀର ଏ ଚନ୍ଦ୍ରପାତାରକୁ କୋର୍ଡ ଅବ ଖୋର୍ଦ୍ଦିବ ରାଜେ ଅଣ୍ଟ ।

‘ମହି ଉପ୍ରକାଶ ଗୋପନୀ’

ସରବରଥଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଦେଖିଲୁ
ଏଥକୁ ମାଳକା ଲେଗା ଅନୁଷ୍ଠାନେ ହଜ
ଉପୁରୁଷ ବି ନାହିଁ ଅଥବା କିଛି ଉପୁରୁଷଙ୍କ
ଏଥର ଅଲୋଚନା ବସନ୍ତାର ଅବଧିକ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବର ଅନେବିଦେଖି-
ଅଛୁଁ ଯେ ମାଳକା ବାଟୁକୁ ବିଶେଷାର୍ଥ୍ୟ କରି
ସମସ୍ତେ କି ଉପୁରୁଷଙ୍କ ବହୁଅତ୍ମି ଓ ବାପ-
ବରେ ସତ୍ୟସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାୟ ଅନୁଭବ ଦେଇଥିଲୁ
ସଫେଦ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କି ସତ୍ୟ ଉପୁରୁଷଙ୍କ
ଏଥରେ ମରନେବ ଦେଖାଯାଏ । ନାହାନ୍ତୁ-
ଦାନ୍ତର ଲୋକ ନାନାମତ ବ୍ୟକ୍ତ କମାନ୍ତରକୁ
ଯଥା ପାମାନ୍ୟ ଦୁଇଇ ଲୋକମାନେ କହନି
ଏବର୍ଗରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ପକବାର (ଆମ୍ବୁ
ପତ୍ରପାଳ ଦୋଳ ମୋହର ନବର୍ତ୍ତ), ପାମାନେ
ଦୋଳକୁ ତମେବାରଙ୍କ ଦୋଷକୁ କିମାତର
ପ୍ରତିକ ଉପାୟ ଦେବାର, ମାରଣ୍ଡାଇମାନେ
ବୋଲନ୍ତୁ ଉନ୍ଦରମୂଳରେ ପଠିବାର, ହରୋ-
ବିମାନେ ବୋଲନ୍ତୁ ଦେମାନେ କିନ୍ତୁ ହେବାର
ଓ ଅନ୍ତେମାନେ ବୋଲୁ ଗୀଯକ ବର୍ତ୍ତିକର
ଦେବନୟା ହାତେବର୍ଜର କୋଟିର ଦୟା
ଅନବାପ କି ଉପୁରୁଷଙ୍କ ମାଳକାକୁ ଦେଇ-
ଅଛୁଁ ଏହିମାତ୍ର ଗେହନାକୁ ପୂର୍ବ ଦିନସ୍ଥରେ
ଦେଇ ବୋଲବାର ଆମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦକ
ଜ୍ଞାନ କମାନ୍ତର । କୋହଲେ ଅଭିଷ୍ଟ ଅନ୍ତା
ସାମରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

ହତେଷୀ ପରରେ ଅନ୍ଦେମାନେ ଥିଲେ
ଧୂଳି ବ୍ୟାମାଳକୁ ଦର୍ଶନ ଦିଗଥିରୁ ଦୁ
ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷରୁ ପୃଷ୍ଠେ ଉଚ୍ଛଳର ଭଦ୍ରର
ବାଧକ ସବୁମେ ଅହିସଥ ବ୍ୟକ୍ତ ଥିଲେ । ଜେ-
ତେବେଳେ ଏହି କ୍ଷତ୍ର ନଗରରେ ଯେ ପୁଥିର
ସବୁ ଖୋଲୁଥିଲା କେହିବୁର ବାର୍ଯ୍ୟ ମହା ଅଜା-
ମ୍ବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଦର୍ଢମାନ ସେବକୁ ଦର୍ଶ
ଦେଖିବାରେ ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ସବୁକୁ କାର୍ମକଳୀ
ଲୁହ ହେଲେବେ ଦୋଳିବାକୁ ହେବ ନାରାଯଣ

କେବେ ସମ୍ଭାବ ଦିଲେ ଦିଲାଯାଇ
ହାହଁ । ଏହି ଦେବାର ବାରଣାକ ? ଗର୍ଭବର୍ଷ
ପୁରେ ତେଣାର କି ଏତେ ମନ ଦିଲାଧିକ
ଯେ ଜହାଂର ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ ଥିଲେ ଓ ସବୀ
ତଥରେ ସବ କର ଅପଣା ହୁରେଖାପଣ ଦେ-
ଗାଇଥିଲେ ? ଏବେ କଣ ଜାହାକ ମନରେ
ଦୃଢ଼ବ୍ୟାପ ହେଲ ଯେ ଆଉ ତେଣାର୍ଗୁଡ଼ିକାରରେ
ଭାବିବାର ହାହଁ ଏହାର ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତକାରରେ
ଭାବିନ୍ଦି ହୋଇଥାଏ ? ସର୍ଜନାଙ୍କେ ସମସ୍ତେ
ଜନ୍ମିତି ହୋଇ ବସିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇଯେ
ଶେଖାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସର ଦୃଢ଼ବ୍ୟାପ ହୋଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ତେଣାର ଅବସ୍ଥା ଫେରୁଳେ
ହେଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ହାହଁ ବନ୍ଦ ଦିଲୁ
ସମ୍ଭାବ ଅବଶ୍ୟକତା ଅଧିକ ଅନୁଭବ ହେଲି
ଅଛି । ତେବେ ସେହି ଦ୍ୱାସର କାରଣ ବି ?
ଆମୁମାଙ୍ଗର ଏହି ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲି ଯେ
ସର୍ଜନାଙ୍କେ ଜାହାକ ଦିଲାକୁ ସତ ମନି ନିଶ୍ଚୟ
କାରିଅହନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟକର ଉପରୁକ୍ତ ଶୋଇ
ଅଛି ଥାର ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ କରିବାର
କୌଣସି କାରଣ ହାହଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଏନଗରରେ ତିନି ସର୍ବ
କଷେତ୍ର ଥୁନ୍ଧାମ ଥୁନ୍ଧ ତେତେବେଳେ ଅଧି-
କାନ୍ଦିକ କଲ୍ପିତ ସାହେବ ଉଦ୍‌ଧରେ ଯେ ଏ
ପ୍ରତି ଜଗରରେ ତିକଟା ପୃଥିବୀ ସର୍ବ ରହିବାବ-
ଶାନ୍ତ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ ହିଁ କୋଣ୍ଡ ହବରେ
ହାର୍ଦ୍ଦିନ ଜନେ ହେଉ ରହିବ ନାହିଁ ।
ଏଥିରେ ମେଘର ପରକୁ ମିଶାଇ ଏକ ବର-
କାନ୍ଦୁ ଦେଖି କରୁଥିଲେ ଓ ଏକ ନ ହେଲେ
ପରୁ ନାହିଁ ହେବ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ । ଯରୁ
ହଜୁତ ଏକ ହେଲ ନାହିଁ ବନ୍ତୁ ବନ୍ଦିର ମା-
ଛେବଙ୍କ ବାଜନ୍ତି ଫଳିଲ । ସୁରଗୁଂ ବର୍ତ୍ତିମାନ
କୋଣ୍ଡରୁଷର ଜୀବିତ ଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ନାହିଁ
ଅଜୀବ ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଲି ଯେ ସଜରାପ-
ରେ ଡମିନ୍ଦର ସାହେବଙ୍କ ବାଥାର ସତି
ତପିଲା ।

କେହୁ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏହେତ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ
ଗାନ୍ଧେବ ନାହାନ୍ତି ଦୟା ନାଲମଞ୍ଚରେ କିଛି
ଆଜାମ୍ବଳ ନାହିଁ ଅଛି ସବୁ ବାହି ବି ହେବ ?
ଏଥାବୁ ବିବୁର ଏହ ଯେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ମାହେବ
ନ ଥିଲେ ଉତ୍ସବର ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ଓ
ନାଲ ଜଳକର ସର୍ବଦର୍ଶା ଆଜାମ୍ବଳ ନ
ଥିଲେବ ନାଲ ଖୋଲିବା ସର୍ବଦର୍ଶରେ ଅଛି
ଏହ ଦିର୍ଘମାନ ଗୁରୁମେତ୍ର ଅନ୍ତରାପଳ

ପ୍ରଶାନ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ପ୍ରତିଲିଙ୍କ କରନ୍ତି ଜନେ-
ମଧ୍ୟେ ଶାନ୍ତିମନ୍ଦିର, ସେସବିନ୍ଦିଟି ଶିକ୍ଷାକର୍ମୀ
ପ୍ରତିକ ନୟକୁ କରିଥିଲା । ଏହାର ବାର୍ଯ୍ୟ
ବିଳମ୍ବେ ଉତ୍ତମମୁଖେ ନିବାହ ଦେବ ସେଥିପାଇଁ
ହତେଷିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତକ ବଥା ବିଲାକ୍ଷଣାର
ଅଛି । ସୁଧା ଦତ୍ତାର ଅରଜ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ
ନାହିଁମାନଙ୍କର ଯେତେ କ୍ଲେଗ ହୋଇଥାଏ
ଜାହା ଲାଖିକା ଓ ଗଢ଼ିର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିବାର
ବର୍ଷାପାଇଁ ଉପାୟ କରନାର ଅଛି । ଏହା
ଭାବ ଓଡ଼ିଶାର ସାମାଜିକ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଜନତ ଅନେକପ୍ରକାରରେ ବାଧୁକାର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତନ ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ଅକ୍ଷୟାବେ ସନ୍ତର
ବାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ଗୋଟିଏ କିଏ ସାକାର କରନ୍ତି ?

ଶିମାଦାନର ଉଦେଶ୍ୟ ।

ଏ କୁଗରସ୍ତ ନରମାଳ ଦୂଳର ଶତାବ୍ଦୀ
ସର୍ବରେ ଶାୟକ ରେବନ୍ୟା ସାହେବ ସର୍ବପ୍ରତି,
ସଂମାନକୁ ଯେ ଉପଦେଶମାଳ ଫଦିଲାଖିଲେ
ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦେଶରେ ବୃଣକାର୍ଯ୍ୟର
ଭାବର ସାଥେ କିମ୍ବାନ ଲୋକଙ୍କର ବିମେଳି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖି ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିଲେ । ଆହେବ
ପ୍ରଶାସିତ ଦେଶରେ ଯେ କାଳ ଲୋକପଂଜୀରୁ
ଜୀବାଧାର ପେ ବ୍ୟକ୍ତିମାର ଲେଜନ୍‌ପଂଜୀ ପୂର୍ବ-
ପଇ ଦୁର୍ବଳ ବନ୍ଦିଅଛି ଓ ଏହାକୁ ଶାକି
ଯୋଗାବା ପାଇଁ ବଶର ଏମନ୍ତ ପ୍ରେୟୋଜନ
ଦେଇଅଛି ଯେ ଚଷିମାନେ ଲମ୍ବିକାପେ ବାସୁ
ହୋଇ ବୁଲୁଁ ଅଛନ୍ତି ଜମି ମିଳୁ ନାହିଁ । ପର-
କାଳ ମାତ୍ର କଲ ପ୍ରାଚୀର ସବିଧା ଦେବାର
ଯେଉଁ ଜମିରେ କୃଷ୍ଣ ଦେବାର ଅଗାନ କୁଳ
ଜାହା ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲାଣ୍ଡି ପୂର୍ବେ ସମୟ ହସ-
ଦ୍ୱାରେ ପୂର୍ବୀର ଯତ ଲୋକପଂଜୀ ଜୀବା କରୁଥିଲା
ଏକିକି ନାଲଯୋଗେ ଅଛି ସୁର୍ବସର ରଧ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରେୟୋଜନବାରେ
ଅପରି ଉପର ନ ହେଲେ କିମାହ ଦେବାର
ଚିନ୍ତା, ପସଲ ବୃକ୍ଷର ଉପାୟ ଅନ୍ତର ଜମି
କରୁଥିବାଯାଏ ବୋଲି କି ପାରେ କାରଣ
ଜମି ମିଳିବାନ୍ତି ନାହିଁ ଜେବେ ଏହି ଜମିରେ
ଯେପରିବାରେ ଅଥବା ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ପାରେ
ତହୁଁର ଜେଣ୍ଠା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାଳ
କିମାନିମାସର ଶାହାନ୍ୟରେ ଭାବୁକୁପ୍ରଦାର କୃଷ୍ଣ
କରିବା ଏ କଲ ୫ ଜଗତାୟ ଦୂସିର ଉପର
ବ୍ୟକ୍ତି ବୃତ୍ତି କରିବାର ଯେ ସମୟ ଉପାୟ
ଦୋଷରୁଅଛି ଯେ ସବୁ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ବର୍ତ୍ତ

ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଜମିରେ ଯେତେ ଧସଳ ହେଉ-
ଅଛି କହିବ କି ଶୁଣ କି ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ହୋଇଥାରେ
ଶ୍ରୀମାତ୍ରଙ୍କ ଏ ମନୁ ଉପାୟ ବିଗେଷକୁପେ ନିର୍ମି-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ ଜାନା ହେଲେ ସେମାନେ
ପ୍ରଭୃତିରୁପେ ଧାରାର ଓ ସମାଜର ହୃଦୟରୁ
ହେବେ ।

ଗ୍ରାସୁକୁ ସମ୍ପଦ ମହାଶୟଙ୍କ ଉପର ଲାଗି
ଉପଦେଶ ଯେ ଅଚ୍ଛ ସନ୍ତୁ ଜାହିଁରେ ବନ୍ଧ
ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମଲାଭ ଉପର ସମ୍ପଦକଳ
ପେଣ୍ଡ ଶିଖ ବଥ ଯାଇଥିବା ହିଁରେ ଉପର
ଉପଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିବ ଏମନ୍ ଅମୂଳା-
ନକ୍ଷା ଗୋଥ ହେଉ ନାହିଁ କୌଣସି ପବାର
ଉଦ୍‌ଦିତ ସାଥକ ସକାଗେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବଜ୍ରାବ
ମାସ ଅଧିକର ଅବଧିକ କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣେ
ଜାହା ଆଜିଦେଇ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ବୟା ବକ୍ଷା-
ଲଦ୍ଵର ଶିଖ ପ୍ରଶାଳା ସେହି ନୁହଇବ । ଗବ-
ତ୍ରିମେଣ୍ଠ ଏହାକୁ ଅଥବ ଗମାନବାବୁ ମହାକର
ଅଛନ୍ତି କାରଣ ଅଥବ ବିନ୍ଦୁରେ ନତି ଗୁରୁତ୍ବ
ମୋତି ବୁଲିବେ ଅବଧାନ କରୁଥିରେ ଉପ-
ଦେବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଥବ ନି ଶିଖିରେ ଯେ
କବାତ ଗ୍ରାସୁକୁ କରେନ୍ତିର ଯାହେବଳ ଅମ୍ବ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ ଓ ବଦନାପାଇବ କୁହିମାର
ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ଏବା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡେ ବୋଟା-
ଯାଇ ପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶଯାକ ଅଞ୍ଚଳ
ମିରରେ ଅଛନ୍ତି ରହିଥିଲୁ । ଗବତ୍ରିମେଣ୍ଠ କି
ଉଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଦାନ ଦେବାକୁ ଏତେ ବ୍ୟସ
ଓ କୁଶାଳୀ ଦୋର ଅଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝିବାର
ଲୋକ ମୋହାରିଲାମେ ବିଭବ ଓ ବିଦ୍ୟାଦାନ-
ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟର ଉଦ୍ଦିତ ହୋଇଥାରେ ଏହା
ଯେ କେବୁ ବ୍ୟାଧ ଦରନ୍ତି ଅଚ୍ଛ ସନ୍ଦେଶର
ବ୍ୟକ । ଏଠାମୋକେ ଏହାକି ତାଣନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଧୁତ
ପାଇଁ ଦେବିଦେଖୁଣ ବିଲାପ ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ
ପ୍ରମାଣର ଓ ଅଜ୍ଞ ଧରିଲେ ତଣାଦିଗା କାର୍ଯ୍ୟ
କଲିଜ୍ୟେ ଜୁଲାଗା ଓ ସନ୍ଧିବେଳେ ପ୍ରକାର
ଆସୁ ଦିବକର ମଞ୍ଚ ପଢ଼ିବାର କମଳା ବୁଝାଇ
ବିଦ୍ୟାପ୍ରମାଣ କୁନ୍ତିରେ ଅଥବ ମଧ୍ୟ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରମାଣରେ ଅଥବ ଲାଗ ହୁଏ ବ୍ୟା ଅନୁଶମରେ
ଅଥବ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ଏ ଦେଖାଯି ଦେଇଲେବ
ଏହା ବ୍ୟାଧ କରନ୍ତି ବରା ବିଦ୍ୟାବାବୁ ବିଦ୍ୟାପା-
ର ବିଶେଖ ବୋଇ କାର୍ଯ୍ୟର ଏଠାମୋକେ
ର ବରବାର ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ । ଯାହାକୁ
ଲାଗି ପଢ଼ି ଅମର ନାହିଁ ଦେଖା କଲୁଥ ଓ
ଯାତ୍ରିବୁଏ ମଞ୍ଚମାଲିରେ ଲେଇ ପଢ଼ି ଶିଖିଥାଇ

ସାପ୍ରାଚିକିତ୍ସାବିଧି

ବନ୍ଦରୀମେଟୁଳ ଥିଲବୁଦ୍ଧା ସମ୍ମରଣ
ପରମର୍ତ୍ତ ତ ହରଇ କାରଣ ଗୋଟିଏ ଯକ୍ଷମ କା-
ଥରିବାର ପ୍ରସାଦ କର କରିବର୍ତ୍ତିଥି ସବୁ
ଜଣିଲା ଘର୍ମମେଶ୍ଵର ଯେହି ଅବେଦନ ସହ
ଫଳାବଳେ କହିଛି ଅଭିରୂପ କାମାନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ଖାଦେବ କରୁ ଅଛନ୍ତି କରୁ ପ୍ରତାନ୍ତି-
ନ୍ତରୀରେ ସବୁ ବସାଇବା ଯଥରେ ସେ ଜ୍ଞାନି
ଦେଇ ଦେଇ ନ ଆଜନ୍ତା ।

ଦେବତର୍ଷୀ ହଲାଙ୍ଗ ଦେଶମୁ କନ୍ଧମୁଦେଶ
ସମୟାଦୀପକୁ ଅଚିକର ସଲଜାହଳ ସହିତ ସୁ-
ନ୍ଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ମୋହାରଣ୍ଡି । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ନନ୍ଦ-
ମୁଦେଶ୍ୱର ଦୋଷରୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଯେ ଉଦ୍-
ଦେବତର କେତେ କୁହିତପଦା ଦୋଷରୀ ପରି
ବାହୀମ୍ବୁ ହରିଦେଶ ଚାହୁଁ ।

ବେଳୁନ୍ଦେଖ କରେଲ ଜବାଇ, ଏହି ପାଲିବ ଥାହେବ ମନ୍ତ୍ରାବ ପ୍ରଦେଶର ଲାଭଲୋକ
ମାତ୍ରାର ପ୍ରଥମଗୋଟିଏ ସ୍ମରଣଦେଖିବା ଉପିମ୍ପନ୍ତି,
ବନ୍ଦଳା ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ତରଦୀର୍ଘ
ଏକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ମାତ୍ରାର କର୍ବାଖ ଧେରେତ୍ତା
ଲଶ୍ଚତ୍ର ହୋଇଥାଇଛି । ଲେଖନ୍ଦେଶ୍ଵର କରେଲ
ହେବ ମାହେଦିଜ ପେରାସିବା ଘର୍ମନ୍ତି ଏ
ବନ୍ଦଳାକ୍ଷୁ ହୋଇଅଛି ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଲେଖନମେଣ୍ଟ୍ ଗବ୍ରେନ୍ ପାଇଁ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଳପିସନ୍ତରୁ ଗଜମାର ରାଷ୍ଟ୍ରରୁ
କରେ ଯାଥି ବରିଆହାରୁ । ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ ତେ-
ତେଜ ଶାକ ପରମ୍ପରା ହର ଦେଶଜାତି
ପ୍ରକାଶମନ କରିବେ ବନ୍ତୁ ତହିଁର ଜାଗା
ଅବସ୍ଥା ଯାଇ ହାତ୍ତି ।

କରୁଥାରେ ଶ୍ରୀପ ଅପସ୍ତଳର ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧ
ଦେଖାଯାଏ । କହିଲେ କହିମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦେଖିଲେ ଗୋଟିଏ ମିଳାଇ ମାତ୍ର ଫରାଇଲେ ।
ଦୂରକଣ କୃଷ୍ଣାଙ୍କ ଅପଣା ଭାଷ୍ୟକ ସବୁରେ
ଯୋଗ ଦେଇ ଆପଣା ସମିଳିତ ହରାର ସାଥର
ଦିଲେ । ଏ କୋହମାଜେ ଧରିଦ୍ରୁ ଧରୁ ଯତ
ଅଛନ୍ତି । ଗୁରୁକୁଳହାରେ ଏହାଜ ମୁଣ୍ଡରେ
କିମ୍ବା କୋଳି ଏହାଜୁ ଘର ଛପରେ ବହାର
ନଳକୁ ପରିମଳ ଉତ୍ତାର ବନାପତିରୁ ବଦାମୁ
କଳାଗମ ।

ମୁଣ୍ଡ ହରର ଏକ ଦିନାର୍ଥିରେ ଲେ-
ଖାଅଛି କେତେବେ ଜ୍ଞାନ ପିତ୍ର ଗୋଟିଏ ନାଥ
ଦେଖାର ଅରମ୍ଭ ଉପାଦକ୍ଷି । ସେବାରେ ନୀ-
ତବରେ ପରାର ବନ୍ଦାରକ୍ଷି ଯେ ତୋର ତା-

ଯେବେ ରତ୍ନାର କଳାମା ପଚାରେ ଦେଖି
ଥାରେ ଏମନ୍ତ କଳାପ ବରକାର ରଥରୁ
ବାହର ପ୍ରଦାନ ହେବ ତେବେ ତମିଶାରର
ଦେବ ହାତ ଦସାଉଥା ଜାଗେଥ ବରକାର ମାଟି
ଦ୍ରୁଷ୍ଟିଗାଲେବ ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଷା କଥ ଆଜି
ଦେବ ତା ଧାର୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମଳାପଦ ଅଛନ୍ତି ।

ହେଲେବେ କଣେ ସାହଶ୍ର ହଳୁ ଅଛେଇ
ଏହା କବ୍ୟ ପ୍ରଦୂତ ଉଧୟୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ବିଲାଜନ
ଅଶାର କବିତେ ଲୁହାମୟର ନିମ୍ନ ବର କା
ଅଧିନର ପ୍ରଦୂତ ହୃଦୟ । କଜ ରହମର
ଦୀପାଲୀର ବକଥାରେ ମୁଖ୍ୟାବ୍ଦ ଚିତ୍ରାଙ୍ଗ
ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦମୁଖ ପ୍ରକଟର ଅପେ ମୁକ୍ତରେ ।
ଯେତେବେଳେ ଅଞ୍ଚଳ ପରିମାଣରେ ଏକୋଷିତ
ଲୋକମାନେ ଏହାପରି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟରେ
ଦୟକୁ ହେବେ ଯେତେବେଳେ ଏ ଦେଶର
ଜୀବତି ଦେବ ।

ବିଜୁରର ପ୍ରିତିକୋନବିନରେ ପ୍ରତି ଗୋ-
ପ୍ରତି ସଙ୍ଗ ମୋହନମାର 'ଭାବୁ ହୋଇଥାଏ' ପା-
ଇତରମାତ୍ରମେ ପଦିବାର ବେଳିର ମୋହନମାର
ଅପିଲରେ ଏହି ଅପତି ହୋଇଥାଏ ଯେ କେବୁ
ପ୍ରତ୍ୟେଥିବା ଆଶା ମୁହଁମାର କଣ ଏକାର
ହୋଇ ଉଚ୍ଛଳେ କୋରିଥୋଇଥାଇ ଯାଇବାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ ନାହିଁ' । ଏଥରୁ ପ୍ରିତିକୋନନି
ପ୍ରତି ବରଷାପର୍ବତୀ ଯେ ଉପ୍ରତି ପ୍ରାଚୀ ଅପତି
ତଳବ ନାହିଁ, କେବେ ଯନ୍ତ୍ରି ଏମନ୍ତ ପ୍ରମାଣ
ହେବ ଯେ ସେ କୃଷ୍ଣମାର ଅଥବା ଖେଳପାତାର
ଅନ୍ୟ କୁର୍ମରୂପେ ରଜ ହୋଇଥାଏ କେବେ
କାହାର କୋରିଥୋଇଥାଇ ରହଇ ହେବ ।

କରୁଥିଲ ପ୍ରାସାଦରେ ବିଜ୍ଞପନଟ କଣା
ଯାଏ ଯେ ସେଠାରେ ତା ୨୫ ଟଙ୍କା ମନ୍ଦରେ
ଦେଖ ହେବା ସାହରେ ଗୁରୁମଙ୍ଗଳ ପୂର୍ବଦିନ
ବଢ଼ିଲା ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଶେଷତା ଲୋଗରେ
ଛ ୨୭ ଟଙ୍କା ମନ୍ଦ ରଖିଲେ ।

କଳ୍ପନାର ଲଜ୍ଜାର ମୁଦ୍ରର ବିବାହରେ ଦେଇ
ଦୋଷି ଗରୀ ବ୍ୟକ୍ତ ଦେବାର ଶ୍ରୀର ଶୋଭାରେ
ବୋଲି ହନ୍ତୁଷ୍ଟୁ ଅଚ୍ଛ ଦେବାରଙ୍କରୁ ଓ ଗରୀ
ର ଅଧ୍ୟ କେବଳ ଦୋଷି ପ୍ରତି ବରପଣ୍ଡନ୍ତୁ
ଏ ଦେଖାଯୁ ଲୋକେ ମୁଦ୍ରର ବିବାହ କେ
ମାରେ କେବେ ହଜନ ପ୍ରଥମୀ, ଅଧିକର ଉଠା
କିବ ପରିବରେ ।

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକା ସହରୁ ଦୁଇ ଦର୍ଶି-
ବଜାର କଟାପୁରୀ-କୋଣାର୍କ ଯତ୍ନମଧ୍ୟରେ
ନେଇ କି ଗ୍ରାମକିର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ।

aiG âm

ଭାବନାପଦିକା ତା * ୧୫ ମହେ ନିର୍ମାଣ ସନ୍ ୮୨୩ ମୁଦ୍ରିତ

ପ୍ରେରଣାଟିଥିବା

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିକା ପତ୍ନୀ

903

১৯৭১

ଅମେରିକାରେ ବେତନର ଜଣାନିରଜନମାନ-
ଗୋର ପ୍ରତି ହେଉଁ କଟପ୍ରଦେଶର ଉଚିତ
ଗଞ୍ଜାମ ଜଳର ରାତ୍ରି ଅଛି ସୁନ୍ଦର
କଟକର ହସ୍ତାକ୍ଷର ପଢା ଯବାର ହଠକ ।
ଏଥିର ପ୍ରତି ପ୍ରଦେଶର ହେବାର ଥୁବେ
ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ତେବେବୁଗରେ
ପୁରୁଷ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜାହା ଅଭିନବ ପ୍ରଦେଶର
ଜାତି ବର୍ତ୍ତମାନ ହେମାକଳ ଯଥାର୍ଥ ଧୋପକଳା
ପରମପଦମାନ ହେଲେହେ ଅମୂଳଙ୍କିର
ମାନ୍ୟଦ୍ୱାରା କଲେହିରାଳ କରୁଥିଲାରେ ଜାହା
କାର୍ଯ୍ୟାପପୁରୁଷ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା
ହେବ ଅମେରିକାରେ ବୋଲୁ ଯଦି ଗଞ୍ଜାମଜଳର
ଦେବତାକ ପଦ ଧୁରୁ କଟକ ପ୍ରଦେଶରେ
ଆର କଟକ ପ୍ରଦେଶର ଦେବତା ପଦମୁକୁଳ
ଗଞ୍ଜାମଜଳର ବୃକ୍ଷାଳର ପରିଜଳ ହୋଇ
ଆସୁଥିବ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମଜଳର ଶାମ୍ର ବିଦ୍ୟାଲୀ-
ସ୍କୁଲ ଅଧ୍ୟକ୍ଷନ କାର୍ଯ୍ୟ କଟକ ଓ ପୁରୁଜଳର
ତେବେଯାନକୁହାଗୁ କଟକ ପୁରୁଜଳର ରତ୍ନନୂପାରେ
ଆହେବ ବିଦ୍ୟାକୁ ଚଲି ଆସୁଥିବ
ଗେବେ (କଟକର ଜାତା ଓ ପ୍ରଜଳର ପୁରୁକ
ଗୁରୁକ ପ୍ରତି ଗଞ୍ଜାମଜଳାଧିକ ବିଶେଷ ଅନୁଭବ)
ଭାଷାର କିମେବ ଅଛି ବୋଲା ବେତନଦେବକେ
ବୋଲାଯାଇ ନ ଥାରେ କେବଳ ପଞ୍ଚଶା ଦେବା
ଯେଉଁମାନଙ୍କ କଷ୍ଟ ଦେବାଥିଲୁ ହେମାକେ ଦୁଇ
ନୂରିଟା ଦିଅ (ବଦା ଦୁଇକାକୁ ଗଜା ନାହିଁ)

ମୁଣ୍ଡମୀରୁକ୍ତିରୁ ଶିଖି ଓଡ଼ିଆରେ ବିଦିଗୀ
ଦୟାପୂର୍ବା ଅରୁପ୍ରାୟ ବନ୍ଧିଥାଇବୁ କବେଳ
ଅଳ୍ପ ଦିଲ୍ଲି ମୁଦ୍ରିତ ବଜ୍ରମଳୀ ହୋଇନାଏବୁକୁଳ
ପୁଣେ ବୁଦ୍ଧବିରହାର ମାତ୍ରଙ୍କରେ ସବୁମେ
ରାଗାର୍ଜ ଥିଲା ଯୁଧିଷ୍ଠିର ସେଷର କି ଧରାଇ ଓଡ଼ିଆ
ଲେଖା ପାଚାର ବିଶେଷ ଅଳଗାମ କାହିଁ ଘେ
ହେବୁରୁ ବିଜର ପାଠିଲଭ୍ୟାଦ ପ୍ରାୟ କେଜେବ
କାହିଁକି ପଦିବା ଉଠିଲ ଦୋଧ ହେଉଥାରି ।

ବେଳେବଳେ କୋଣା ।

ପ୍ରଥମା ।

ଏଥୁଣ୍ଡ ସ୍ନାନ୍ୟାଶୀ ବିଷୟ ଲେଖିଅଛୁ
ତ ମେହେବନ ଉତ୍ତରମୁକ୍ତେ ଚର୍ମ କବାହନ ହେବ
ରହିବା ପ୍ରସତ୍ତ ଗ୍ରାସକୁ ଅରମଣ୍ଟୁ । ବାହେବ ମୁ-
ହାଙ୍କ ଉପରେ ୨୦୯୩ କରମାନା କରି କହିଲେ
ଯେ ଯଦି ଏହିପରି ଆଶବଧାରତା କରିବାଥାଜିର
ନିତ୍ୟନିଃସରରେ ବିମ୍ବା ରଥରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟରେ ଦିବିଗ୍ରାୟାଏ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୋଷ
ମକାରେ ଅମ୍ବେ ପଚାଙ୍କୁ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର କମ
କରମାନା କରିବୁ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିବି ସେତେ-
ବେଳେ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଘୋଷ ହେବ ବିମ୍ବା
ଯେଉଁ ବର୍ମ ସମୟକ ହେବ କହିବ ଏହିଲା
ଆମ୍ବାରେ ଦେବ ଏହିପରି କ୍ଷରୁମ ହେଲ
ଦୟୋମୀ ଦେବାର ବାବୁ ଓ ଅପସରଙ୍କ
ଅନୁବନାକ ନେବା ମକାରେ କହିବେଲେ ।
ପ୍ରତିବି ଉପମ୍ବକୁ ସମୟରେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତିବାର
ଯାହିମାନେ ଓ ଅପରିବାଧାରଣମାନେ ଅନ୍ତା-
ପୂର୍ବରେ ପ୍ରସାଦ ପାଇ ଅନ୍ତର୍ଗରେ ଅହାର
ବରେ । ନବମ୍ବୀକନ ଦିନ କିମ୍ବ ଏହିକଣ୍ଠା
ବିଷୟରେ ଦର୍ଶନ ମହାରେ କବନ୍ଧ ଫିଟିବାର
କ୍ଷରୁମ ଦେଇ ଦୟୋମୀ କାବୁ କେବାର ନାଥ
କରି ଓ ନନ୍ଦବିଶ୍ୱାର କିମ୍ବ କିମ୍ବର

ଅମଳମାନେ ଓ ପୁଲିଷ ଏମାଜକୁ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାକ୍ରିଯାରେ ଦେଇଛି ହାତରେ ରହ ଅନ୍ତେଖାରେ
ଯାହିଁ ମାନଙ୍କୁ ବିରାମ କରିବା ସକାମେ ମେମୁନ୍ତ
ବରିଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବବଦଶୀ
ସମୟରେ ପୂର୍ବର ଚିନ୍ମାର ହତ୍ତି ସମୃଦ୍ଧିତ
ପରିବନ୍ଦ ଦିବା ଏ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ବକ୍ର-
ଲକ୍ଷ ଜୋଦକୁ ଅବେଗରେ ଦର୍ଶନ କରିଲୁଣେ
ଏହିନ ପୁଲିଷର କହି ଅଭ୍ୟାସୁର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ ସେହେତୁ ମାନମାନେ ଓ ସରକାରୀ
ଅମଳମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାର ସେମାନଙ୍କର
ସାହେବ ହେଲା ନାହିଁ । ଶୁଣ୍ଡବନ ଦିବା
ଅପରକ ଠିକ ଏ ଶଷ୍ଟା ସମୟରେ ଛିନିମାଙ୍କର
ଯାଇ ରୂପ ଉପରେ ସହଣ୍ଟି ଉଚ୍ଛେବର ବରି ବସିଲେ
ଓ ଦର୍ଶନାକାଂକ୍ଷା ପ୍ରାୟ ଅମ୍ବା ଜନେ ନହାଇ
ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏଥିମାର ଶାଠି ଏ ସତ୍ୟ
ଦଳାର ପ୍ରାୟ ବିଜଦେଶୀ ଯାତ୍ରା ହେବେ ମାତ୍ର
ଏସମୟ ଯାଥା ଦିନ୍ପଦରେ ତି ଆସୁକ ନୋଟ-
ମାତ୍ର ବିନା ଦର୍ଜ କରି ସବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଜା-
ମନନ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ମହାପଦ୍ମ ରଥରେ ବସିବା
ପରେ ଜାକୁର ସାହେବ, କିଲଟର ଥାହେବ,
ପୁଲିଷ ସାହେବ ଓ ଅଶ୍ଵିନୀ ସାହେବ ଏ ଗୁରୁ
ସାହେବ ଲୋକାରଣ୍ୟ ମଞ୍ଚରେ ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି
ଅସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ମହାପଦ୍ମଙ୍କୁ ଓ ଯାହିଁ ମା-
ଜଙ୍କର ଆହମୋହର ଦେଖି ଫେର ମଲେ ।
ଶୁଣ୍ଡବର ଦନ ଶୁଣ୍ଡବ ହେଲା ଓ ଘରେ ଶୁଣ୍ଡ
କାହିଁ ରହି ଏହି ଚିନ୍ମନ ମଞ୍ଚରେ ସାହେବଙ୍କର
ମୁହଁବେତୁର ଗଥୀଶା ହୋଇ ମହାପଦ୍ମ ଲବନାର
କଜ ରହି ଦୁଇଟା ସମୟରେ ପହଣ୍ଟି ବିଜେ କରି
ତିମ୍ବମନରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏ କି-
ମୁଦରେ ଏଠାର ହତ୍ତି ଓ ଅପର ସାଧାରଣ
ଲକ୍ଷମାନେ ଅରମଙ୍କୁ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରମାଣ
ଲାଭକାରି ଓ ବହନ୍ ଯେ ପ୍ରାୟ ବ ୫୫ ରୁ

ଦେଲ ଏପରି ମାତ ଓ ଦରକ ଓ ରଥ ଶାପ୍ର
ଜଣା ଦେବାର ଦେଖା ନ ଥିଲ ଓ ଏ ସଙ୍ଗ
ଅରମ୍ଭିତ ସାହେବ ଅସିବାର ୫୧୨୦ ବରଷ
ଗତ ବିଷୟ ଯାହା ବି ଲେଖିଥିଲ ସାହେବ ଓ
କାହା ମାନନ୍ତି କୁଞ୍ଚ ତେଣ୍ଟାକଲେଖିଥିଲ
ସମୟରେ ପ୍ରମୁଖ ଥିଲ ତାହା ପୁନଃବିଦ୍ୱାସନ
ହେଲା । ସବୁଟି ବି ଏଠାର ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଦିଲେ ସାହେବଙ୍କ ବଦଳିରେ କରାନ୍ତି ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରବାସ କର ତାହାକର ପ୍ରବାସନନ ସହାରେ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଲୁକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ତ୍ତମାନେ ମାତ୍ର
ସେମାନେ ବର୍ଷମାନ ଘରାନ୍ତି ଯେ ବିଭିନ୍ନ
ଦାହେବ ତ ଅହି ଯକ୍ଷ ଏହି ସାହେବ କିଛିଦିନ
ଆନ୍ତି ଜେବେ ଜାକ ଦେଖିବ ଅନେବ ମଙ୍ଗଳ
ହେବ । ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ଅମ୍ବେ-

ମାନେ ଏଠାର ବଲେଖିଥିବ ବିଜ୍ଞାମାର
ବାବୁ ବିମ୍ବପାଦ ସିଂହକୁ ଧନ୍ୟବାଦିତ ଦେଇ
ଶାନ୍ତ ରହି ନ ଯାଇଁ ଯେବେବୁ ସେ ଅନେବ
ସହ କଥ ପାରେବକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇ
ଓ କଥର କହେବ ଯାହା କହ କହୁ କର୍ମ ସମାପ-
ନରେ ସହସ୍ରମୁଖୀ ହେବ ଯାବାର କରିଅବରୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଜଳାର ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟେ ଓ ଜେଗା ପ୍ରଦେ-
ଶର କମିଶନର ସାହେବଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଯେ ସେମାନେ ଯଦି ଦେଇଲବ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରୀଙ୍କ
କର୍ମରେ କାହା ବିମ୍ବପାଦ ସିଂହକୁ ସରବାର
କରିପର କିମ୍ବକୁ କରନ୍ତି ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ସାହେବ
ଗବର୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଶାରକ ଦାଖଲ କର
ନୁହନ ଲୋକ ରଗାନ୍ତି ଜେବେ ସମସ୍ତ କର୍ମ
ସୁମୁକ୍ତିପେ ଯାହାର ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

କ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥ ପୁଣ୍ୟ ଏହର ଲୋକମାନେ ଜାକ
ମାନ୍ଦ୍ର ଦେଇ ବୌଦ୍ଧି ପୁରୁଷର ଦ୍ୱାରା ପାଇବାର
ଦେଖି ସ୍ତର ଦେଖିଲେ ଯାନ୍ତି ରହନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଜୋରିଥା ବାଜମୋର ଦ୍ୱାରା ବୌଦ୍ଧି ସ୍ତରମାନେ
ଯାଏଇ ବୁଦ୍ଧମର୍ମଙ୍କ କରି ଦେବାର କାହା ତୁର
ମାତ୍ର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ଦୋଇଅଛି । ଏକବ୍ୟକ୍ତି ବିଥ
ଉପରେ ଏକ ପଟିମା ଥାମେବର ବାନନ୍ଦ
ଅଳକାର ଦିବସରେ କଣ୍ଠାର ନେହିଥିବାର
ଥିଲ ପଞ୍ଚ ଏକମାତ୍ର ବରହ ଦୋଇଅଛି । ଏହି-
ପର ଅନେକ —

ତୁ ରମ ମାହେ ତୁଳାର } ବର୍ଷବିର୍ତ୍ତି ।
ସନ୍ଦ ପାଦିତା }

ମନ୍ତ୍ରପଦ ଦେଖ